

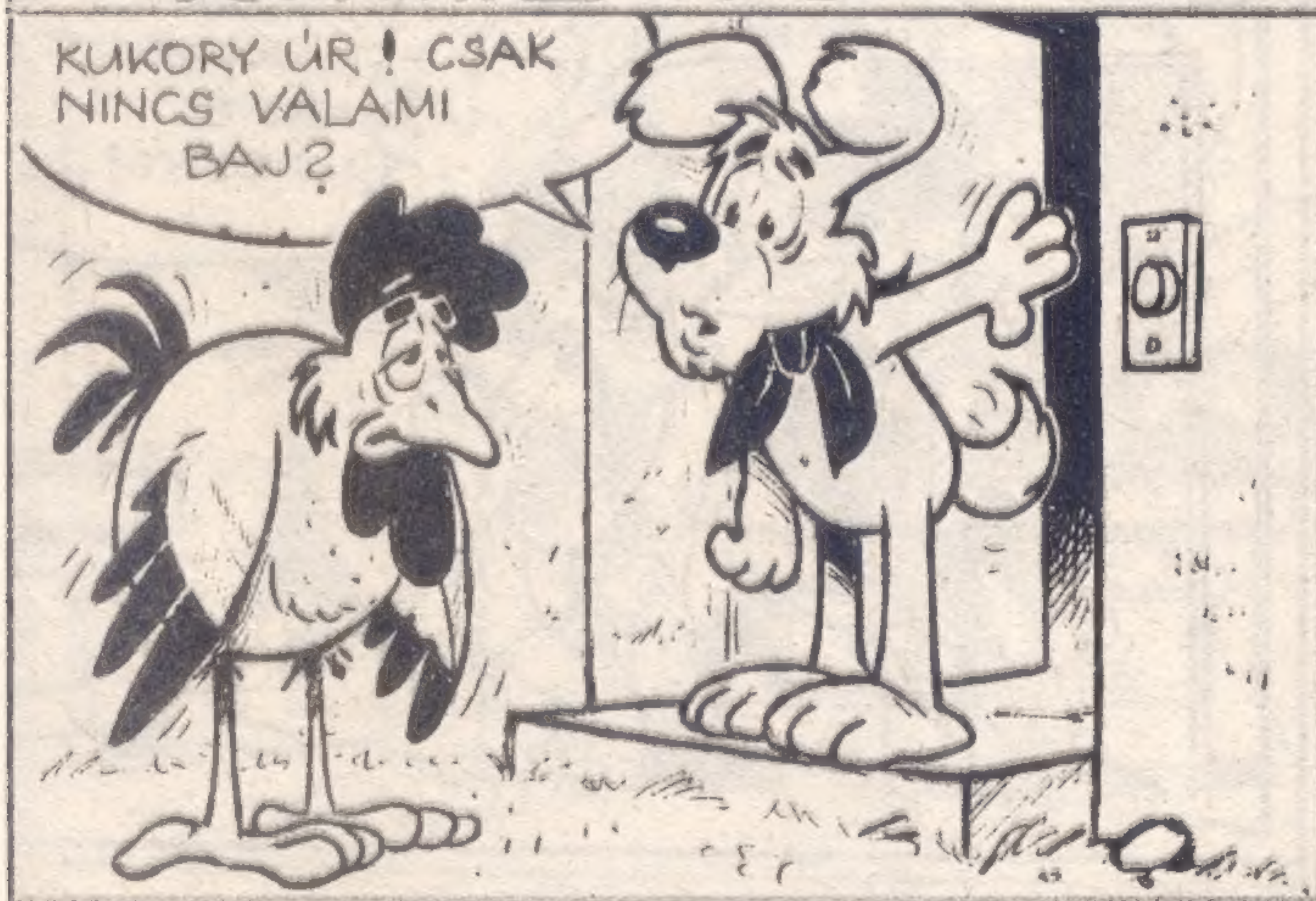
Hahota

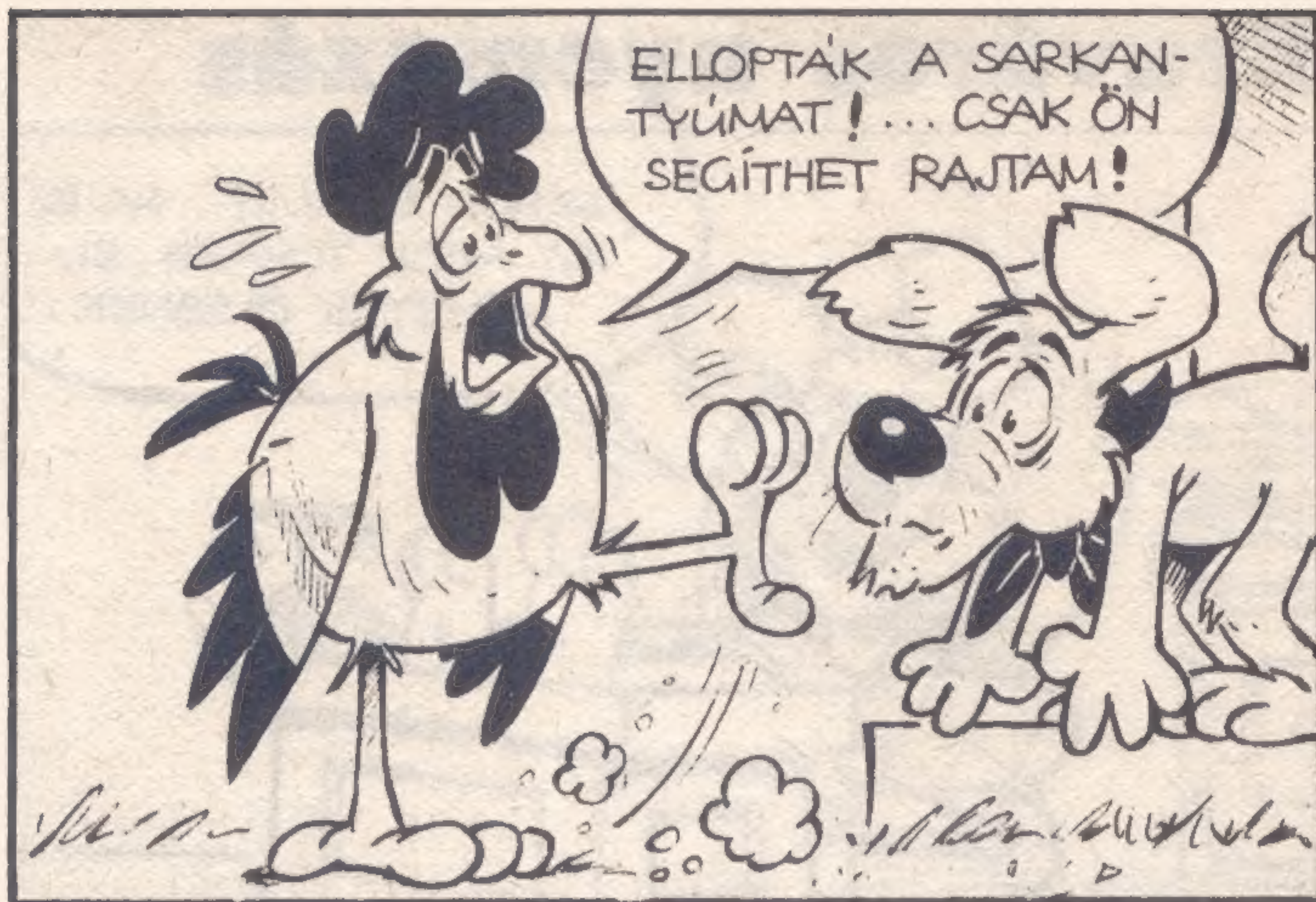


DAGGY AKA
84.

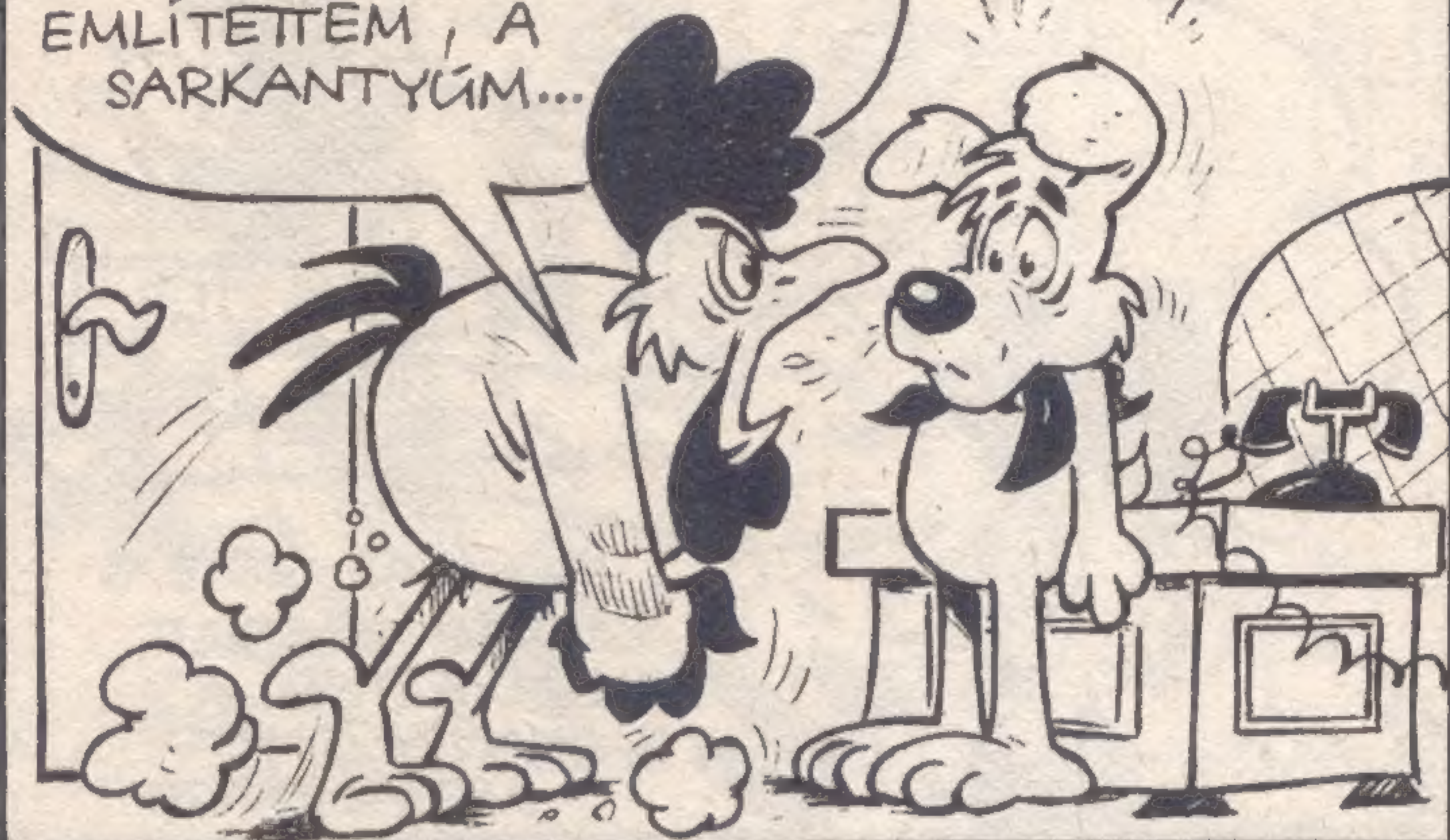
SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE
2013

Bravúros nyomozás

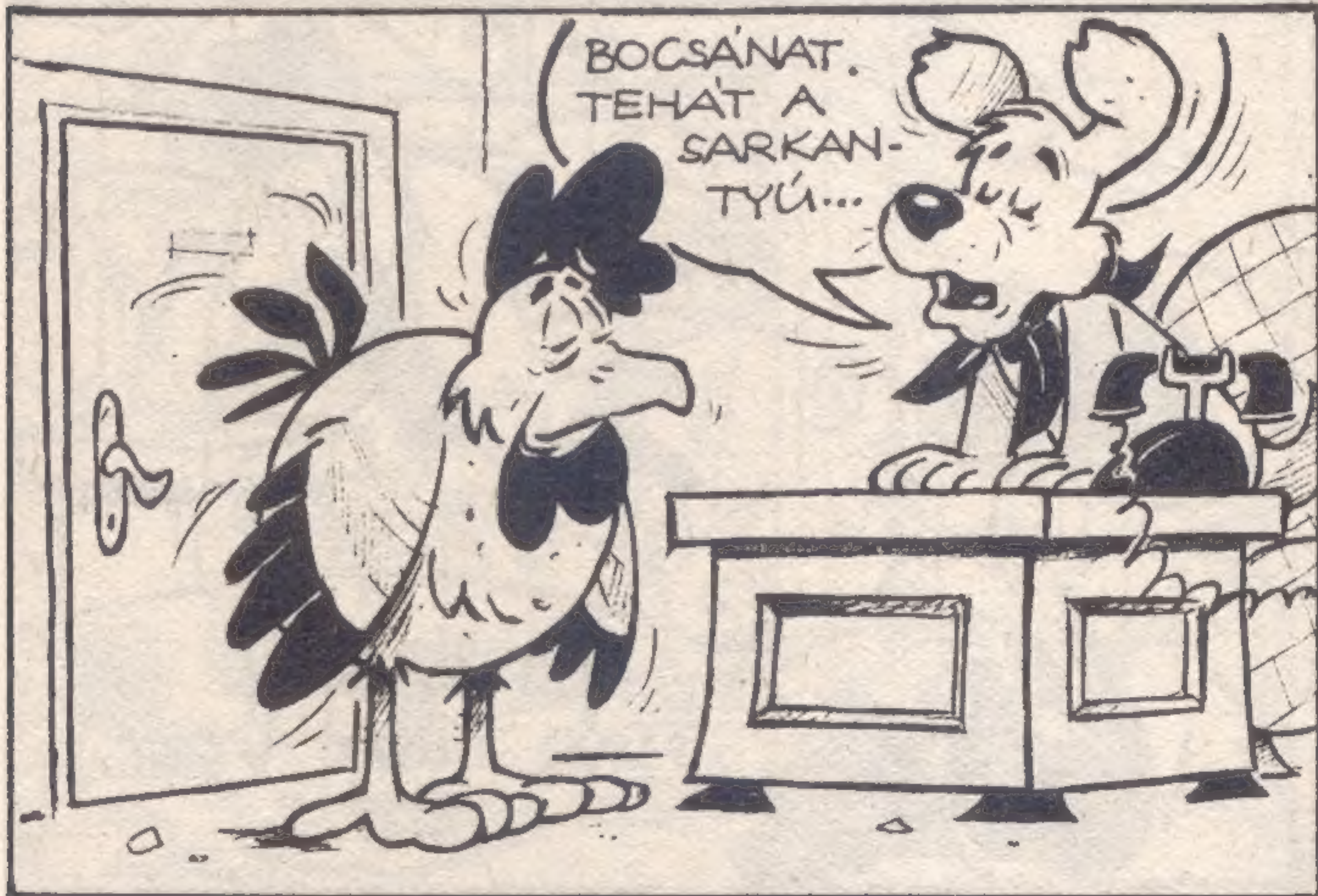


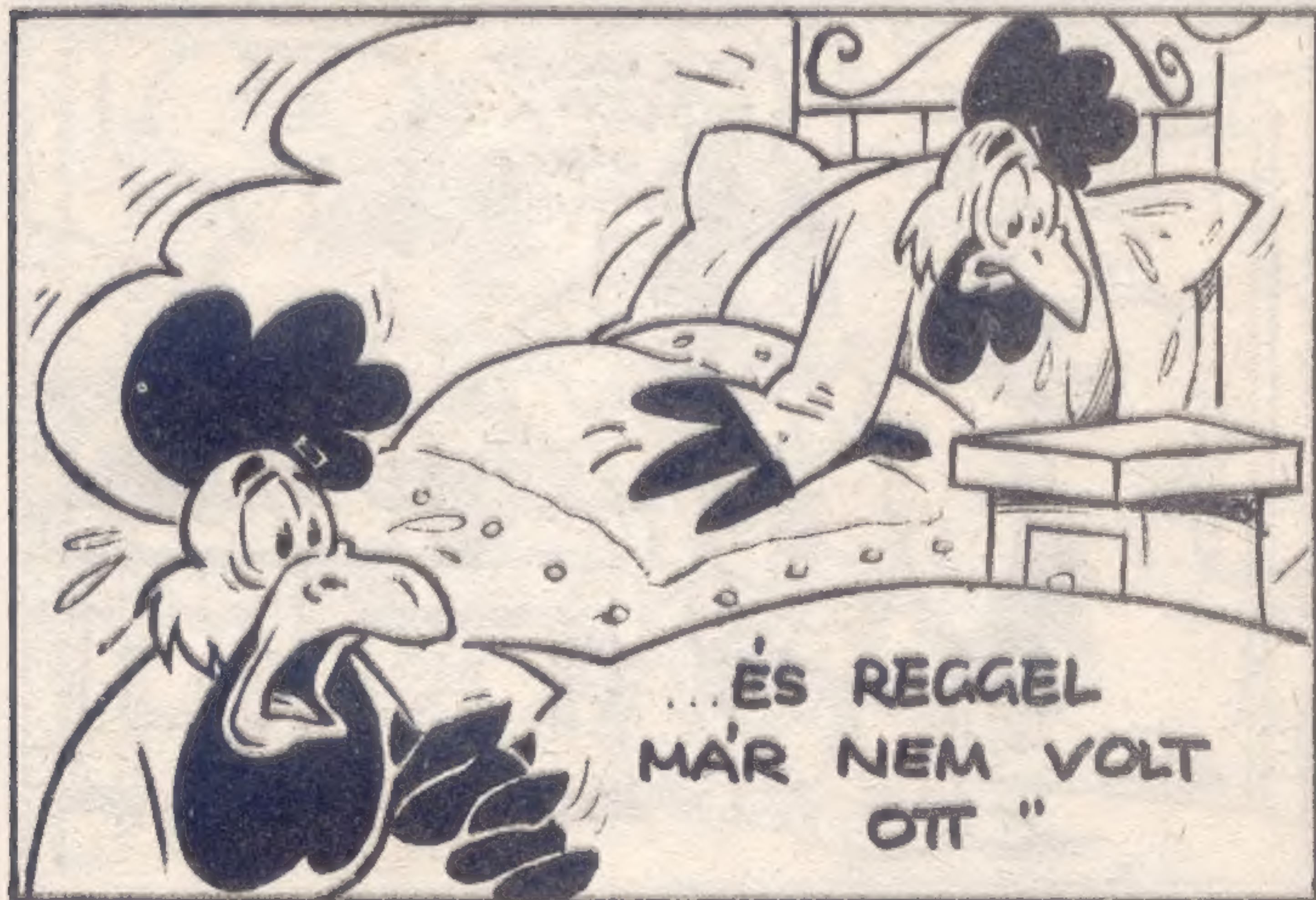


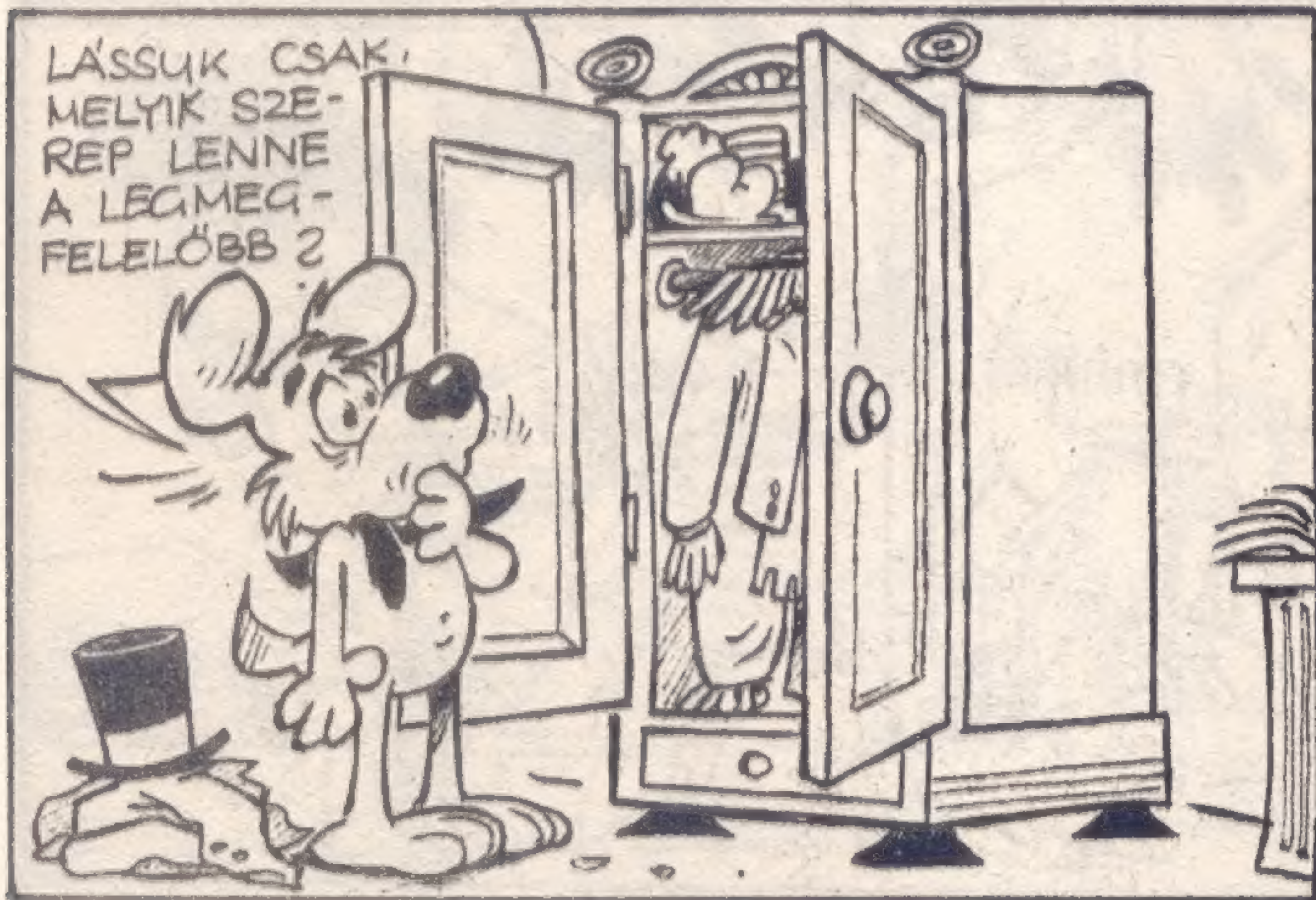
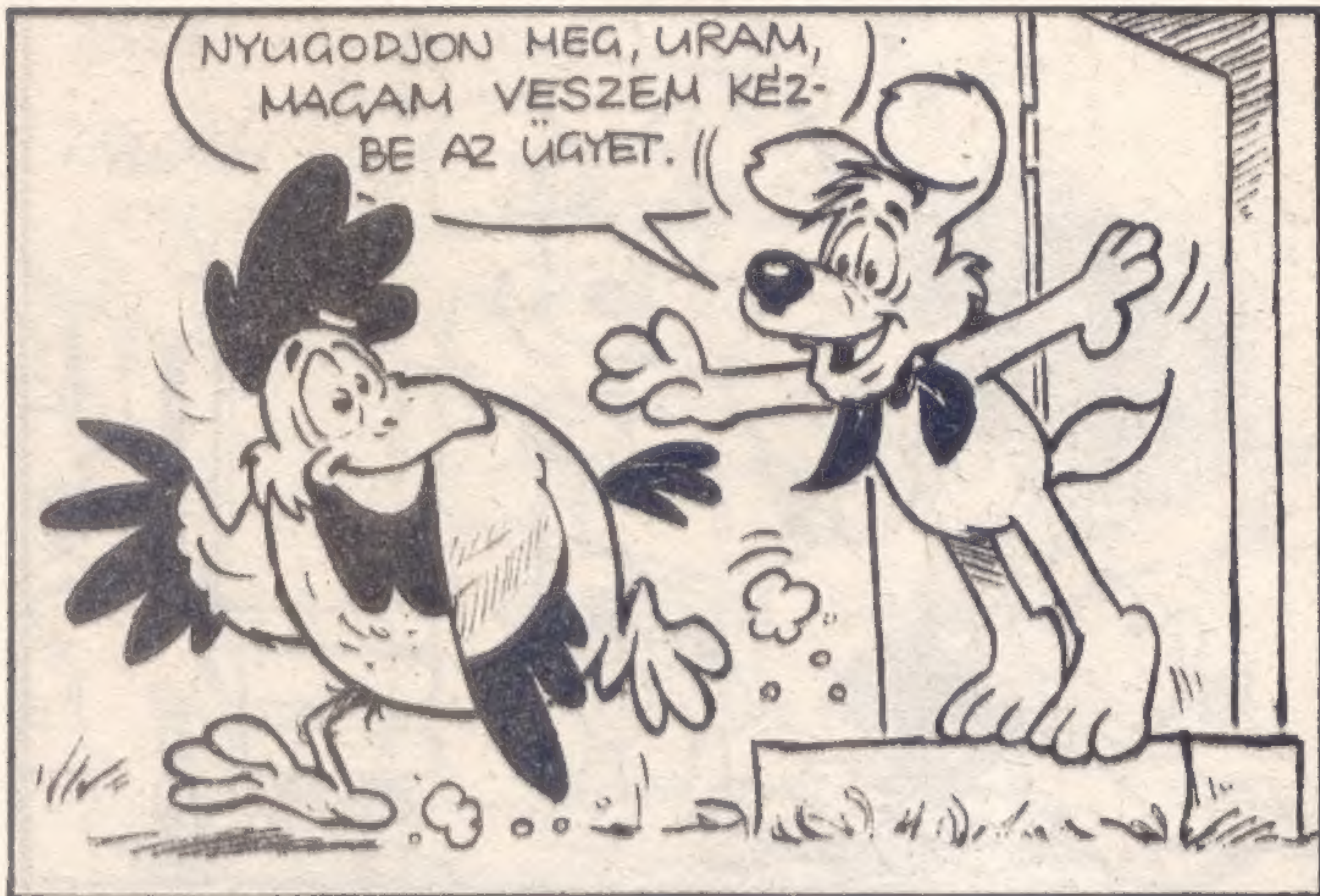
ELNÉZÉST, HA NEM TÁNCO-
LOK ÖNNEL. DE MINT
EMLÍTETTEM, A
SARKANTYÚM...



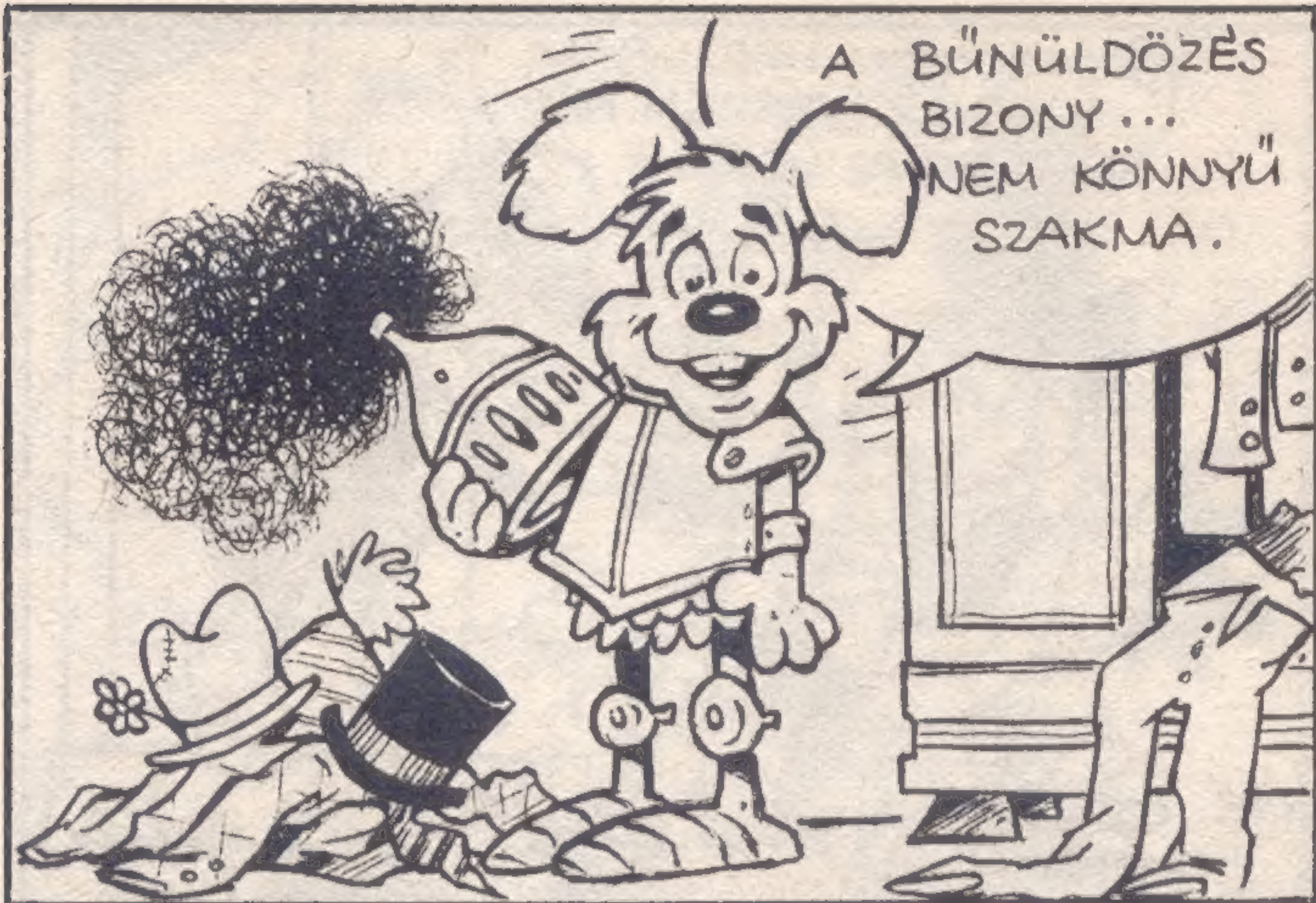
BOCSÁNAT.
TEHÁT A
SARKAN-
TYÚ...

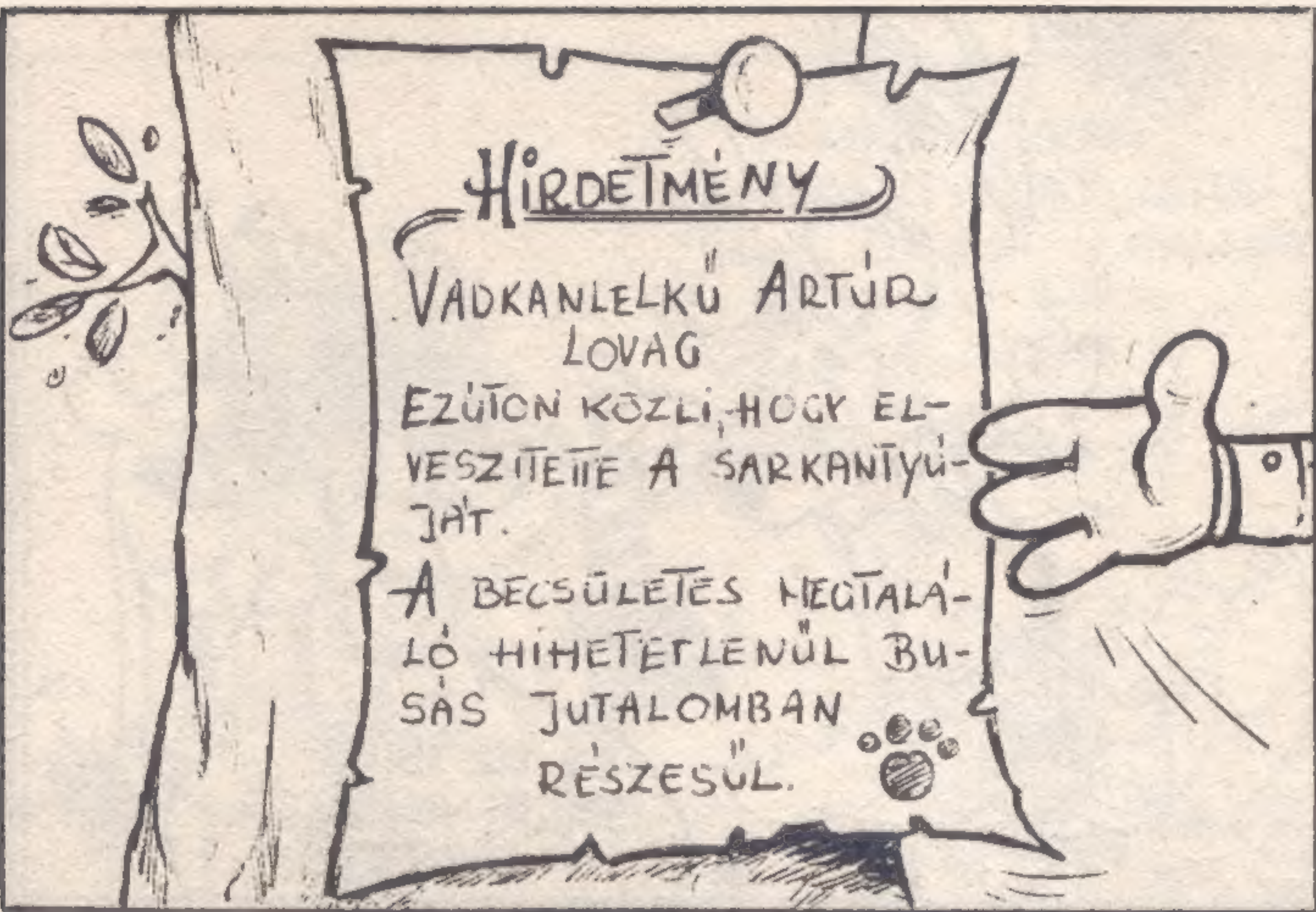






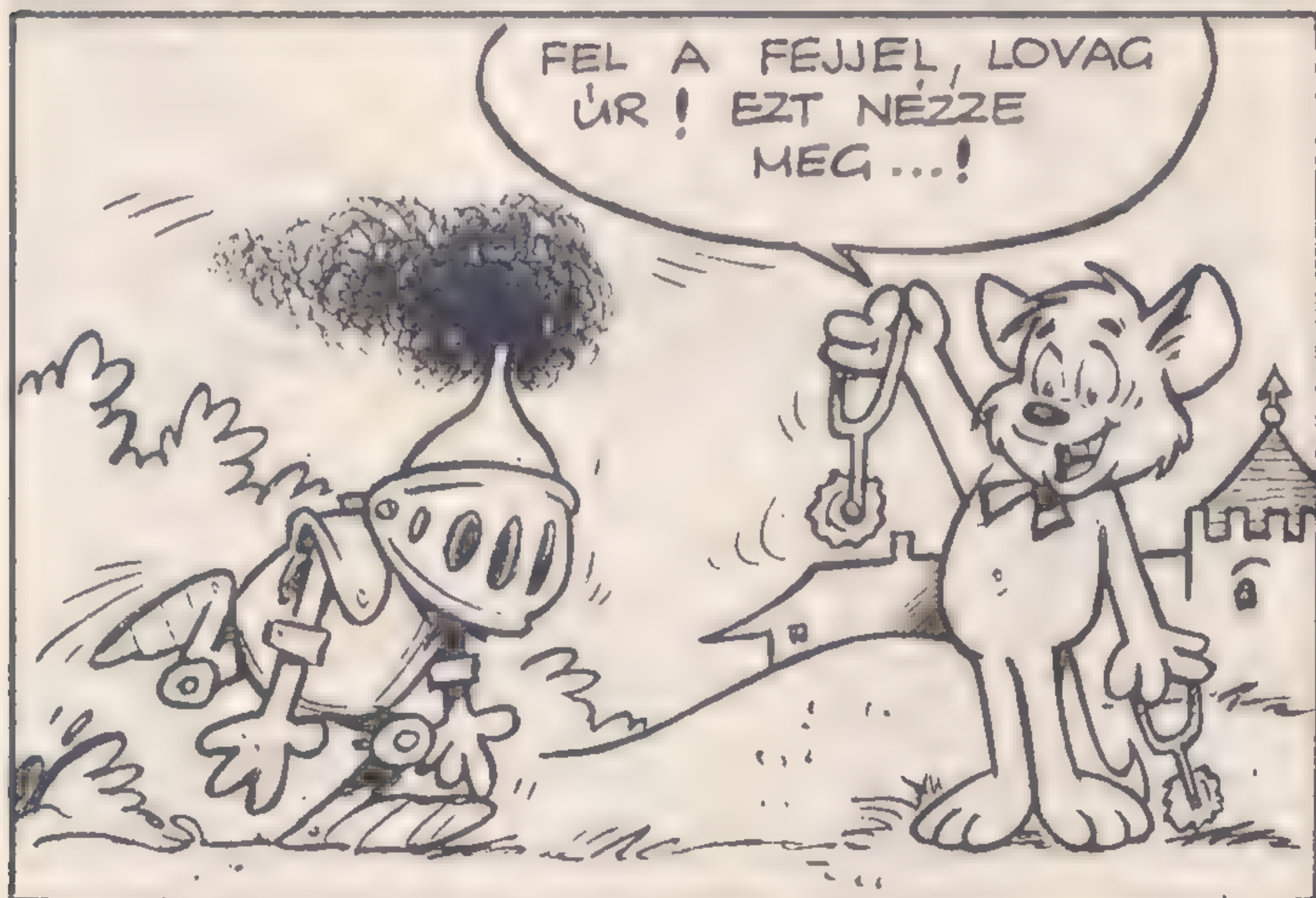
A BÜNÜLDÖZÉS
BIZONY...
NEM KÖNNYŰ
SZAKMA.



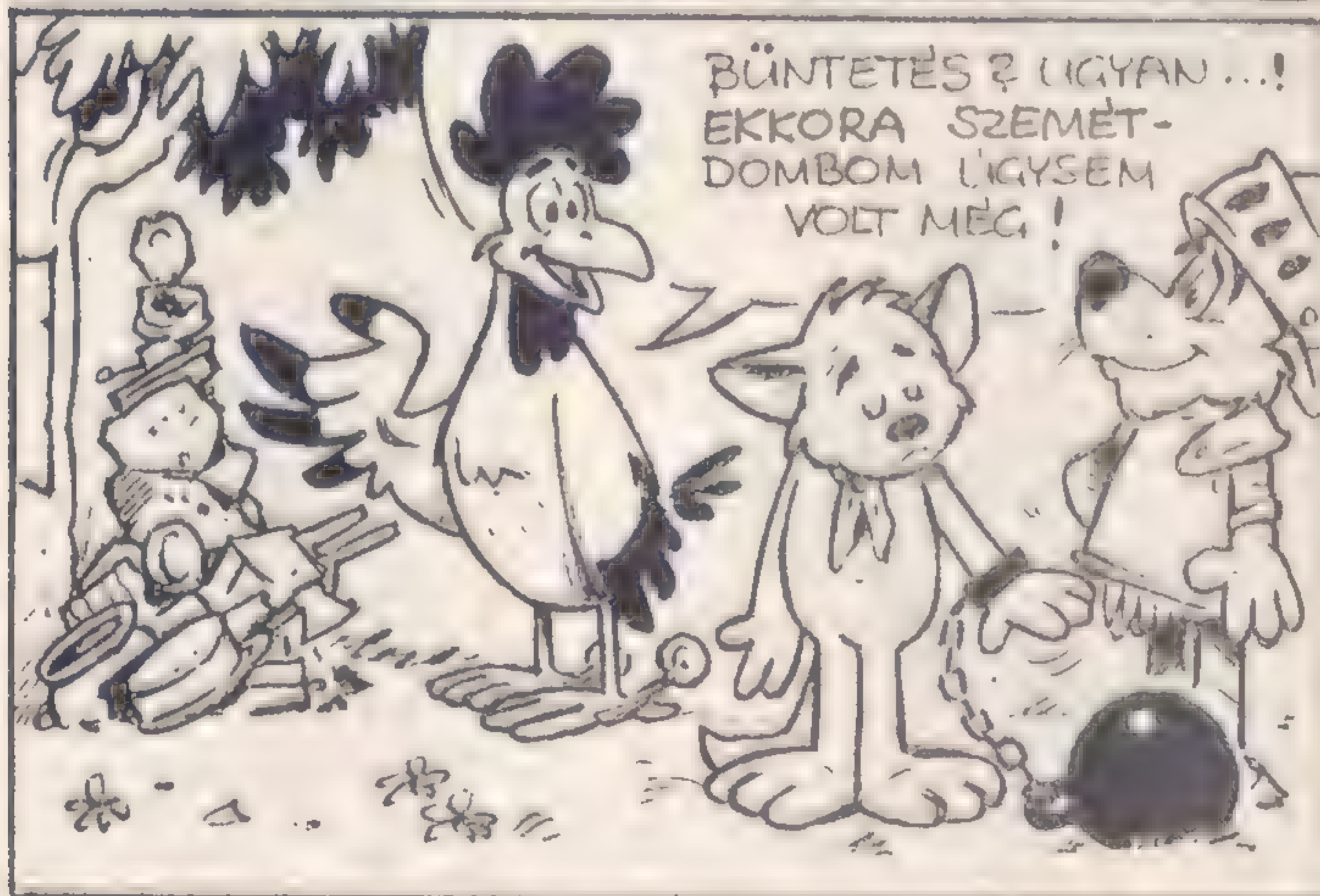




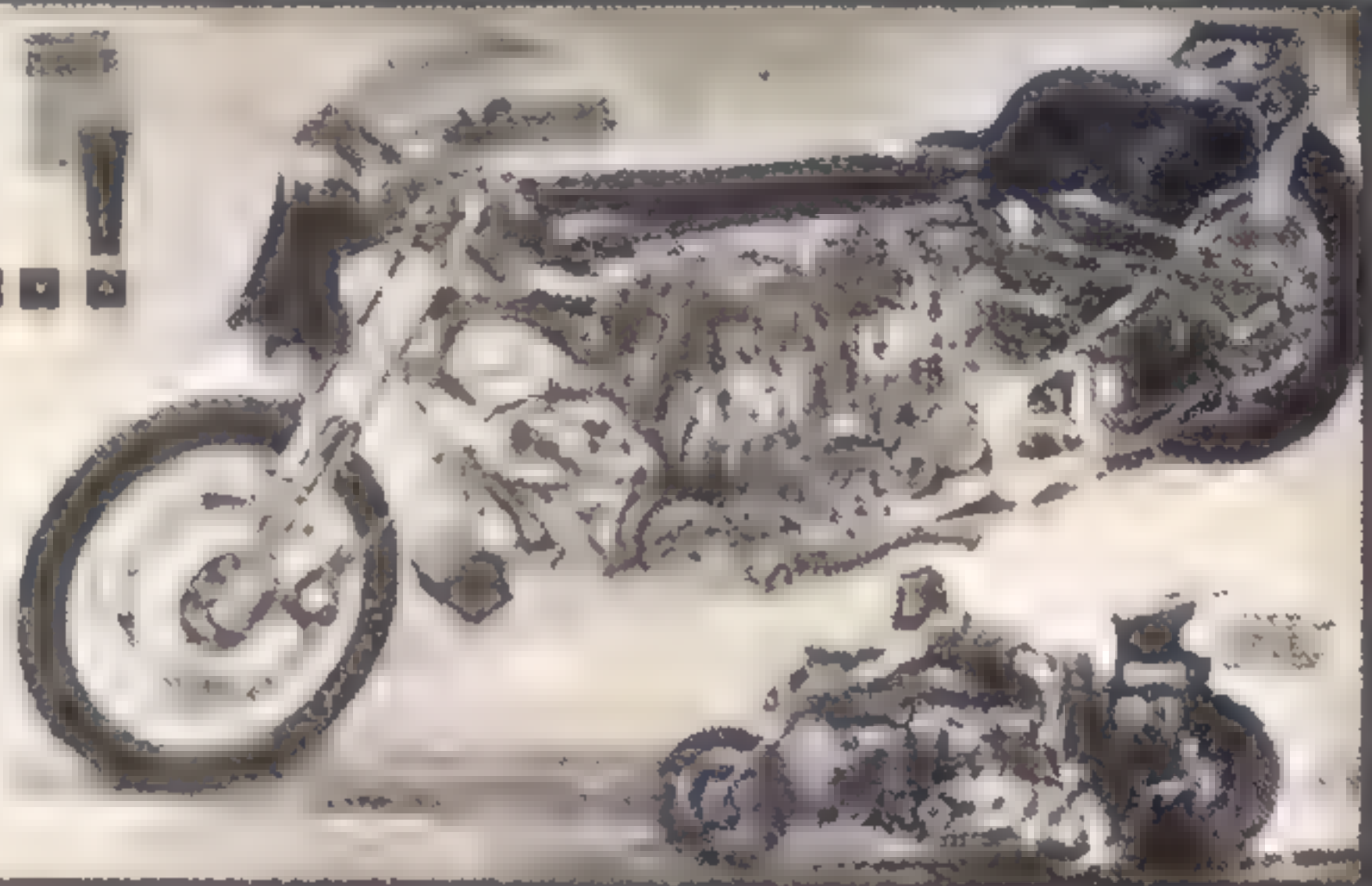








Nyomás...!



Lám-lám, kis kezügyességgel egészen ötletes szerkezeteket lehet összebutykolni. A műszaki leírással és az összerakás módjának ismertetésével nem is vesződünk. Aki csak egyszer is fogott már kalapácsot a kezébe, annak elég egy pillantást vetnie az ábrára, és máris hozzáláthat a sajátos jármű elkészítéséhez. Néhány különlegesen ötvöztött alkatrész és legalább két darab speciális gumiabroncs minden házban kallódik valahol a lomok között. Bizonyosak vagyunk abban is, hogy apukád sem haragszik meg érte, ha időnként használad számítógéppel vezérelt, programozott szerszámgépeit vagy az íróasztalán felejtett műbőrkészítő apparátját.

Igazán nem akarunk tudálékosnak látszani, de egy jó tanácsot azért érdemes megszívlelned: az elkészült motorkerékpárt először a szobában próbáld ki. Apró hiba, pontatlanság ugyanis a mégoly egyszerű szerkezetekben is előfordulhat, és így elképzelhető, hogy a jármű elsőre nem éri el még a 300 km-es sebességet sem. Igazán felesleges emiatt lent a téren, a barátaid előtt pironkodnod. Kifogástalan állapotban viszont a motor elérheti a 350 km-es óránkénti sebességet is, ami nem valami fahengető dolog ugyan, ám alkalmas lehet arra, hogy ismerőseid is kedvet kapjanak a mókás motorkerékpár elkészítéséhez. Ily módon játékos ügyességi vagy akár gyorsasági versenyeket is rendezhettek a játszótéren.

Jó szórakozást!

Ja igen... Ha mégsem sikerülne elkészítened a járművet, azért ne menj világgá. Fogj egy bádoglemez, és hajlítgass belőle praktikus kis hamutartót. Annak is megvan a maga haszna. Például bárki leejti, nem törik el...



FEKETE TULIPÁN

Luca a függőfolyosón játszott. Olyan volt, mint egy vidáman ide-oda guruló pamutgombolyag, csak pisze orra, huncut szeme és csacska szája látszott ki a kapucnis overallból.

Az egyik lakó, kihasználva a napos délutánt, a folyosón tisztította, zsírozta kerékpárját. Luca kis ideig szótlanul figyelte az ingujjra vetkőzött férfit, majd leguggolt melléje, és elhalmozta kérdésekkel. Egyszer csak megakadt a szeme a szomszéd fékon ingére

hízmet fekete tulipánon, és csodálkozva így szólt:

— Jé, Feri bácsi, ez a te óvodai jeled? Az enyém a fésű.

FELVILÁGOSÍTÁS

A lucskos járdán, bokáig érő bundában, bumfordi hócipőben csoszog egy kisgyerek. Kezében négylábos ételhordó. Nagy igyekezettel magasra tartja, hogy ne érjen le az alja. Háta mögött méltatlankodva jegyzi meg két asszony:

— Nagyobb az éthordó, mint a gyerek. Micsoda szülők! Hogy bízzák erre a kicsire az ebédhordást?

Az egyik meg is kérdezi tőle:

— Mondd, kisfiam, meddig viszed?

A kis bundás készségesen válaszol:

— Eddig, nil — és kesztyűs kezével a harmadik lábos derekán határvonalat húz.

ALDOZAT...

A vacsoraasztalnál együtt ül a család: papa, mama és az ötéves Misi. Diós palacsintából rakott torony magaslik az asztal közepén.

— Kérek még — jelenti ki Misi négy palacsinta után.

— Sok lesz Misikém, megfekszi a gyomrod — aggodalmaskodik az anyja, de

azért a gyerek tányérjára tesz még kettőt.

Az apja nem tudja szó nélkül megállni, fejcsóválva mondja:

— Brummogó Balambér legyen, ha ezeket még meg eszed...

Misi folytatja az evést, de az ötödik palacsinta csücske már alig csúszik le. Óvatosan

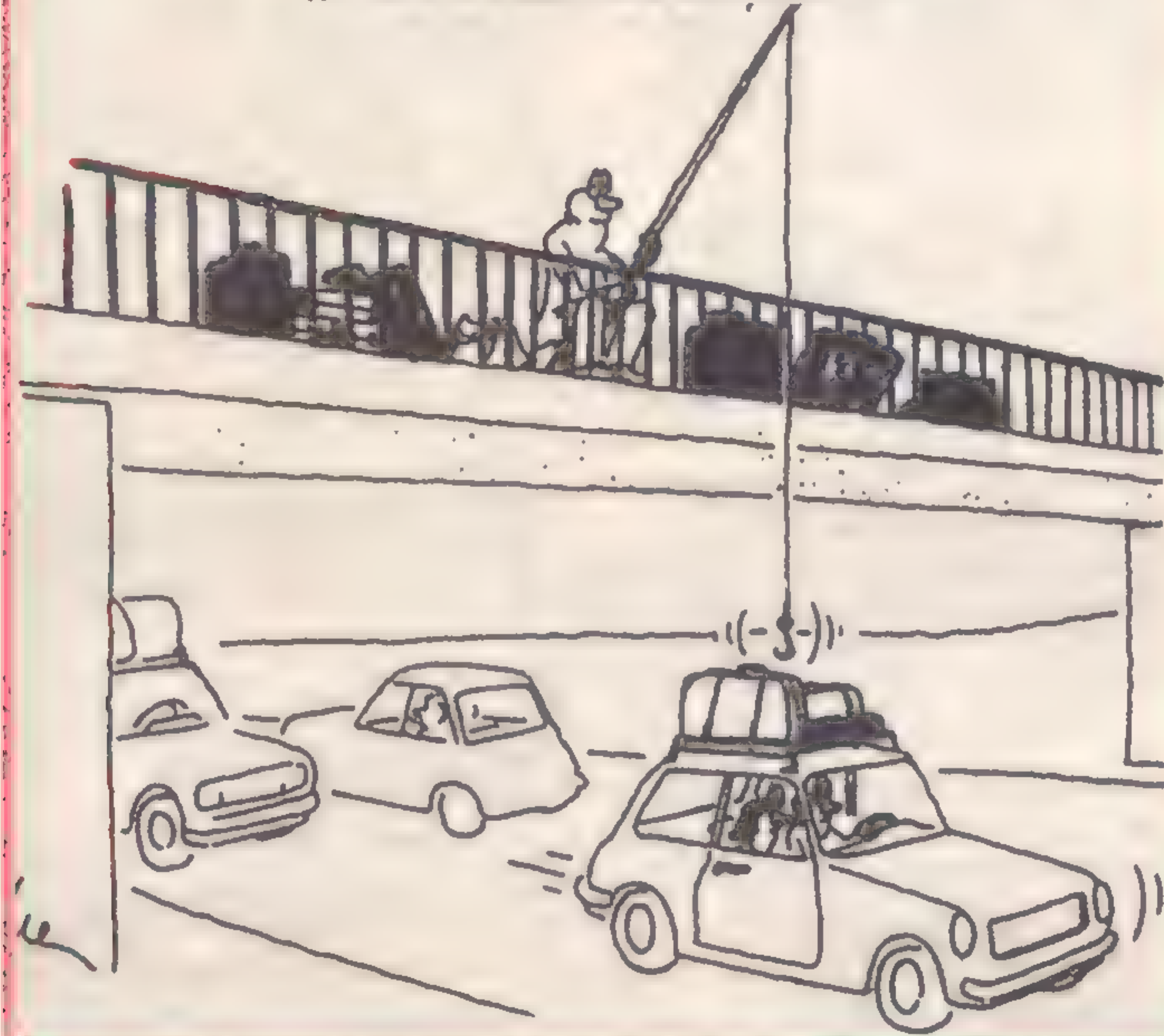
lerakja a villát, hátradől a székén és zavartan pislog.

— Na, ugye megmondtam, hogy kifog rajtad! — ugratja az apja.

A kisfiú lesüti a szemét, és halkan válaszolja:

— Tudod, csak azért nem eszem meg, nehogy medvévé válj!

„HORGÁSZPARADICSOM”



HOGY MIK VANNAK!

Pisti egyik reggel, még óra előtt kis gyufaskatulya nagyságú tranzisztoros rádiót húzott elő a zsebéből.

— Papám hozta angliai útjáról — mutatta osztálytársainak, mire azok köréje sereglettek.

— Jaj, de cukil! Kapcsold be!

Apró kattanás, a Kossuth rádió meleg hangú bemondónője éppen közölte az időjárás előrejelzést, mire az egyik kislány álmélkodva jegyezte meg:

— Jé, magyarul is szól!

LÁNYOK

— Nos, mi van Pistivel?

— Mi lenne, kidobtam.

— Miért? Azt mondta, húszéves koráig nem nősül. Most mondd, kössem le magam öt évig?

— A világért se! De akkor miért bánt a dolog?

— Érdekes vagy. Amikor megmondtam, hogy többet ne is jöjjön hozzánk, szépen elköszönt, és azóta köddé vált.

— Hát nem ezt akartad?

— Dehogynem! De tudod, azért eljöhetne, hogy még egyszer kidobhassam!

MEGTORTÉNT

Prágában felszáll a villamosra két magyar turistalány.

Zsúfolt a kocsi, csak a peronon van hely. Szemben velük feltűnően nagy orrú férfi áll. Hátát a kocsi oldalának támasztva újságot olvas.

— Nézd, mekkora orra van!

— böki oldalba társát az egyik magyar lány.

— Förtelmes! Akkora, mint egy uborka... — fintorog a másik, mire a férfi megszólal:

— De hazai termés!

CSÚSZKALÓK

Öt óra felé járt, amikor a délutáni szürkületben kitörult az iskola kopuja, és a lépcsőkön ugrándozva, hangos zívajjal jöttek le a gyerekek.

Az épület előtti téren még délben felolvadt a hó, s a lehűlt levegő most ráfagyasztotta a betonra: valóságos korcsolyapalya fogadta a srácokat. Pillanatok alatt felfedezték. Halomba röpültek a táskák, s ügyesen egyensúlyozva csúszkáltak a gyerekek a jégen. Egy irhabundás kislány elmerülten nézte az attrakciót.

— Látod, milyen rosszak, koptatják a cipőtalpukat. Miért nem szólsz rájuk? — kérdeztem tőle.

— Miért szólnék? — nézett rám méltatlankodó szemekkel. — Én is szeretek csúszkálni, csak gumitalpú cipő van rajtam. De holnap már bőrtalpúban jövök!

Földrajzóra — otthon



— Nézd fiam, ha ez itt Nigéria, akkor hol van Angola? . . .

VIRÁGNYELV

Pista bácsi, a kőművesbrigád legidősebb tagja megfázott a huzatos építkezésen. Fájt a feje, a torka, hasogattott a dereka, estére be is lázasodott. Másnap elment az orvoshoz, aki megnyomkodta az öreg homlokát, arccsontjait, belenézett a torkába, aztán lediktálta a diagnózist az asszisztensnek:

— Sinusitis maxillaris et rhinitis pharyngitis acuta...

Pista bácsit furdalta a kíváncsiság.

— Doktor úr, megmondaná magyarul, mi bajom van, merthogy nem értek én virágnyelven.

Az orvos elmosolyodott.

— Megfázott.

Majd felírta a recepteket,

végül megkérdezte a nevét és a munkahelyét.

— A Budapesti Lakásépítő Vállalatnál dolgozom — válaszolta Pista bácsi, hangjában enyhe tartózkodással.

— Szóval, az építőiparban? Na, akkor mondja meg nekem, miért lötyög ez az ajtótok? — mutatott a bejárat felé az orvos.

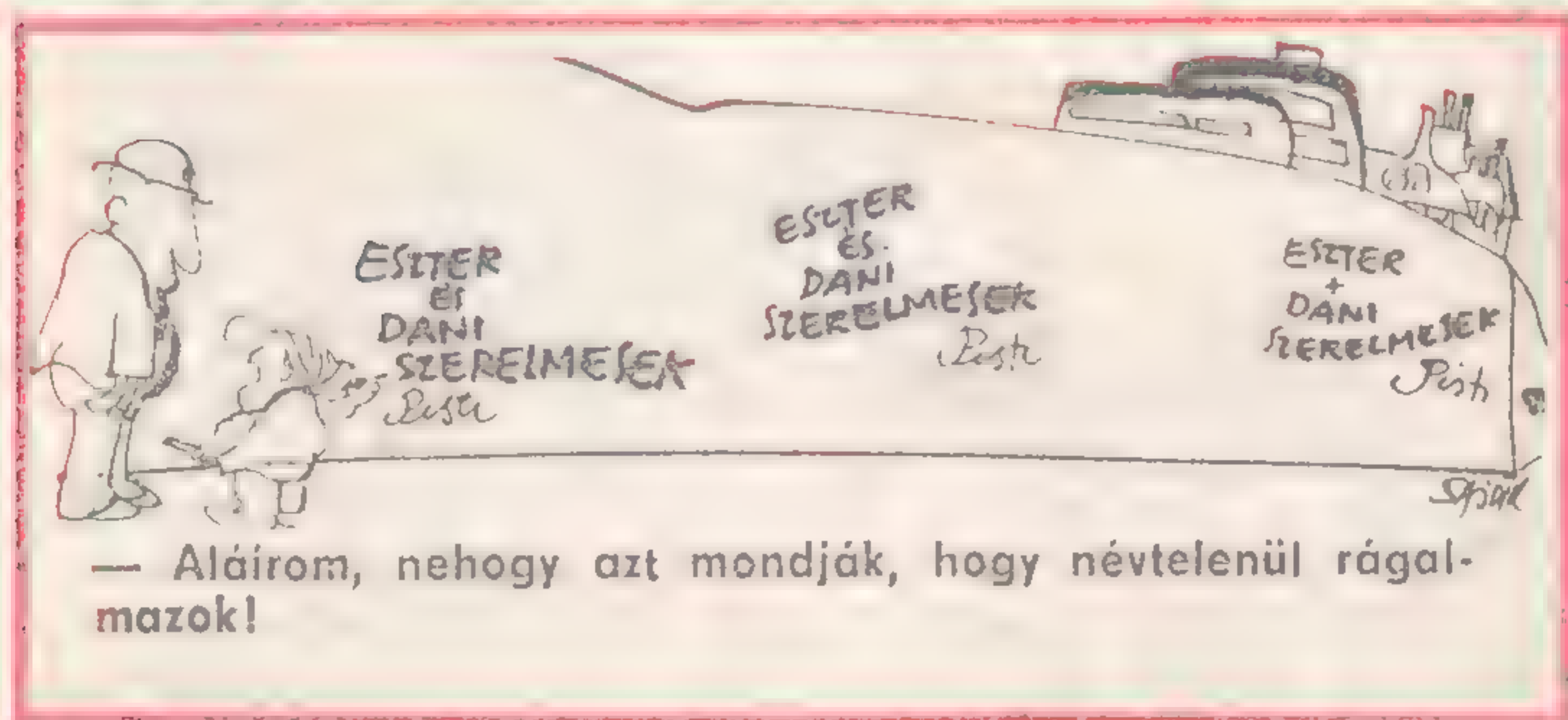
Az öreg egy pillantást vetett az ajtóra, aztán szakértői higgadtsággal kijelentette:

— Mert a gerébtok' vindsiftes, a pangejznit nem erősítették rá, nincs rajta farkopf.

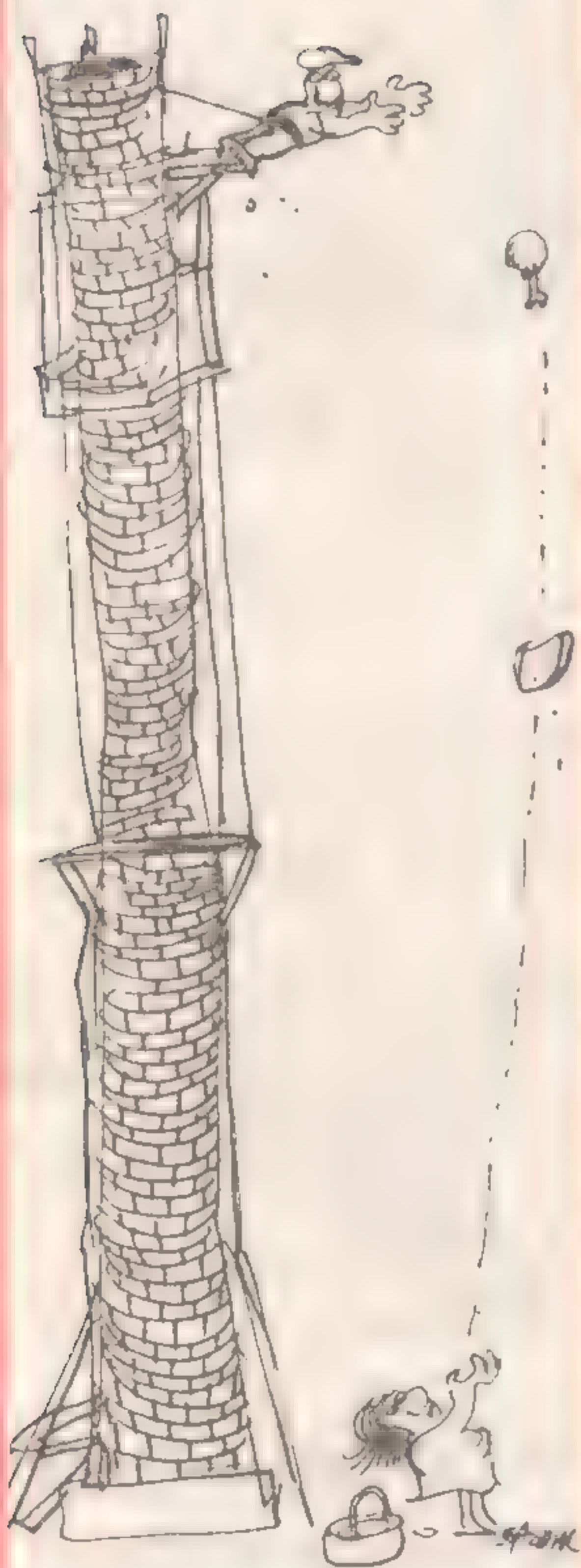
— Nem értem — nézett rá az orvos magyarázatot várva.

Pista bácsi pedig fejébe húzta a sapkáját és elnézően csak ennyit mondott:

— Hát, kilazult.



EBÉD



MŰVÉSZI HAJLAM



A szomszédunk hallottuk

VICCEK A KÖRNYEZŐ
ORSZÁGOKBÓL



A FÜTÉSI SZAKÉRTŐNÉL

— Kérem, mondja meg, mennyi tüzifát vegyek a téli fűtési szezonra?

— Attól függ, mekkora a lakása.

— Negyvennégy négyzetméter.

— Magasság?

— Három és fél méter.

— Hány ablaka van?

— Három.

— Hányadik emelet?

— Első.

— A falak panelből vagy téglából vannak-e?

— Téglából.

— Milyen kályhája van?

— Fatüzeléses.

— Hányszor gyújt be naponta?

— Egyszer.

— Milyen fával?

— Nyírfával.

— Szárazzal vagy nedves-sel?

— Szárazzal.

— Úgy... most már mindent értek.

— Akkor mondja már meg végre, hány köbméter fát vegyek?

— Hát, az attól függ, milyen hideg lesz a télen!

HELYES VALASZ

Tanár: Mondj egy mondatot múlt időben!

Diák: Vasárnap apukám egész nap horgászott.

Tanár: Ezt most mondd jelen időben.

Diák: A hal azóta is a folyóban van!

FENYEGETÉS

A feleség a férjének:

— Vagy azonnal kimégy a szobából, ha rá akarsz gyújtani, vagy énekelni fogok!

TEREFERE

Tízévi házasság után Mila így panaszkodik a barátnőjének.

— Most már tudom, hogy a férjem csak a vagyonoméért vett el!

— Ezek szerint mégsem olyan ostoba, mint ahogy beszéltél róla!

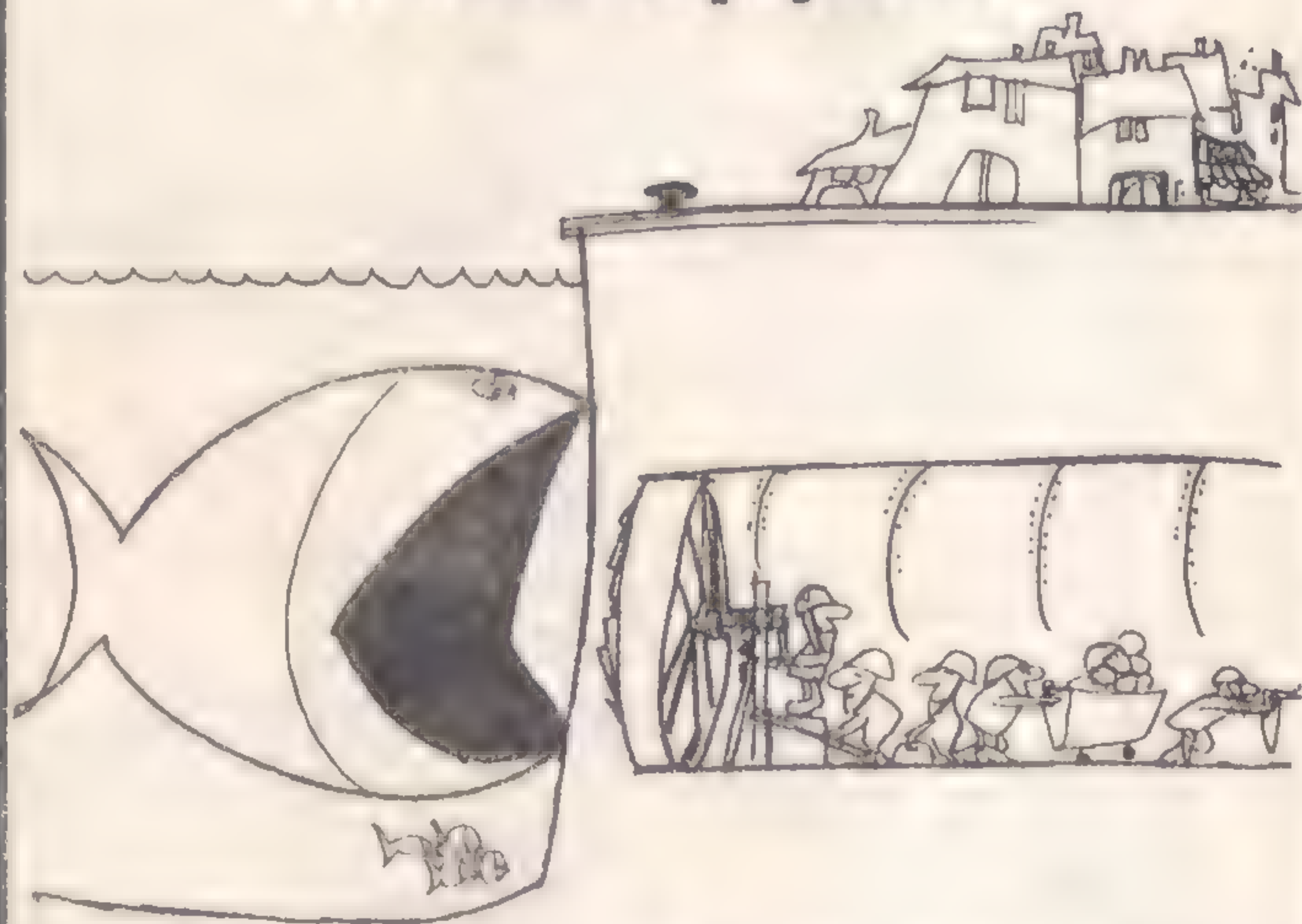
Verácska mondja a barátnőjének:

— Az én nagymamám nagyon gyáva, mindig megfogja a kezem, ha át kell menni az úton, amikor megyünk az óvodába.



A nagymama elviszi az unokáját a játszótérre, de alig bír vele, mert annyira szófogadatlan.

A siker kapujában



— Fiúk! Szóljatok a főnöknek, mindjárt átveheti az alagutat!

— Na megállj csak, — korholja —, majd megmondom anyukának, hogy milyen rossz vagy!

— Ne strapáld magad, ő azt már régen tudja!

✱

A villamoson egy kisiú csukott szemmel üldögél.

— Látom, alszol —, költögeti egy idősebb ember. — Ne-hogy elmulaszd a leszállást!

— Köszönöm, de nem alszom, csak nem bírom nézni, hogy az idős nénik állnak!

✱

A cipőboltban mondja az eladó a hölgyvásárlónak:

— Sajnos, asszonyom, olyan cipővel nem szolgálhatok, amelyik kívülről kicsi, belülről pedig nagy!

✱

A pincér a vendégnek:

— Uram, ha azonnal nem fizet, szólok a rendőrnek!

— Minek? Azt hiszi, hogy ő fizetni fog helyettem?

✱

Két barát beszélget a vendéglőben:

— Figyelj csak ide, most fogom zavarba hozni a pincért: Főúr! Kérem, hozzon nekem egy medvepecsenyét!

— Barnamedvéből, vagy jegesmedvéből parancsolja a kedves vendég?

✱

— Tantikám, miért ondoláltattad ki a hajad?

— Azért, hogy minél ritkábban kelljen fodrászhoz menni.

— Akkor miért nem nyíratkoztál kopaszra?

✱

— Doktor úr, baj van a férjemmel! Már húsz éve beszél álmában, és elmondja, mit csinált aznap!

— És miért csak most fordult orvoshoz?

— Mert a múlt éjjel nem mondott semmit!

✱

— Tudsz titkot tartani?

— Természetesen. Hiszen ismersz!

— Ezért is mondom neked: sürgősen szükségem van ezer forintra!

— Légy nyugodt: mintha nem is hallottam volna!

✱

A tanár kérdi a joghallgatótól:

— Maga volt az, aki a múltkor kiment az előadásom ideje alatt?

— Nem, professzor úr. Nem vagyok alvajáró!

✱

Az' elsős a nagyobb testvé-
rével állít be az osztályba.

— Miért hívtad ide a bátyádat? — kérdi a tanító néni.

— Tanító néni kérem, legyen szíves helyettem őt feleltetni, mert ő már ismeri azokat a betűket, amelyeket én nem tudok!

Energiatakarékosság



ÖRÖK GYEREK



A négykézláb álló sielőtől
kérdi a társa:

— Mit keresel?

— Az egyensúlyomat! —
hangzik a válasz.



A nagynéni megkérdi Ivicá-
tól:

— Szívesen jársz iskolába?

— Nagyon is. De még job-
ban szeretek kijönni. Csak az
a baj, hogy a kettő között bent
kell lenni.



A szófukar ember délben
megkérdi a feleségétől:

— Mi van ebédre, és hogy
vannak a gyerekek?

— Borjúszelet; himlősen! —
hangzik a hasonló típusú vá-
lasz.



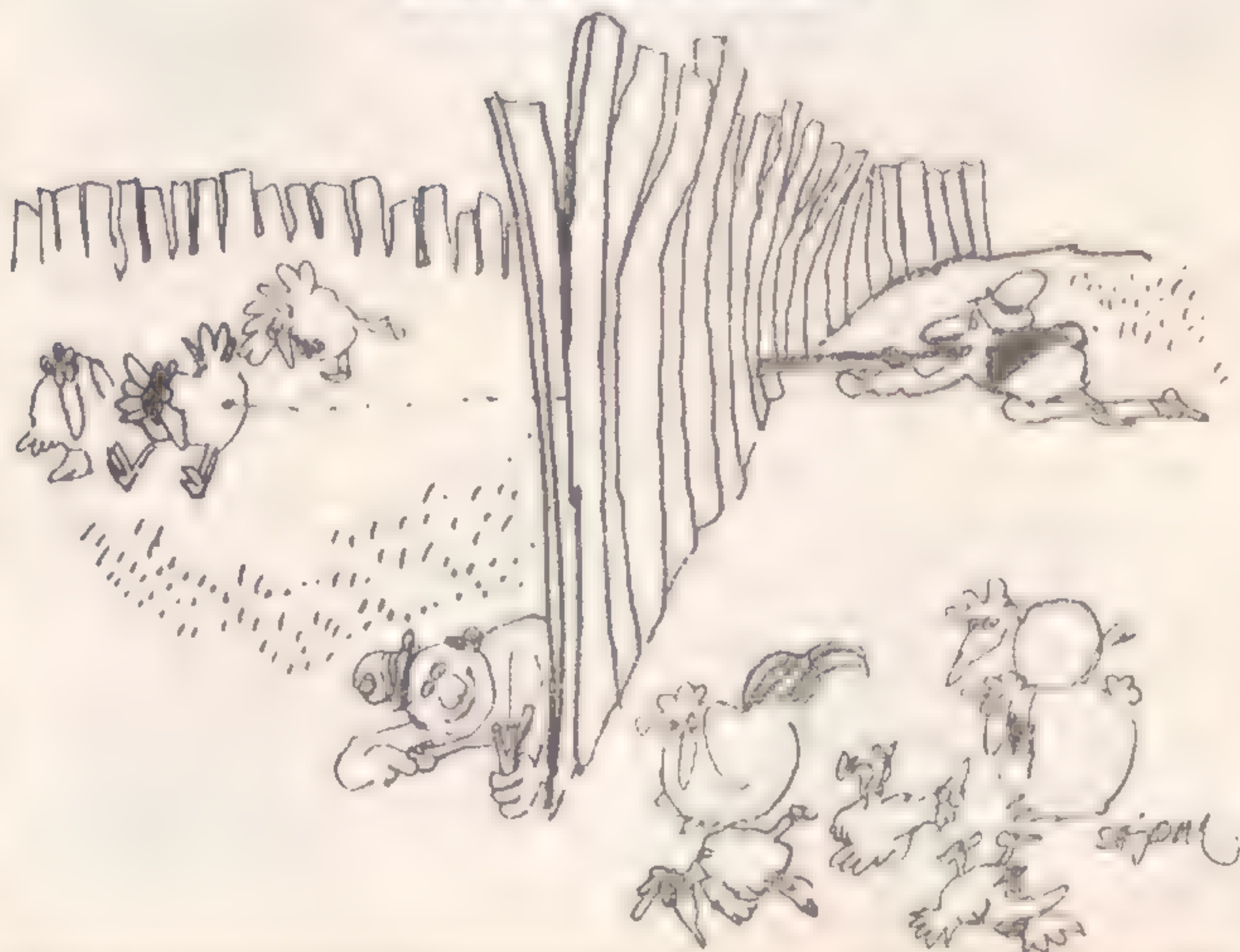
A kapitány beírja a hajó-
naplóba:

— Az első tiszt ma be volt
rúgva!

Másnap az első tiszt írja a
hajónaplót:

— A kapitány ma nem volt
berúgva!

Baromtivész



Az orvos érdeklődik az egyik
férfibetegről:

— Használt a feleségének az a tablettá, amelyet a fogókúrájához írtam fel?

— Tökéletesen, doktor úr.
A múlt héten végleg eltűnt!

A tanító egy csontvázat tesz a katedrára.

— Mi ez? — kérdi a felelőtől.

— Ez egy csontváz.

— Igen, de milyen csont-
váz?

— Egy állat csontváza.

— Jó, de milyen állaté?

— Hát... amelyik már nem él!



— Évike, ne használj ilyen csúnya kifejezéseket!

— De anyuci, ezeket már Shakespeare is használta!

— Akkor ezentúl nem bárátkozhatsz velem!

— Most van a nap legszebb pillanata! — mondja a már kissé kapatos vendég a pincérnőnek.

— Miért?

Tudo's en



— Kiváló házőrző. Most is az emberi test anatómiáját tanulmányozza.

— Mert, arra már túl késő van, hogy bemenjek a munkahelyemre, arra meg még túl korán, hogy elmenjek haza!

✱

A vaknak álcázott koldus így szól az adakozójához:

— Bocsánat, asszonyom, ez a pénz már érvénytelen!

— Fogja csak, jóember és hallgasson. Ez csodatevő pénz! Már magát is látóvá tette!

✱

Kovácsné bejelenti a rendőrségen, hogy eltűnt a férje.

— És hogy néz ki a férje, asszonyom? — kérdi a rendőrtiszt:

— Hát, olyan alacsony, sovány, kopasz... görbe lábú... Tudja mit, meggondoltam magam, Ne is keressék!

✱

Két részeg beszélget:

— Mondd csak, miről mondanál le szívesebben: a borról, vagy a feleségedről?

— Attól függ, melyik milyen évjáratú!

Az élővilágórán a tanár megkérdi:

— Ki tudja, hogy a gólyák ősszel miért mennek Afrikába?

Hosszú csend után a kis Frida jelentkezik:

— Biztosan azért, mert az afrikai emberek is akarnak kisbabát!

✱

A skót kisvárost földrengés sújtotta. Az egyik romház alatt csodával határos módon egy sértetlen embert találtak, aki egy üveg whiskyt szorongatott. Az egyik mentő rászólt a sokban lévő emberre:

— Igyon egy kortyot, mindjárt jobban lesz!

— Nem, nem... Ezt csak rendkívüli alkalmakra tartogatom!

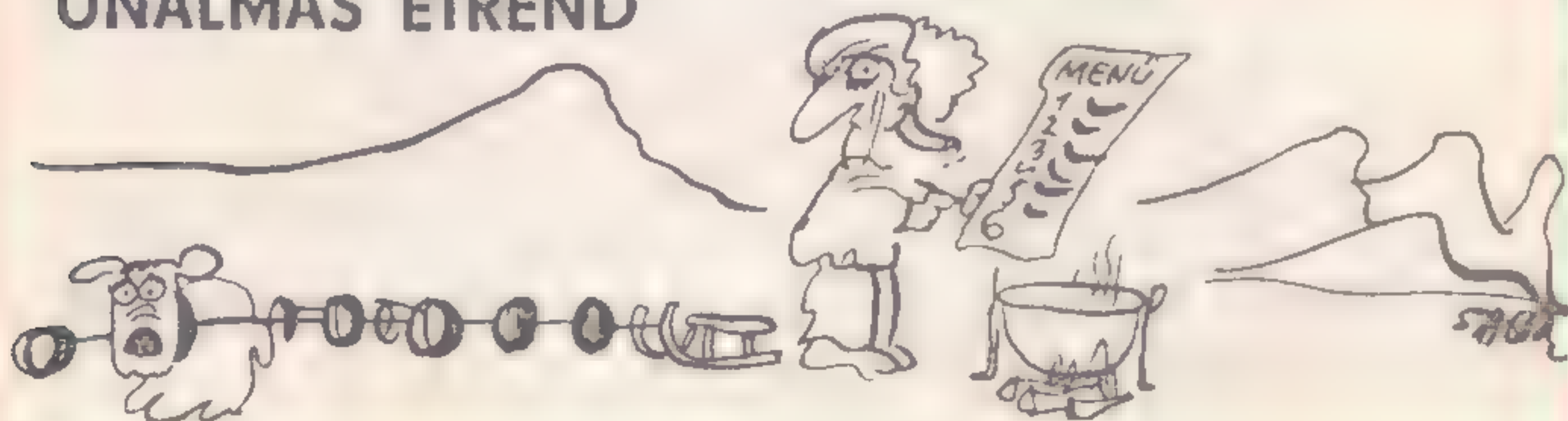
✱

Beteg a fogorvosnál:

— Ön következik!

— Tessék csak bemenni... én még nem döntöttem el, melyik fogam fáj!

UNALMAS ÉTREND



INTERJÚ

Néhány éve történt.

— Ormándi Sándor belgyógyász főorvos munká-
érdemrendet kapott. Készítsen vele interjút, de
gyorsan, mert a holnapi számban hozzuk — mon-
dta a főszerkesztő.

Órámra néztem. Dél elmúlt 10 perccel. Ez ro-
hammunka lesz — gondoltam és gyorsan tárcsáz-
tam a főorvos lakását.

— Halló! Jó napot kívánok. Ormándi Sándorral
szeretnék beszélni.

— Az vagyok.

— Interjút szeretnék készíteni Önnel a holnapi
számunkba. Kérem, ha egy mód van rá, tegye lehe-
tővé, hogy még ma...

— Semmi akadály. Itthon vagyok és a rendel-
kezésre állok.

— Máris indulhatok?

— Természetesen.

Tizenkét év körüli szemüges fiú nyitott ajtót.

— Parancsoljon, fáradjon beljebb — mondta ki-
mérten.

Szó nélkül követtem.

— Foglaljon helyet. Már vártam magukat.

— Tessék?

— Előrebocsátom, nem ez volt az első győzel-
mem — mondta, miután ő is leült. — Másodszor
nyertem meg a háztömb körüli kerékpárversenyt.
Apropó, fotóst nem hozott magával?

— Nem, fotóst nem — szabadkoztam zavartan
és elővettem a jegyzetfüzetet.

— Kezdhetjük?

— I-i-igen.

— No, akkor tessék írni! Ifj. Ormándi Sándor va-
gyok...

Az okosabb enged

Ujabb történetekkel gyarapodott a Kilenc kéve hány kalangya? című, székeleyről szóló anekdotagyűjtemény. Ebből adunk át egy csokorralót.

HITEL

Bemegy a székey vándor a kocsmába, kér egy üveg bort, hitelbe. Ha újra erre jár, megfizeti — ígéri.

— Mi kiedet még sose láttuk — méregette az atyafit a csapos, — Ismeretlennek meg nem adhatunk hitelbe italt.

— Eh, sujj edd meg — vakargatta a füle tövét az atyafi, — Itt nincs hitelem, mert nem ismernek. Otthon meg azért nem adnak hitelt, mivel hogy jól ismernek...

AZ OKOSABB ENGED

Bement a székey Vásárhelyre számárháton, s néhány unatkozó diák utána szegődött. Egy idő után megragadták az állat farkát, s elkezdtek visszafelé húzni.

— Ilyen gyenge a kend szamara? — bosszantották a gazdát az ifjak.

— Nem gyenge a! Sőt nagyon es erős.

— Mi mégis oda húzzuk, ahová akarjuk!

— Igen, mert mindig az okosabb enged.

MINDJÁRT GONDOLTA

Két székey atyafi sétálgat a városban. A járdán szembejön velük egy harmadik, aki köszönti őket. Erre megállnak, s az egyik megkérdezi a másiktól:

— Szomszéd, ugye ez, aki köszönt nekünk az imént, nem Kis István volt Menaságból?

— Nem, nem az vala — hagyta helyben a szomszéd.

— Mindjárt gondoltam es — nyugodott meg az előbbi atyafi — mert nem es hasonlított hozzá!

NÉGYTŐL ÖTIG

— Mennyit ad a tehén?

— Négytől ötig — mondja az eladó.

Egy hét múlva a vevő szemrehányással fogadja a régi tulajdonost:

— Nem ad az a tehén, csak egy liter tejet.

— Megmondtam én, hogy négytől—ötig ad. Márpedig az épp egy liter! — Így a furfangos eladó.

JÓ VOLT-E?

— Jó volt-e az itóka? — kérdezte a gazda a fahordókat, miután megkínálta őket savanykás borával.

— Ha jobb lett volna — hangzott a diplomatikusan felelet —, nem itatta volna meg velünk. Ha meg rosszabb, akkor — mi nem isszuk meg.

A JÓ ORVOS

Összetalálkozik az utcán az orvos meg a barátja.

— Örvendek — mondja az orvos —, hogy jó egészségben talállak! Pedig, hallom, beteg voltál.

— Doktorkám, ezt neked köszönhetem.

— Hogy-hogy? Hát nem én kezeltelek?

— Épp azért gyógyultam meg, kedves barátom, mert nem te kezeltél.

ALDOZZON ISI

Kölcsönért fordul barátjához az atyafi. Emez bújna ki a pénzadás alól, ahogy csak tud.

— Rengeteg kladásunk volt mostanában: ugye a gyerek, meg a feleség, meg az adó...

— Ne csak gyónjál! — így az atyafi. — Hanem áldozzál is!

TE FORGATOD?

Városban jár az atyafi, s az első látogatás öröme be is tér egy kocsmába. Kifele jövet látja ám, hogy mind a házak forognak körülötte. Föl száll a buszra, de a szédülés csak nem múlik. Végre meglátja a sofőrt, amint a kormánykereket igazgatja. Hangosan rátámad:

— Úgy, te forgatod körülöttem ezeket a hatalmas házakat!



Hahotalálmányi hivatal



Ez nemcsak a fantáziában létezik, hanem a valóságban is. A beküldött találmányok, ötletek, javaslatok némelyike olyan, amelyet már nem kell finomítani. A maga nemes egyszerűségében azonnal használható.

HORKOLASGÁTLÓ

Mint tudjuk, az emberek nagy része attól szenved, hogy az emberek még nagyobb része horkol. Namármost, hogyan, miért, mitől, mi módon horkolnak az emberek? Az

ezernyi válasz egyike minden orvosi szakvéleményben szerepel: ha valaki hanyatt fekvé alszik, s nyitott szájon keresztül veszí a levegőt, az hangjelenséggel jár, azaz horkolással.

A találmány lényege a nyitott száj kiküszöbölése. Bélelt bőrszíjakból a teljes fejformát átölelő, kiváló szerkezetet készíthetünk, (amely kissé emlékeztet a kutyánál alkalmazott szájkosárra). Ez azután kellő mértékben gátolja a száj kinyitását, az azon való lélegzést, azaz a horkolást. Ja, igen. A füldugó se rossz.

HINTA-RINGA-RÁNGA

Nemcsak a nyugdíjas korúak és nemcsak az egészen pici babák, hanem más korabéliek is szívesen ringatják magukat egy-egy kényelmes hintaszékben. E ringató mozgás közben a hintaszék hátul-

só fele üresjáratban mozog ide-oda. A találmány lényege ennek a mozgásnak a hasznosítása. A ringatás másik végén (a hintaszék hátulján) rángatással, spárgával, kötéllel, csigákkal, forgó tengellyel, dinamóval stb. termeljük áramot. Az összeállítás már gyerekjáték, azzal nem is foglalkozunk. Például egy pusztai mezőn felállított hintaszékkel mozogva annyi elektromosságot termelhetünk, amely elegendő a „sétáló magnónk” működtetéséhez, amely így természetesen hintázó magnónak neveztetik majd.

PÁRHUZAMOS CERKA

Sajnos, a mértanórán elég sűrűn kellett mindenféle merőlegeseket, párhuzamosokat, köröket stb. rajzolni. Ez természetesen komplikált, s sikertelen műveletté válik, ha vonalzóval végezzük.

A találmány szerint két darab jól kihegyezett ceruzát használjunk, s ezeket két helyen (lenn és fenn), befőttesgumival rögzítsük egymáshoz. Tudjuk, tudjuk, ez így csak bizonyos távolságú párhuzamo-

Szánkólónyergesvontató



sok megrajzolására alkalmas. Ötletünk szerint a két ceruza közé betéteket helyezve, kívánság szerint bővíthető a távolság. Betétnek jó a hurkapálca, a rágó, még egy ceruza stb.

SOROMPÓHÍD

Sokszor olvastuk, hogy a fegyelmezetlen felnőttek a vasúti fénysorompónál nem haladnak át körültekintően, sőt egyesek még a tilos jelzés ellenére is nekivágnak a sínnek, esetleg a mozdornak.

Régebben, ha tilos volt az átkelés, akkor egy erős sorompót engedtek le a járművek elé, s ezen nem tudtak keresztülmenni. Ez adta az ötletet. Az erős sorompót a jármű elé ne keresztbe, hanem annak útiránya meghosszabbításában, a vasúti kereszteződést átívelően engedjük le. És mondjuk legyen egy kicsit strapabíróbb, szélesebb, mint a régi, legyen olyan, mint egy híd. Jön a vonat, pirosra vált a lámpa, leereszkedik a sorompóhíd, és sitty-sutty, át lehet hajtani a vasút felett. hajtani a vasút felett.

FREDKULACS

És most egy igazán praktikus, kiránduláshoz fontos tárgy elkészítését javasoljuk.

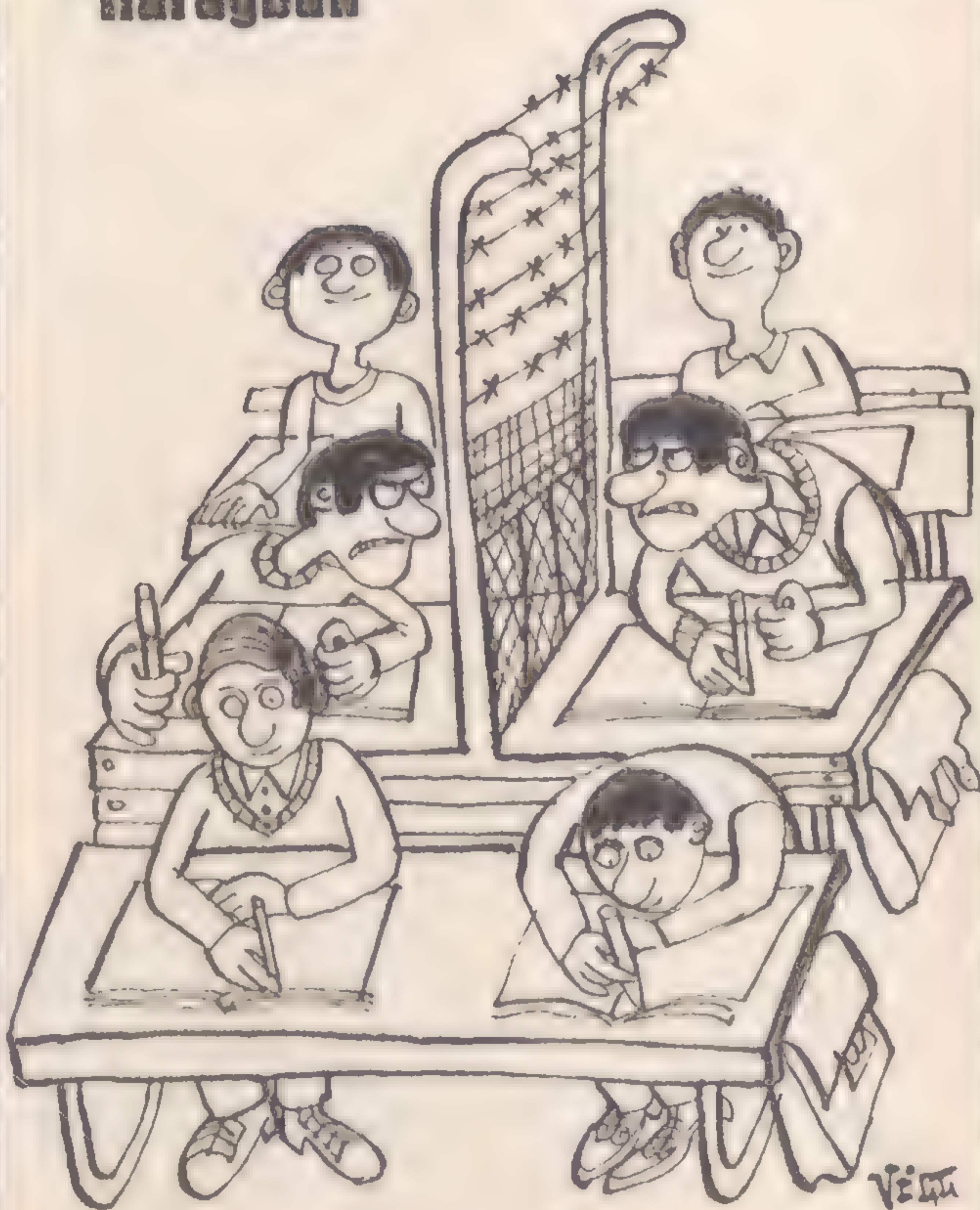
Ócska ballonkabátból (jó a műanyag esőkabát is) szabjunk ki egy szögletes, kétlite-res üvegformát (á lá Pizkos Fred). Varrjuk kellően össze, ragasztószalaggal zárjuk le. Namármost, a család egyik tagja bizonyára vásárolt valamilyen értékesebb tárgyat, amit korábban hungarocellbe csomagoltak. Ezt kérjük el. Ne a tárgyat, hanem a csomagolóanyagot, mivel ez jól szigetel, s az a kulacsnak jó. A hungarocellből már tetszés szerint vághatjuk, fűrészelve, a szögletes formájú Fredkulacsot, amelyben a ballonkabát betéttel kiválóan megőrizhetjük a benne tárolt folyadék hőfokát. Praktikus, elegáns.

U. I.: Mielőtt a ballonkabátból kívágnánk egy darabot, szóljunk a tulajdonosának...

SATUBUSKINYOMÓ

A tubusban lévő étel, fűszer, fogkrém stb. sohasem úgy bújik elő, ahogy szeretnénk, hanem ahogy éppen sikerül. Ezt a bosszúságot küszöböli ki az új típusú satubuszkinyomó. Formája hasonlít egy szardíniásdoboz nyitójához, csak ennek a réselése hosszabb. Pontosan akkora, mint az adott tubus szélessé-

Haragban



ge. Nyitás előtt húzzuk rá a tubus alsó végére a satubus-kinyomót. Az egészet rögzítsük egy kb. 60 mm-es satuba, fejjel lefelé. Természetesen minden konyhában akad ennek megfelelő hely.

Ezután az adagolás a satukar megfelelő elforgatásával történik. Például a fogkefét alátéve, mintegy 40—50 fokos szögben fordítsuk el a kart, s ez egy fogmosáshoz elegendő krémet nyom ki a tubusból.

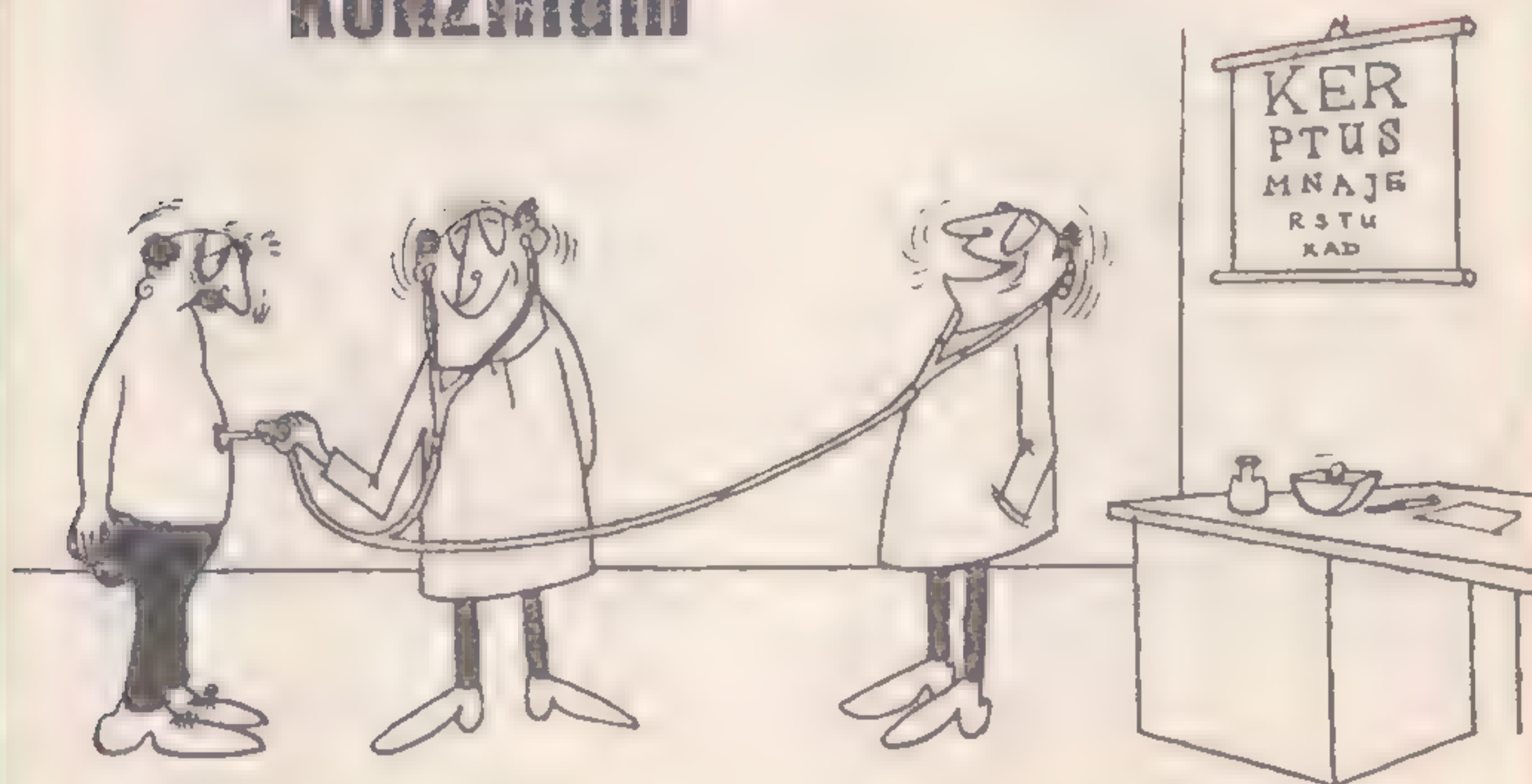
Csereznyepaprikából elegendő az 5—10 fokos tékerés is. Akinek több ideje van, az készíthet táblázatot is: mihez, mennyit tekerjünk?

GOMBOS VONALZÓ

Szinte alig gyárt az ipar olyan vonalzót, amelyen valamilyen fogantyú, kapaszkodó lenne. Pedig milyen fontos dolog ez! Az asztalon papírok, könyvek, rajzlapok sokasága, s ezek között mindig bújócskát játszik az a fránya vonalzó. Nosza, ragasszunk rá gombot! Vagy egy régi kredencfogantyút. Tenyerünkkel (lefelé fordítva!) tapogatózva, azonnal érezzük majd, hogy hol a vonalzó.

Kérgesebb tenyerűeknek élesebb, hegyesebb gombot ajánlunk. Mint például egy tű!

Konzílium



Csendes dob



Demográfiai robbanás



— Úgy látom,
nincs hiányzó...

Beugrottunk!

Az ötlet már megszületésekor gyanús volt. Tudniillik a tanári kartól származott. Az volt a lényege, hogy farsangi rendezvényeink fénypontjaként tartsunk fordított napot az iskolában. A tanárok majd beülnek a padokba, mi pedig elfoglaljuk a katedrát.

Vakon belementünk. Néha-nyan elégedetten dörzsölték a tenyerüket, és lázas terveket szőttek. Többek között sajnos én is. Bár elhatároztam, hogy a lehetőségekhez képest türelmes és emberséges leszek, mégis zárkózott, feszes arccal léptem a tanterembe. Meglepő látvány fogadott. Doktor Ebonit Jenő, fizika szakos egy fejes vonalzóval ütlegette Gangesz Bertalan földrajz szakost, a többiek pedig két táborra szakadva bíztatták őket. Észre sem vették, hogy megjelentem.

— Mi folyik itt? — érdeklődtem kimérten.

— Izé... semmiség! — motyogta zavartan dr. Ebonit. — Csak beszélgettünk kissé. Hogy melyik tantárgy anyagát kellene csökkenteni.

— És különben is, a Gangesz kezdte! — bizonygatta a szurkolók sorából Laza Ve-

ronika, rajztanár. Mindjárt utána visítozni kezdett, mert valaki meghúzta a haját az ellentáborból.

— Büntetésből dolgozatot írunk! — közöltem szárazon az izgága társasággal, mire megszeppenten leültek. — A dolgozat címe, ööö...

— Elnézést, kedves Kalifa Bence — emelkedett fel félénken Diri Balázs, az igazgató. — Én sajnos nem tudok dolgozatot írni, ugyanis...

— Nos?

— Ugyanis tegnap kigyuladt a spejz, és a tűz oltásánál súlyos égési sebeket szenvedtem. Képtelen lennék tolat venni a kezembe.

A kisujja végén volt valami kötés, a frász tudja, honnan szerezte.

— Oké! — mondtam nevelő célzattal. — Akkor mi majd elbeszélgetünk a témáról, amíg a többiek írnak. A dolgozat címe...

— Ööö... most jut eszembe, hogy ilyenkor kell bevennem a gyógyszereimet — vágott közbe a magyartanár, és különböző porokat, tablettákat, üvegcséket szedett elő egy táskából. — Remélem, nem alkalmatlankodom...

— Tehát a dolgozat címe: „Szükség van-e támadó középpályásra, két középcsatáros támadósor esetén?” Na, mi van Kuzma? — mordultam rá a testnevelőre, — Mit nyújtózkodunk, mit nyújtózkodunk?

— Izé... nekem egy kimutatást kell készítenem az iskola tanulóinak átlagos láb-méretéről. Szóval okvetlenül el kell most mennem. Majd hozok igazolást!

Idegesen doboltam az asztalon.

— Akkor hát kezdhetjük végre?

— Egy pillanat, kedves Kalifa — nyújtotta a kezét Rozs Emília, aki egyéb napokon a környezetismeretet oktatta. — Én sajnos nem tudtam készülni, mert tegnap éjfélig dolgozatokat kellett javítanom. De alkalomadtán természetesen átveszem az anyagot.

Ez már sok volt. Ingerülten felpattantam és akkor megláttam, hogy Karbonkor Benedek történelem szakos valamit olvas a pad alatt.

— Hááá! Szóval így állunk? — sikoltoztam hisztérikusan.

— Ülünk — mondta komisz nyugalommal a történelem-tanár. — És olvasunk. Tudniillik délután előadást kell tartanom „A pszichikum fizioló-

giai és társadalmi determináltsága és viszonylagos önállósága” címmel, a Libatippan Tsz nyugdíjas klubjában. De majd beküldöm a papámat...!

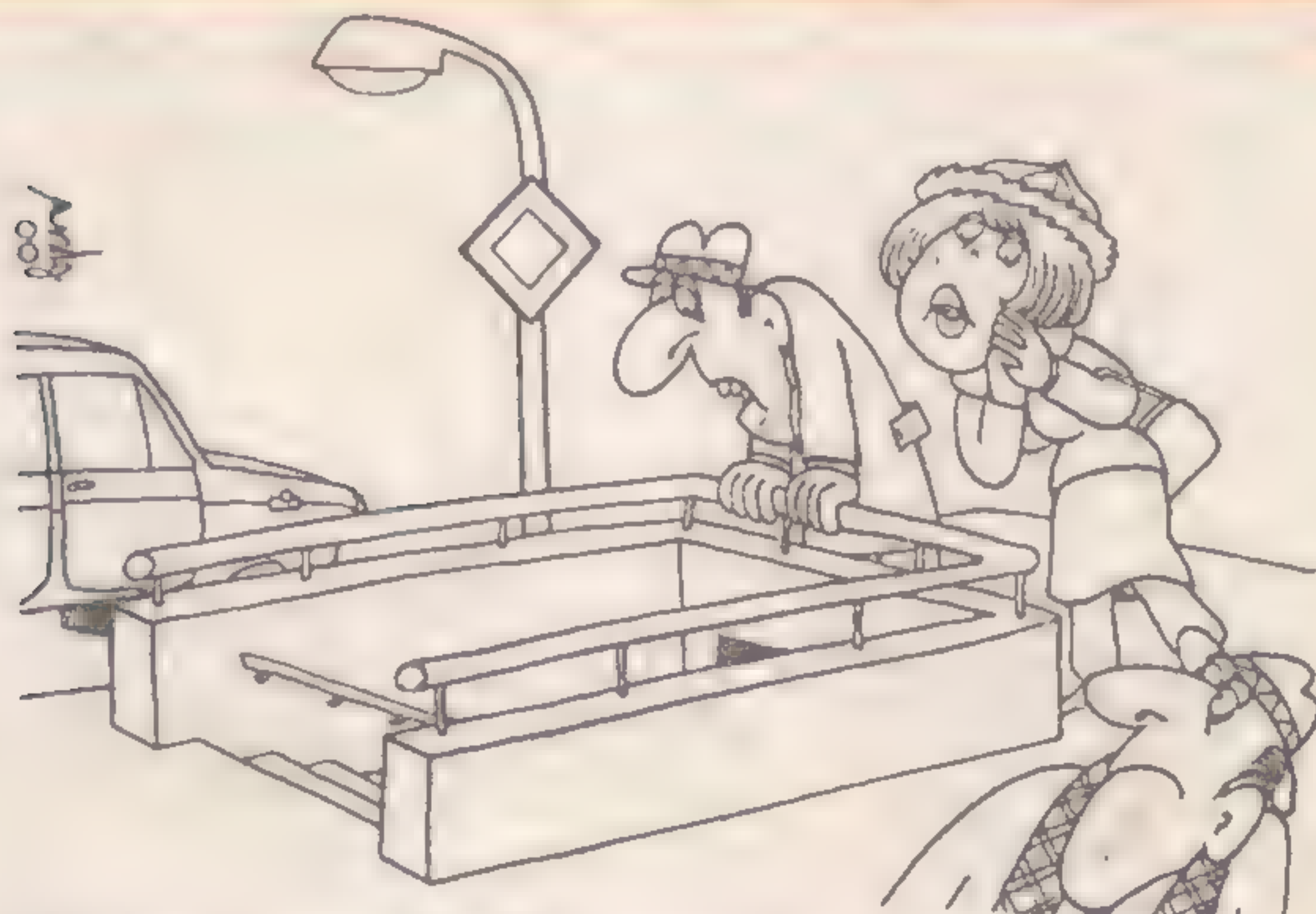
A szünetben, kissé ideges hangulatban úgy döntött a tanulóifjúság, hogy azonnal csináljuk vissza az egészet. A tanári kar — különös módon — csak nagyon nehezen egyezett bele.



— Nem is mondtad mama, hogy jelmezbál lesz nálunk...!



— Elhiszem, hogy az egész világon romlik a pénz, fiacskám, de a múlt hónapban már emeltem a zsebpénzedet!...



— Kisfiam, nem értjük anyáddal, miért tagadtál ki minket?...

Csalódás



— Köztünk vége mindennek!

Késleltetett ugrás

Hány óra? Mindjárt hét! Akkor én most felkelek. Fel én! Hogy is mondtam az este anyuéknak? Hét órakor kiugrom az ágyból! Mikor anyu meghallotta az elhatározásomat, nagyot nevetett: „Kisfiam, ha te reggel hét órakor kiugrasz az ágyadból, akkor én négykézláb futok el Bécsig, meg vissza.” Apu ezzel tetézte meg: „Én pedig megeszek egy tucat nyúlszörkalapot késsel, villával és keserű uborkasalátával.”

Én most mégis felkelek, illetve, ahogy mondtam: kiugrom az ágyból. Egy... kettő... há... Szegény anyu és apu! Nem szívesen cserélnék velük, Bécsig futni négykézláb, meg nyúlszörkalapot enni... Azt hitték, hogy én ma is az a heverésző, lustálkodó fráter vagyok, aki tegnap voltam. Szó sincs róla! Elvégre nekem is van akarat-erőm! Csak azért is kiugrom az ágyból! Egy... kettő... há... Mi történhetett? Egyszerűen nem tudok ugrani. Mintha mágnesből lenne az ágy, nem enged, magához vonz. Jó, jó, ha nem lehet ugrani, akkor csak úgy simán,

csendben felkelek. Elvégre a lényeg az, hogy hét órakor már ne legyek az ágyban. Na... most meg mi van velem? Mintha mélyvízi bűvár lennék... Egyre mélyebbre merülök valami csendes sötétségbe. De azért is felkelek, fel bizony. Már... már fenn is vagyok. Anyu, apu, hol vagytok? Felkelt a kis fiacskátok! Kezdhettek a négykézlábfutást, meg a kalapevést! Halljátok, hogy mit mondok? Nem hallják! Miért nem hallják?...

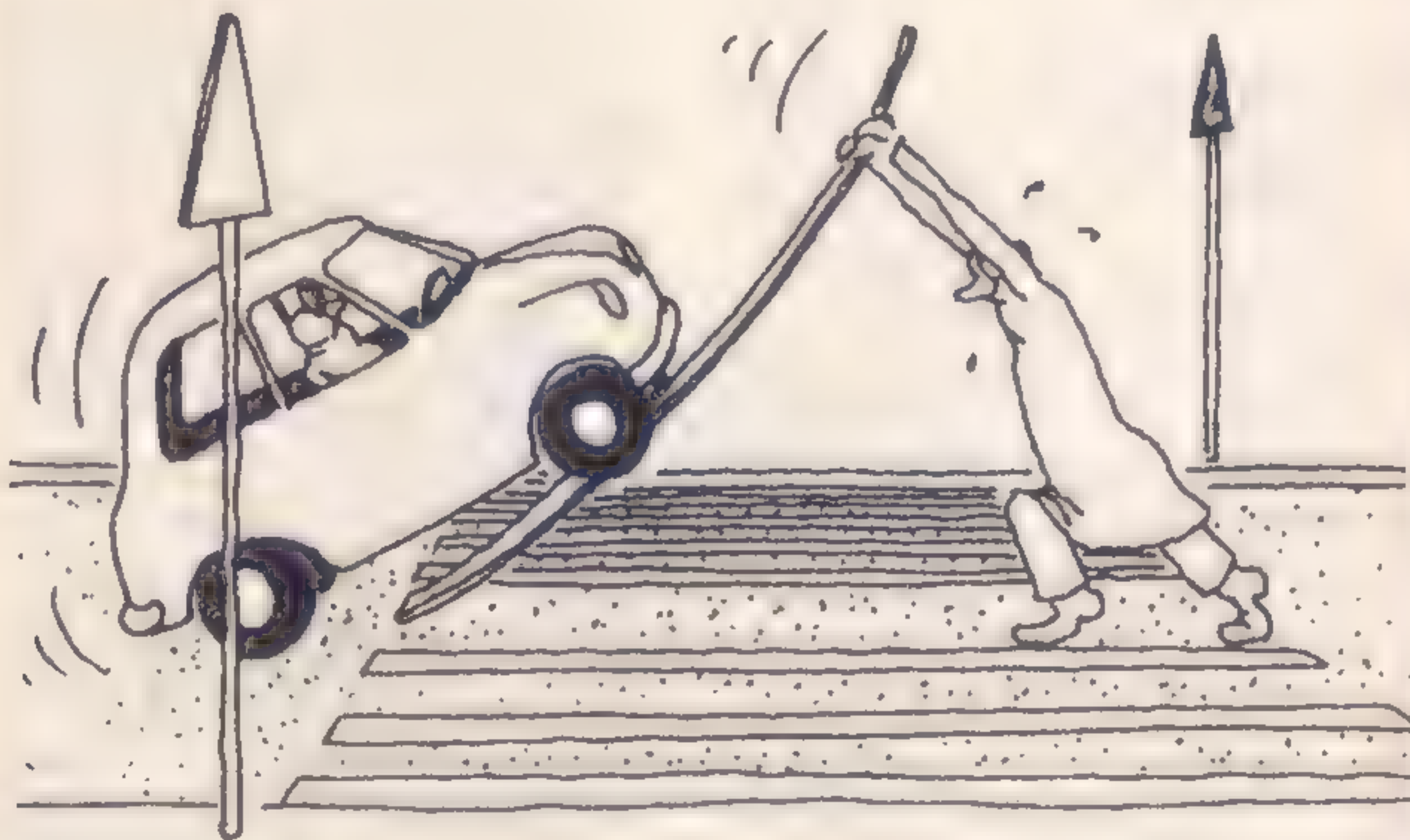
— Édes fiam, elfelejtettél ugrani! — hallottam váratlanul anyu hangját. — Még az óracsörgésre sem ébredtél fel!

Kinyitottam a szemem. Körülnéztem. Hogy történhetett ez? Csak álmodtam volna az egészet?

— Komisz kölyök! — nézett rám apu szúrós tekintettel. — Egyszer ehettem volna életemben nyúlszörkalapot késsel és villával, meg keserű uborkasalátával. És tessék! Már fél nyolc is elmúlt!

És mártír képpel nagyot harapott a sonkás zsemléből...

Megtorlás



Az Semmi...



ELVITTE A KISEGÉR

Azt már megírtam, hogy vietnami utazásom idején Hanoi helyett Moszkvába került a csomagom, és csak később hozták utánam. De a kiségeről még nem tettem említést.

Valójában az tudja megérteni igazán, hogy a magamfajta európai ember számára milyen fontosságot nyer egy tartalék trikó is, aki járt már a trópuson. A hanoi repülőtéren alighogy kiszálltam a gépből, máris verejtékben úsztam a párás hőségtől. De a csomagomra, a csereruhára

hiába vártam. Ahogy fogyott az utasok bőröndje, úgy fogyott a türelmem is.

— Az enyém hová tűnt? — kérdeztem idegesen.

A vámtiszt még reménykedett.

— Elvitte a kiséger! — próbálta tréfával elütni a dolgot.

Ha nem én vagyok a szenvedő alany, hangosan felnevetek, mert a szállítószalagon a várva várt bőrönd helyett valóban egy kiséger érkezett.

DERES MÁR A TUDÓSÍTÓ

A felszabadulás első éveiben kevés volt az autó. A szerkesztőség is nehezen jutott hozzá. Vidékre leginkább vonaton utaztunk. Ha az állomás messzire volt a lakóhelytől, akkor gyalogoltunk is. A mozdonyvezetők sem tartották mindig magukat a menetrendhez, gyakran előfordult, hogy lemaradtunk. Mint én, az egyik Tolna megyei kis faluban. Az állomást is bezárták, mert a következő vonat csak reggel indult. Öt kilométert kellett volna visszafele gyalogolnom, hogy szállást kapjak, de féltem az újabb lekéséstől, s így inkább az árokpartot választottam ágyamnak, a kukoricaszárat takaró-
nak. Hajnalra belepett a dér. Úgy vacogott a fogam, hogy

felébredtem a hangjára. Kétségbeesetten kocorásztam le s fel a vaksötétben, nehogy megfagyjak, amikor észrevettem, hogy az elszállításra váró cukorrépahegy mellettj bódéból fény szűrődik ki. Benyitottam.

— Tessék helyet foglalni — invitált barátságosan az őr a duruzsoló kályha mellé.

— Itt milyen kellemes az idő, én meg...

— Körül kell nézni, hogy lásson az ember — felelte bölcsen az öreg.

Mondanom sem kell, hogy a melegben gyorsan elaludtam, s mert vendéglátómnak nem volt szíve felébreszteni, a reggeli vonatot is lekéstem.

RODEO

Volt nekem egy ismerősöm, aki remek ember lehetett volna, ha időnként nem képzei Hány Jánosnak magát. Velem

jött a Bükk fennsíkra is, ahol az ősi módon nevelt ménesről meg a hegyi csikósokról írtam.

— Egyszer részt vettem egy vadló betörésénél — kezdte meséjét, miután összebarátkozott a csikósokkal.

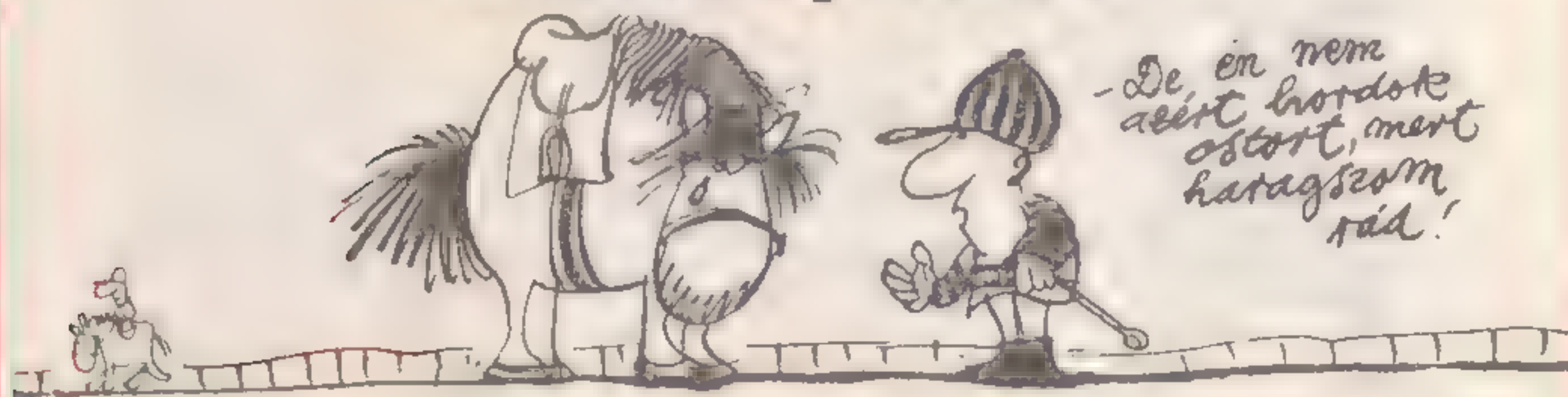
— Lovagolni is tud?

— Mi az hogy! Szőrén is ültem már lovat.

— Ezen nyereg van. És már nem is olyan szilaj, de ha emberére talál, a csillagot is lerúgja az égről! — vezettek elé egy éjfékete, nyugtalanul torporzókoló mént.

Ismerősöm arcából kiszaladt a vér. Hamar kiderült, hogy még hintalovon sem ült, nem-hogy valódin. Néhány percre mégis nyeregben maradt, mert négy csikós a lovat, négy pedig őt tartotta. De az ijedtségtől és a szégyentől hosszú ideig szólni sem tudott.

Érzékeny lélek



AHANY HÁZ, ANNYI SZOKÁS

Késő délután érkeztem riportom színhelyére. Útközben nem jutott idő ebédre, a nőgrádi település egyetlen étterme pedig szünnap miatt zárva volt. Szikrázott a szemem az éhségtől, ráadásul az öreg, akit felkerestem, mesélős kedvében volt. De nem szakíthattam félbe, meg aztán érdekelt is a története, hiszen hatvanéves korában iratkozott be az iskolába, s az unokáját osztották mellé tanulópárnak. Felcsillant a szemem, amikor a ház asszonya egy rőfnyi kolbászt, fél oldal szalonnát, egy kosár foszlós kenyeret és egy üveg bort tett elé, de tűr-

tőztettem magam. Illendőségből még azt is elrebegtem, hogy köszönöm, nem kérek. Ki gondolta volna, hogy arrafelé az a szokás, hogy a vendéget csak egyszer kínálják? Az asszony, ahogy hozta, úgy el is vitte az ennivalót. Csupán a bort hagyta az asztalon. A savanyú vinkótól azonban még inkább követelőzött a gyomrom. Kétrét görnyedve jegyzeteltem.

Szerencsére az öreg egy idő után odaszólt a feleségének:

— Hozd vissza azt a harapnivalót, a bor biztosan helyet csinált már neki.

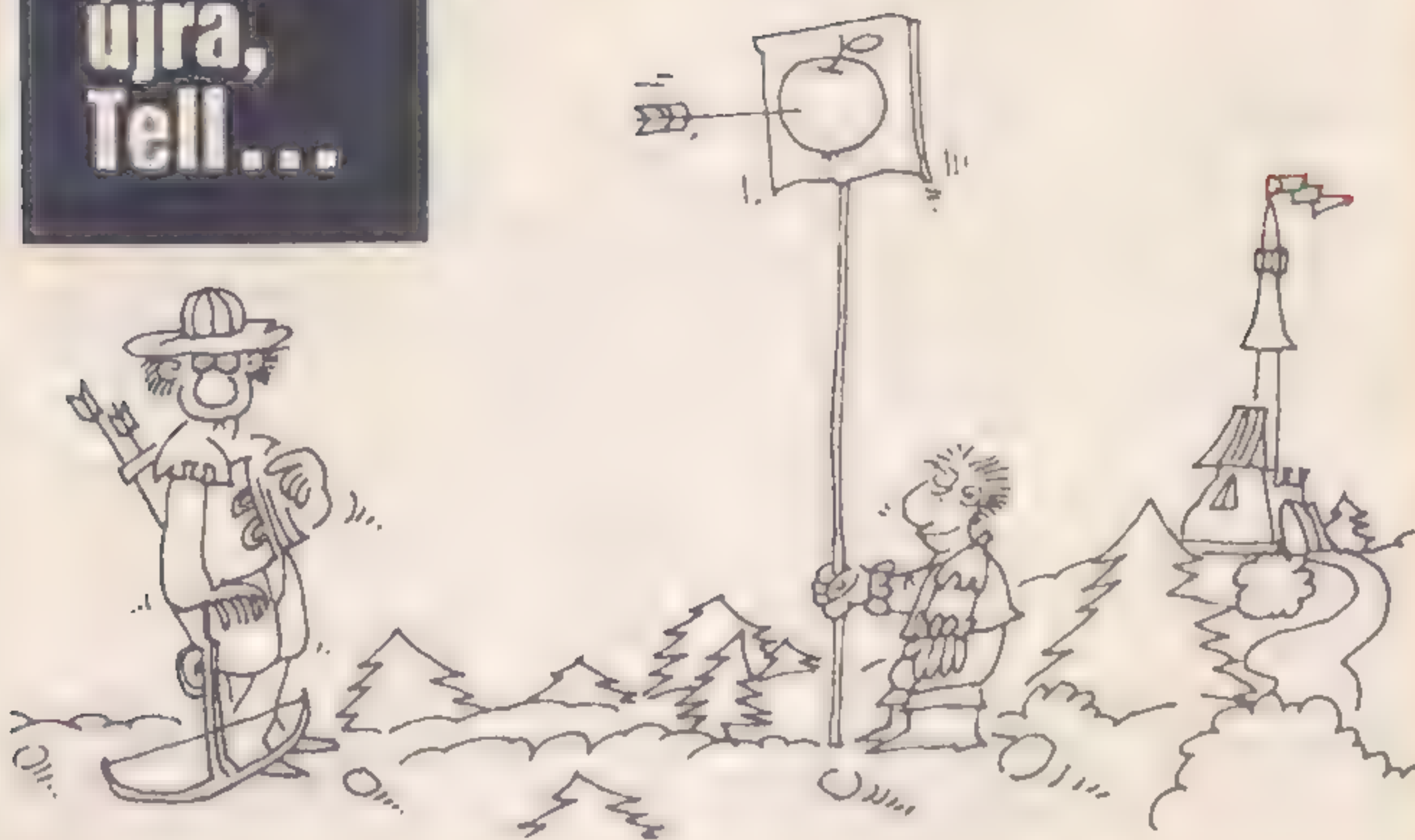
Nem mertem én sem szólni, sem bólintani, de még sóhajítani sem. Nehogy megint hoppon maradjak.

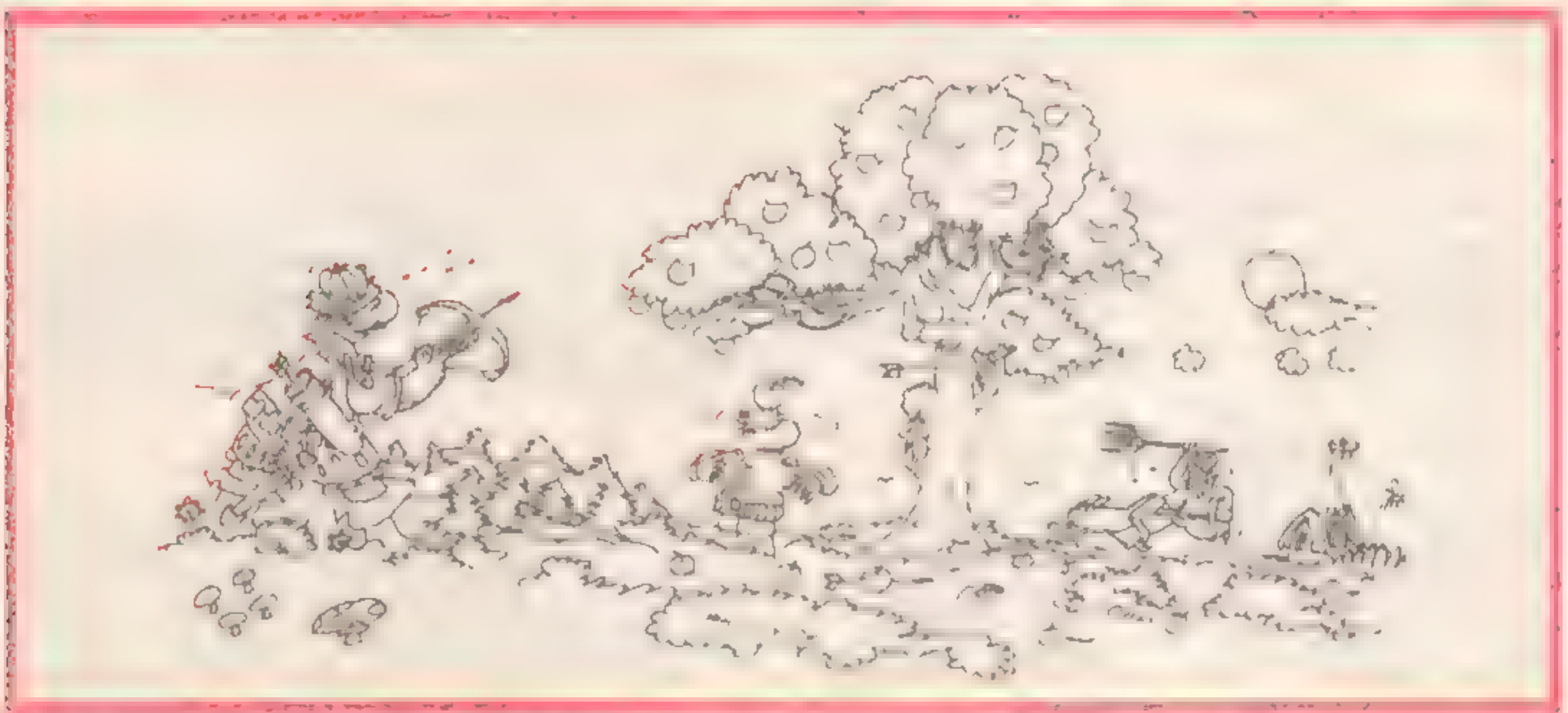


Kifacsart szavak

pacientúra	= orvosok lovas kirándulása
pampuska	= fánkyszerű fegyver
panoráma	= látkép keretben
pápista	= vizlát a templomban
parandzsa	= sűrű, zagyva fátyol
pasztilla	= kerek, apró keresztnév
pasztorál	= pásztorjátékot piszkál
patália	= veszekedés Itáliában
pedikűr	= lábápolás korcsolyázáskor
petárda	= robbanó dalárda
piaszter	= részeges fizetőeszköz
pikkel	= haragos, rozsdamentes fém
piktor	= festők lakomája
pikula	= egy rakás fuvola
pirula	= elvörösödő gyógyszergömböcske
polonéz	= 3/4-es ütemű tartármártás
portó	= postadíj víz nélküli tóban
posthumus	= a szerző halála után postán jött kiváló termőföld
provízió	= látványos jutalék
provokál	= kihívóan éneklő együttes
radiátor	= fűtőtest az arénában
rádiogram	= parányi súlyú távirat
rádioszonda	= táv-alkoholtartalom mérő
ralia	= Heyerdahl II. hajója
ragu	= becsinált madárhús
rakett	= kicsinyített teniszütő modell
ramazuri	= zűrzavaros olasz buli
rámpa	= le-feljáró világítótest
randalíroz	= csúnyán garázdálkodik
redukál	= csökkentés jár neki
reflektor	= kivilágított halotti lakoma
regula	= fegyelmezett mértani idom
retorta	= édes ízű lombik
reverenda	= nyári, vallásos előtér
revízió	= tv-ellenőr látomása

Látszd
újra,
Tell...







Így írtok ti...

(DE SZERENCSÉRE NEM MINDANNYIAN!)

LEVELEZNÉNKI VÁLASZOLJI

Kedves szerkeztőség!

Láttam hogy Keszölczi lány is van engem is legyenek be-
lerakni a leveleznénk vála-
szójba!

✱

Már régóta szeretnék leve-
lezni, de nemvolt alkalmam
megismerkedni olyan barátok-
kal, akik normálisak! Mert
manapság a mikorunkban
nemmindenki normális!...

✱

... Nagyon szeretnék má-
sokkal barádságot kötni. Jó a
barádság kör és jó hogy va-
nak pajtások...

✱

... Szeretném ha teljesíte-
nék a kérésem és barátnőm is
szeretné. Szeretnék levelezni
mert nagyon unatkozunk. Csó-
kolom! Nojémi.

✱

... Én, F. ZS. levelezni szeret-
nék! Adatoim: Kosuth út 1.

Mázshová járok iskolába és 4
A-ás vagyok jól tanulok ta-
voly 4 egész voltam...

✱

... Tisztelettel megkérem
önnöket, hogy tüntesékefel ne-
vemet bene. Fiúkat levelez-
nékl...

✱

... legyenek szívesek a paj-
tába bele rakni a nevem!
Vagy legalláb egy vagy kettő
címet küdeni. Lehetőleg sze-
retek naptárt gyűlteni...

✱

Azt szeretném kérni, hogy
tiz számban jelentetjek meg a
leveleznék válaszóhoz. Angol,
Amerikai, NSZK 11—12 éves
fiú gyereket magyarul levelez-
nék. Még azt szeretném ké-
dezni hogy külföldi gyermek
újságba hol lehet megjelen-
tetni a címüket is kérem. An-
gol, Amerikai NSZK újságra
gondolok. Még az kérem hogy
a fent szerepelt című filmek-
ből szóló külföldi képes újsá-

gért külföldi autós sprospektust adok...



... Közlöm önökkel, hogy azt a címet amit küldtek nekem. Öt levelet küldöt utána többet nem írt. Közlöm önöknek az utolsó levelének a dátumát. Legyenek szívesek írni a lánynak hogy miért nem válaszol a levelemre. Előre is köszönöm.

TÖPRENGŐ

A kuttyának ferde alába. A hiányozo szám a kövedkező. A számakata hejére tettem. Az utoltsó 11. szám. őszeket adni.

HAHOTÁBA

A tanár feleltet. Gyerekek 1-gyest aszkap aki kívülről tudja a könyvet. 2-test az kap aki anyit tud mint én. 3-mast az kap aki anyit tud mint Enstejn. 4-gyest az kap aki töbet tud mint Enstejn. 5-töst az kap aki a kiskugyámnak csontotthoz.



Két ember kilyön A kocsmából. Az egyi azt mondja: Itt van egy tó. Tudsz uszni, nem én tudok. Ráugrik az egyik. A műutra azt mondja jöhetsz levan fagyva.

... Egy házaspár reggel felkel és azt mondja a férj. Há julis ma megyünk kirándulni, néd meg miken az idő. Ere a feleség: nézném én de a nagy köttől nem látok semmit.



... Legyetek ojan szívesek hogy küldjete nekem naptárt. 1985 naptárt. Mert mán 235 van és 300-százat akarok gyűjteni. Legyetek oja szívesek hogy küldjete nekem 6 naptár. Tiszteletel!



... Tesék szépen küldeni, 3, 1985 naptart tesék Küldeni.



... Kérem írjanak egy cikket vagy kritikát a Vinetu a meszkaleróról. aláírás: P. L...



... Szeretnék az egész osztályom és iskolám nevében beszélni. Szeretnék kedvencünket, a film főhősét King Kongot egy szép képen látni. Lehet, hogy ezt a képet nem tudják közölni de nem baj. Előre is köszönjük!



Tisztelt Levélbontó. Fodrász szeretnék lenni, de nem tudom, hogy indul-e? És azt

szeretném tudni, hogy a 85-ös tanévben indul-e ilyen szakma?



Én nagyon szeretem a hajós fejtörő játékot. A huszon hatodik oldalon nagyon jó az a hajós kép meg a hét tenger ördöge című film, hajon sokat ágyuztak és kardoztak. Nekem az az érdekes, hogy két házban laknak (a) egyik házban a szülő a másikban

meg a mamája és a papája de nem beszélnek egymással és nem menek egymáshoz. Meg még ott lakik egy kilencven hat éves néni egyedül lakik és még tud főzni és járni meg van neki egy kiskutyája. Meg az az érdekes hogy egy év alatt elkészült egy nagy iskola hogy huszon négy osztály van bene és 561 gyerek jár iskolába és van hozzá egy huszon öt méteres tornaterem.

EGY MESE FOLYTATÁSA

...Nagyon gondolkozót hagy mit kérjen nem jutot a fiúnak az eszébe sem, hó ho!

Azt mondat hogy csak egy kívánságom teljesíted.

Mondta a fiú.

— Igen.

Hát akoris csak olyan kérek akkor ami jó hosszú.

— Hát akkor mond.

— Én azt kérem hogy róka király legyek.

— Jó.

— Na de várjál de te milyen király akarsz lenni.

— Erdei király akarók lenni.

— Najó várjál most koncentrálni kel nekem.

— Najó várok csak sies.

— Ne sűrges mert nem jut eszembe a varázs ige.

— Jó de sies már.

Koncentrálni kezd, a fiú csak ül. Remeg a lába és ideges.

— Félsz.

— Nem én nem félek.

— Akor most jön a felese tréfa. Na nem mondogd vissza a kívánságod?

— Nem.

Mondja a fiú egyhangúan.

— Hát jó. Csiribú csiribá hokúsz pokúsz.

— Na várj még várj!

— Mértmit akarsz.

— Inkáb még várj egy kicsit, had fontóljam meg.

— Na jó. Én várok. Adok még eccer öt percet. De már többet nem engedlek szohoz jutni.

— Jólvan jólvan.

— Hát azért mondom.

VÉGE



Na igen, horgászni
tudni kell, ugye?

És biz'isten
ekkora csukát!

Itt, ezen a
helyen fogtam
már egy ekkora
keszeget!

Egyszer pedig...
jaaaaj!

Később...

Úgy igaz, hogy
ekkora szemel
voltak!

RÍMFARAGÁS – VÉSŐVEL

Sok édesség az asztalon,
árnyak táncolnak a falon,
a diszkó megy javában,
s közben az ünnepektől fülét,
huzogatják nagyjában.
Összegyűl a sok ajándék,
ütemre dobog a halánték.
Mit titkol ez a csomag?
S kibontva, a szív ütemre
dobban.



Az eső: lobog, leng,
elszáll öszszemegy
és szétszakad...



Van nekem egy házikóm
abban van egy ágyikóm
mint a bunda szundítok
a harang délt kondított
jó melegen takarózom,
ha viszketek, vakarózom.



A víz az egy kincs,
a kocsmában nincs,
a víz az egy kincs,
sok helyen nincs.

Asztalon a sült malac,
az étvágyat ez serkenti,
közben a csók a vőlegény
száját leheli.



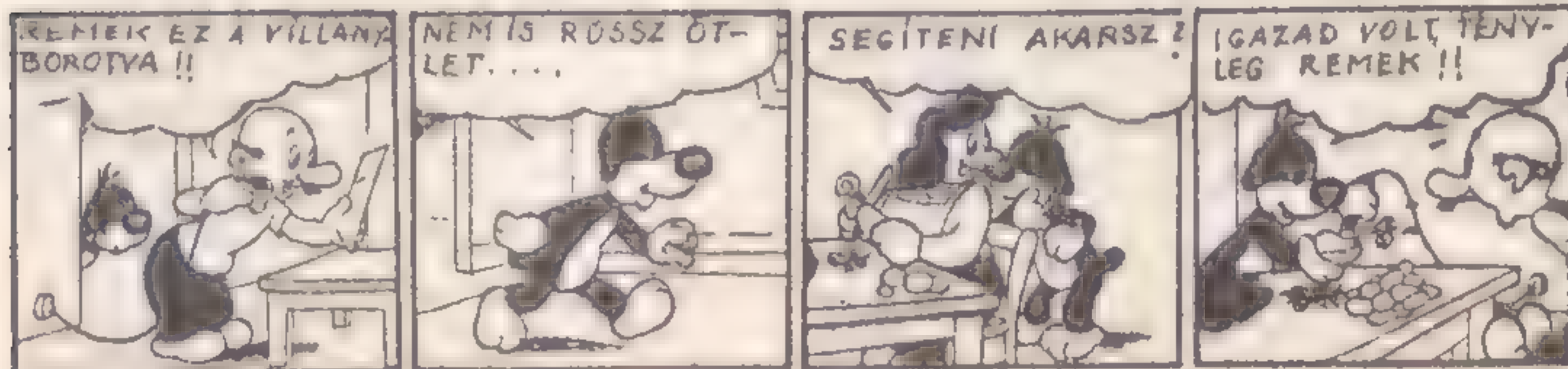
Vár reám egy szép leány
valahol nagyon
ott csak áll és
engem vár,
a mennyország kapuján,
most látom, ott áll előttem,
s a mennyország megnyílt
Fölöttem.



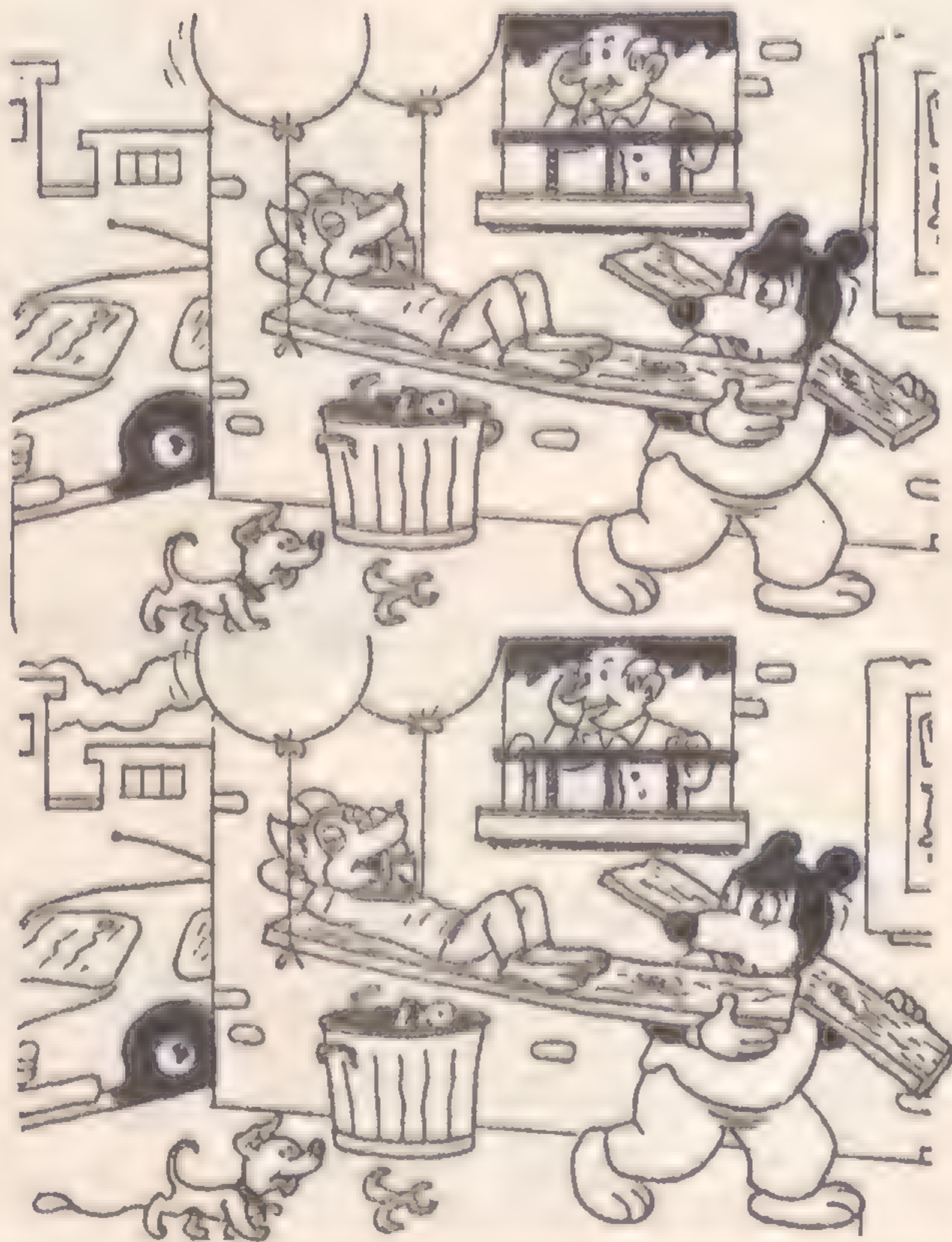
Nyáron minden gyerek
Ugorja a fejest.
Aki netán nem tudja
az is ugrik rögvest.
Sok gyerek játszik
Vigan!
Ha netán egy pillanatban
mégis mérge robban
Az ügynek azonnal vége
Pattan!



Szeresd úgy a nyarat
akár csak a Barátodat!



Hat különbség

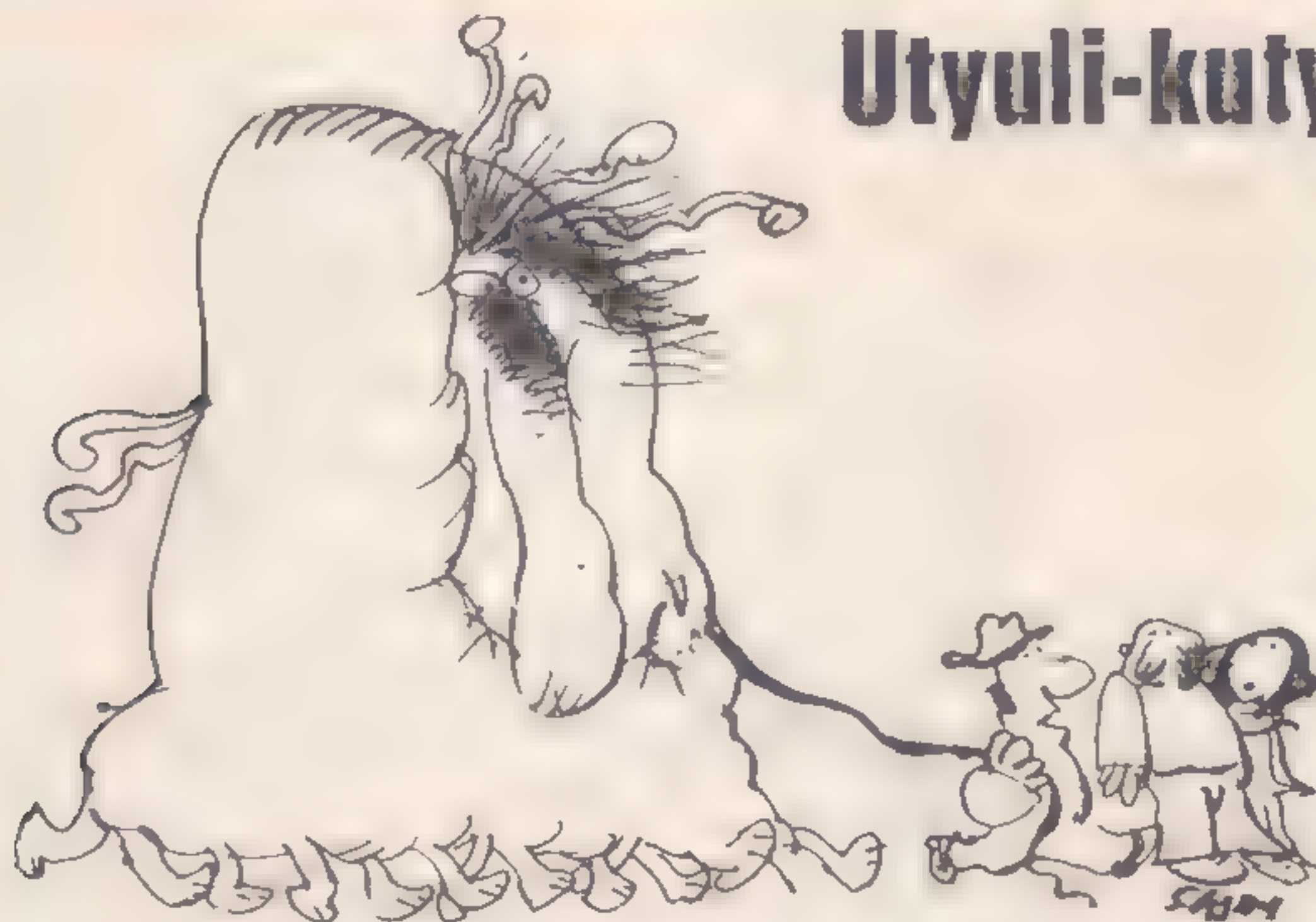




— Akkor most döntsük el, hogy én rágom a facsemetét és te a karóját... vagy te rágod a karóját és én a facsemetét...



— Szégyelld magad, Leó! Ha nem rendetlenkedtél volna annyit az állatódodában, most tudnád a matekot!



Utyuli-kutyuli

— A lakásba nem lehet beengedni, mert valamelyik lába mindig koszos!

Balesetvédelmi felszerelés





LÁNY ŐRSVEZETŐ

Hétfő: Pista
Kedd: Lali
Szerda: Poli
Csütörtök: Laci
Péntek: Bandi
Szombat: Zoli
Vasárnap: szünnap

A LUSTA ŐRSVEZETŐ

Hétfő: Még ráér
Kedd: Én nem érek rá
Szerda: Az őrs nem ér rá
Csütörtök: Senki nem ér rá
Péntek: Már nem is emlékszem rá
Szombat: Már hétvége van! Minek?
Vasárnap: Ideje végre pihenni!

A STRÉBER ŐRSVEZETŐ

Hétfő: Jelentkezem
Kedd: Bejelentem
Szerda: Kijelentem
Csütörtök: Feljelentem
Péntek: Elfelejttem
Szombat: Leleplezek
Vasárnap: Nem választanak meg

AZ ELFOGLALT ŐRSVEZETŐ

Hétfő: Őrsi ülés
Kedd: raj ülés
Szerda: rajvezetőségi ülés
Csütörtök: csapattanács ülés
Péntek: vezetőségi ülés
Szombat: emlékülés
Vasárnap: szédülés

A KÖZÜMBŰS ŐRSVEZETŐ

Hétfő: Az őrsi rajösszejövetel miatt elmarad
Kedd: Az őrsi a szünet miatt elmarad
Szerda: Az őrsi kirándulás miatt elmarad
Csütörtök: Az őrsi a megbeszélés miatt elmarad
Péntek: Az őrsi a tagság miatt elmarad
Szombat: Az őrsi szabad szombat miatt elmarad
Vasárnap: Az őrsi az őrsvezető miatt elmarad

Villámtréfák

VISSZA

— Megérkeztünk! 32 forint lesz a viteldíj — mondja a taxisaőr.

— Sajnálom, akkor utazunk vissza 28 forintig, mert annyi van nálam!

SZAKSZERŰ GYÓGYÍTÁS

— Doktor bácsi, nagyon fáj a hasam, kérnék rá valamilyen gyógyszert.

— Jó, akkor itt van ez a szemre való orvosság.

— A szememre???

— Igen. Majd jobban látod, mit ehetsz meg.

DOLGOZATOK

A tanár megadja a dolgozat címét: „Mi a lustaság?”

A javításnál minden oldal üres, csak a végén olvasható ennyi: „EZ!”

✱

Magyarórán párhuzamot kell vonni Petőfi és Arany

költészete között. Atyafi Aurél dolgozatában ez áll:
Petőfi Sándor költészete
Arany János költészete

✱

A mindig későn jövő Golden Jenővel is megíratja az első órán a magyar dolgozatot a tanár. A javításnál a dolgozat alatt egy bejegyzést talál: „Kedves Tanár Úr! Időhiány miatt nem volt időm a hibákat kijavítani. Kérem ezt helyettem elvégezni! Tisztelettel: Golden.”

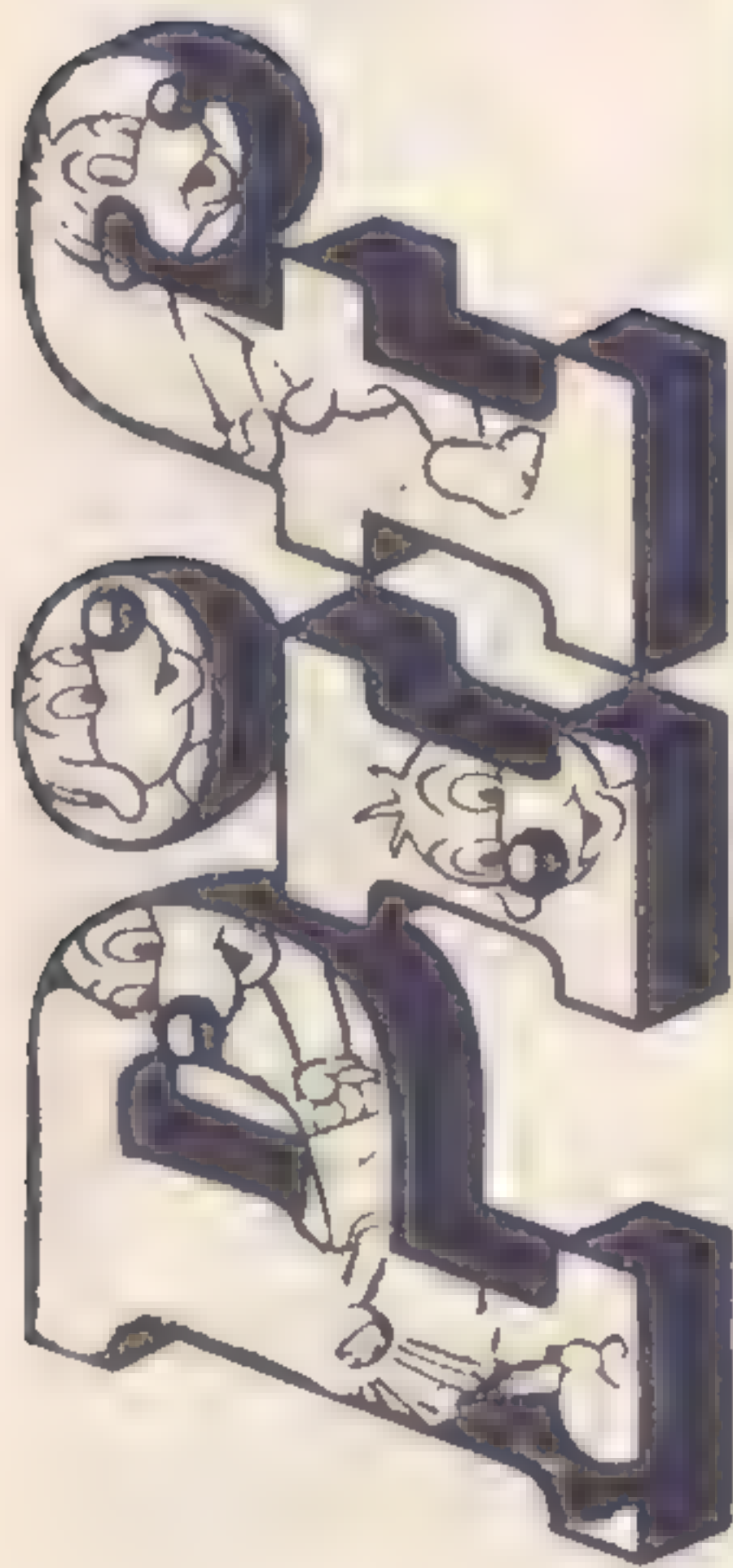
RELATIVITÁS

— Tudod mama, biológiából az a kettes nem is olyan rossz, ha összehasonlítod azzal az egyessel, amit matematikából kaptam.

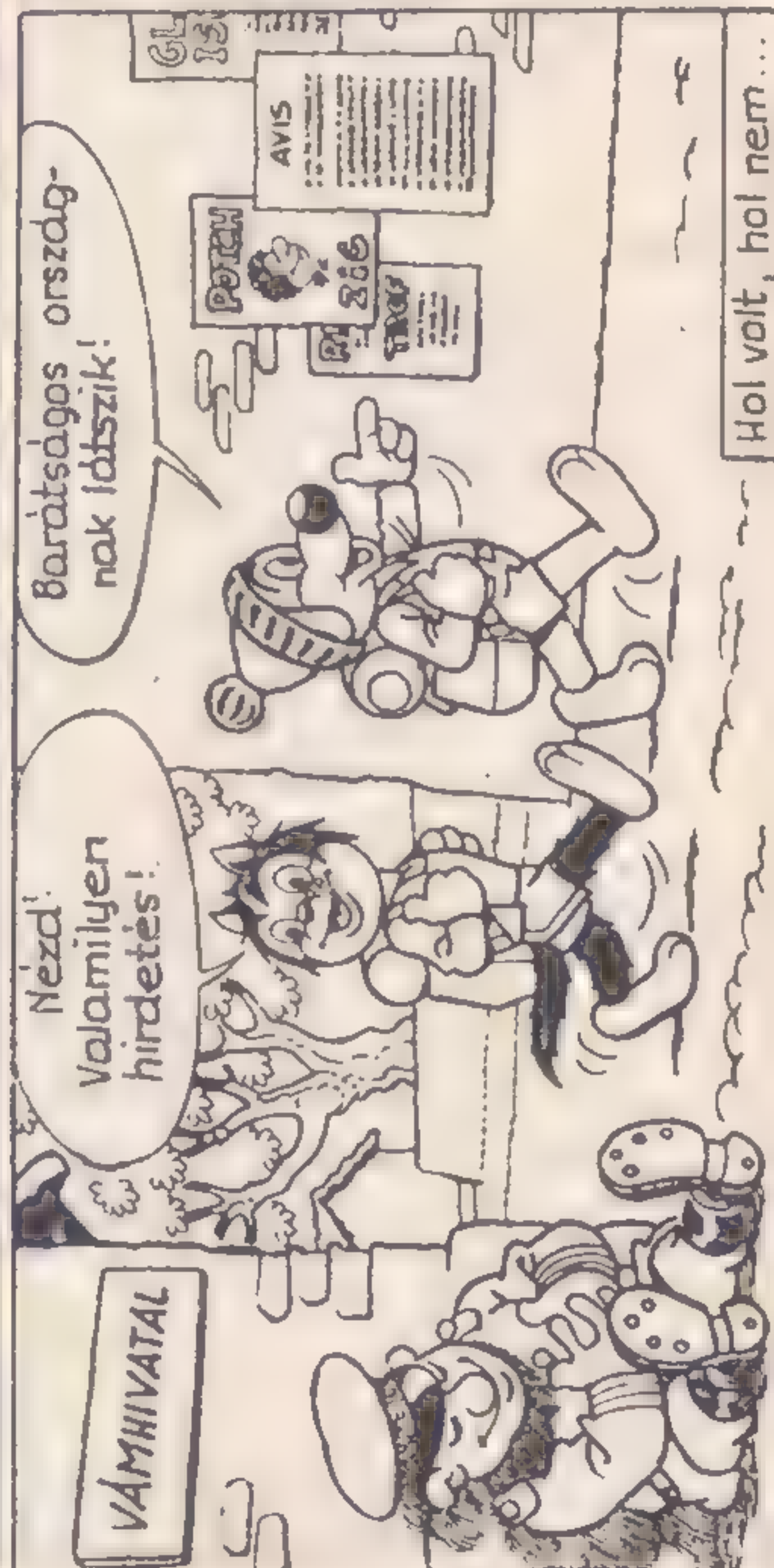
KÓRHÁZBAN:

Gyerek I.: Miért viselnek maszkot az orvosok és a nővérek?

Gyerek II.: Azért, hogy ha valaki hibát követ el, ne derüljön ki, ki volt a tettes?!



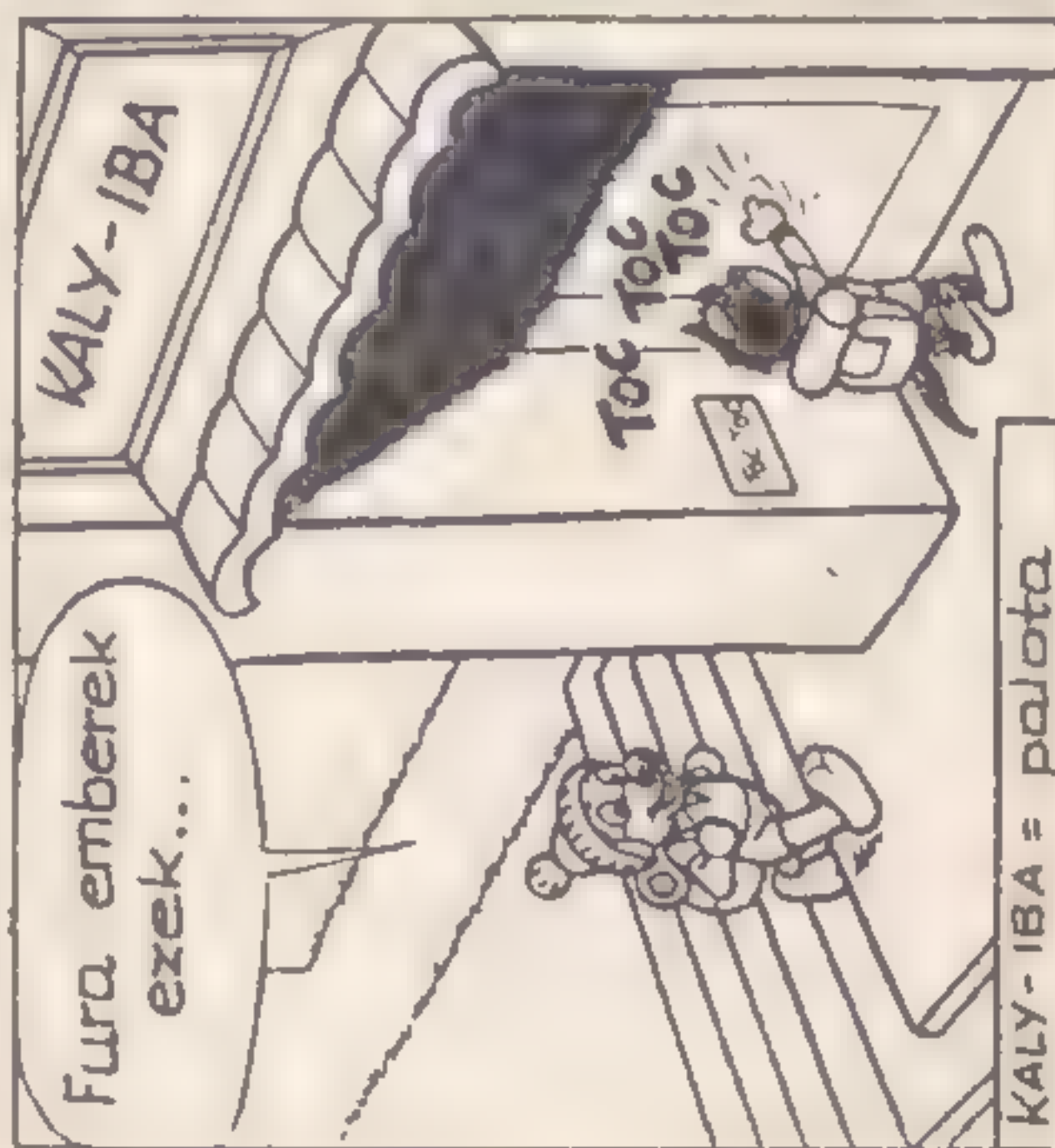
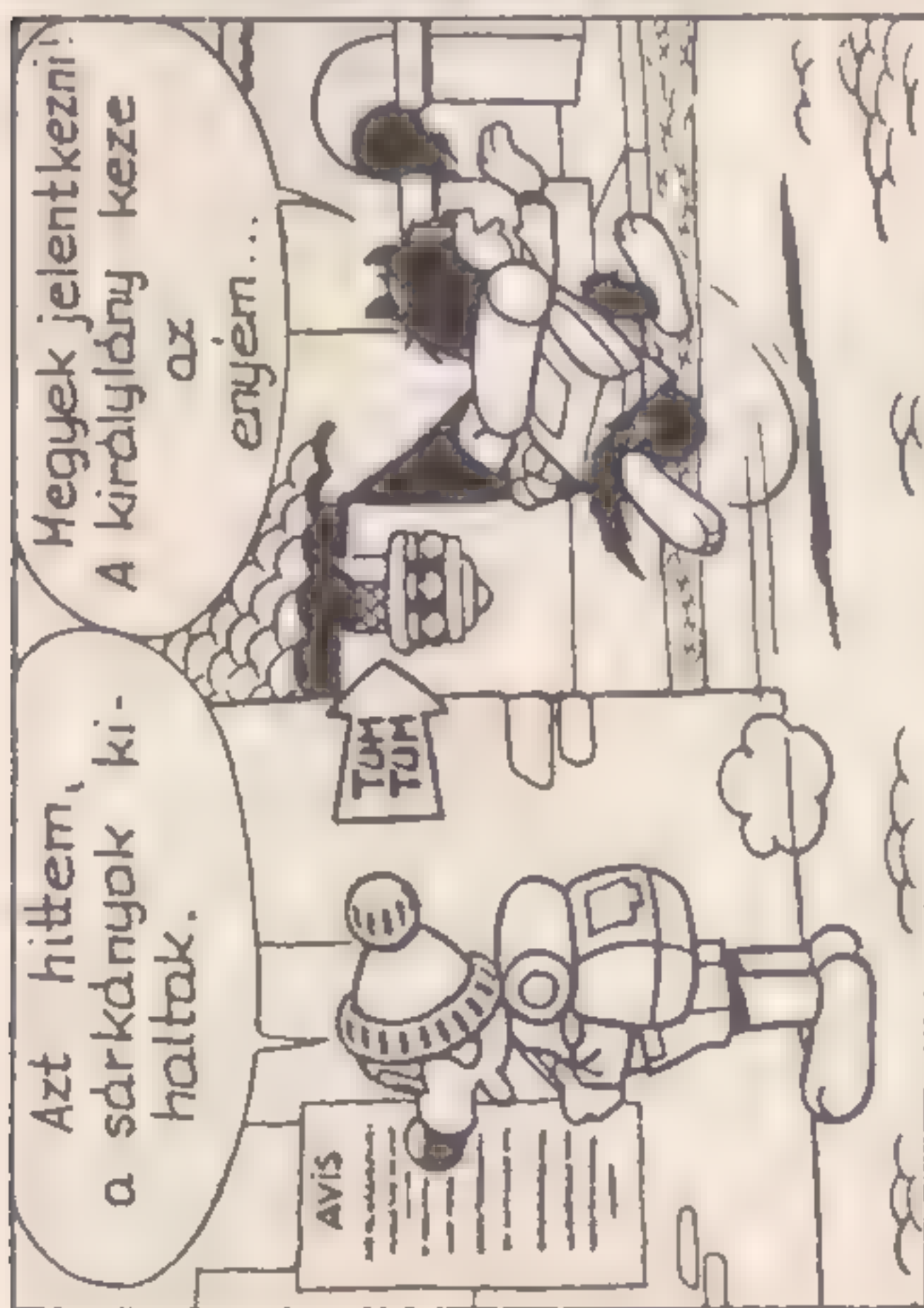
A SÁRKÁNYVADÁSZ

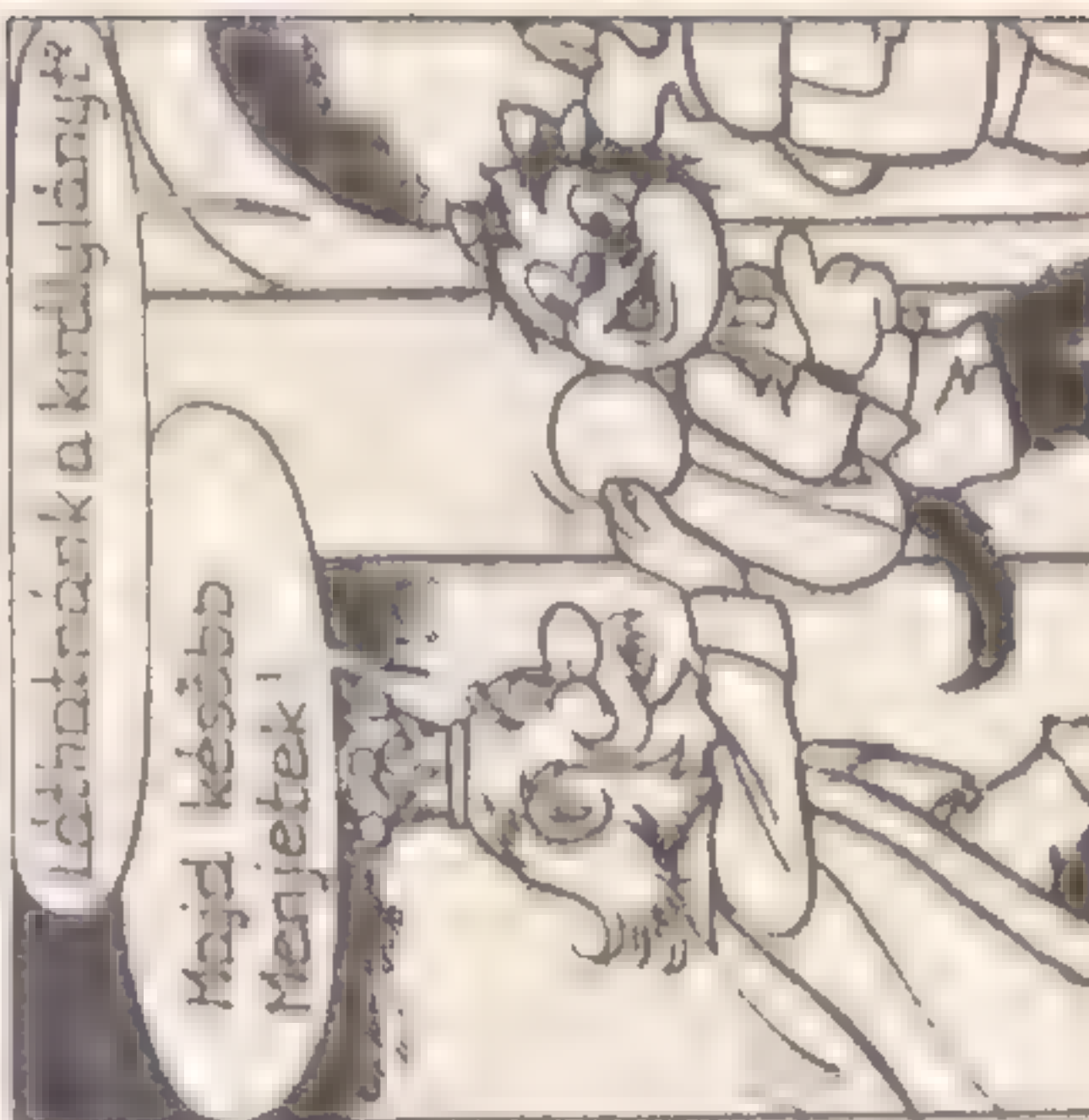
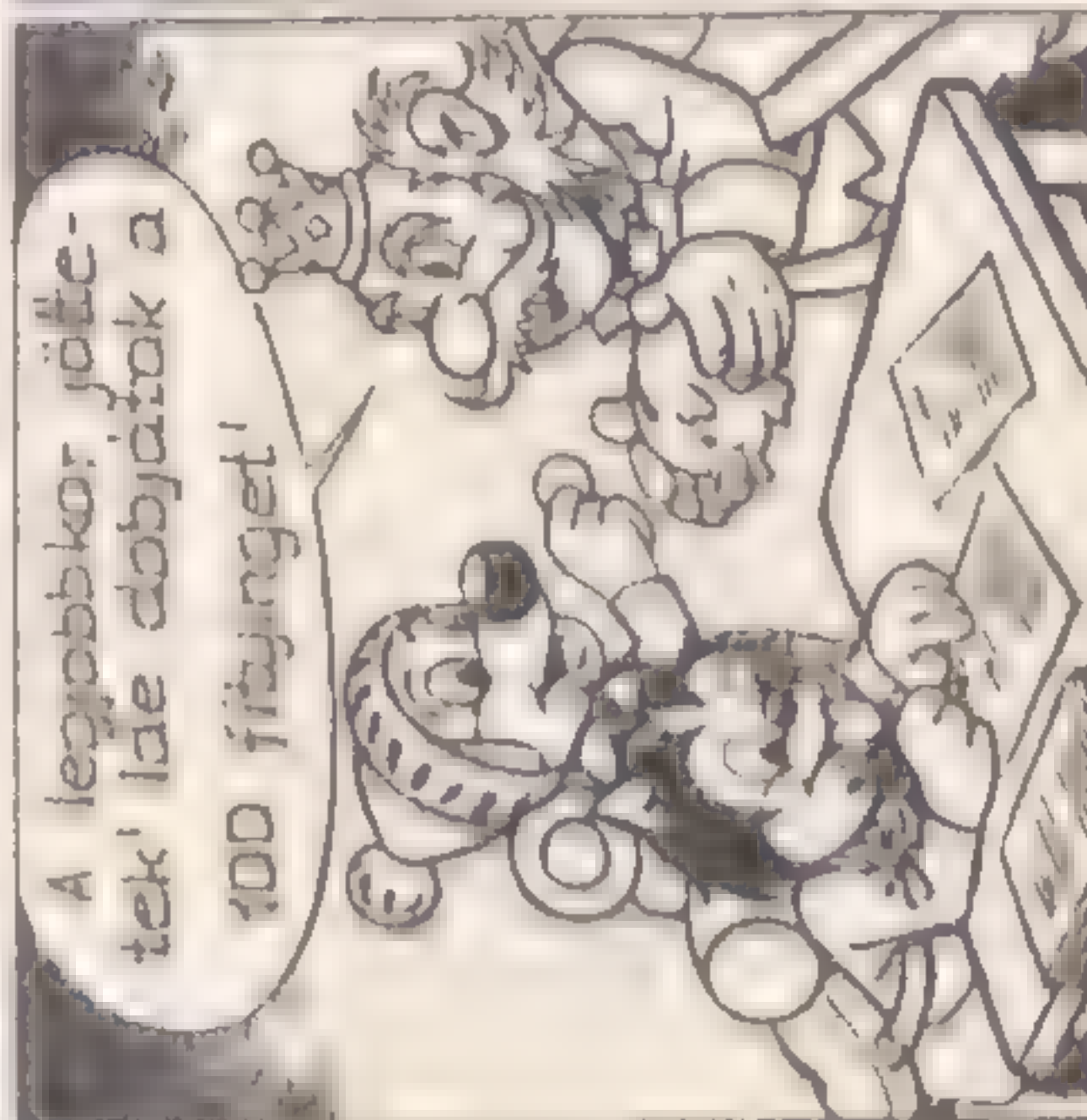
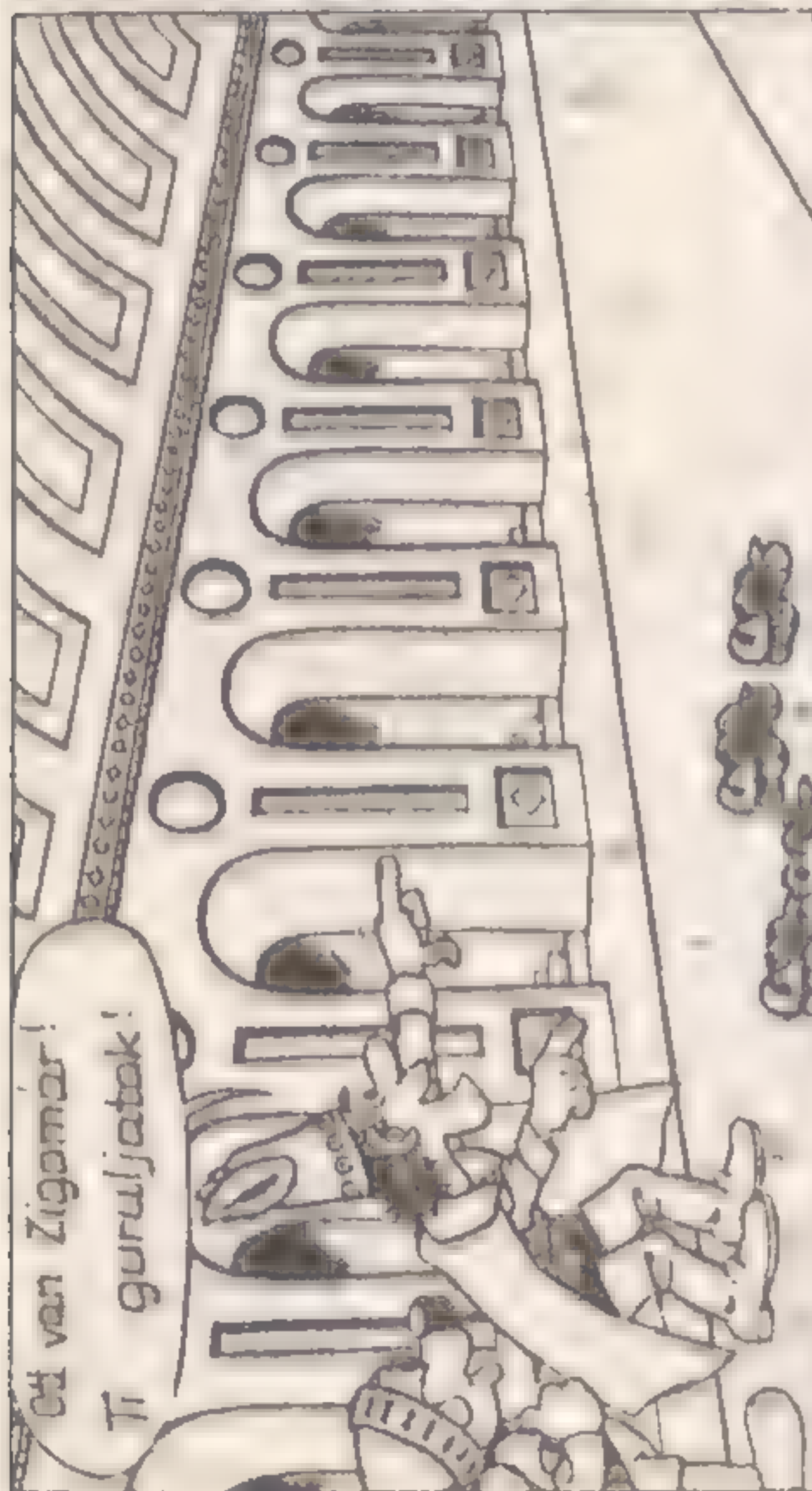


Hirdetés

Verseny, csak turis-
táknak! Második
Zigomár király a
lánya kezét ajánl-
ja annak, aki bi-
rodalmát a sár-
kánytól megsza-
badítja.
Jelentkezési díj:

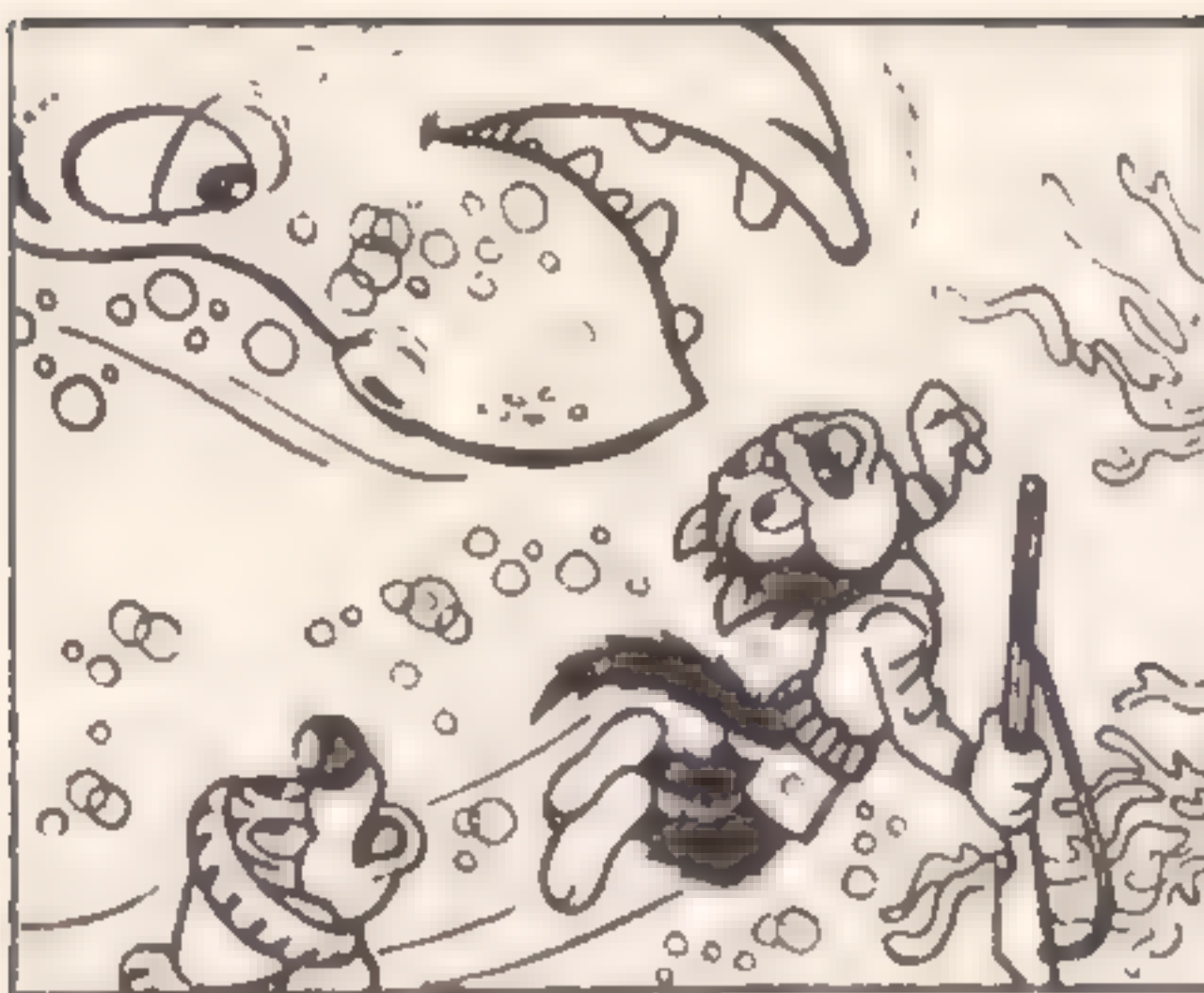
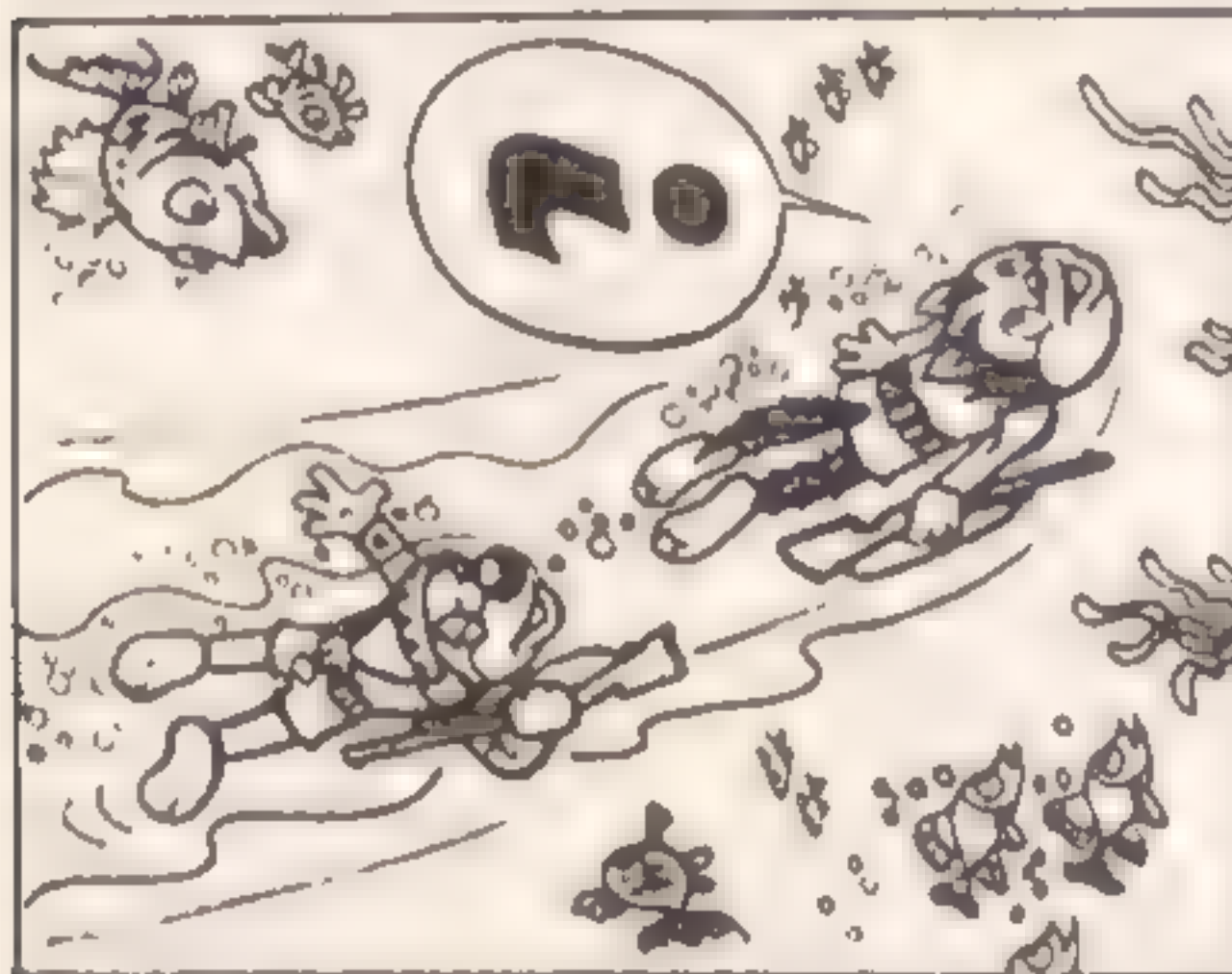
100
fitying



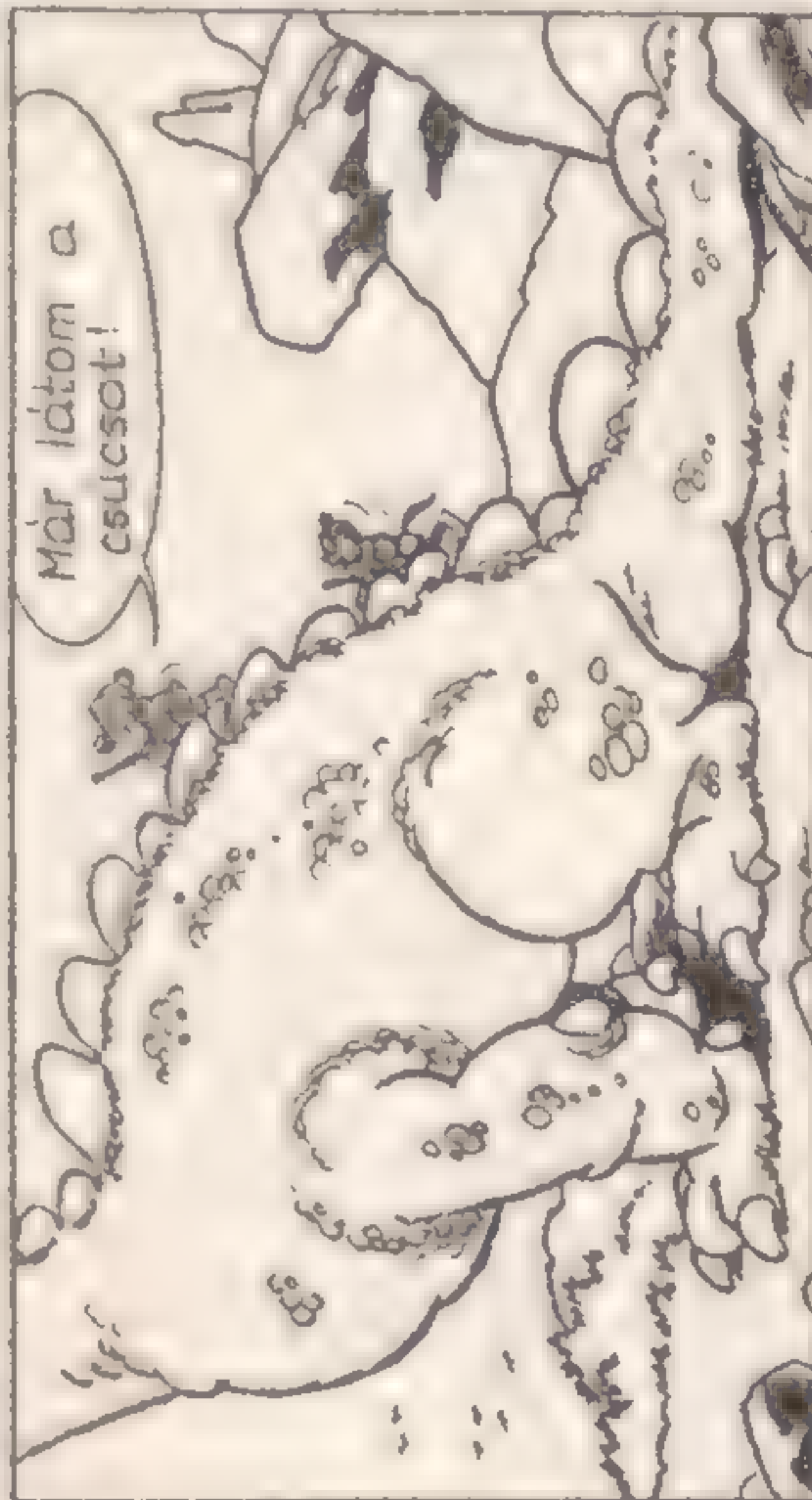
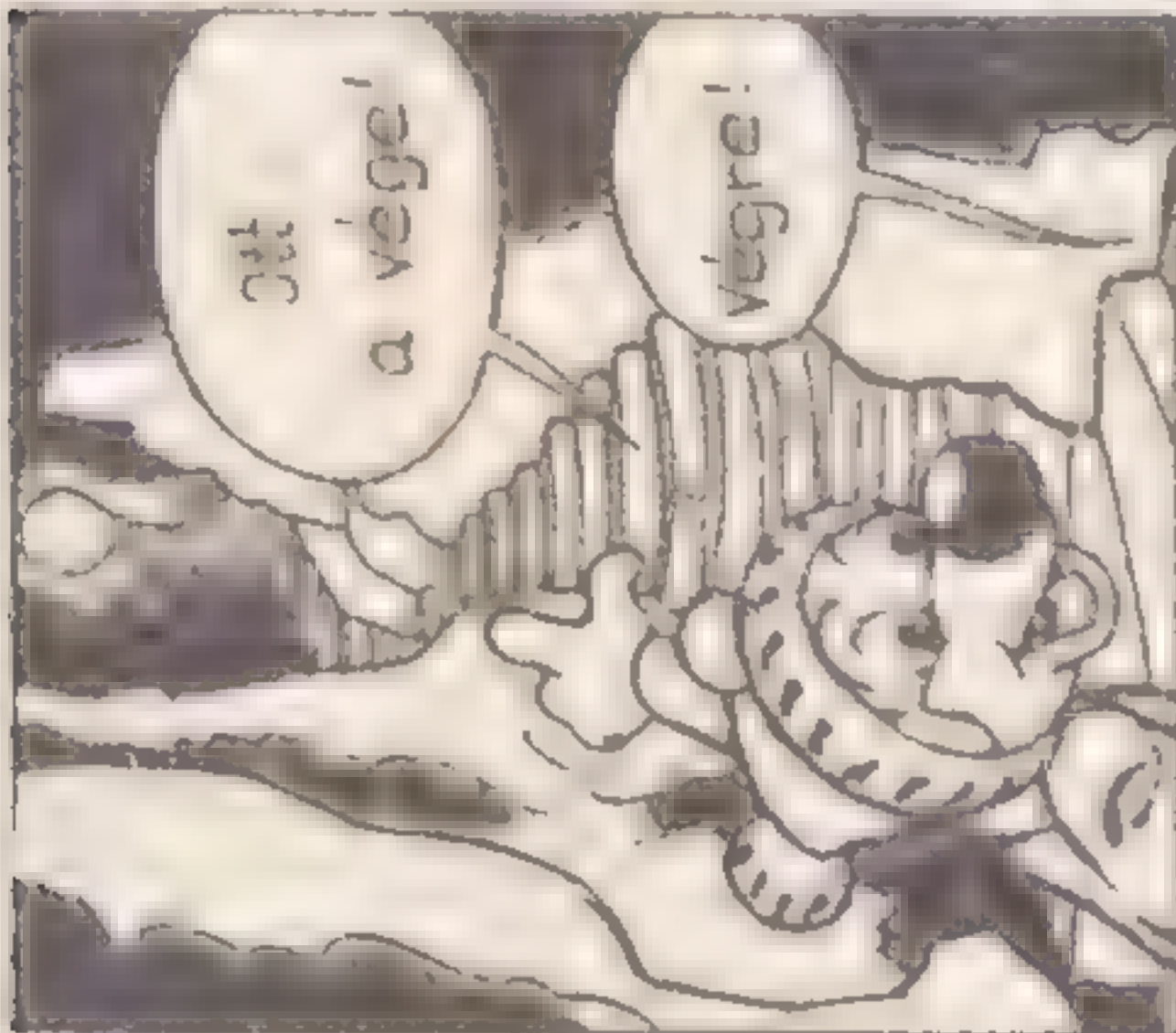


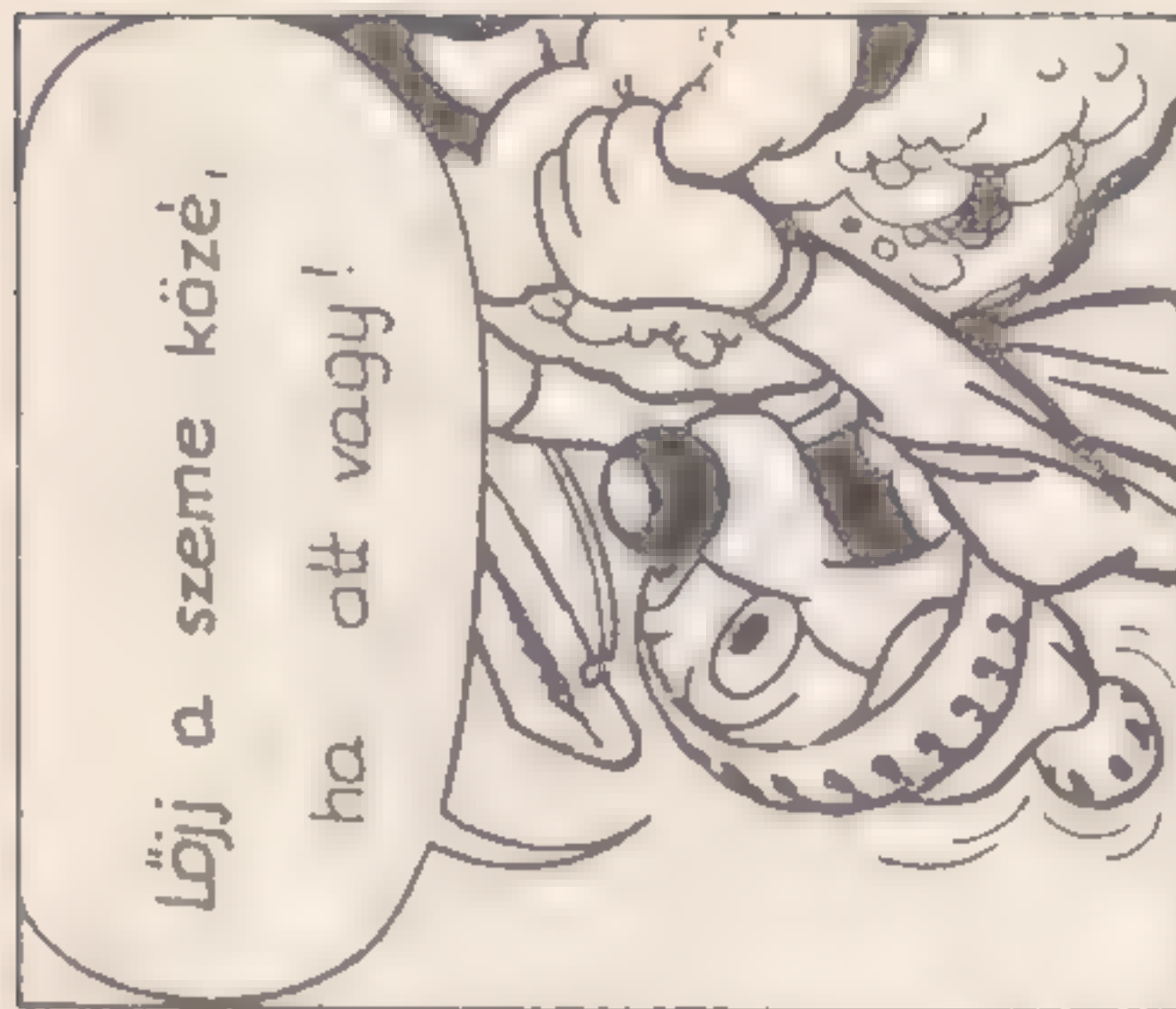


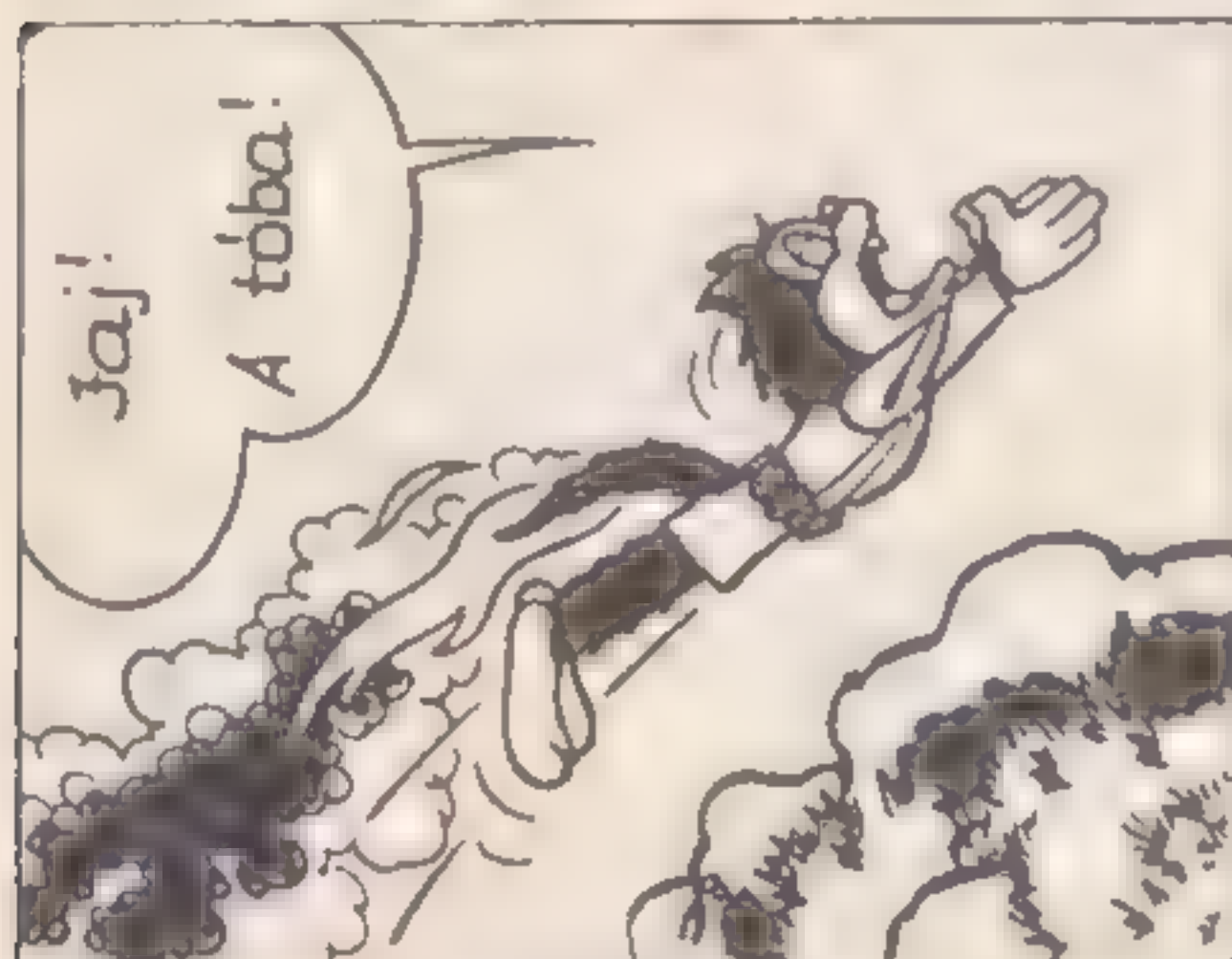


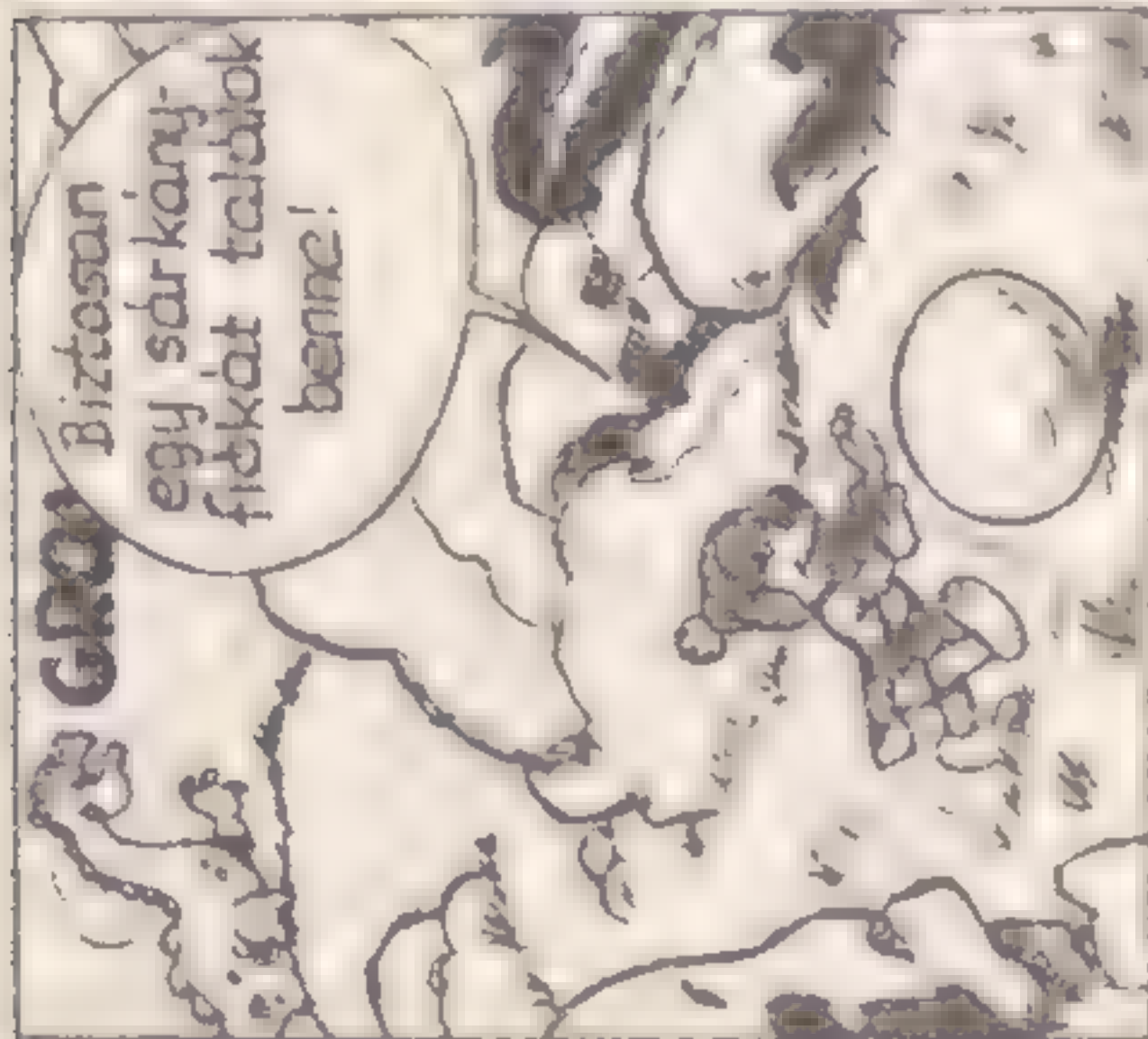












GROO Biztosan egy sárkány-fiókát találok benne!



Másnap...
Nézzé meg, mit tett velem a sárkány! Vissza a 100 fityingemet!



Itt a bosszú, Herkules!



Még sütöttem a sárkányt zsenge bor-sóval!



Nagyon kicsi!

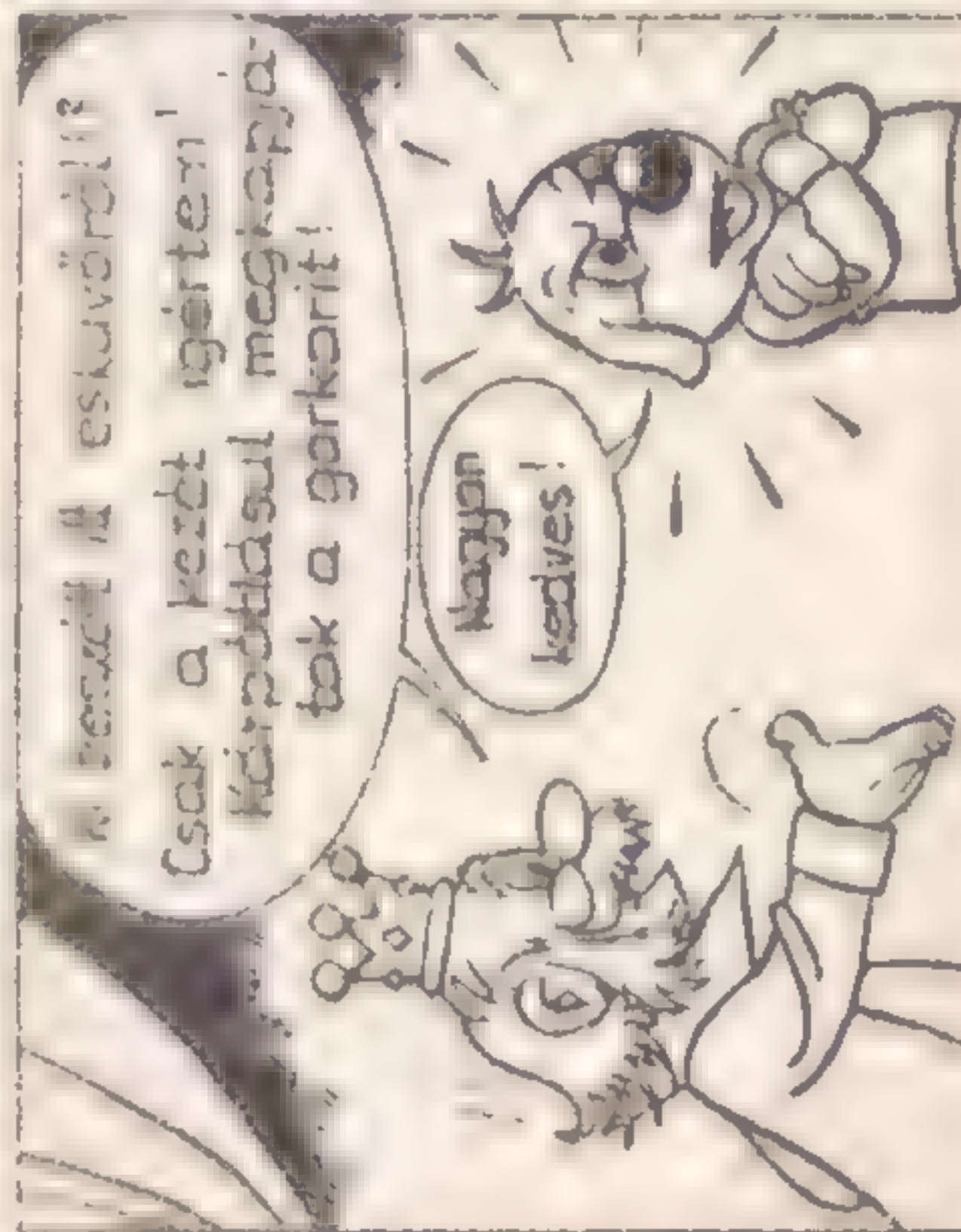


Remek a sárkány-sült!

Pif, te méltó vagy a lányom kezére!



A sültől összeesem!



Vége

Pipogya fráter

Apu: Nagyon kérlek, te csak ne csitítgass. Most bemegyek, felébresztem és kettéhasítom. Felnégyelem. Misklikbe aprítom.

Anyu: Izgatottnak látszol.

Apu: Izgatottnak? De hiszen az örület küszöbén toporgok!

Anyu: Jó, jó. Csendesebben toporogj. A mi kis Alfrédkánk már alszik.

Apu: (fojtottan, de továbbra is dühösen.) Alszik. Ó, milyen megható. A kis Alfrédka. Napközben pedig kettes a magaviselete. Annyi, vagy nem annyi?

Anyu: Annyi. Tulajdonképpen lehetne rosszabb is.

Apu: Csakugyan. Miért is eszem magam? Mások ebben a korban már régen a börtönben ülnek, nem igaz? Ehhez képest Alfrédka afféle savanyú mintagyerek. De sejthettem volna, hiszen a te kalóz véred csörgedezik benne!

Anyu: Ne lovagolj már azon az átkozott kettesen. Ha tudnád, milyen semmiségért kapta.

Apu: Sèjtem. Biztosan köhintett egyet diszkréten az órán.

Anyu: A mi kis Alfrédkánk csak azt tette, amit már oly

sok kutató és rendszerező elme megtett a történelem folyamán. Kísérletezett.

Apu: Istenem..., a tudomány fáklyavivője. De most már ne kímélj, drága Emerenciám. Hadd hallom, mivel kísérletezett?

Anyu: Magfizikával.

Apu: Mi van?

Anyu: Most csak nézel mi? Igenis magfizikával. Vett valahol fél liter tökmagot, és tanulmányozni kezdte a röppályájukat. El tudod te képzelni, hányféle tényező befolyásolja egy tökmag ballisztikus pályáját?

Apu: Nem tudom. Világéletemben utáltam a tökmagot is, meg a fizikát is.

Anyu: Szerencsére a mi kis Alfrédkánk nem a te pipogya természetedet örökölte. Sajnos azonban a kísérletei még kezdeti stádiumban vannak, mert az egyik lövedék éppen Wurlitzer tanár úr elé csapódott be, amint éppen a táblára írt mindenféle képleteket.

Apu: (hirtelen minden mérge elszáll.) De hiszen ez óriási! A jó öreg Wurlitzer, háhá! „A megtett út egyenlő az idő és a sebesség szorzatával...” És akkor puff! Egy

tökmag. Jaj nem bírom...!

Anyu: (nyomatékkal.) Szóval, mint mondtam, nem a te pipogya természetedet örökölte.

Apu: Parancsolsz, drága Emerenciám? Mármint hogy az én pipogya természetem. Hát jól figyelj, drága Emerenciám! Én a mi kis Alfrédkánk korában már három iskolából ki voltam zárva, mert olyan élethűen utánóztam a vadászó leopárd hörgését, hogy a biológiatanáromat ájultan szállították el a szertárakból. Figyelj csak! (Hörög.)

Anyu: Nagyon kérek, ne bögj itt nekem éjnek évadján, mint valami elkeseredett tehén.

Apu: Azt mondod drága Emerenciám, hogy tehén? Hát akkor ezt hallgasd meg. Egyik hajnalban az iskola valamennyi tábláját bekentük szurokkal, úgyhogy a tanerő ingujjra vetkőzött, mire fel

tudta írni, hogy ánégyzet plusz bénégyzet.

Anyu: Ezt akárki mondhatja.

Apu: Méghogy pipogya fráter. Ha éppen tudni akarod, a te kis Alfrédkád a pipogya fráter. Én ha akartam, eltaláltam a pedagógust direkt. Na de véletlenül? A mulya kölyke. Megérdemelné, hogy kettéhasítsam. Hogy felnégyeljem. Hogy miszlikbe aprítsam... De be is megyek hozzá! Most azonnal...! (Indul.)

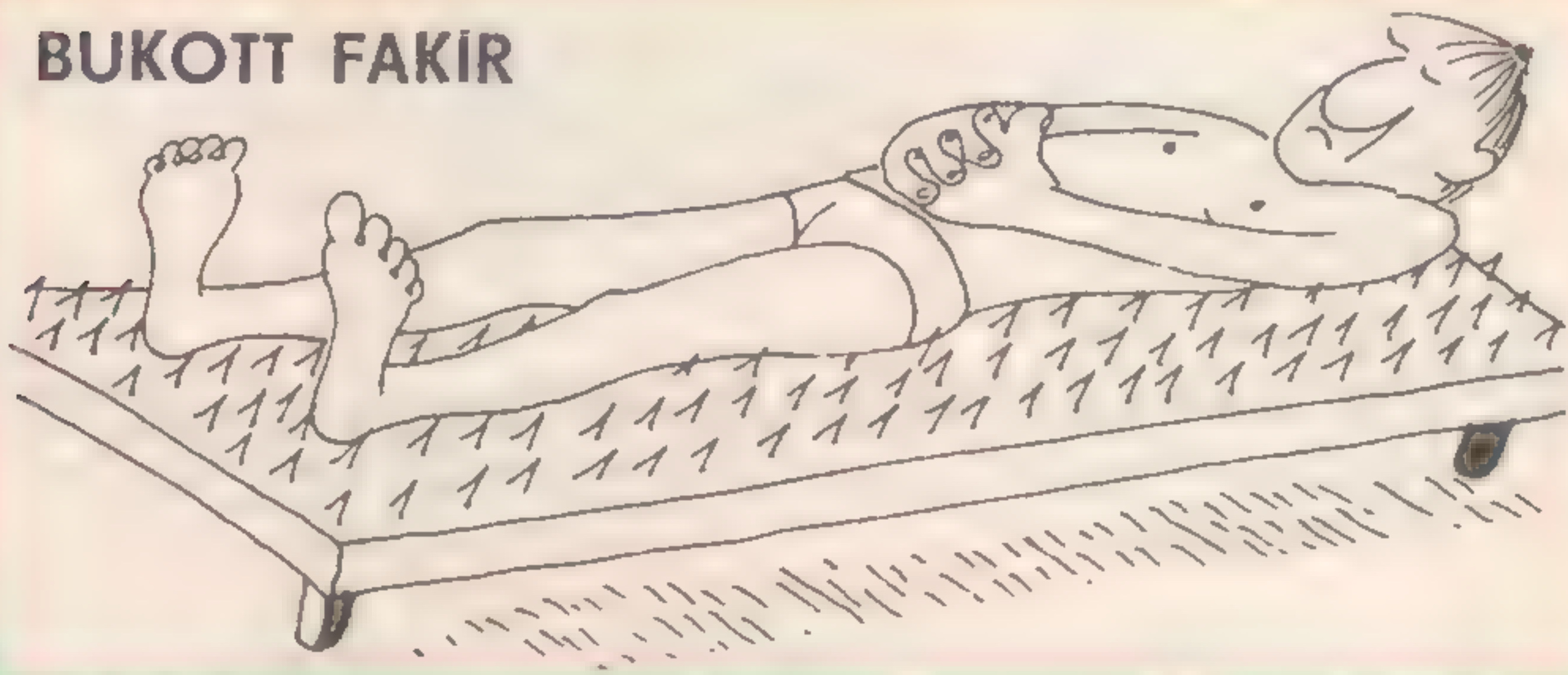
(Betoppan Alfrédka pizsamában, kezében az ellenőrző.)

Apu: Öö... mi van? Te nem alszol?

Alfrédka: (kajánul.) Sajnos nem tudok. Minden szó behallatszik. Itt írd alá légy szíves...

Anyu: És közben gondolj a vadászó leopárdra!

BUKOTT FAKIR



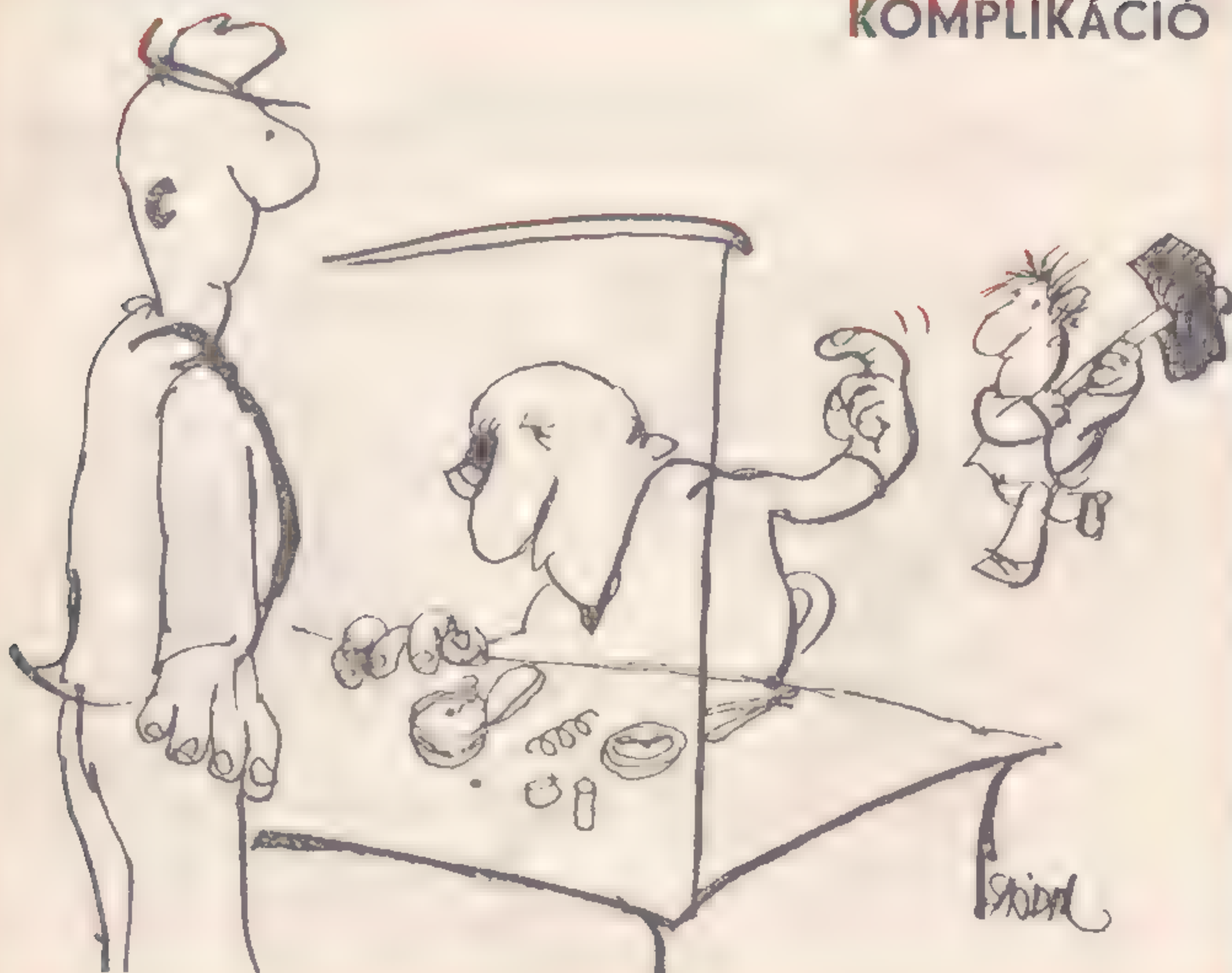
Képtelen névnaptár

Meg vannak számlálva napjai	= Darabigél
Kép a lószerszámról	= Ábrahám
Nem szűkmarkú	= Ádám
Vonzó nő	= Mágnes
Kétbalkezes férfi	= Balfréd
Árad belőle a keserűség	= Panasztázia
Nőcsábász férfi	= Kalandor
Balatoni fürdőhely becézve	= Boglárka
Göndör szépség	= Bodorottya
Szeszes ital becézve	= Boriska
Akácfa szerkezetből épült üzem	= Gyárfás
Hegytúrázó úttörő	= Hátizsák
Japán pénz az!	= Jenő
Zenetanár nő	= Tanárcisz
Másokon elősködő	= Parazita
Női tengerész	= Matróza
Irigy Karesz	= Fukaresz
Sovány Benő	= Gebenő
Görbe Dezső	= Ferdezső
Firkáló Zoltán	= Rajzoltán
Unnepélyes Mihály	= Alkalmihály
Kétbalkezes Lenke	= Ugyetlenke
Szomorú Orbán	= Komorbán
Sejpitő Szervác	= Pöszervác
Sebes Orsolya	= Gyorsolya
Nem okos Tamás	= Butamás
Buta Márton	= Szamárton

Trofeák



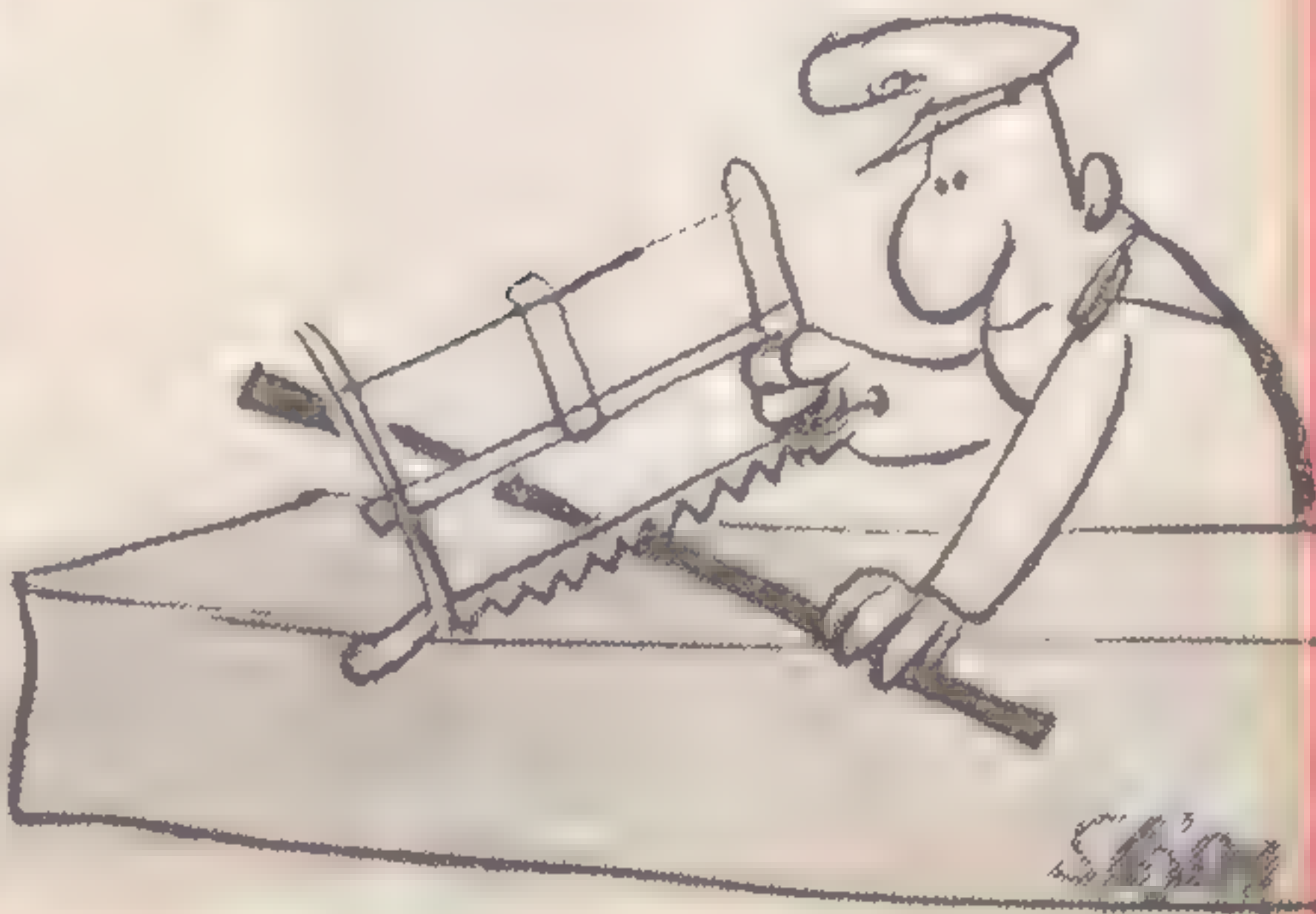
KOMPLIKÁCIÓ



ÉBERSÉG



VAM



FOGLALKOZÁSI ÁRTALOM



— Hát persze, hogy kértem fizetésemelést, de csak röhögtek...

Mackó- sajt ecettel



Történt, hogy Kokas Elek ifjúvezetőt bízták meg a rajvezető-helyettesi teendőkkal. Történetesen az ötödikeseknél, akiket egyszerűen lenézték. Amikor az első kirándulásról esett szó, és Hüvelyk Mátyás ötödikes óva intette, hogy ne arra menjenek, mert arra rossz az út, simán leintette: „Ne szólj bele, mert kevés vagy ehhez, mint mac-kósajtban a brummogás...”

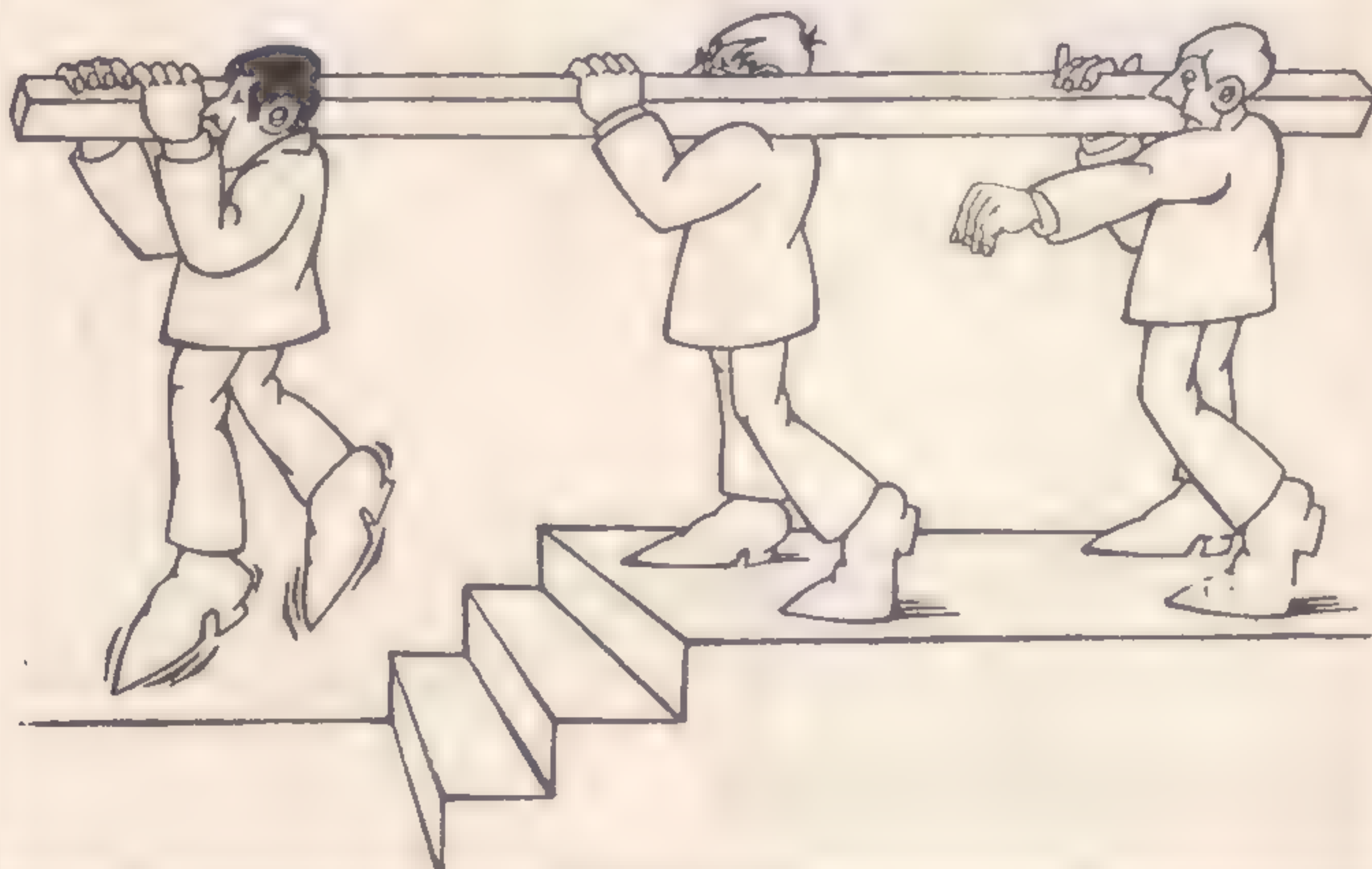
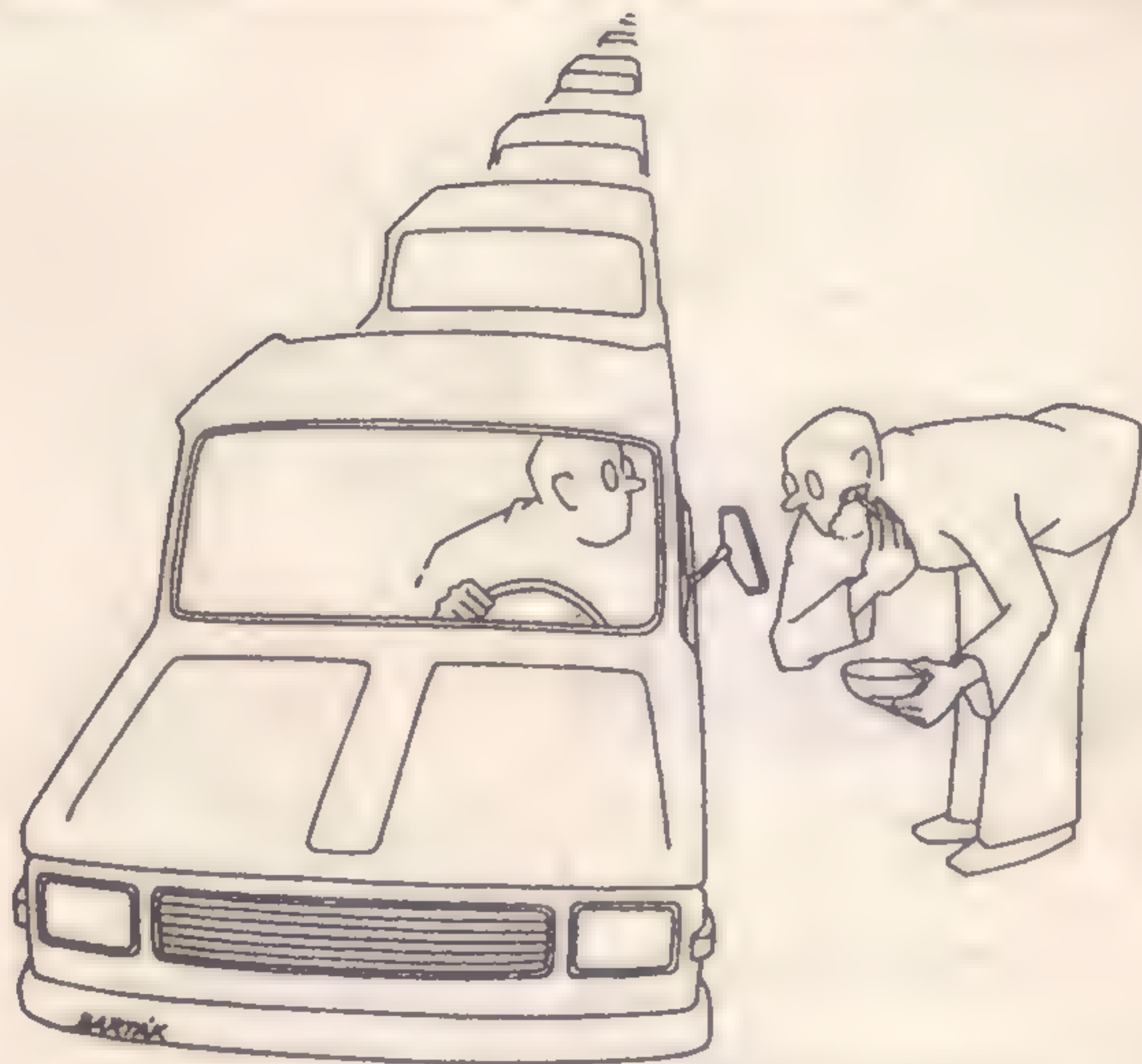
No, ezzel az ötödikesek amúgy is zsenge lelkivilágát teljes mértékben tönkretette. Ezek után szinte semmibe sem mertek beleszólni, mert már jött is a szöveg: „Olyan kevés vagy...”

De Hüvelyk Mátyásban csak felforrott az indulat, és az egyik „mackósajtós” kijelentésnél közölte Elekkel, hogy ezt már százszor hallották, tehát uncsi az egész... Mire Kokas újított a szövegen: „Ja, akkor kevés vagy, mint börtönben a vészkijárat.” Erre senki sem számított, tehát még jobban elcsöndesedett a társaság.

A sors útjai azonban kiszámíthatatlanok. Egyszer kirándulni ment a raj a „Kokaszisztéma” szerint. Ám ahogy az lenni szokott, vele is megtörtént a baj. Csak egy pillanatra nem nézett oda, és máris egy nagy gödörben találta magát, ahonnan nem tudott kimászni. S bármennyire is előrelátó és okos fiú volt, összecukható tolólétra nem volt nála. Maradt a bevált régi recept, elkezdett kiabálni: „Segítség! Segítség!”

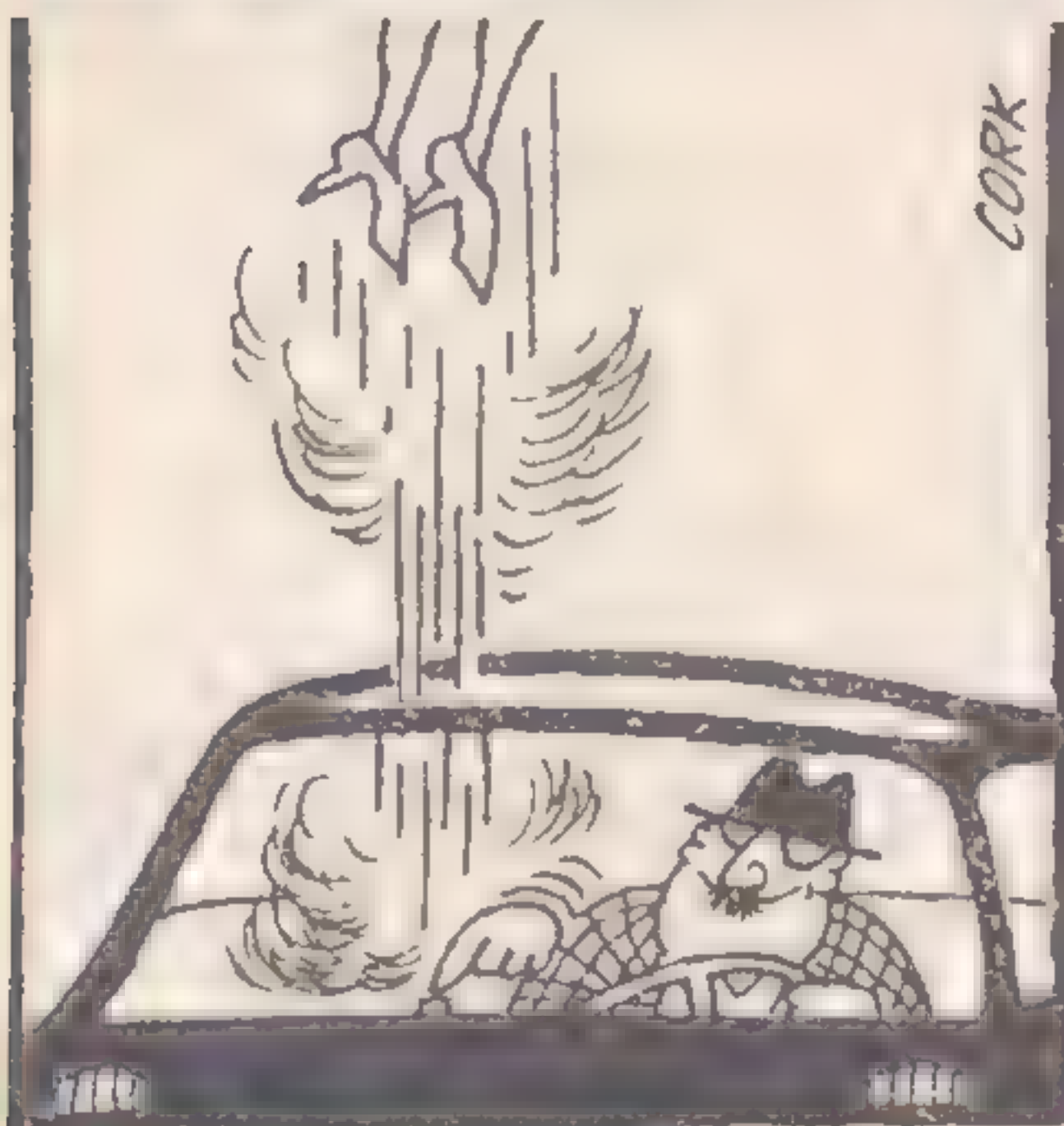
... És jöttek az ötödikesek. Hüvelyk Mátyás vezetésével és egy kötél segítségével kihúzták az ifjú bölcset. De még mielőtt hálálkodni kezdett volna, megelőzték:

— Te Kokas, tudod miben hasonlítasz az ecethez? Hogy te sem vagy száz százalékos!

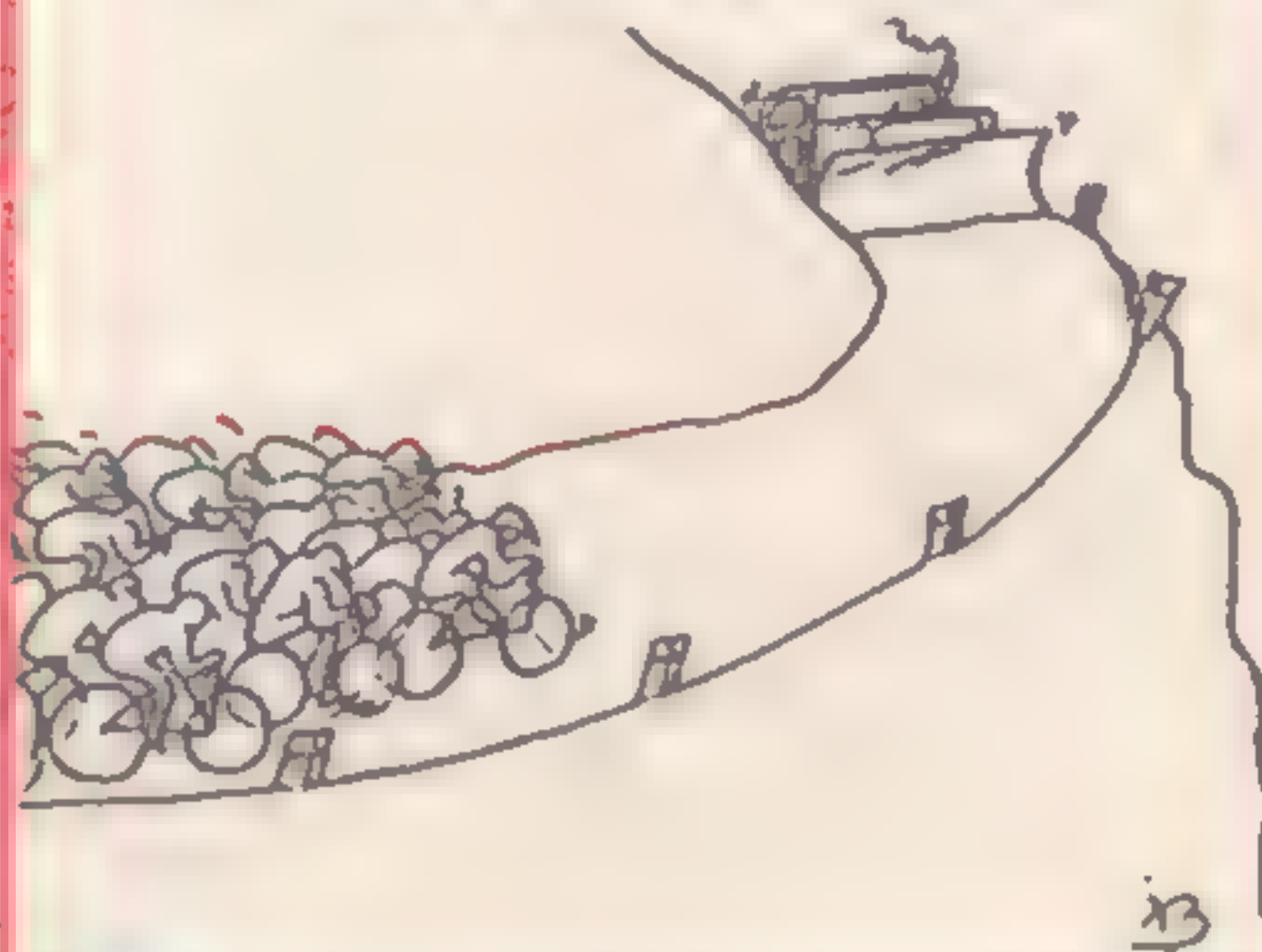


Egy és más

KATAPULT



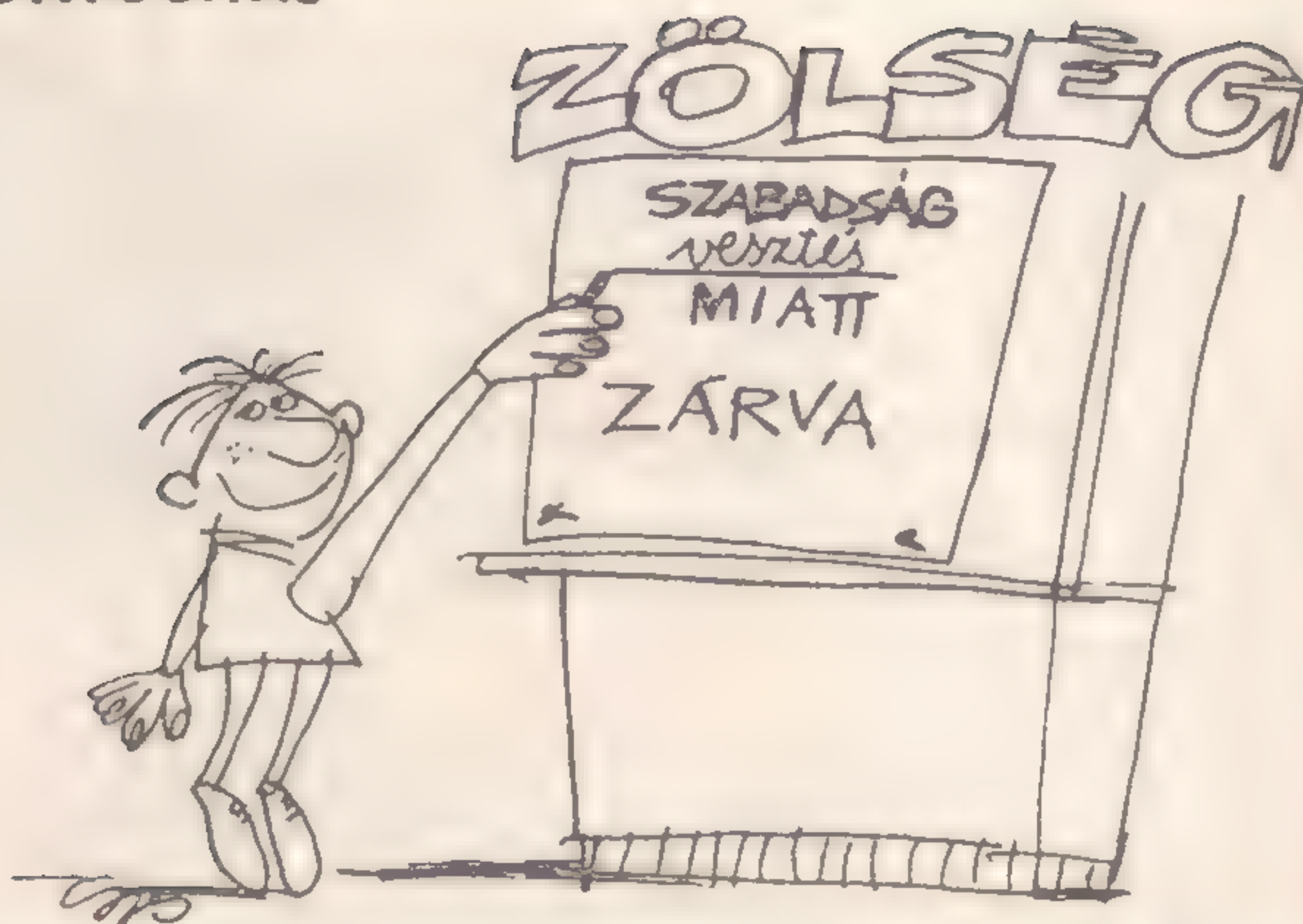
A VERSENY VÉGE



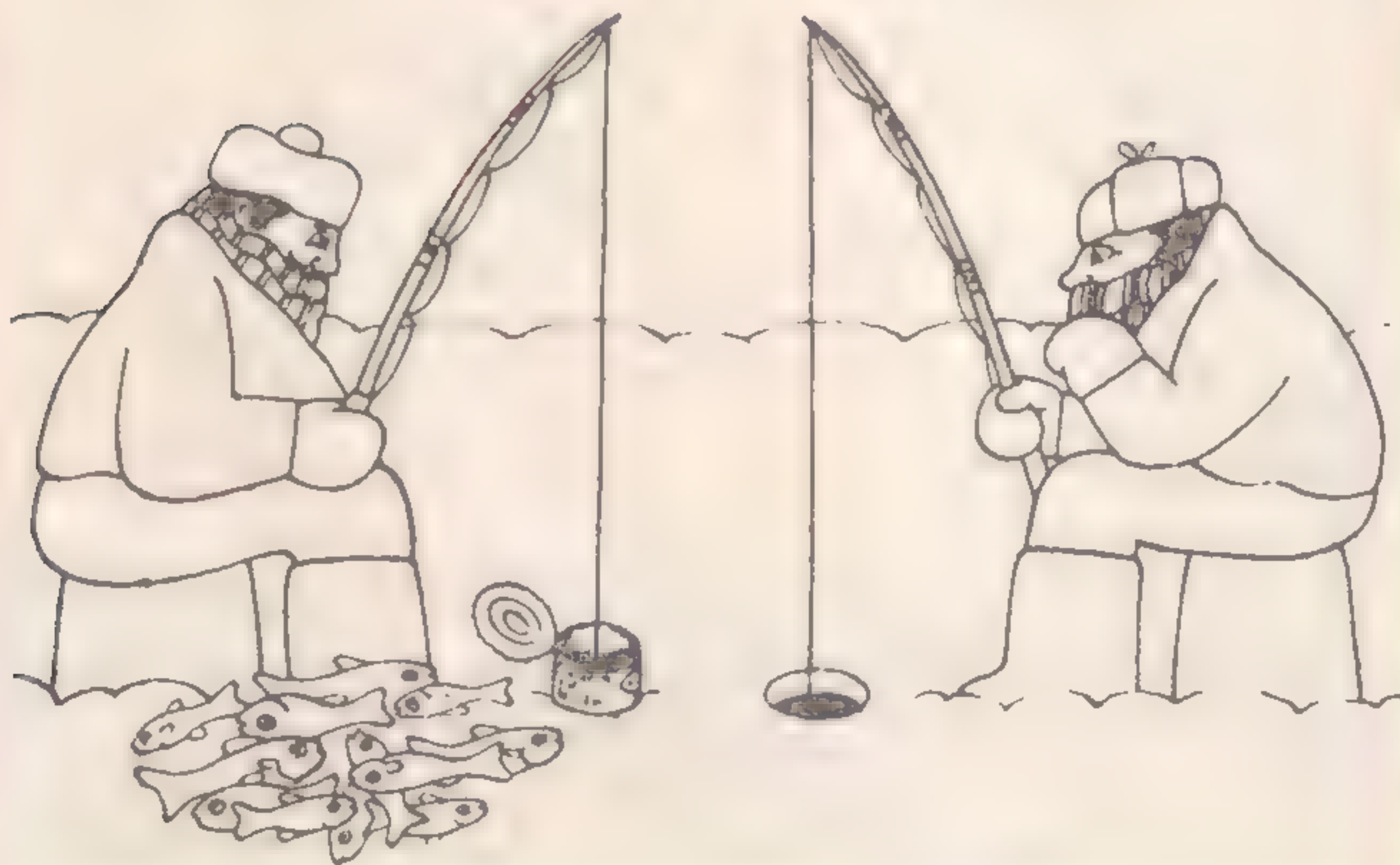
NEM JÖTT A SZERELŐ



PONTOSÍTÁS



BIZTOS FOGAS





Ó, azok a vidám felnőttek!

— Mondd Rezső! Érdemes volt a lányodat annyi pénzért énekelni taníttatni?

— De még mennyire! Mind a két szomszédom házáat nevetségesen olcsón tudtam megvenni.



— Mondja, fényképész uram, vállal életnagyságú nagyítást?

— Természetesen!

— Nagyszerű! Van egy különösen szép felvételem a Kékestetőről.



— Csak azt szeretném tudni, Géza, miért beszélsz mindig álmodban?

— Mert nappal nem hagysz szóhoz jutni, életem!



A vonat nemdohányzó-fülkéjében szinte vágni lehet a füstöt. Három utas egyik cigarettát a másik után szívja el. Belép egy ember és tisztelettudóan megkérdezi tőlük:

— Nem zavarja önöket, ha nem gyújtok rá?

— A férjem ma megint sokkal jobban van, mint tegnap — mondja Korsós né a szomszédjának. — Tegnap ugyanis még Sherlock Holmesnak tartotta magát, ma már csak Derricknek.



— Képzeld, tegnap az országúton megállított egy rendőr és megbüntetett.

— És miért?

— Azért, mert túlléptem a hatvanat.

— Hát már a koráért is megbüntetik az embert?



— Miért nem jött el tegnap a presszóba, szomszéd?

— A feleségem úgy döntött, hogy nem akarok elmenni.



— Mama, az újságban olvastam, hogy a színház statisztákat szerződtet. Mondd, mit csinálnak a statiszták?

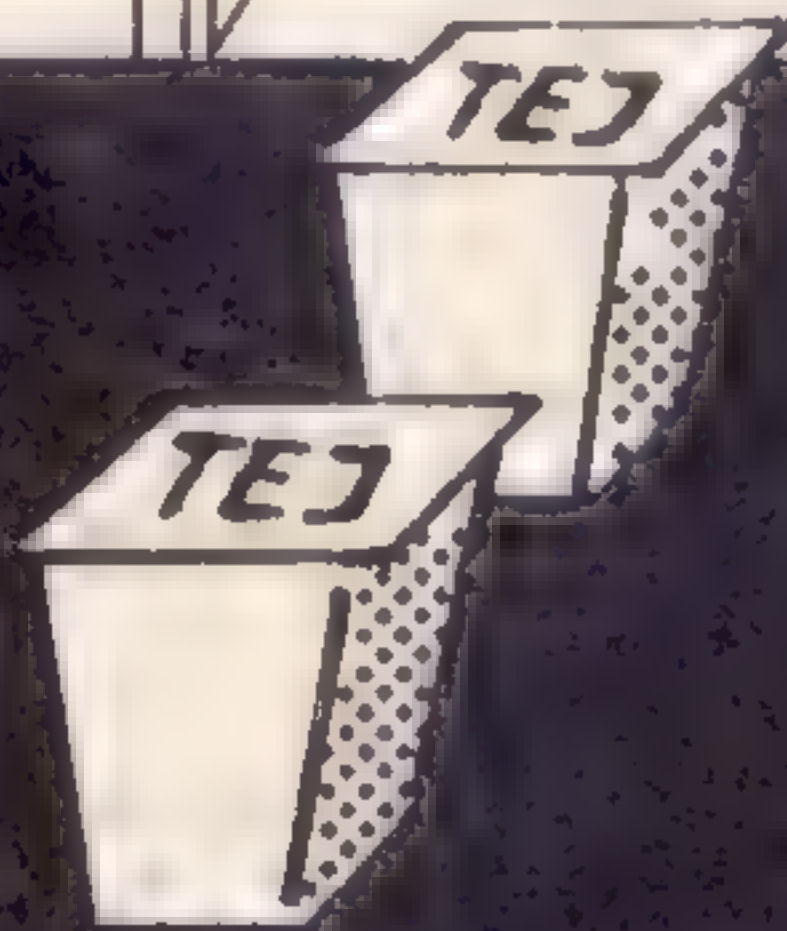
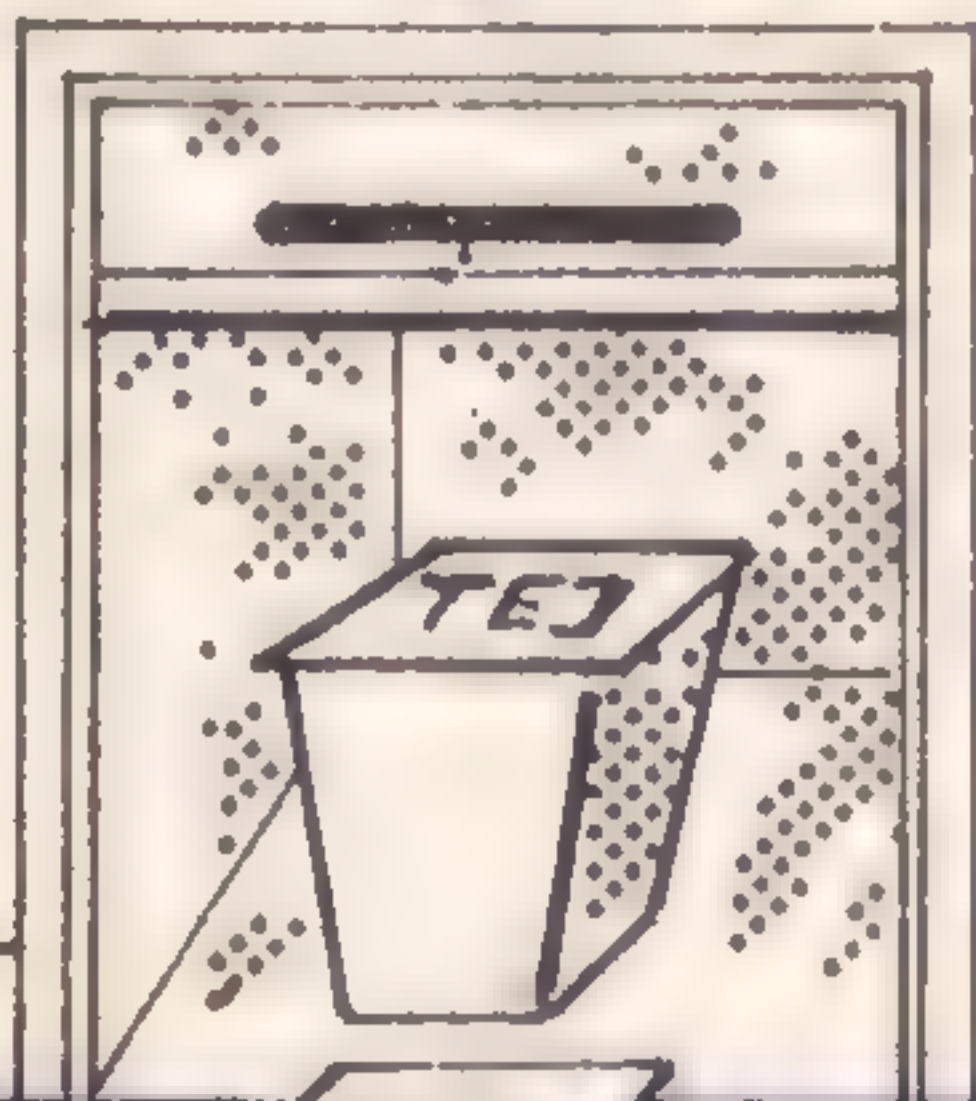
— Ott vannak a színpadon, de nem szólalnak meg.

— Ugye, akkor a papa is jelentkezhethet?

ISKOLATEJ!

AUTOMATÁBÓL KAPHATÓ!

Értékesíti: a Gyermekélelmezési Vállalat



Mát hiányzott ez?



A szünet végét jellemző pofozkodás drámai módon félbeszakadt, mert jött Violin tanár úr, márpedig Violin tanár úr néhány évvel ezelőtti váltósúlyú ökölvívóbajnok volt. A hetes feszesen jelentett: osztálylétszám 30 fő, hiányzik Pipec Alfréd. Aztán belefogtunk az „Úgy üvölt a Mátra szele...” című kesergőbe. Egyszer csak levél érkezett a pad alatti postán. A következő óra matek, dobjuk fel valami derűs ötlettel! Aláírás: a mókamester.

Sok ásatag vicc és ötlet következett. Tegyük diót a szék lába alá, csomagoljuk a

gondnok macskáját a krétás-zacskóba... stb. Ezekkel nem értettem egyet, viszont villámcsapásként jutott eszembe a tornateremben található birkózóbábu, amelyen a tanulóifjúság erős emberei gyakorolnak. A szünetben felhozzuk, felöltöztetjük és beültetjük Pipec helyére. Mindenkinek tetszett a dolog, és csengetés után munkához láttunk. Gomcsár Feri a melegítőjét, Kiss Jenő a cipőjét ajánlotta fel az öltöztetéshez. A tanárnő sebesen érkezett, és hiúságból újfent nem tette fel a szemüvegét. A hetes mélyen hallgatott a hiányzóról. Még a sors is a kezünkre játszott. Első felelőként Pipecet szólította. A bábu nem mozdult. A tanárnő erélyes lett, mi meg adtuk alá a kíséretet. Mint régen a tihanyi visszhang, mi is üvöltöttük: Pipec, neked szóltak! Pipec, menj már! Pipec, micsoda dolog ez?

Aztán a matektanárnő észrevette, mi a helyzet, és elviharzott az igazgatói iroda felé. Rövidesen a diri bácsi kedélyes hangját hallottuk a hangszóróból: „Remek ötlet volt, fiúk, de most már hagyjuk abba! Délután az edzésen ti fogjátok a birkózóbabut helyettesíteni. Jó mulatást!”

Mit mondjak, másnap már nemcsak Pipec hiányzott...



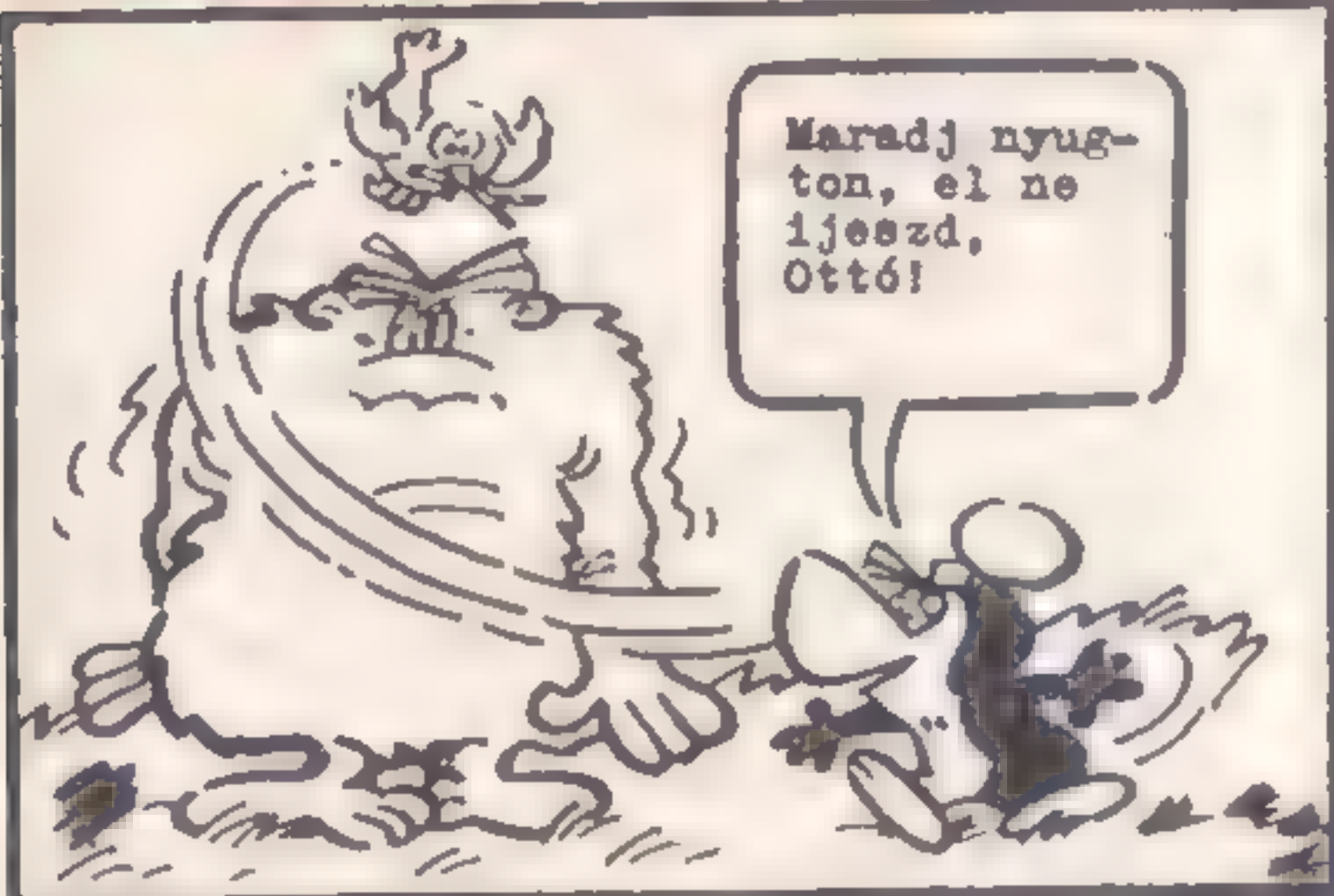
Nézd, de aranyos
kismadár!



Alvin!



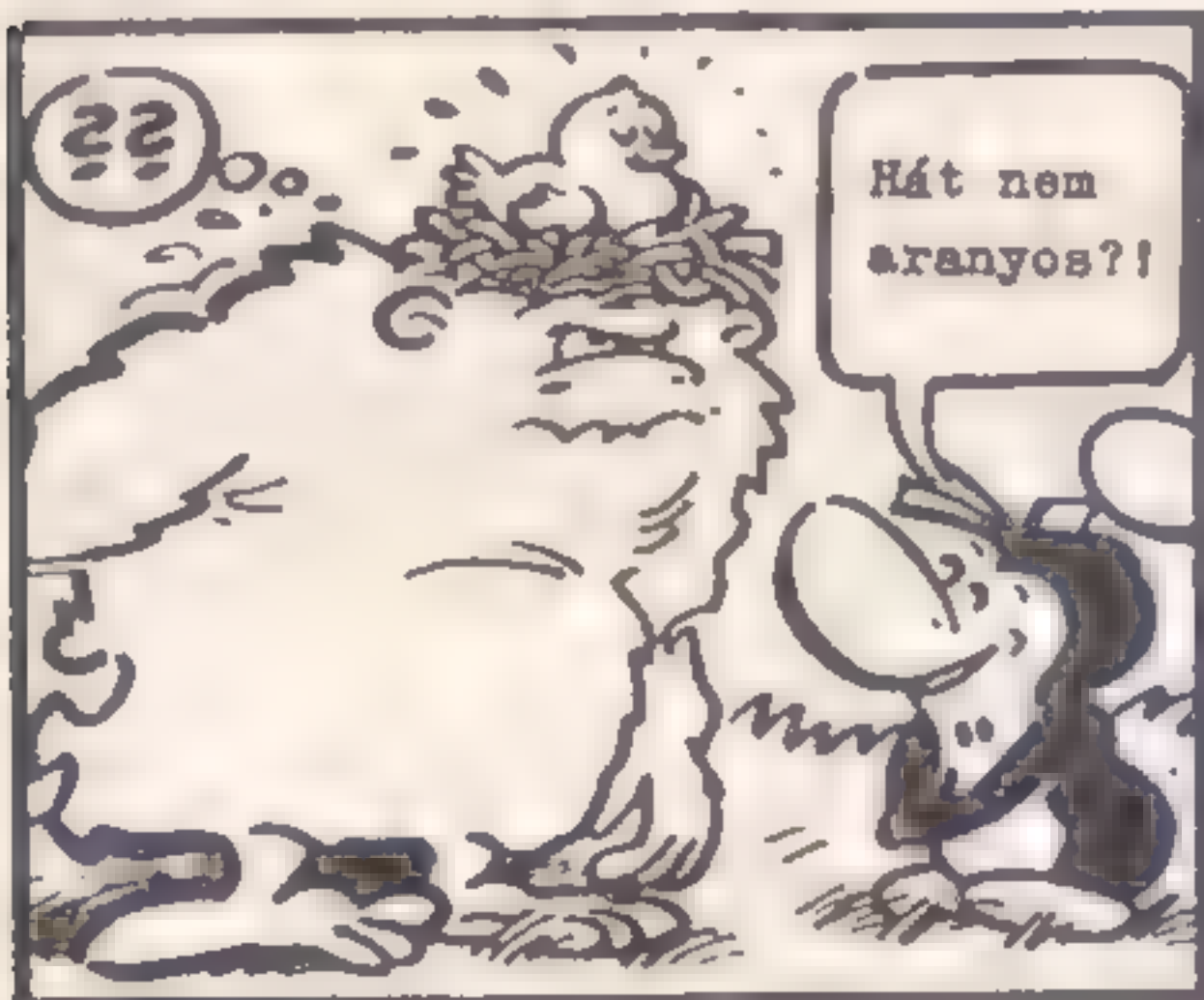
Maradj nyug-
ton, el ne
ijeszd,
Ottó!



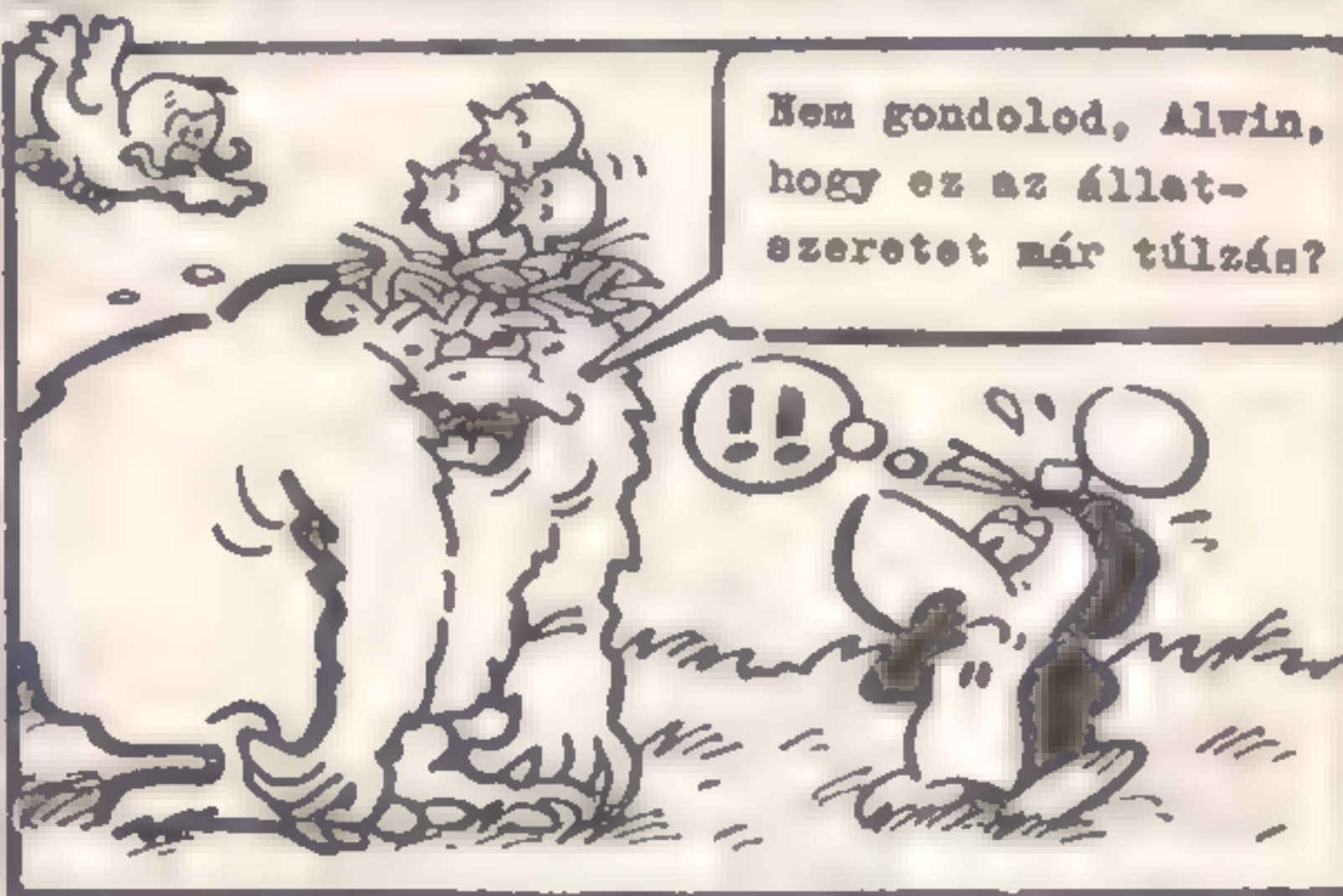
Ó, hogy sze-
ret téged!



Hát nem
aranyos?!



Nem gondold, Alvin,
hogy ez az állat-
szeretet már túlzás?



Mi-csí nytevők

— Mama, Pityu megmondta neked, hogy eltörtem a vázát?

— Nem mondta meg.

— Nagyszerű! Akkor én sem mondom meg, hogy ő pedig leöntötte tintával a szőnyeget.



A kovácsmester a mester-ség fogásaira tanítja a szomszéd fiút.

— Most pedig jól figyelj! A tüzes vasat ráteszem az üllőre, és amikor a fejemmel intek, jó nagyot ráütsz!

A fiú pontosan így cselekedett. A mester azóta hatalmas pólyát visel a fején.

— Tied ez a labda? — kérdezi a kertész egy kisfiútól.

— Összetört valamit? — kíváncsiskodik a gyerek.

— Nem!

— Akkor az enyém!



Maca főzni tanul, miközben a húga ott settenkedik körülötte. Egyszerre csak mérges hangon ráförmed:

— Kértelek, hogy ne gyere a konyhába, amikor főzök! Ellapoztad a szakácskönyvet, és én most nem tudom, hogy mi az, amit már félig megfőztem.

**Kín-
rí-
mek**



RÉGI KÖNYV

Ez a könyv egy élővilág,
amit a moly, féltő, kirág.

TÖRNAÓRÁN

Liheg, zihál, fúj eme nő,
pedig nem is ő a menő.

TANACS ÉNEKÓRÁN

Üljetek egy hindu lóra,
s gyűjtsatok egy indulóra!



Veszíteni tudni kell!

Szapulják, szidják a Rák őr-
söt. Pedig mi igazán mindent
megteszünk. Mindenben részt
veszünk. Hogy véletlenül min-
dig az utolsók leszünk, az
csupán a véletlen műve.

A múltkori járőrversenyen is
a tizenhét őrsből a tizenhete-
dikek lettünk. Nem kifejezett
bombasiker, az tény, de ha a
valóságot is ismerjük, akkor
egészen más a helyzet. Utol-
sónak indultunk, és az előt-
tünk járőr-versenyző őr a he-
lyes irányt mutató táblát meg-
fordította. Csak este kilenckor
kerültünk elő, mintegy 20 km
gyaloglás után. Igaz, gyalog-
olni jó, de ebben az eset-
ben talán egy picit felesle-
ges volt.

Na és ha elmondom az
igazat, miért lettünk utolsók
a focibajnokságban, akkor
mindenki minket fog sajnálni.
Tudniillik, a kapusunkat
meccs közben a nagymamá-
ja többször is telefonhoz hív-

ta. Többször aggodalmának
adott hangot. Vigyázzon ma-
gára, ne igyon hideg vizet,
nehogy megfázzon, nehogy el-
veszítse a kabátját. A kabát
megmaradt, a meccset elve-
szítettük. Az ellenfél a nagy-
mama intelmei közben rúgott
pár tucat gólt, aztán már
hiába jöttünk fel, mint a ta-
lajvíz, mégis kikaptunk.

A főzőversenyen már javí-
tottunk, utolsó előttiek let-
tünk. Ez már eredmény, igaz,
hogy a „szent cél” érdeké-
ben Kuzmicsek, a főszaká-
csunk „véletlenül” a mi só-
adagunkat is a Galagonya
őr kondérjába öntötte. Hely-
telen dolog volt, de ő arra
hivatkozott, hogy egyik kon-
dér olyan, mint a másik, bár
a széle barna vagy fehér...

Az az egy vigasztal, hogy
lesz még nálunk is „fordított
nap”. És akkor az őrök kö-
zötti versenytáblát megfordít-
juk, és büszkén fog virítani a
tetején a Rák őr dicsőséges
neve!

Szeretlen szervíz

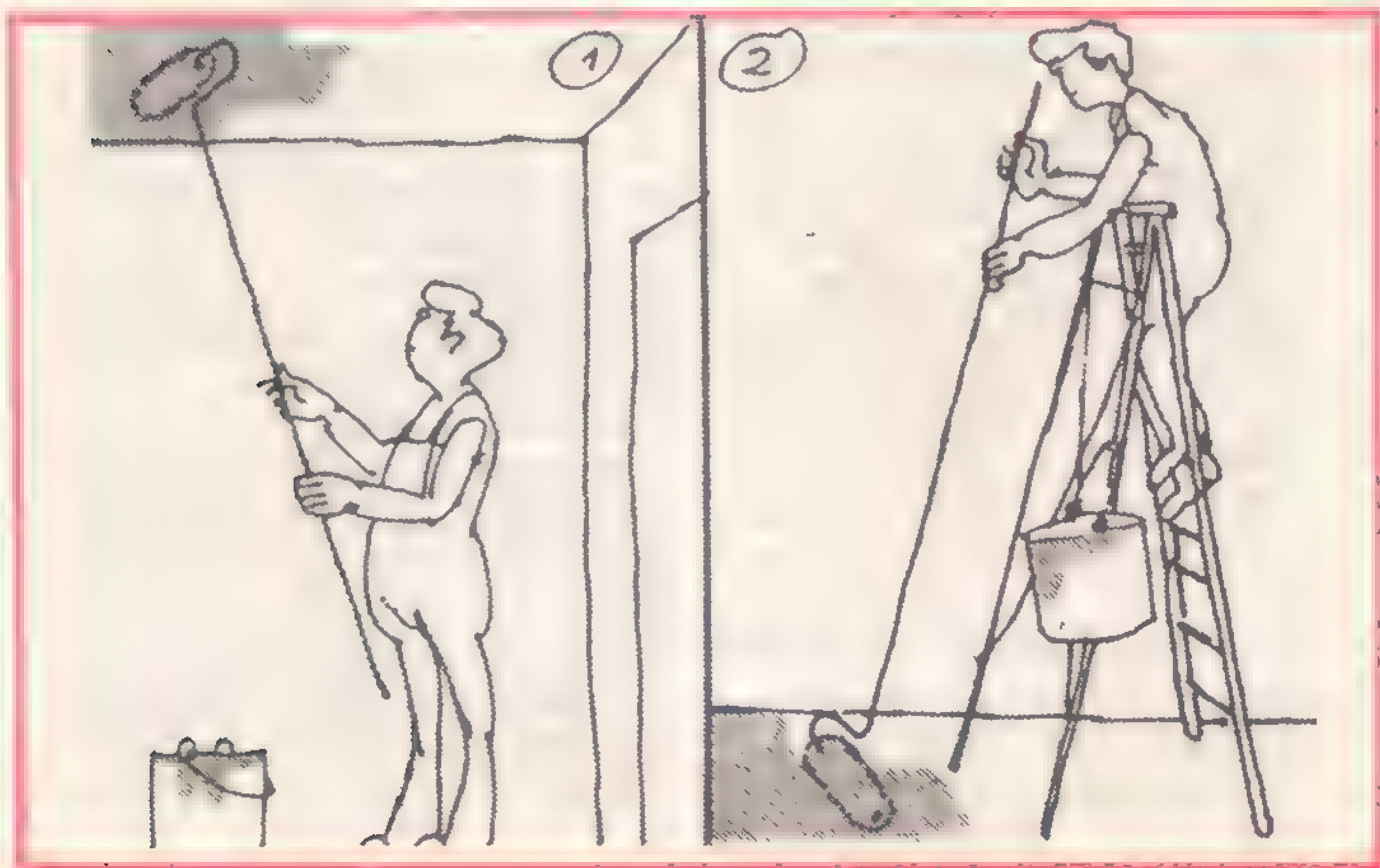
ELŐGYÚJTÁS... Ezt akkor alkalmazzuk, ha Colos előveszi a dugi cigijét, rápipál, s mikor csaknem megfullad az égéstermékűtől, akkor ereje utolsó megfeszítésével, de egy spanyol grand eleganciájával átadja a cigit valamelyikünknek!

BLOKKOLÁSGATLÓ: Mi sem egyszerűbb, mint ezt megmagyarázni! Pipiske az osztályban a legjobb tanuló, persze lány, de jó szíve van neki, s ha töreszben leblokkolok,

rögtön lázasan sügni kezd, s ettől elmúlik a gátlásom.

ELOSZTÓFEDÉL: A sulis udvarán van egy jókora faláda, s annak a fedelén szoktuk kipakolni az uzsonnákat, hogy testvériesen elosszuk, magunk és Buksi között. Ha valamegyikünk haza meri vinni a kaját, akkor kap a képére... Ezért Buksi lassan a világ legkövérebb kutyája lesz!

GUMINYOMÁS VAGY GUMIKOPÁS: Lásd: rádiózás, lyuk a füzetben, beírás az ellenőrzőbe, pofon otthon.



GYERTYAHÉZAG: Tavaly nagy hézag volt, amikor Klári néni születésnapjára annyi gyertyát akartunk tenni a tortára, ahány éves. Csak azt nem tudom, hogy fiatalítottuk-e, vagy öregítettük?

LENGÉSCSILLAPÍTÓ: Tegnap a tornaórán Karesz úgy kilengett a kötélén, hogy fejbe kólintotta a takarító nénit, aki a leereszkedő Karesznál a seprűnyelet használta csillapítónak...

OLDALKÜSZÁSI SZÖG: Lásd: kirándulás, számháború.

SAVVÁLTÁS: Ez bizony nehéz dolog, ha az ember éppen első kozmikus sebességgel rohan a járdán, és vele szemben jön, ugyanabban a

sávban az igazgató bácsi. Az időben elkezdett sávváltással elkerülhető a frontális intő...

ÚTPADKA: Amikor a játszótéren azzal zargalászik bennünket a parkőr, hogy a padokon ne ugráljunk, ne lépkedjünk fel rá cipővel, mert nem út az, hanem pad..., vagy padka!

ÜRESJÁRAT: Nos, ez olyankor van, amikor tudom, hogy az előző órán én feleltem, tehát most biztosan másra kerül a sor, tehát marhaság ilyenkor készülni, lehet pihenni, szunyókálni, pad alatt rejtvényt fejteni.

VAKÍTÁS: Szerintem az a szőke copfos lány, akit a múltkor is mutattam, az tud igazán vakítani.

VÍZPARTI INTELEM



Csak ásök és mesélek

Postosabban ásök a bizonyítványomért. Mielőtt valaki azt gondolná, hogy valami rosszat akarok elásni, avagy gödröt ásök a tanári szobáig, ahol talán okosan kijavíthatom a jegyeimet, az téved.

Kitűnő tanuló vagyok. A készségtárgyakból némi jóindulattal, ezért ásök.

Szóval belekezdek (nem az ásásba, a mesélésbe). Csak ásök és mesélek. Ez is egy jó műsorcím lehetne! Kár, hogy az ásás maga nem jó műsor. Pláne számomra.

Tehát testnevelésórán Flick-flack tanár úr felfedezett engem. Jó, Recsege, ha már ilyen ügyetlen vagy a kötél-mászásban, ásd fel a homokot, mire kimegyünk távolt ugrani. (Arról persze elfeled-

kezett, hogy az a kötél hogy izeg-mozog. Mi vagyok én, fakír, aki furulyaszóval meg tudja szelídíteni a tekergő kötelet?!) Azóta ásök, remélem, a jelesért. Nos, a politika tanárnő is tudomást szerezhetett rólam, mert az iskola gyakorló veteményesét is én ásom. (Természetesen az ötösért.) Rövid számvetést csináltam; még van a rajz és az ének oktatás. Itt nehezebb a dolgom, a szaktantermek padozata kö. No jó, az ének nem probléma, már gyűjtöm az ásással, kerti munkával kapcsolatos dalokat.

Nyomoztam, ma tudtam meg a szörnyű hírt: a rajztanárnak nincs kertje. Minden elképzelésem összeomlott. Te jó ég, hát mégis lesz egy négyesem?



A növényvédő liga elnöke





Falra hányt újság

Kevés ember mondhatja el magáról, hogy tizenegy éves korára író lett belőle. Már-mint újságíró. Pontosabban: faliújságíró. Nálunk is akad félévenként egy-egy merész vállalkozó, aki megpróbálja. Van elég hely a faliújságon, meg aztán az 1980-as kulturális szemle eredményeit is le lehetne már cserélni. No, de tulajdonképpen azt akarom elmondani, hogy egy szép napon nyakamba szakadt a faliújság-szerkesztés, meg a faliújság is, mert éppen csak egy rozsdás szög tartotta. Mondtam az őrnek, hogy javítsuk meg, de azt mondták, hogy egyrészt ráérünk arra még, másrészt én vagyok a faliújság-felelős, csináljam meg.

Aznap délután elkészült a

nagy mű. De ó, hálátlan, cinikus kor! Úgy jártam, mint annyi művész elődöm évszázadok óta. Nem ismertek föll! No, nem engem, hanem amit kitettem a falra. Pedig mind a három cikket én írtam. Az elsőt a Brumi őr tanulmányi munkájáról: „Előre a 2,1-es év végi átlagért!” Mint száguldó riporter, egy-két órájukra is belátogattam. Az első alkalommal a biológiaóra mentem be. A feleltetés gyorsan lezajlott. Most tudtam meg, hogy az őr tagjai milyen szűkszavúak. Az órán a kutyáról tanultak. Ez az esemény Öcsinek kapóra jött, hogy Dugó nevű foxija, mint mozgó szemléltető eszköz mutatkozzék be. Dugó, mint eszköz, jelesre vizsgázott. Az osztály kívánságára még

egyedül vakkantott is. Szereplés után úgy érezte, hogy munkájáért nívódíj jár, s neki esett a csontváznak. A tanár úr kénytelen volt kitenni a kutya szűrét. Történelemórán a felelésnél Géza állítólag azért akadt meg a lecke felmondásában, mert valaki benézett az utcai ablakon. A kifogás csak azért sántított, mert az osztály a harmadik emeleten volt. A feltörő röhejtől úgy megzavarodott, hogy a következőket mondta: „Az ősember közlekedése azért volt körülményes, mert rendszerint késtek a reggeli mammutjáratok.”

Mindenesetre lelkileg kellően felvértezve vártam cikkeim elemző, ám ugyanakkor szenvedélyes bírálatát. De hiába. Egyetlen szót sem szólt senki. Két hete vannak kint, és még véletlenül se olvassa őket senki. Hát itt tartunk ma, és az a tervem, hogy mint jó familiózság-felelős, kicserélem a cikkeket. A jobb oldalit teszem a bal oldalra, a bal oldalit középre, azt pedig az első helyére. Ha ez sem segítene, lefordítom őket. Ha fejre állnak az ürgék, akkor is el fogják olvasni!...

ELŐRELÁTÁS



HENTESMESE

A mama elküldte a papát húst vásárolni.

— Milyen legyen?

— Szép.

— Jó, jó, de ha lehetne egy kicsit részletesebben...

— Mit mondjak még?

Elment hát a papa a henteshez, húst vásárolni.

A hentes: Felsál?

— Nem kérem, itt maradok lent.

— Ne vicceljen, uram.

— Én? Maga viccel velem!

— Még vitatkozik is. Nem látja, hogy milyen sokan állnak maga mögött rostélyosért?

— Miért? Kerítésüzletbe tévedtem volna?

— Szó sincs róla, jó helyen jár. Úgy veszem észre, hogy uraságod egy kicsit gyakorlatlan. Majd én segítek. Hallgasson ráml Vigyen rövid karajt!

— Mibe kerül?

— Százhúsz forint.

— Micsoda? Képzelem, milyen drágán adhatja a hosszú karajt.

— Az csak száz forint.

— Csak száz? Akkor annál valami nem stimmelhet...

— Tudja mit? Vigyen dagadót.

— Szó sem lehet róla. A feleségem fogyókúrázik.

— Nem bánom. Van itt a pult alatt egy adag bélszín...

— Sárga?

— Mi az, hogy sárga?

— Kérem szépen, köztudott dolog, hogy a bél színe sárga. És förtelmesen büdös. Nem vihetem el, mert a kislányom rettenetesen finnyás.

— Mit csináljak magával, uram?! Legyen az öné ez a lapocka!

— Lapocka? Mit képzelsz? A fiacskámat az egész osztály Lapockának csúfolja. Zokon venné, szegény!

— Unom már kérem! Ha még tovább is vacakol, akkor én az igen tisztelt fejéhez vágok egy kiló mócsingot.

— Mócsingot? Az valami angol dolog. Az jó lehet. Mennyiért adja?

— Ötvenért. De magának megszámitom harmincért a két kilót.

A mama: Mit hoztál, te szerencsétlen? Mi ez a cafat?

— Cafat? Hogy mondhatsz ilyet? A hentes mindenféle szedett-vedett húst rám akart sózni. De én nem hagytam annyiban! Képzeld csak anyukám, mit ennénk most, ha nem válogattam volna?

...És máig is eszik, ha meg nem haltak.

Matekmondóka

— Szervusz Tíz!

— Mi baj Húsz?

— Kérlek, menj el a Harmincadik utcába, a negyvenedik szám alá, az ötvenedik lakásba! S mondd meg Hatvannénak, hogy ne hetvenkedjen a nyolcvan forintommal, mert kilencvenszer nyakon vágom, hogy a századik szomszédban találja magát.

Micsoda pletyka

Két lány beszélget.

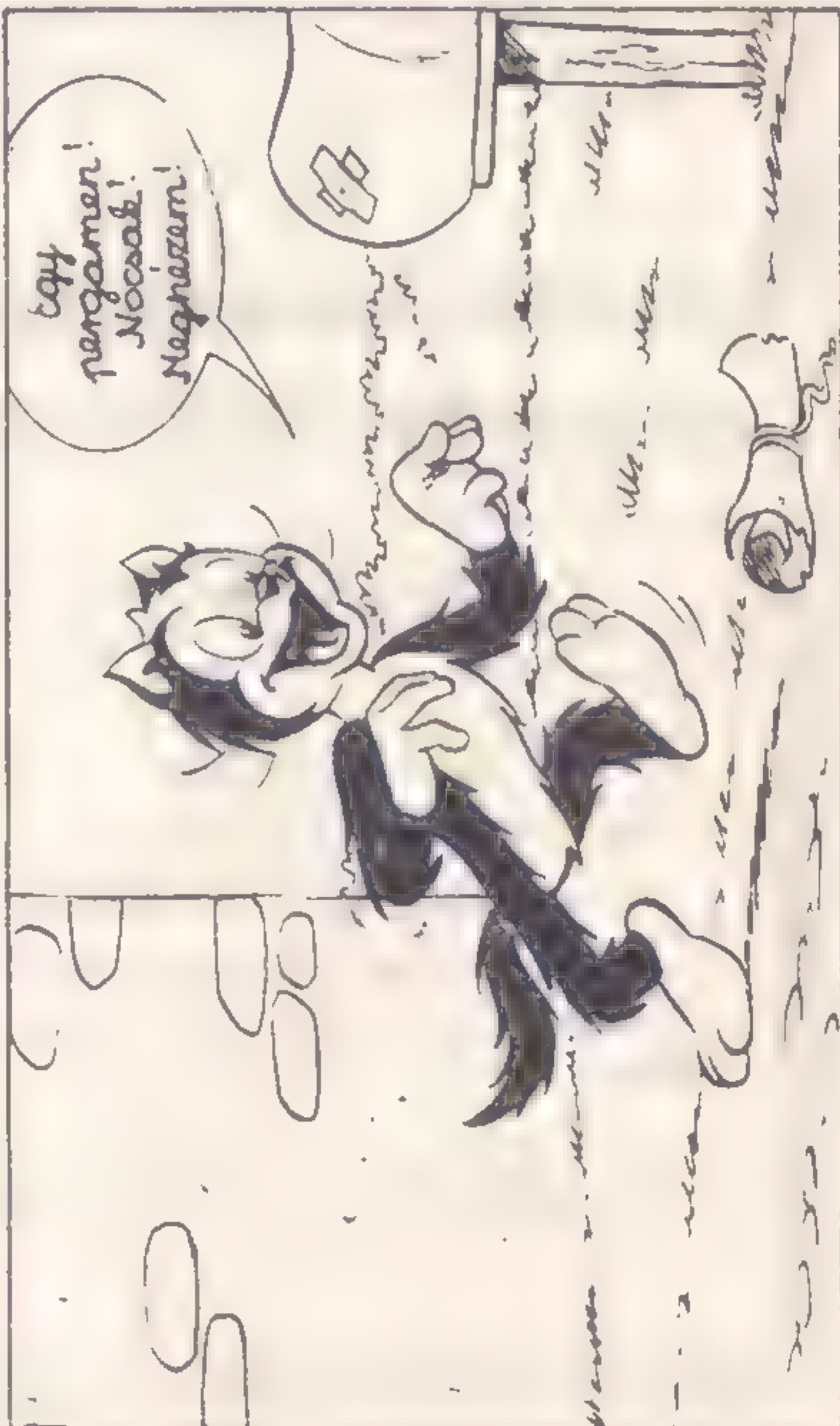
— Juci azt mondta: elmondtad neki azt, amiről én azt mondtam neked, hogy ne mondd el neki.

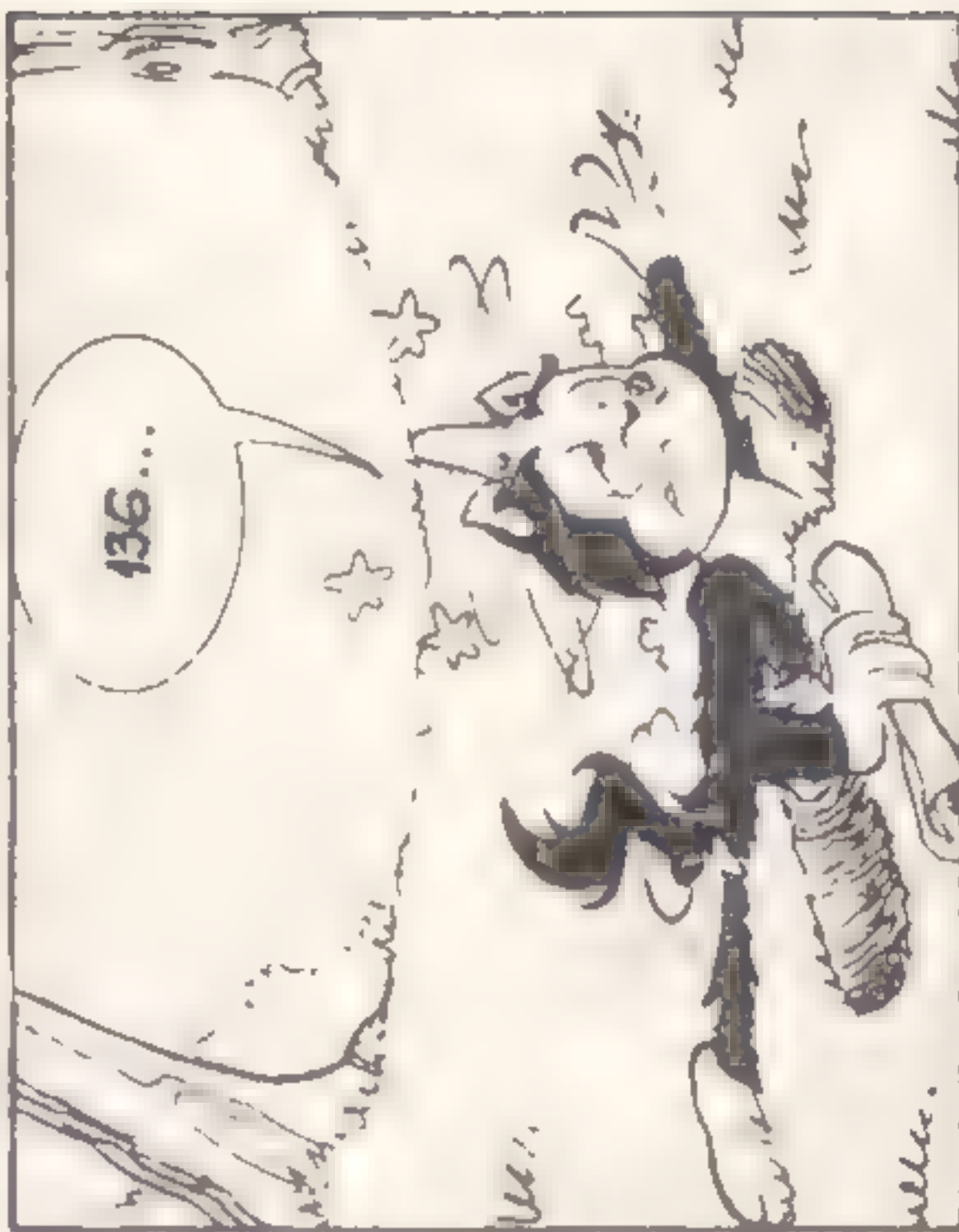
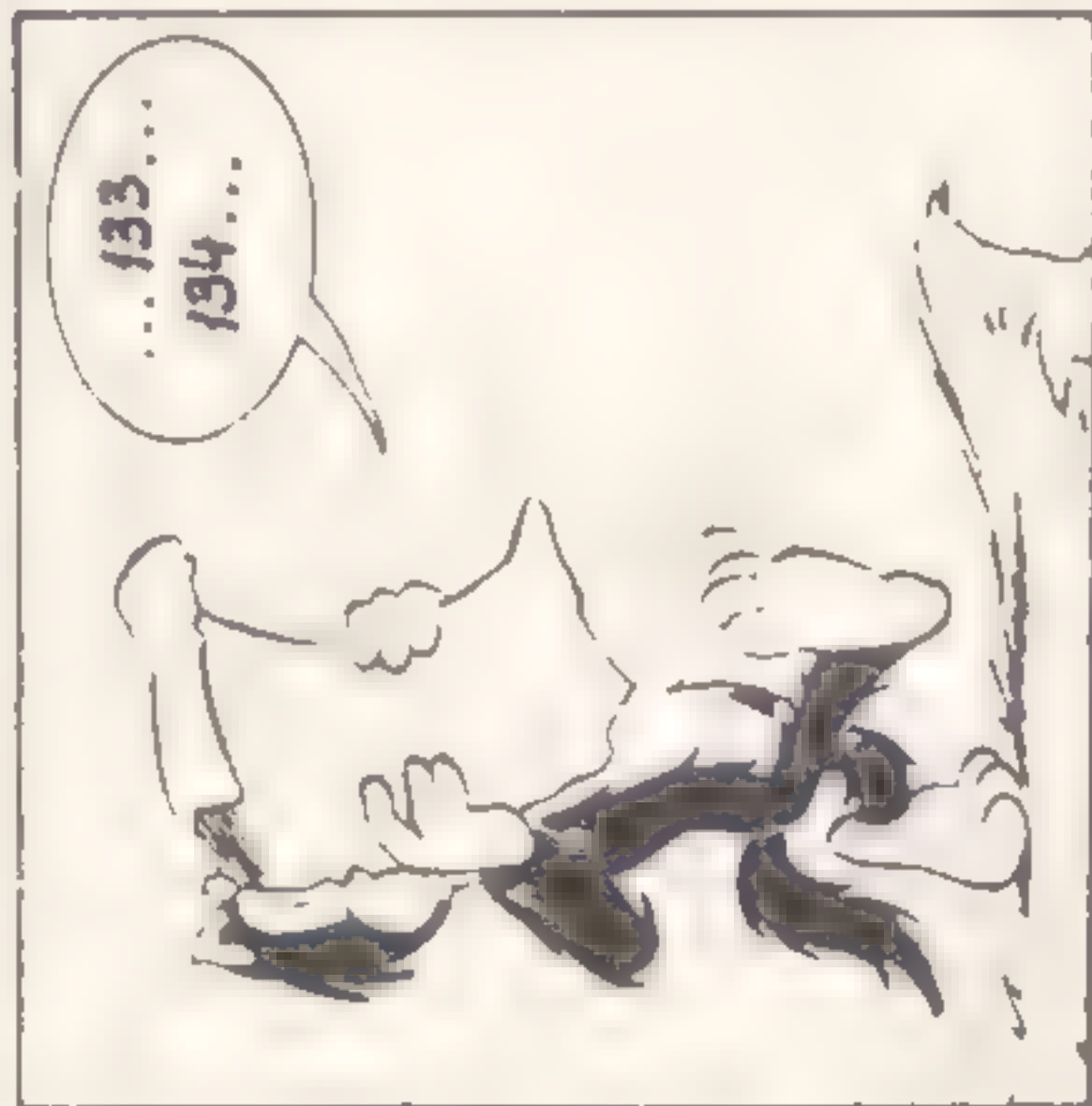
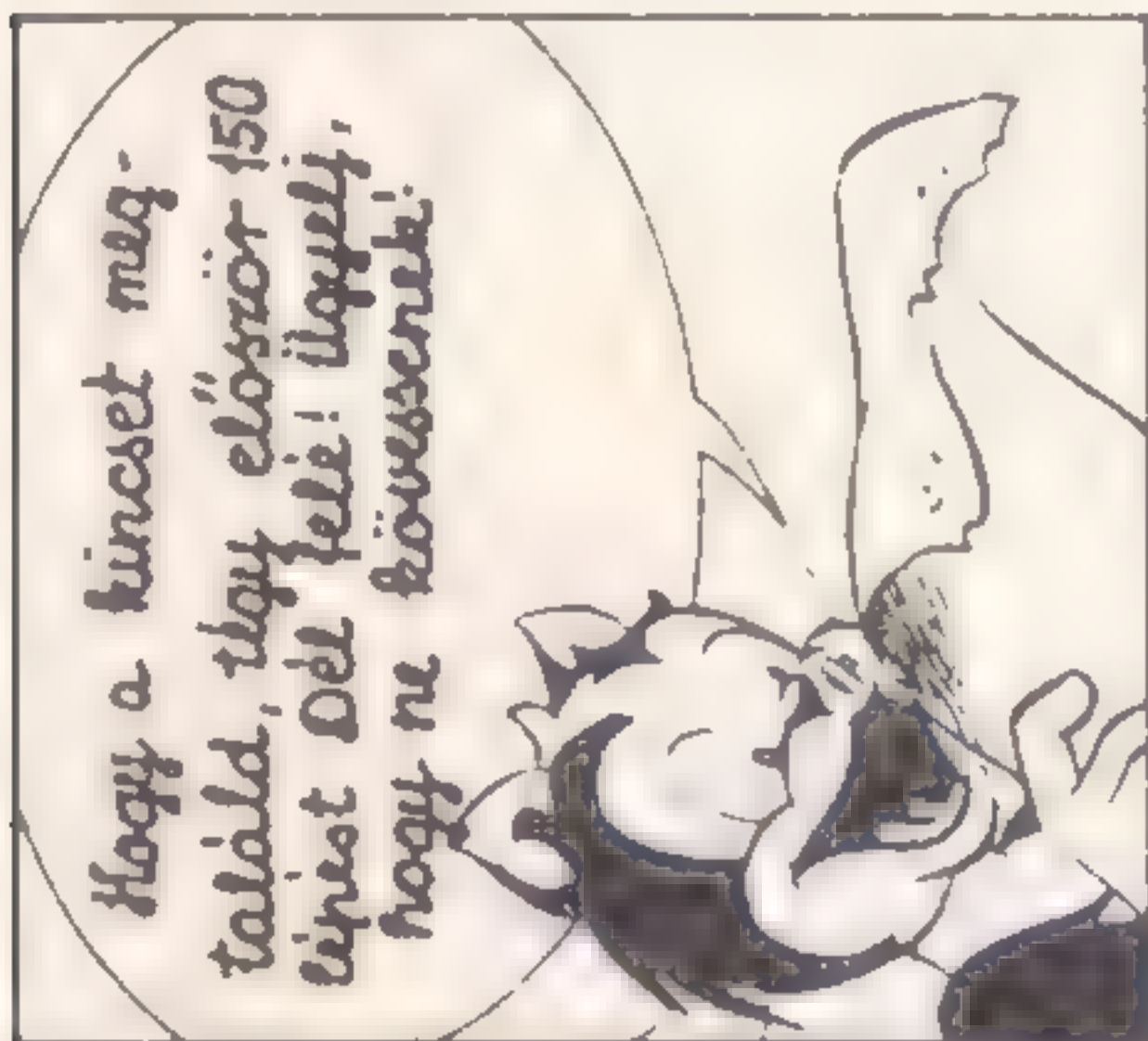
— Micsoda pletykafészek! Pedig megmondtam neki, hogy ne mondja meg neked, hogy én elmondtam neki.

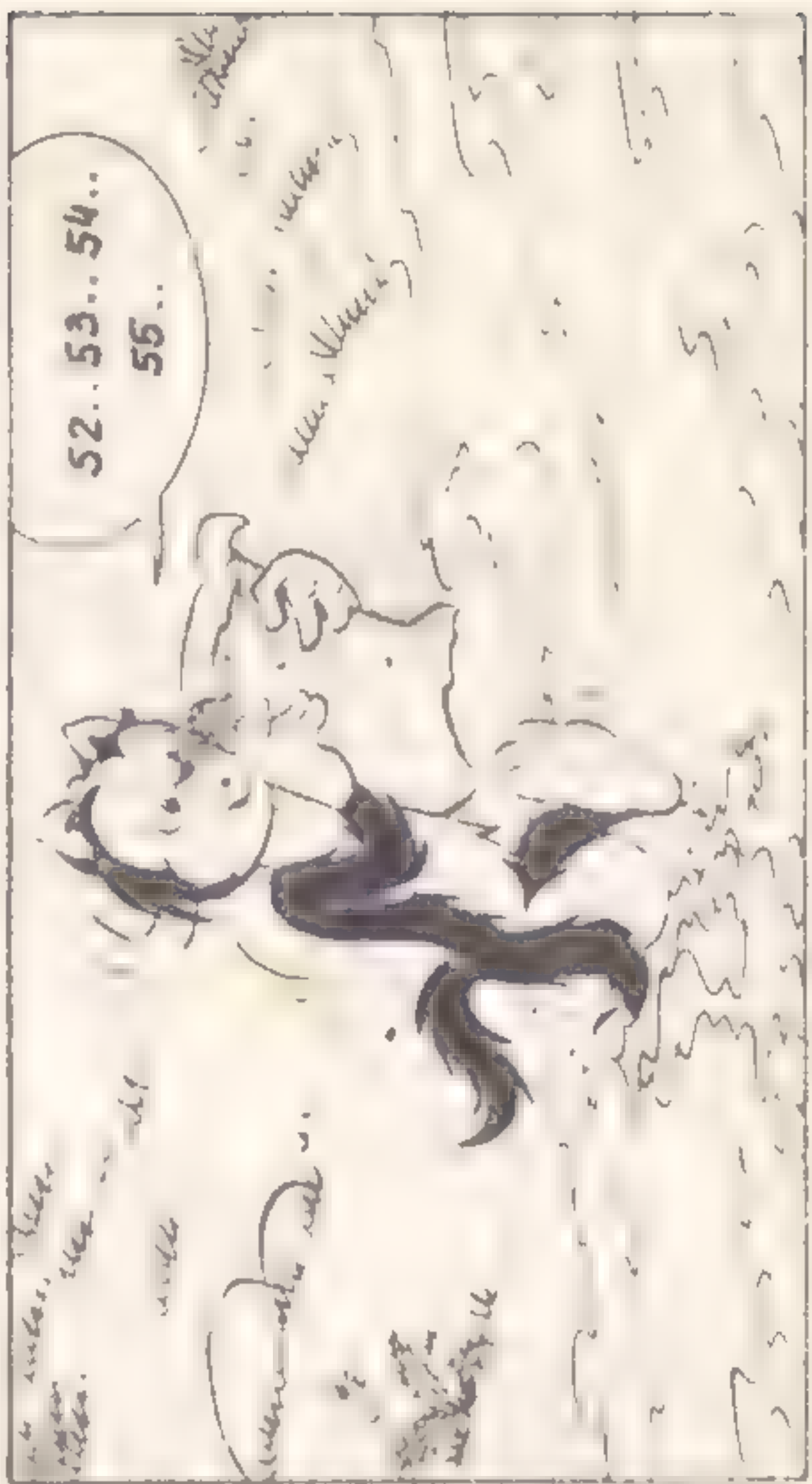
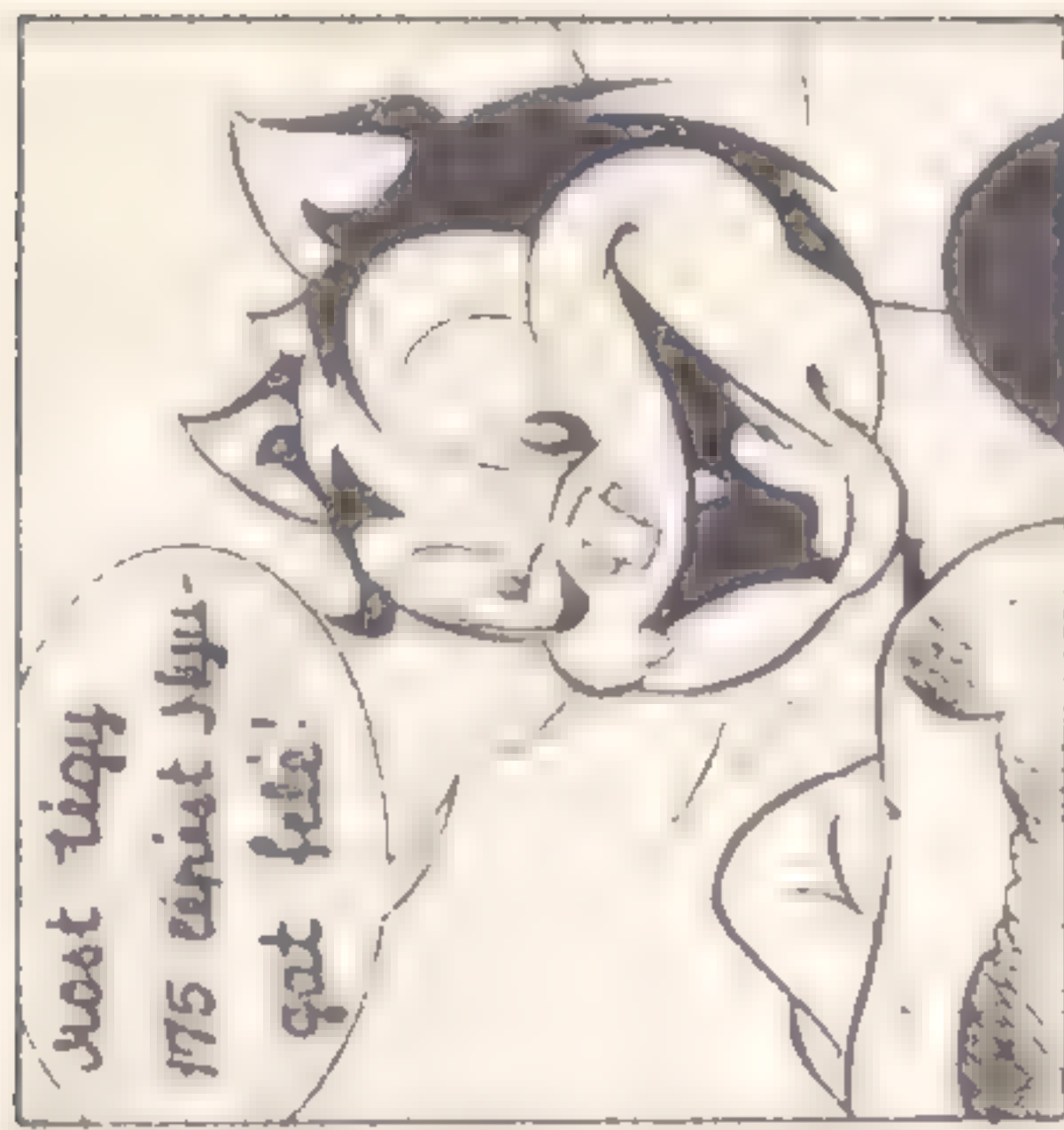
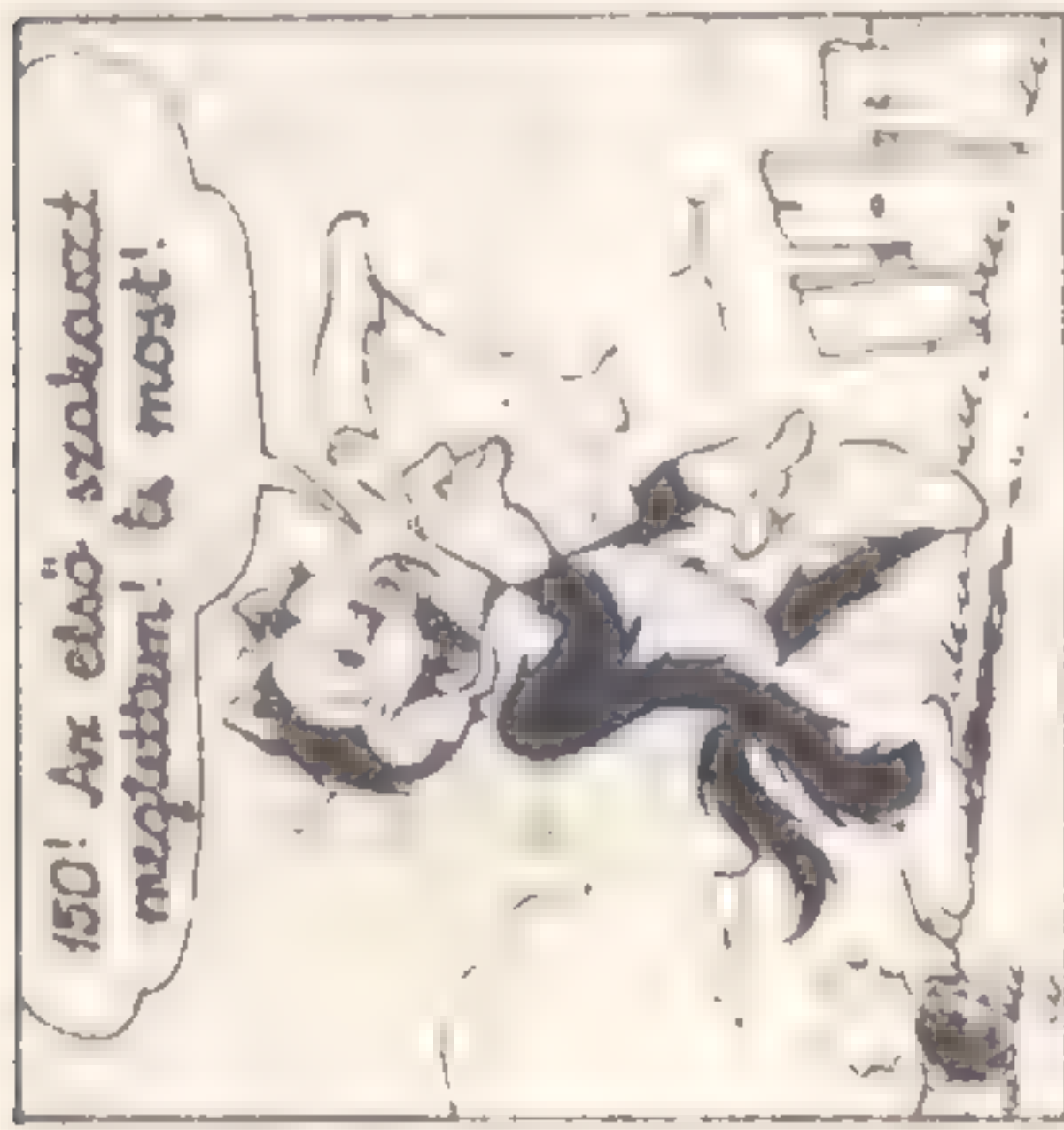
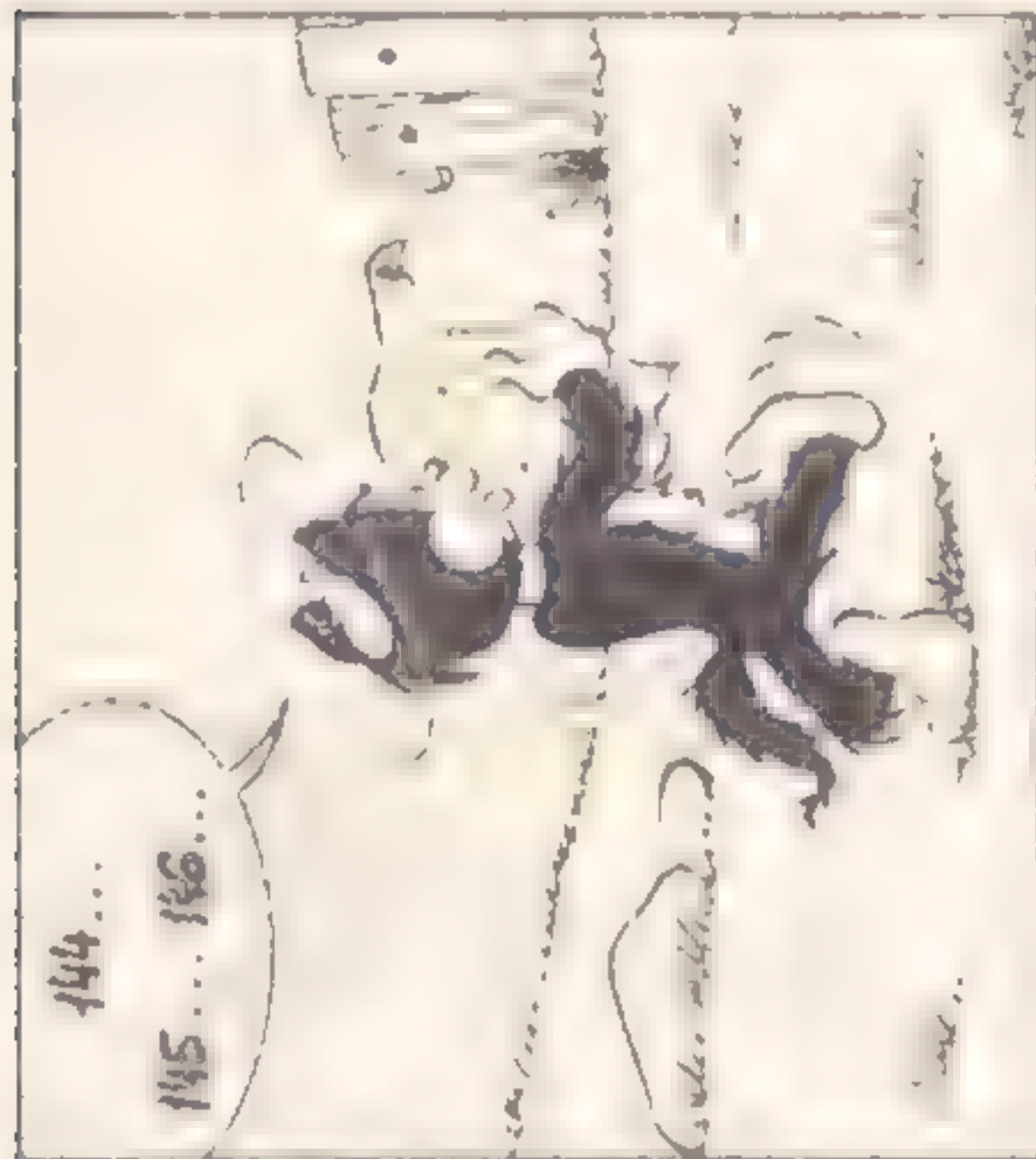
— Most már mindegy! De meg ne mondd, hogy elmondtam neked, amit ő mondott nekem!

Herkules,

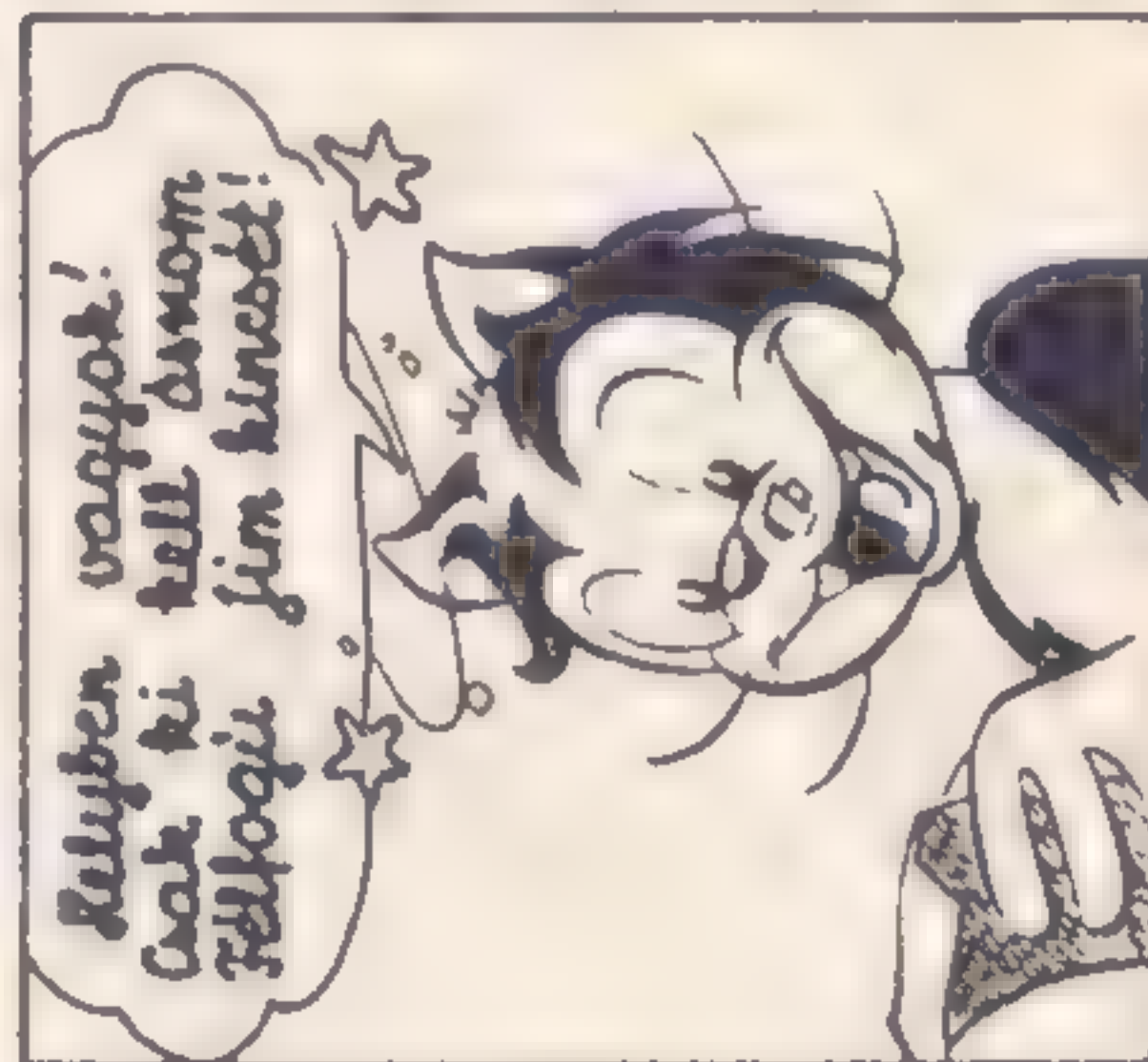
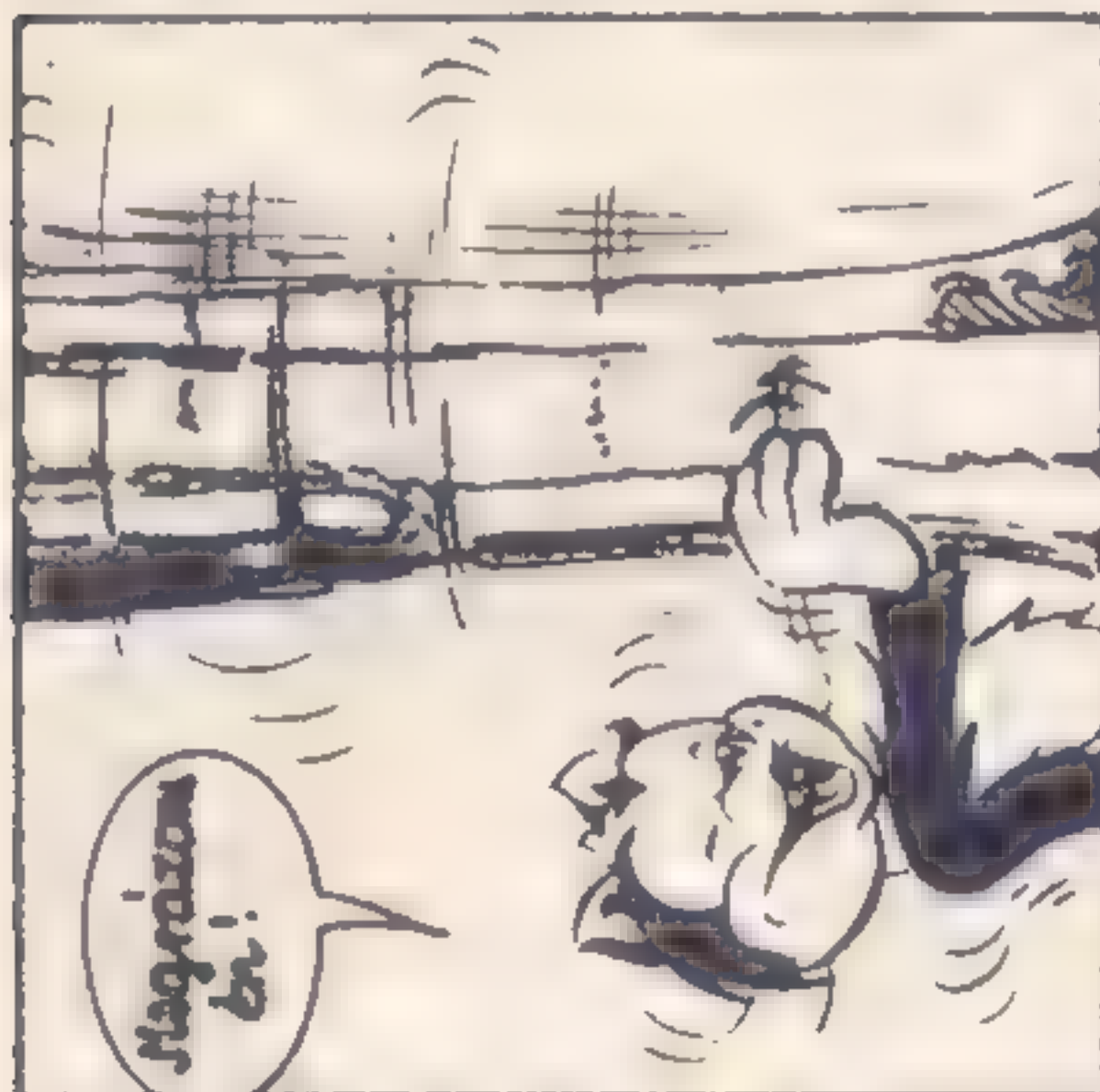
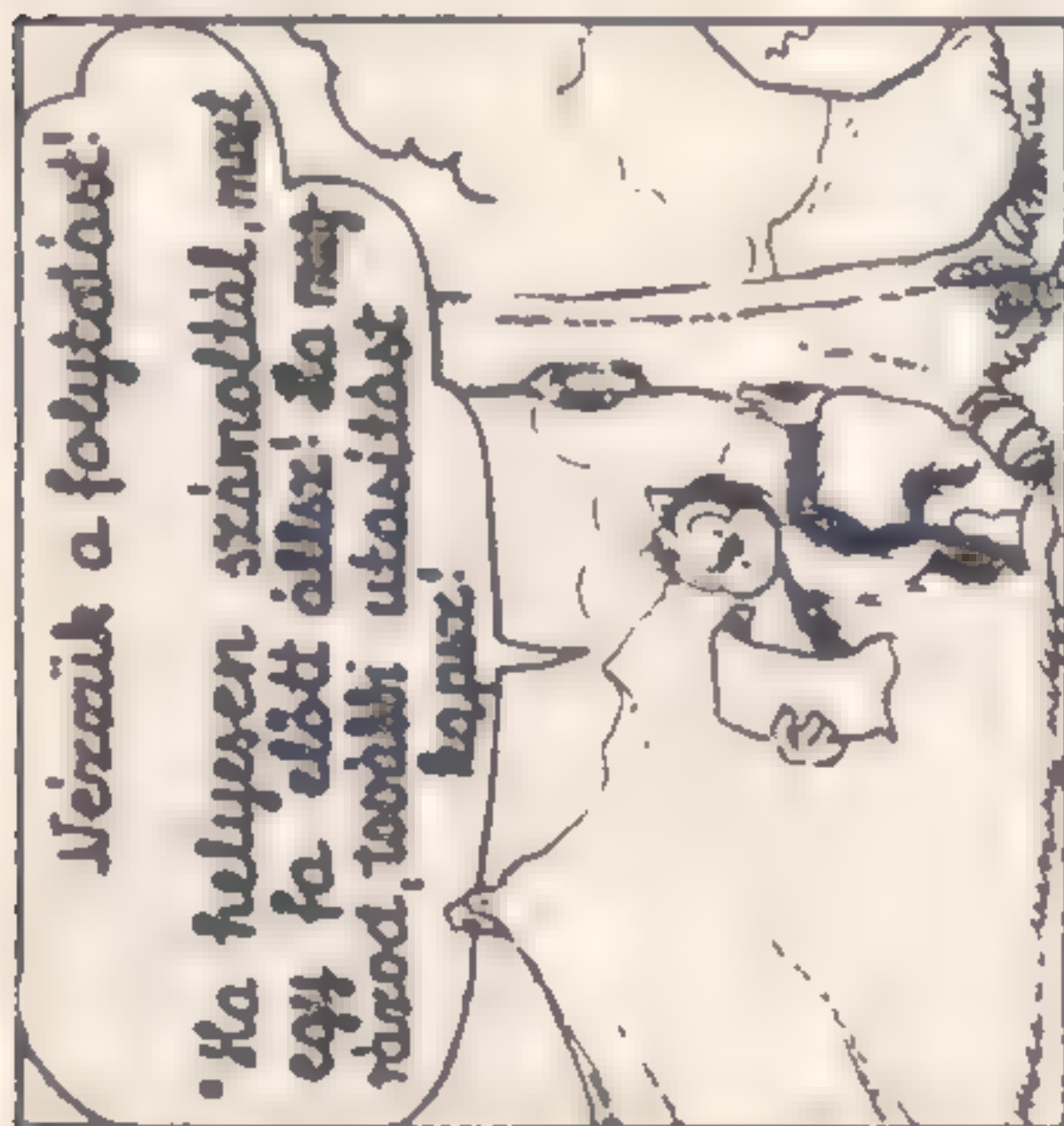
a kincs vadász



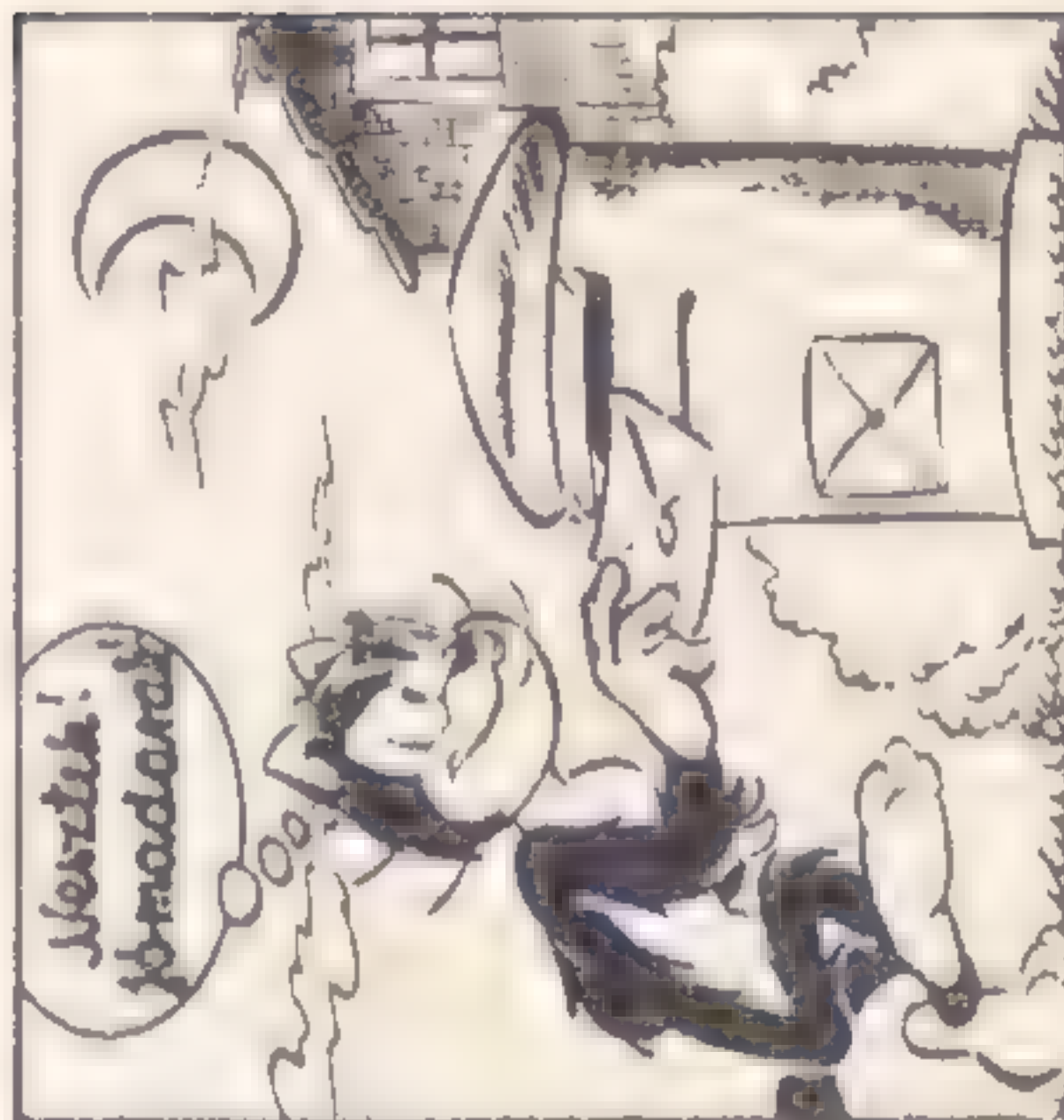
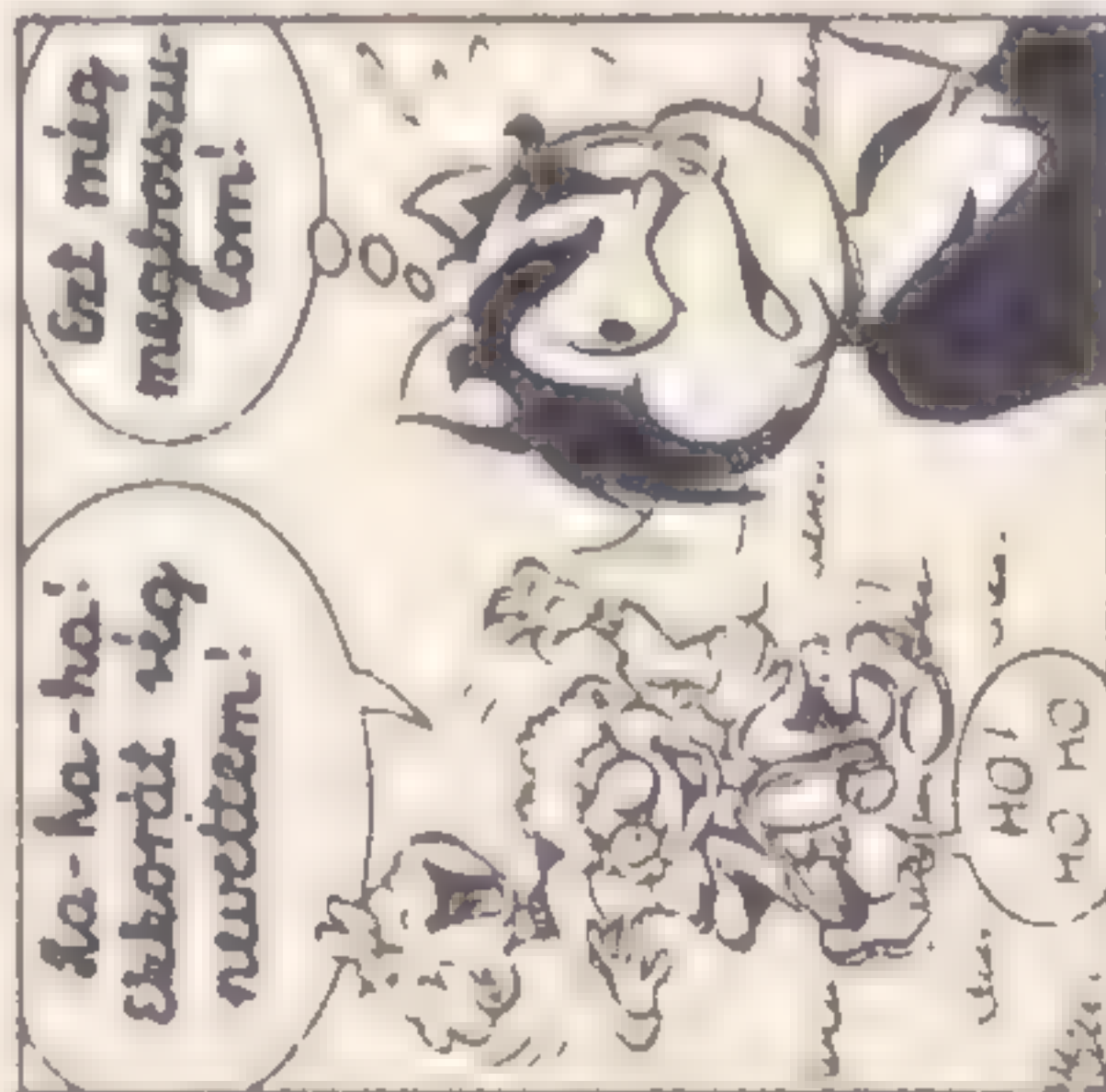




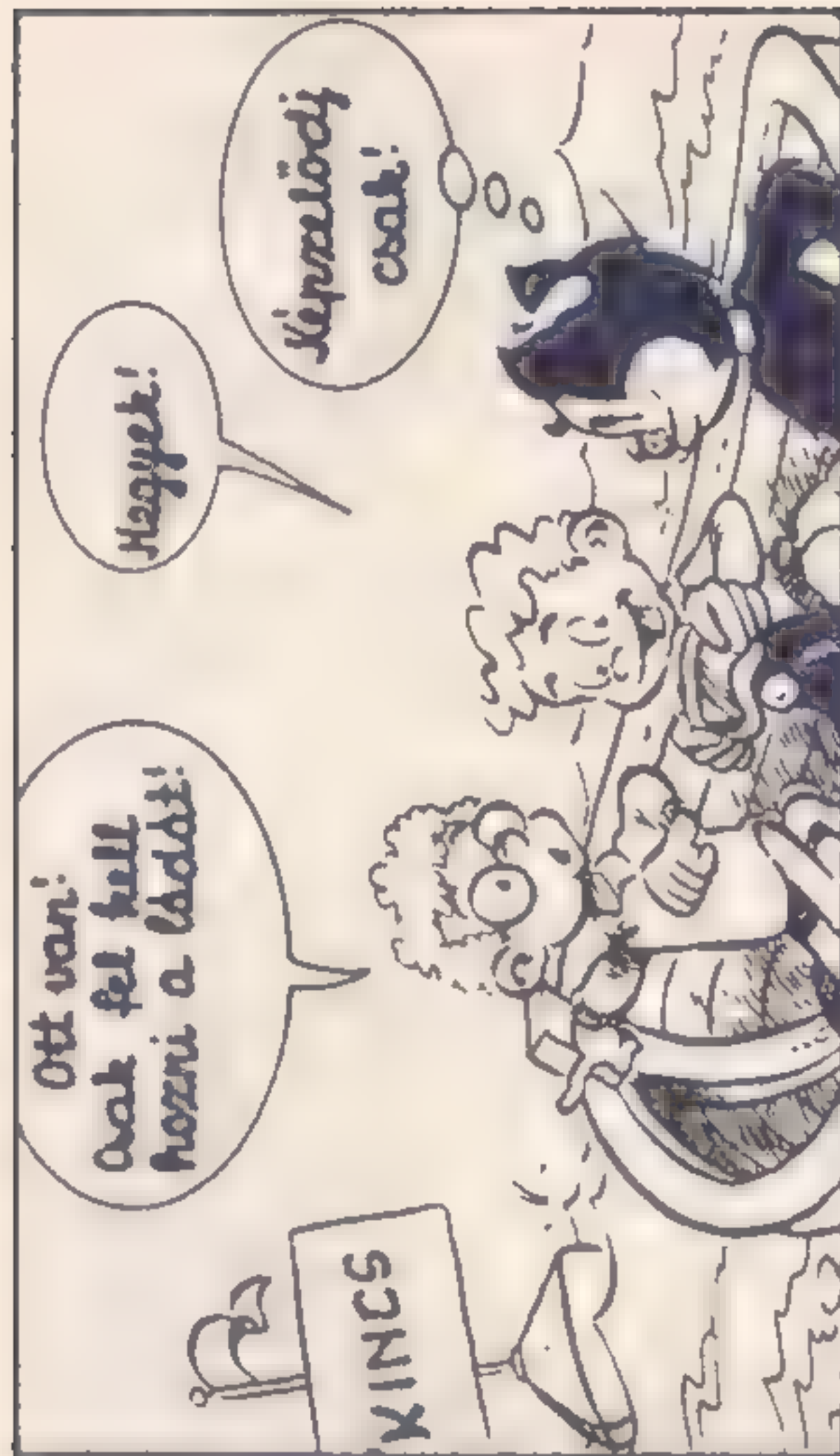


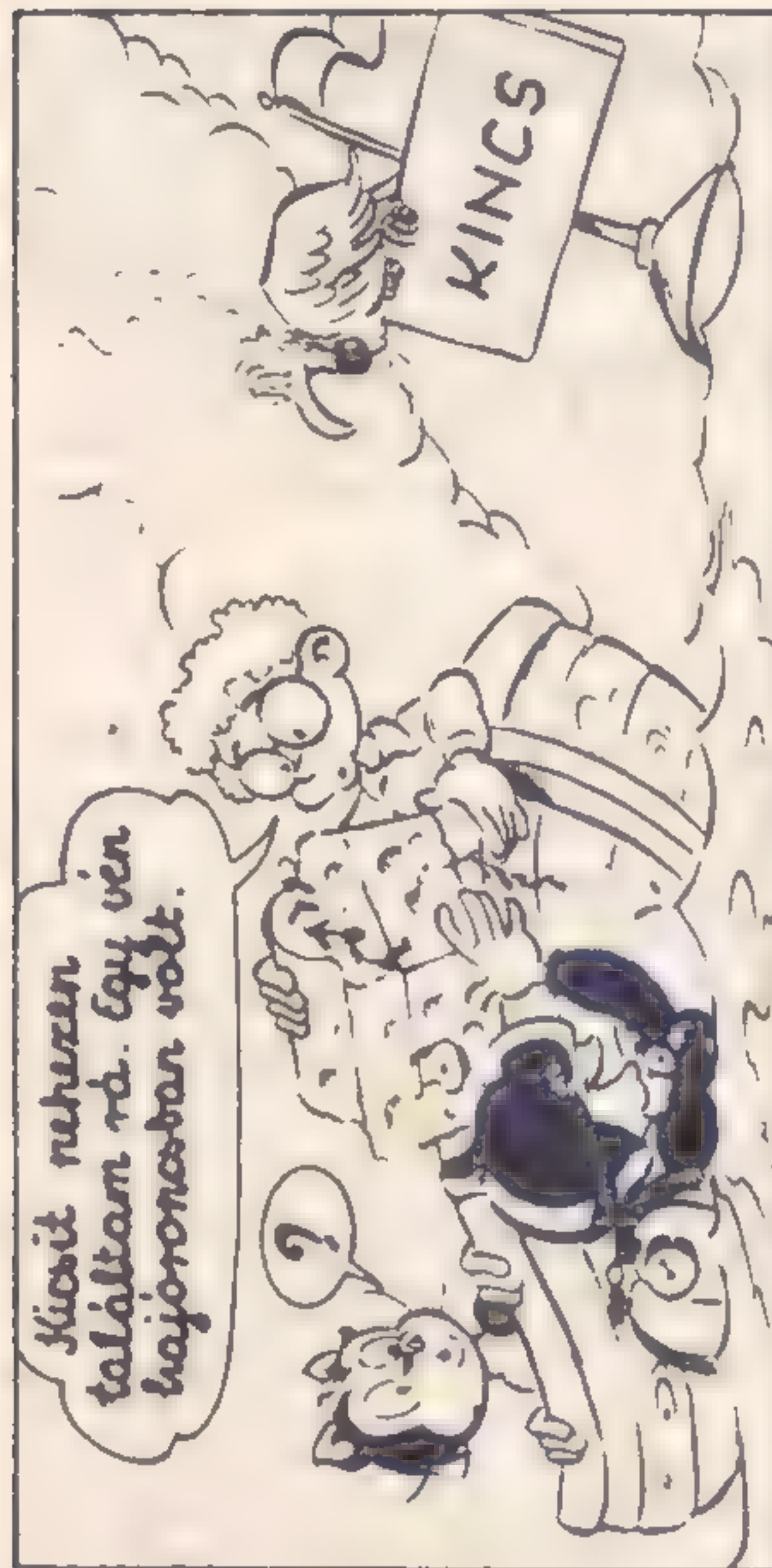












KUNCOGÓ

(Ti küldtétek, küldjétek még!)

Késő éjjel távoli galaktikából érkező űrhajó száll le egy elhagyott benzinkút előtt. Kiszáll belőle két lény, kedvtelve nézegetik a benzinkutat, maj elrepülnek. Bolygójukon izgatottan kérdezik őket, hogy milyenek is a földlakók. Az egyik unottan legyint:

— Semmi különös, ugyanolyanok, mint mi, csak nagyon furcsa szokásaik vannak. Állva alszanak, és a kezüket a fülükbe dugják!

*

Angol hittérítő egy hindut akar meggyőzni:

— Hogy üdvözülhessen — magyarázza —, ahhoz feltétlenül el kell hagynia eddigi hitét, és fel kell vennie a mi hitünket.

A hindu nem válaszol.

— Maga nem akar a paradicsomba jutni? — kérdi a hittérítő.

— Egyáltalán nem — válaszolja a hindu. — Mert nézze csak, ha az a Paradicsom valóban olyan jó, mint amilyennek mondja, akkor az angyalok vagy az amerikaiak

már rég gyarmatosították volna.

*

Egy nagy áruház igazgatója megkérdezi a személyzeti főnöktől:

— Milyen az új eladónő, akit most vettünk fel?

— Olyan álmodozó tekintetű...

— Jó. Akkor osszuk be a hálóing-osztályra.

*

CSAK SEMMI PANIK...

A felszállás után fél órával megszólal a repülőgép hangszórója:

— Jó napot kívánok, kedves utasaink! A repülőgép másodpilótája vagyok. Nem tudja önök közül valaki véletlenül, hogy hol van az első pilóta?

*

A vallásos nagynéni megkérdi a hatéves Péterkét:

— Mi lesz az emberekből, ha meghalnak? Például belőled, Péterke?

Kis gondolkodás után a fiú így válaszol:

— Szent Péter.

✱

Két skót beszélget:

— Képzeld, tegnap egy utcai verekezésbe keveredtem, s szerencsére kiütötték egy fogamat.

— ???

— Éppen fogorvoshoz készültem.

Kránitz József, Sopron

✱

Egy tízemeletes házban a lifttajtó előtt:

— Nem tudod, hogy hívják a lift feltalálóját?

— Nem.

— És a nénikéjét?...

Fehér Orsolya

MAZSOLÁK

— Nem tudsz egy húszast nélkülözni holnapig?

— Ha eddig tudtam, ezt az egy napot már kibírom.

✱

— Bocsánat, kisasszony, a zsebkendője...

— Köszönöm, most dobtam el!

✱

LIGETI PADON

— És mondd, Pista, meddig fogsz szeretni?

— Miért, nagyon sletsz?

✱

Sohasem szerettem a feltűnést. Én például már féléves

MELLŐZVE



koromban jól tudtam beszélni, de kétéves koromig nem árultam el senkinek.

Fehér Orsolya



Két öregúr beszélget:

— Képzeld, kedves Palikám, hogy mit mondott nekem az unokám. Nekem, aki két világháborút túléltem, hat évet hadifogoly voltam, kétszer váltam, háromszor kiraboltak, öt műtéten mentem keresztül, kigyulladt egyszer a lakásom, és azt mondja az unokám, hogy: „Nagypapa, te nem ismered az életet!”

**Koger Zsuzsanna
Tatabánya**

Doktor: Nekem úgy tűnik, maga valami mérget ihatott.

Beteg: Meglehet. Tessék csak megnézni, hogy legutóbb mit tetszett nekem felírni.



Az apa előveszi a fiát,

— Megcsináltad a számtan házi feladatot?

— Igen, papa.

— Kész vagy a fizikával is?

— Igen.

— De a rajz?!

— Rendben, papa.

— Az orosz fordítás?

— Megcsináltam.

— Jól van fiam, ezt szeretem. Akkor most mehetsz a konyhába, anyádnak segíteni a mosogatásnál.



Aktatáskát vásárol a skót. A kereskedő szépen be akarja csomagolni.

— Hagyja, felesleges — szól a vevő.

A kereskedő erre a kezébe adja a táskát.

— Nem úgy, uram — mondja a skót. — A csomagolópapírt meg a spárgát csak rakja bele szépen!



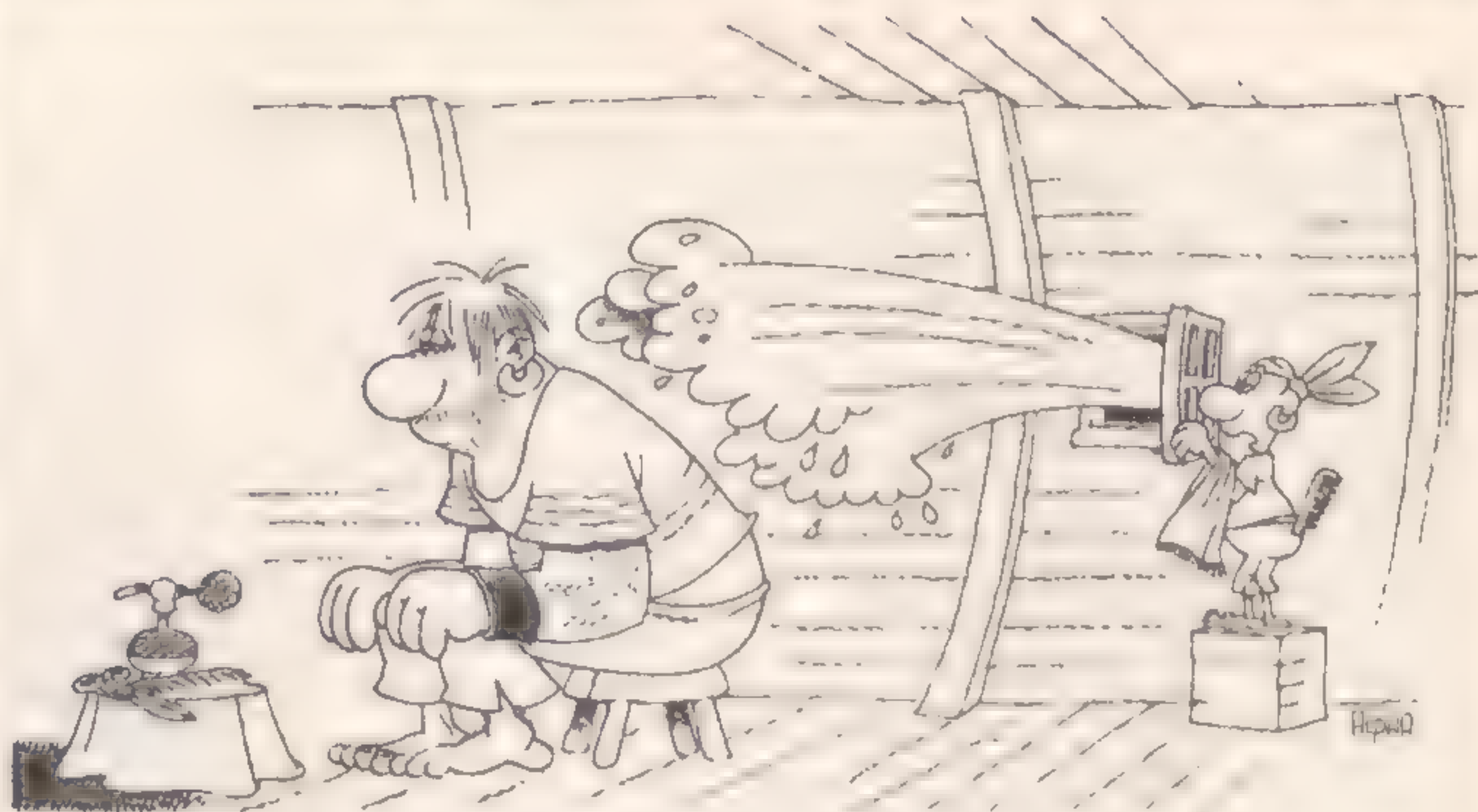
— Az én feleségem születésnapja éppen karácsonyra esik — meséli a skót.

— Micsoda véletlen!

— Dehogy véletlen! Ezért vettem el!







— Gályarabnak nem jár sampon!...

A mogorvaságáról ismert színész a vendéglőben leül egy asztalhoz, mire a pincér így szól hozzá:

— Bocsánat, művész úr, de ez az asztal foglalt!

— Akkor vigye el, és hozzon helyette másikat!...

Halmay Dóra, Zsuzsa, Bp.

✱

Süllyed a hajó, teljes a pánik. Mindenki ide-oda futkos, csak egy utas üldögél a fedélzeten.

— Ez igen — mondja elismerő hangon a kapitány. — Mondja, maga nem fél?

— Miért félnék? Nem én veszítem el az állásomat, hanem maga!

Egy olasz kisváros vasútállomásán egy angol turista megkérdi az állomásfőnököt:

— Önöknél pontosak a vonatok?

— Mindig uram.

Negyed óra múlva az angol ismét felkeresi az állomásfőnököt, és méltatlankodva mondja:

— Már megbocsásson, de a vonat még mindig nem érkezett meg. Miért mondta az előbb, hogy Olaszországban mindig pontosak a vonatok?

— Na de uram! — védekezik az állomásfőnök. — Azt hiszi, azért fizet engem a vasút, hogy rosszat mondjak róla?



SZÁLLODÁBAN

— Mondja kérem, miért lóg egy kötél a szobám ablaka előtt?

— Kérem, ha tűz ütne ki, ezen a kötélen lejuthat a földszintre.

— És minek van a biblia az éjjeliszekrényemen?

— Arra az esetre, ha a kötél is tüzet fogna.

Halmay Dóra, Zsuzsa, Bp.



Feritől megkérdi a papája a zongoraóra után:

— No, hogy megy a zongorázás?

— Remekül, papa. A múlt héten, amikor négykezeset ját-

szottam a tanárral, mindig lemaradtam, most meg én vezetek pár taktussal!



Két amerikai beszélget:

— Érdekes... Rólad mindig egy kollégám jut eszembe...

— Miért? Hasonlítok rá?

— Nem, de ő is tartozik nekem öt dollárral.



Férj mondja a feleségének:

— Mindig csak ruha, ruha, és ruha! Nincs más mondanivalód?

— Dehogynem. Cipőre is szükségem van.

Egy részeg éjjel megy haza a szállodába és nem találja az ajtaját. Benyit az egyik szobába, de gorombán rákiabálnak, hogy menjen a dolgára. Tovább keresi a saját ajtaját, és keresés közben megint ugyanabba a szobába nyit be. A lakó most még dühösebben kergeti el. A részeg odébbáll, és tovább keres. Pechére harmadszor is benyit:

— A fenébe — ordít rá a lakó, — hát magától már nem lehet nyugton lenni?

— De kérem — mondja a részeg — micsoda szálloda ez, minden szobában maga lakik?



Egy turista a faluban járva látja, hogy egy kerítés tele van rajzolta körökkel, és mindegyiknek pont a közepében van egy lyuk. Megkérdezi egy odavalósítót:

— Ki lőtte ezeket a lyukakat?

— Hát a fővadász úr.

— Ilyen pontosan céloz?

— Dehogyis! Először lő, azután megrajzolja a köröket...



— A kutyája egészen elhízik. Több mozgás kéne neki.

— Mozog éppen eleget!

— ??

— Evés közben a farkát csóválja.

Pónya Judit, Komló

Peti, hányszor mondtam neked, hogy ne firkálj a falra?!

— Tizenkétszer... papa...

Dézsi Aranka, Doboz



Két ember megy a sivatagban, s találnak egy koponyát.

— Nézd, ez meg a Józsi!

— Dehogyis a Józsi, az egy fejjel kisebb volt!

Béres Ágnes, Cegléd



— Halló, rendőrség?

— Igen.

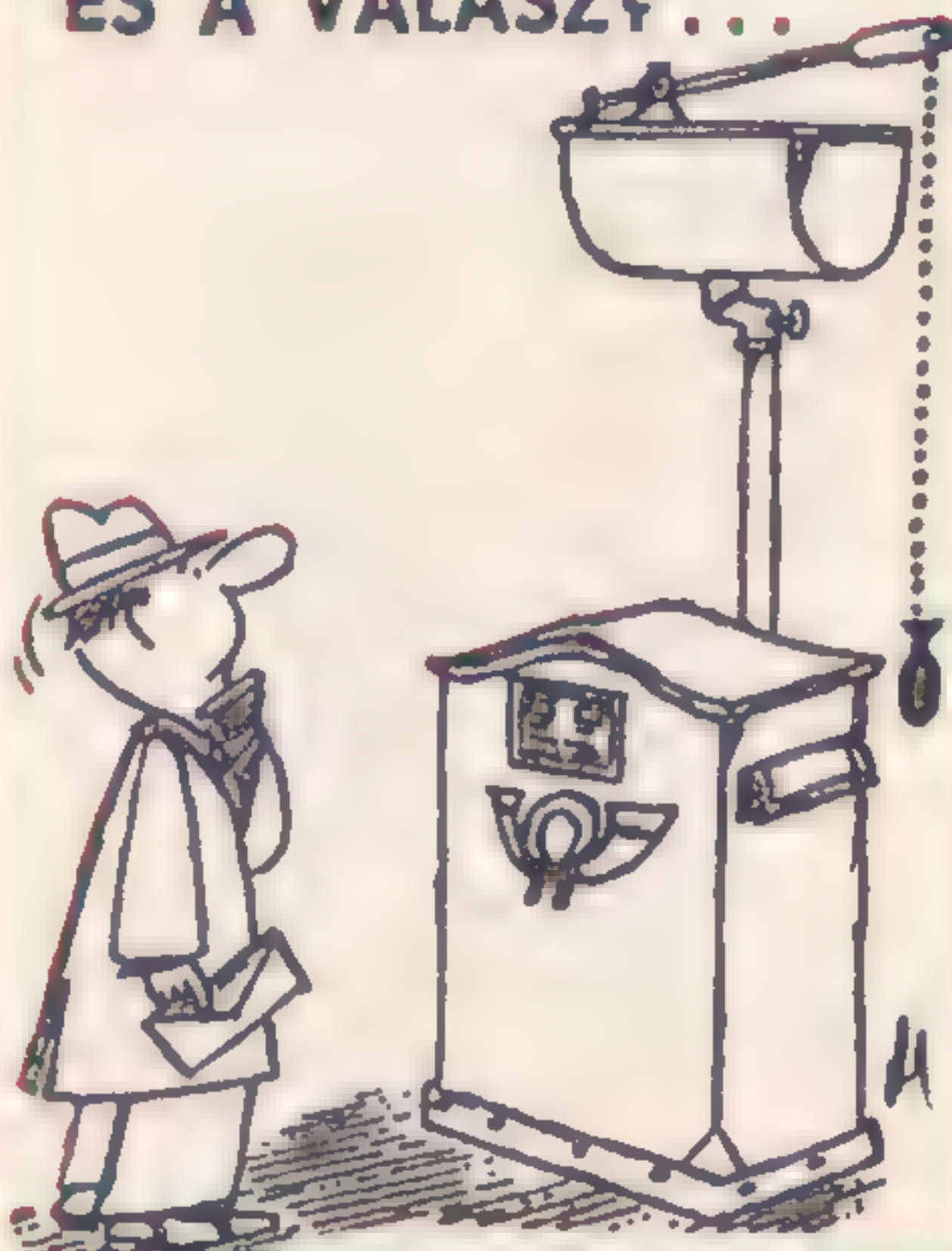
— Kérem, jöjjenek azonnal, betörő van a lakásban.

— Hogy hívják?

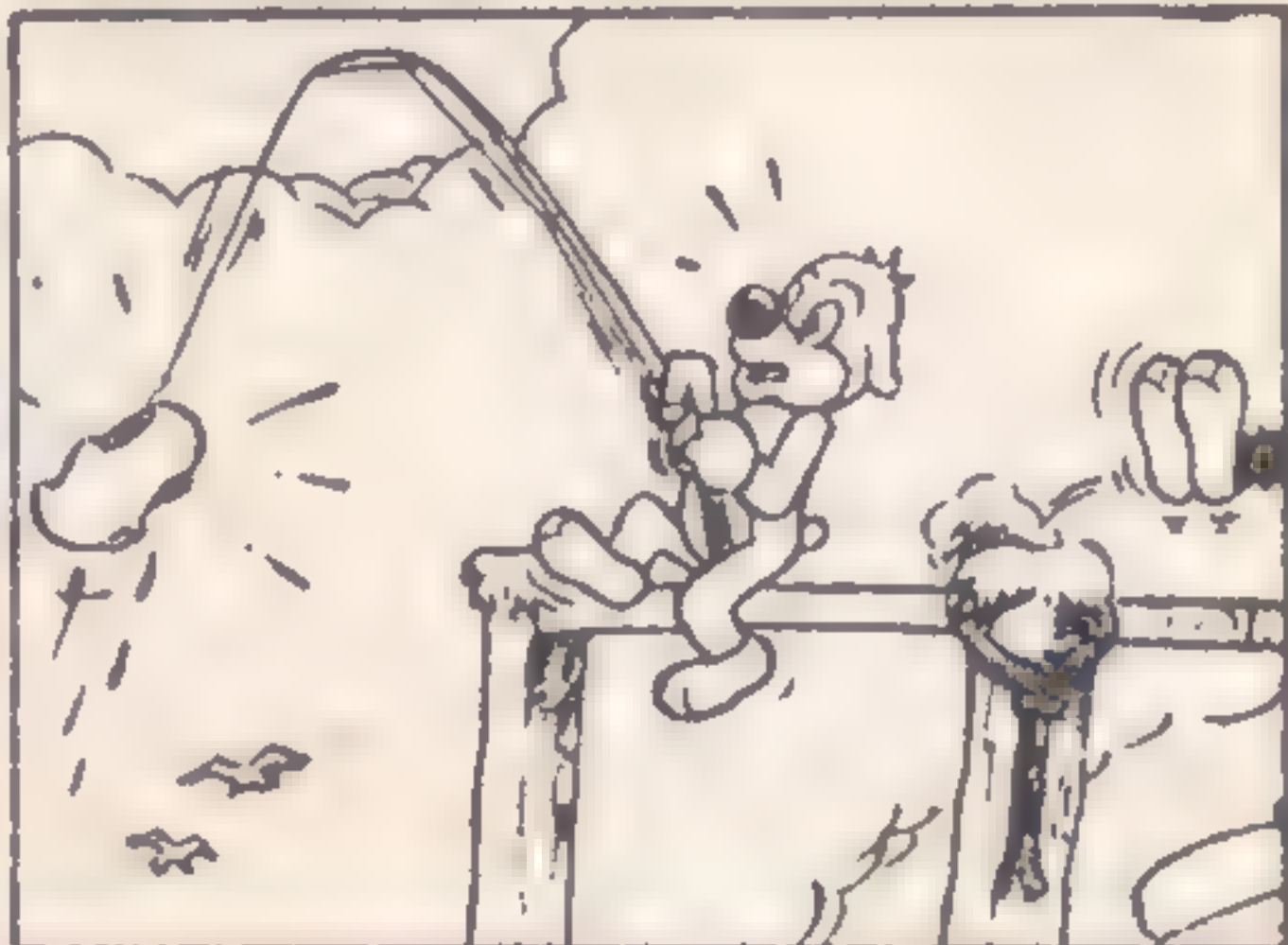
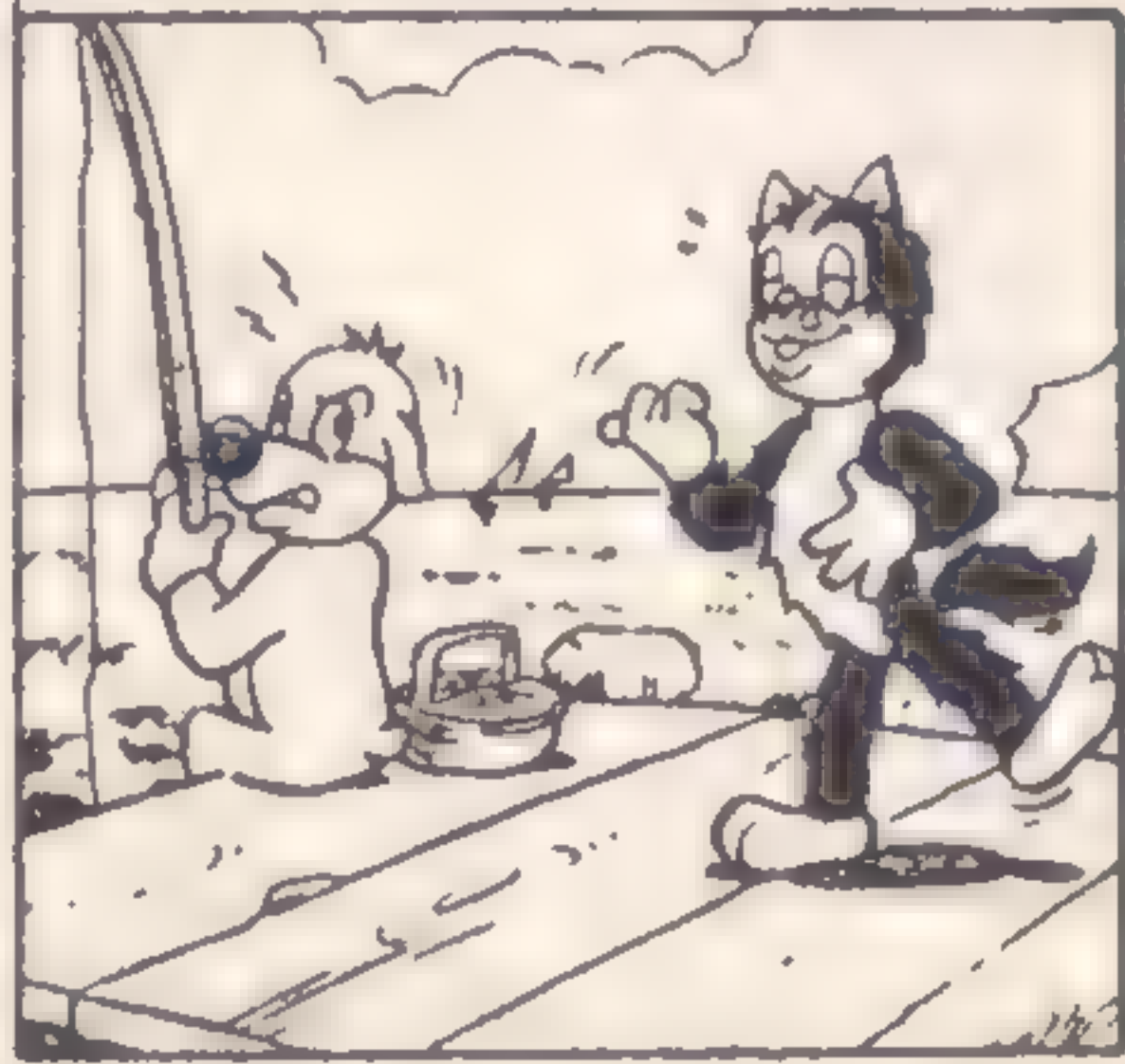
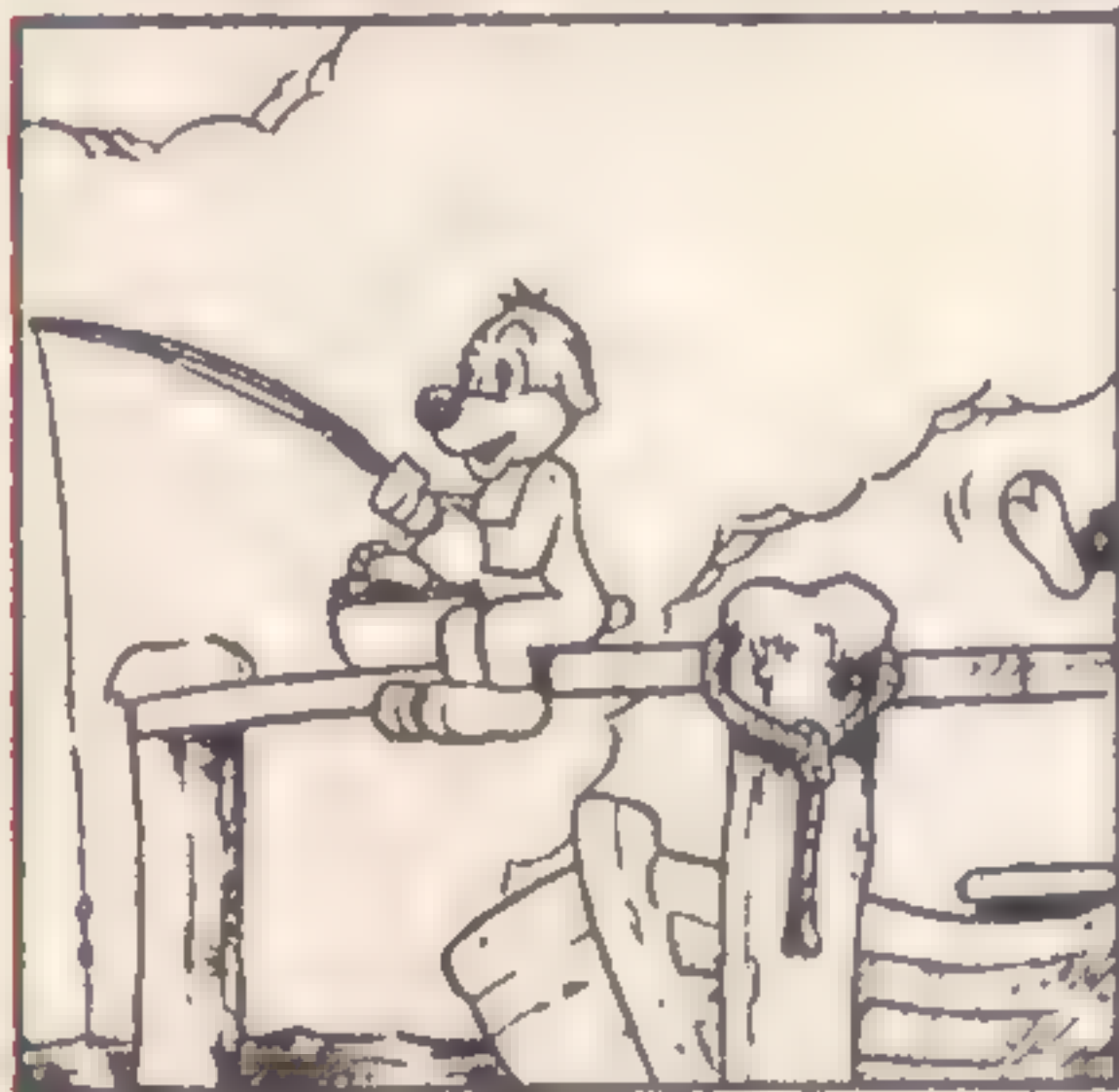
— Nem kérdeztem tőle...

Kreskay Gábor, Bp.

ÉS A VÁLASZ? ...



Pili, a nagy horgász



Amlóta ingyenes az orvosi ellátás, bizony sokszor járatják a doktorokat hiába. Így járt doktor D. is, akit felhívtak a körzeti rendelőben, hogy Iziben siessen egy bizonyos Kovácshoz, mert nem tudni, mi van vele, de úgy látszik, haldoklik. Dr. D. kapta a táskáját, és rohant. Sikert is éppen akkor betoppannia a beteghez, amikor az kamasz fiának a második pontfőnt kente le röptiben.

— Nekem azt mondták, hogy maga haldoklik — állt meg az ajtóban a doktor, némileg megdöbbenve.

— Haldoklom is! — kászálódott vissza ágyába a beteg.
— De hát lehet ettől a kölyöktől?

*

Zűrzavar az erdőben: egy kocavadász rálőtt vadásztársára, akit csak súrolt a golyó. A vadásztársaság elnöke így támadt rá a tettesre:

— Hogyan tehetett ilyet? Hát nem halotta, amikor hangosan kiáltott maga felé, hogy ő nem vaddisznó?

Mire a kocavadász:

— Hallani hallottam, de abban a hiszemben voltam, hogy csak meg akar tévesztetni.

Gáll Mihály

— Két férfi találkozik az utcán. Az egyik nagyon siet. A másik megkérdi:

— Hová rohansz, öregem?

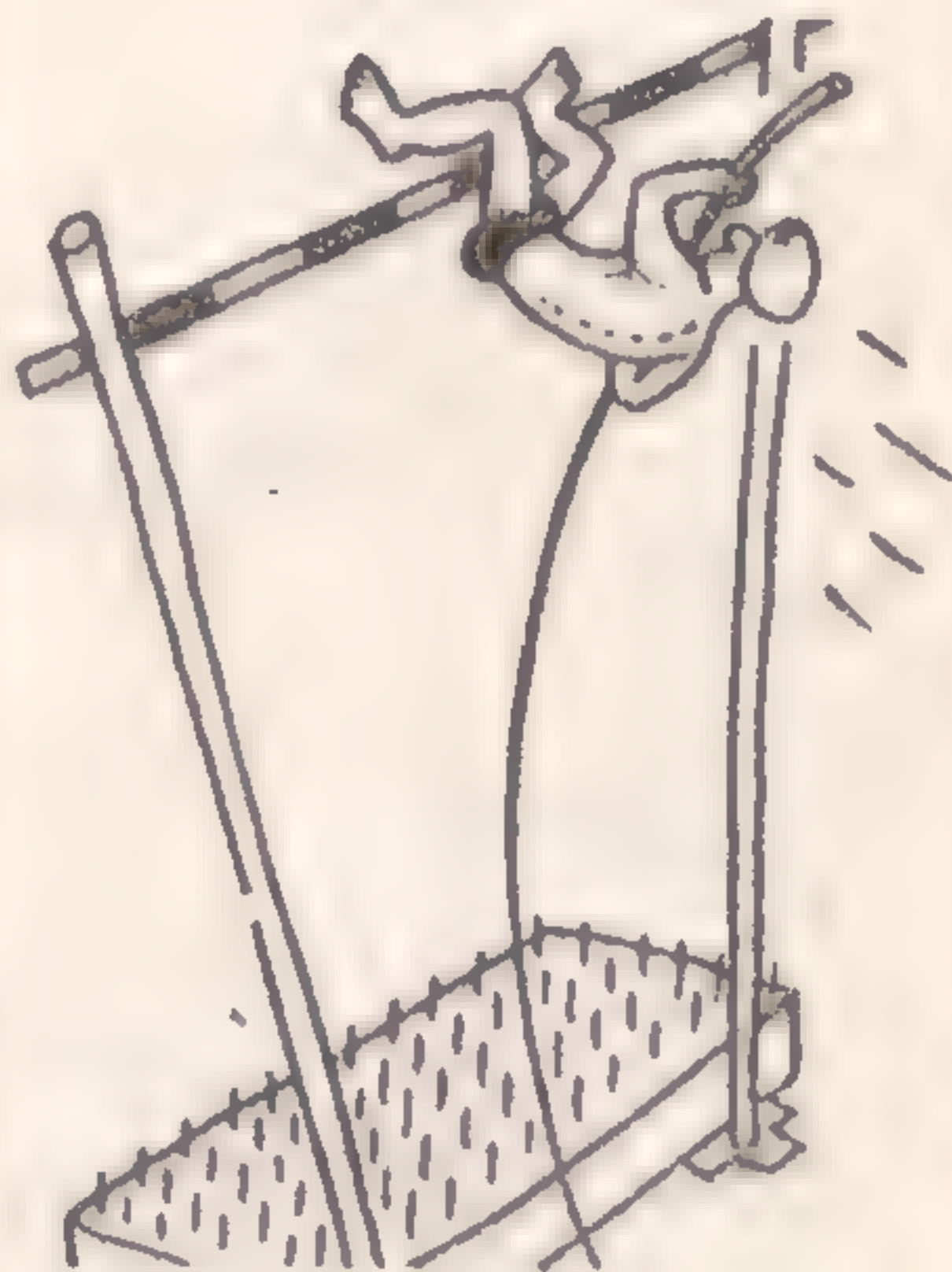
— Sietek haza, meg kell főznöm az ebédet.

— Beteg a feleséged?

— A, dehogy! Éhes!

Laczkó Szilvia

FAKÍR-REKORD



— Tibi, levelet szeretnék írni, nincs véletlenül egy tol-lad?

— De van. Szívesen oda-adom.

— És mondd, ír?

— Nem, magyar — jött Ti-bi válasza.

✱

Két seriff áll egy fogadó előtt. Egy veszélyes gengsztort akarnak elfogni. Megszólal az egyik!

— Menj előre! Ne félj, megbosszullak!

Kugyela Ákos, Bp.

✱

Az ősember hajnalban megy haza.

— Nehéz napom volt — panaszkodik akadozó nyelvvel. — Mostanálg tartott, amíg sikerült elejtenem egy Pleistosaurust.

— Igen? — mondja vész-

jósló hangon a felesége. — Legalább valami jobb kifogást találnál. A pleistosaurus már tavaly nyáron kihalt!

Hérmán István, Karcag

✱

— Péter, ne súgj Tibinek — mérgelődik a tanár.

— Jó nem súgok. De akkor ne tessék azt mondani, hogy nem tudok semmit...

✱

Két gyerek találkozik az ut-cán.

— Milyen szép, fekete sor-tod van!

— Mikor megvettük, még fehér volt!

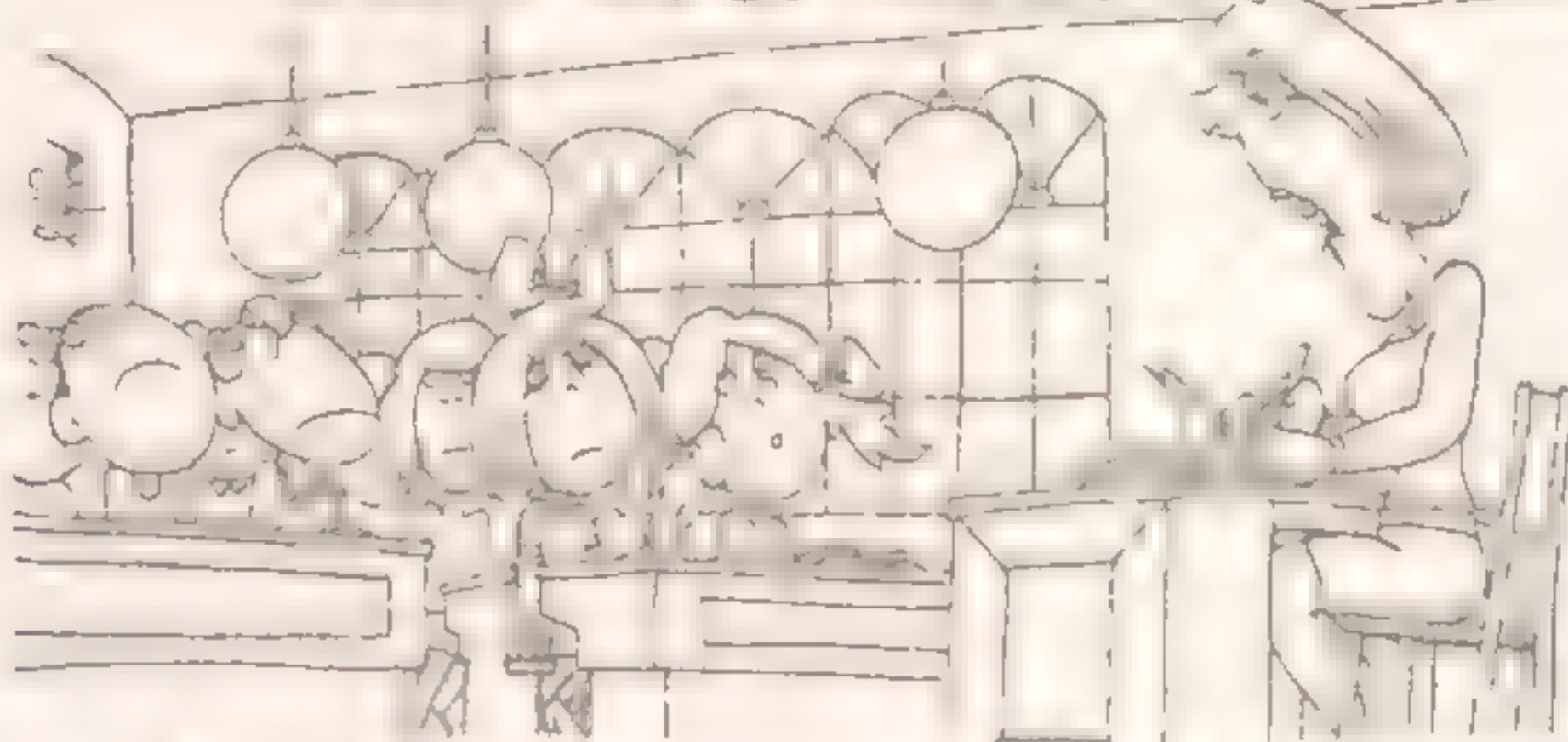
Antal Károly, Dorog

✱

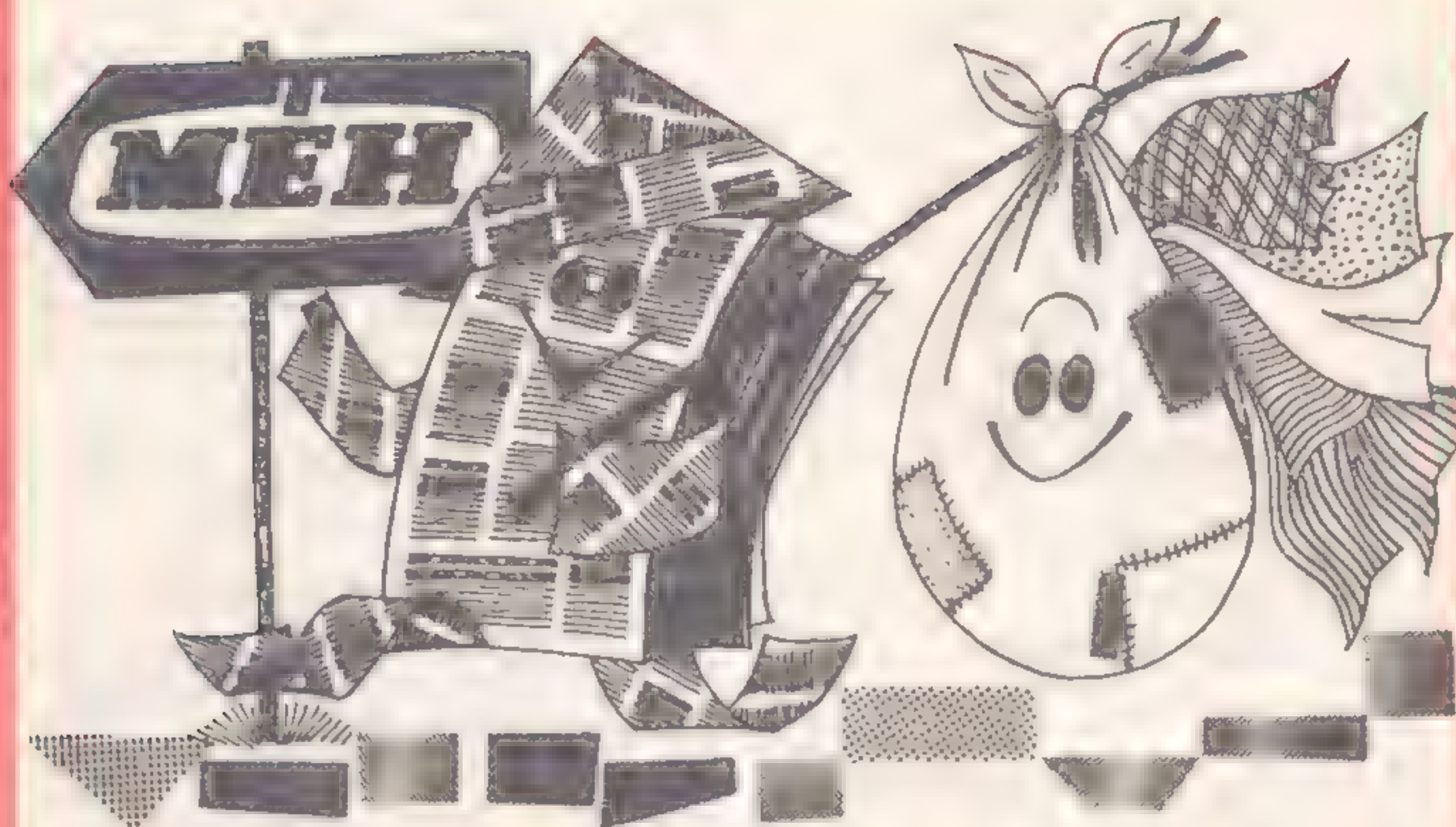
— Miért raktad a lavórba a könyvet? — mérgelődik Pe-ti édesanyja.

— Azért, mert apu azt mondta, hogy ez nagyon szá-raz olvasmány.

BELVÁROSI ISKOLA



— Van az osztályban egyáltalán olyan gyerek, akinek a szülei nem butikosok?...



**Dyűjtöd a papírt,
rongyot, vasat,
sok hulladék:
hasznosanyag!**

HATÁS



— Úgy látszik, a gyerekek megint agresszív zenét hallgatnak a pop-koncerten...



— Igaz, hogy képesítés nélküli tanerő, de isteni lába van!

HI-HI-HETETLEN

A tanárnő Arany János: „Szondi két apródja” című balladáját olvassa fel. Utána arra kíváncsi, hogy van-e benne olyan szó, amelyet nem ért valaki.

Egy kislány fölnyújtja a kezét.

— Tanár néni, mit jelent az, hogy bülbül?

— Törökül azt jelenti, hogy: fülemüle.

A lány hitetlenkedve néz rá.

— Lehetetlen! — jegyzi meg. — A törökök a „fülé”-t is, meg a „mülé”-t is bülnek mondják?



— Döntöttem. Szerelmes vagyok a tanító néni-be, de Jutkát veszem feleségül.

— Anyu, képzeld, holnap nem kell iskolába mennem.

— Ez képtelenség — néz rá értetlenül az anya.

— A tanár néni azt mondta, hogy látni sem akarja azt, aki nem tanulja meg a verset.

*

A zánkai táborban két fiú beszélget.

— Képzeld — így az egyik —, az én falumban egy ember 1800-ban született!

— Még ilyet! — képed el a másik. — Hiszen akkor 185 éves!

— A dehogy. Régen meghalt már...

*

Méltatlankodva megy az egyik utas a kalauzhoz.

— Miért zötyög ez a vonat ilyen lassan?

A kalauz így felel a kérdésre:

— Három kosár élő rákot viszünk, és a bestiák minduntalan hátrafelé akarnak menni.

*

Egy kis Polski-Fiat furcsán döcög az úton. Hol fölugrik, hol meg visszaesik.

— Valami baj van az autójával? — kérdi a közlekedési rendőr.

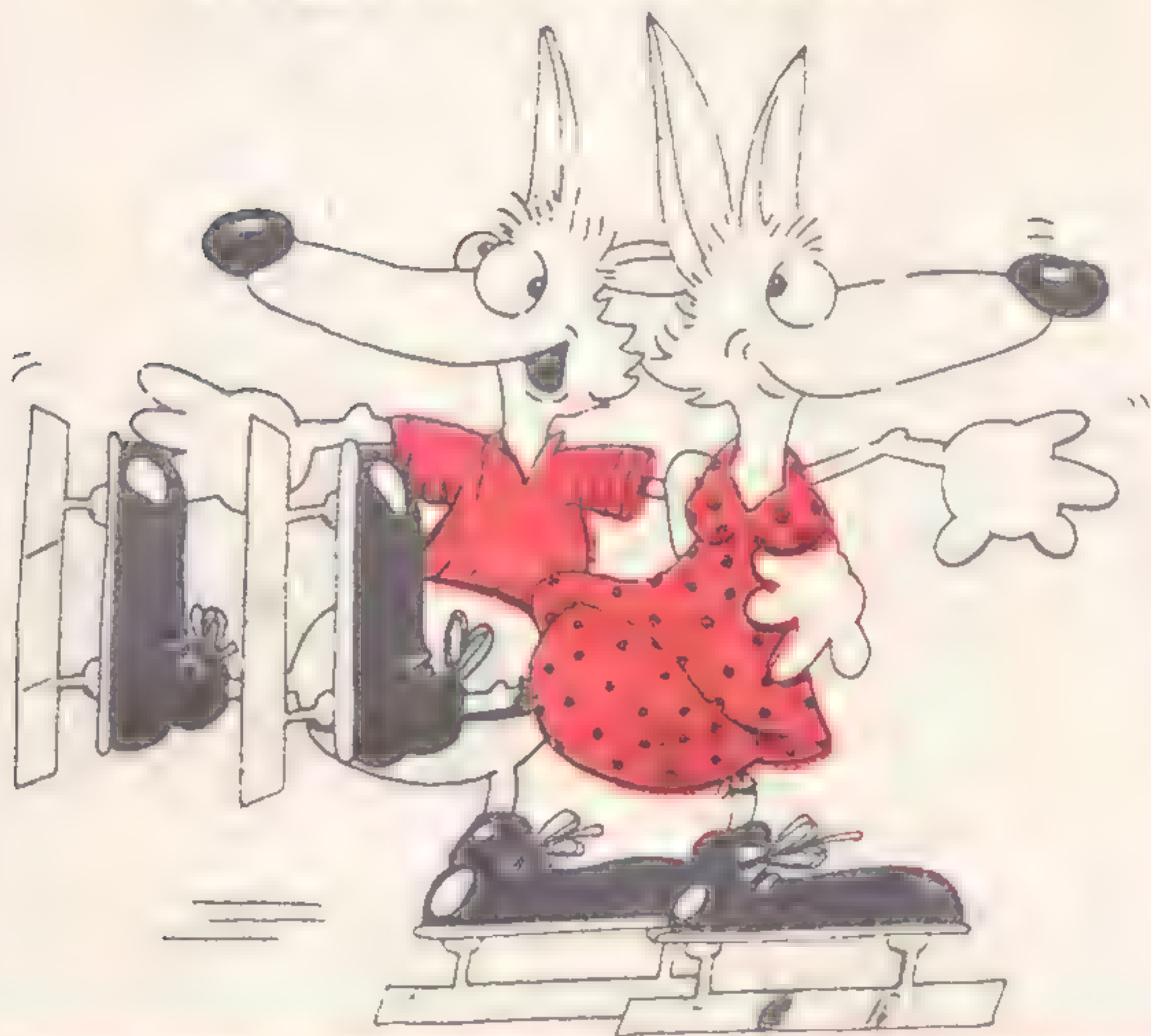
— Dehogy! Csak én csuklom!

Pontjáték

MIN ERŐLKÖDIK PLACID?



Jégen történt



Kees Verkerk nem csupán Hollandia nemzeti hőse, az 1500-as gyorskorcsolya világrekordere és olimpiai bajnok volt, hanem — mindenek te-
tejébe — még egészen mó-
kás fickó is. Puttershoeki kis-
kocsmáját akkor is tömegek
látogatnák, ha söre netán
gyengébb lenne a sok évi át-
lagnál. A minicseho ajtajá-
ban nagy tábla fogadta a
szomjas hódolókat:

— Ebben a bárban ötezer
embernek van helye!

És alatta aztán — egészen
pici betűkkel:

— Ha egymás után jönnek!
✱

Arnold Gerschwiller, a vi-
lághírű műkorcsolya-dirigens
rengeteg élvonalbeli jégvirág
mestere, a colorádói VB után
az edző feladatairól érteke-
zett.

— Minthogy egészen fiatal
emberekkel van dolgunk —

mondta — nemcsak édzői, hanem pszichológiai, pedagógusi, olykor lelkipásztori teendőket is ellátunk.

És, hogy kik igénylik leginkább a pszichológusi, pedagógusi, és lelkipásztori gondoskodást? A mester sóhajtott:

— Hajaj... természetesen a jégmamák.

✱

Jackie McLeod, a kanadai korongválogatott edzője arról a tervről, hogy a jövőben három játékvezető működjék a mérkőzéseken kettő helyett:

— Legalább még valakivel ordítozhat az ember.

✱

Peter Bancroft, kanadai jégkorongozó érdekes programot bonyolított le egy mérkőzés keretében: az első harmadot követő szünetben gyors kis ceremóniát szervezett, megnősült az öltözőben. A második harmad után felbontott néhány palack üdítő italt, koccintott társaival, tehát megtartotta a lagzit.

Ha a korongot nem három harmadra, hanem négy negyedre játsszák, talán a keresztelőre is sor kerül.

✱

Különös módon végrendelkezett egy kanadai hokirajongó. Vagyonát a helybeli csapatra hagyta, azzal a feltétellel, ha minden évben, a születésnapján játszanak egy

meccset a temető közelében.

Indok: „Ott sem óhajtom nélkülözni a jégkorong pezsdítő atmoszféráját.”

✱

Punch Imlach, a kanadai profihoki világhírű mesterének egyik kedvenc szavajárása:

Sokan hangoztatják, hogy a győzelem élet vagy halál kérdése. Ez ostoba beszéd. Sokkal fontosabb annál!

✱

Kanadában külön jégkorong-bajnokságot rendeznek idősebb polgárok számára. Mort Melamed, a torontói öregfiúk 47 éves csapatkapitánya mondta játékosáról, a 67 éves Kenny Haanról:

— Kenny ma is szenvedélyesen kergeti a korongot. Csak mire utoléri, már nem emlékszik, hogy miért.

✱

A profihoki bajnoki szünetében látványos bemutatókat játszanak. 1978-ban Montreal, Boston és Toronto válogatottja mérkőzött egy Chicago—New York-i vegyescsapattal. A rendes játékidő 2-2-re végződött, hosszabbítás következett. A kanadai csapat húsz játékosa a hosszabbítás előtt való szünetben 10-10 dollárt dobott egy kalapba. Hogy a teljes összeg azt illeti meg, aki közülük a győztes gólt belövi. Gilbert Perraut belötte

és boldogan vágta zsebre a kétszáz dollárt.

— Nem igazság — morgott Billi Smith, a csapat kapusa. — Nekem például már eleve nem volt esélyem erre az összegre. Mindig szegény kapus húzza a rövidebbet.

Ebben a pillanatban hírnök jött, és közölte, hogy a meccs legjobb játékosa számára felajánlott Ford Mustangot Billy Smith nyerte meg.

✱

Gordie Howe, a kanadai profihoki világsztárja nemrég ünnepelte ötvenedik születésnapját. Frank Sinatra táviratban köszöntötte fel a veterán világsztárt. A következőképpen:

— Éljen örökké, és az utolsó hang, amelyet hallasz, legyen az én hangom.

✱

A tömegverekedéseket elkerülendő új szabályt hozott a kanadai korongszövetség. Ha két játékos összeakaszkozik a jégen, az összes többinek le kell mennie a pályáról, és helyet kell foglalni a cserepadon.

— Nagyon okos — mondta Bobbie Hull. — Onnét jobban is látni.

✱

Sten Mikitát, a Chicago Black Hawks veterán jégkorongozóját kérdezték: mit tart a legnagyobb sikernek?

— Könnyű a válasz —

SEMMI SEM LEHETETLEN



— Most már csak azért is megtanulok síelni!...

mondta a középcsatár. — Le-
szoktam a dohányzásról, és
nem szóltam róla senkinek.



Donald Jackson, a hatva-
nas évek virtuóz műkorcsolyázója egy jégrevű tagja lett.

— A gyermekelőadások a
legsörnyűbbek — meséli. —
Az ember a lelkét is kikor-
csolyázza, és akkor a srácok
elkezdenek üvölni: „Mikor
jönnek a bohócok?”.



Emlékezhetünk: Beatrix
Schuba, az osztrákok vaskos
kis világklasszisa 1970 körül
sorozatban nyerte a műkor-
csolyázás nagy versenyeit.
Aztán elment egy jégrevűbe,
és ott boldog volt.

— Amióta nem kell kötele-
ző gyakorlatokat futnom —
mondta —, csupa öröm az
élet.

Ha valaki elfelejtette vol-
na: Beatrix Schuba kűrje so-
sem tartozott a nagy látvá-
nyosságok közé. Éppen remek
iskolájával nyerte világbajno-
ki és olimpiai aranyait! De
hát várhat az ember hálát?

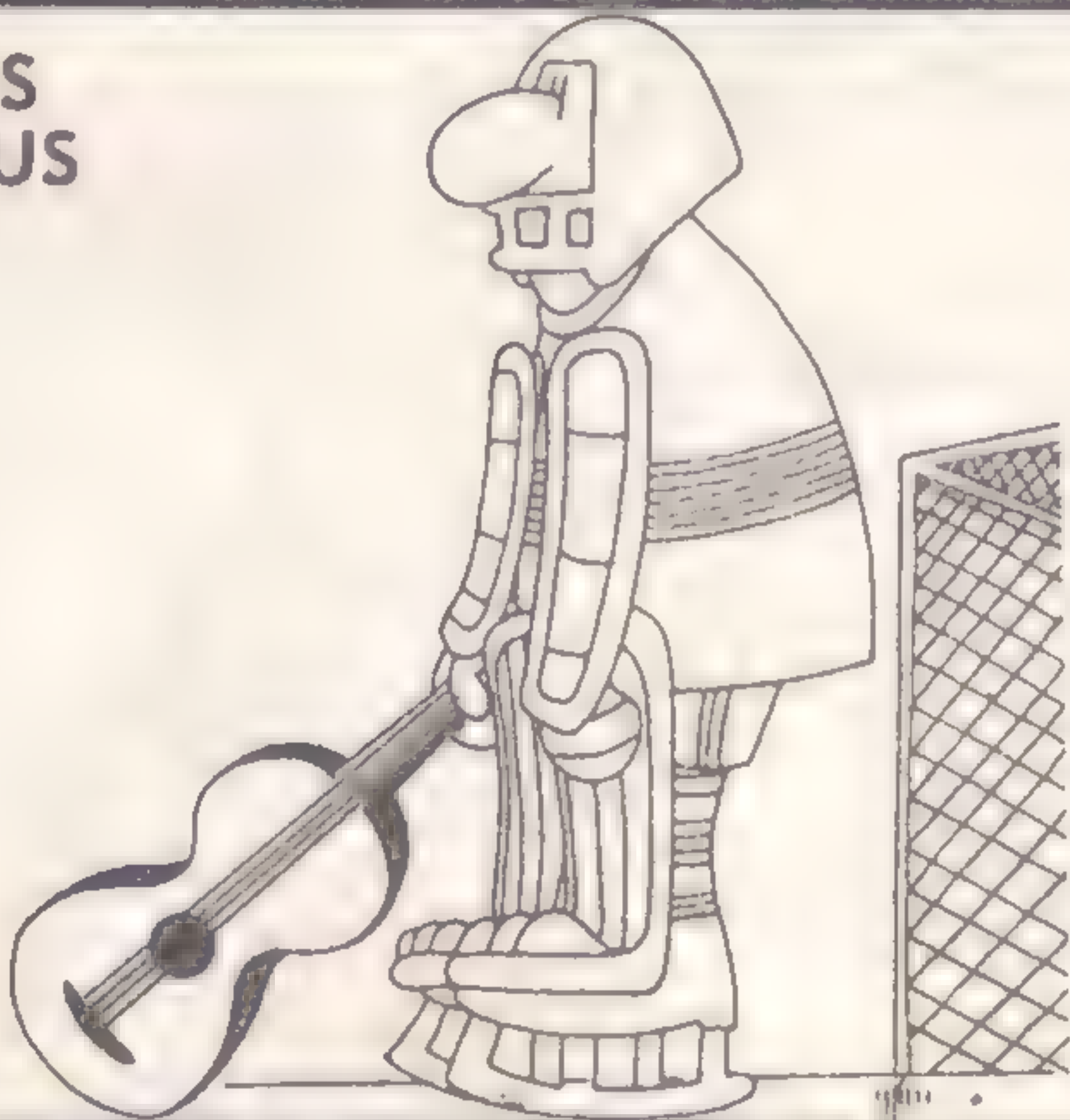


Ez Párizsban történt, az
ACBB-Lions bajnoki jégko-
rongmérkőzésen. Lariberte, a
Lions kanadai edzője megelé-
gelte a csapkodást és böszül-
ten hajolt be a jégre.

— Fejjel játsszatok! — ki-
áltotta. — Fejjel!

A következő pillanatban

MUZIKÁLIS HOKIKAPUS



egy kósza korong eltalálta. Tizenkét öltéssel varrták össze. A fejét.

✱

Bobby Orr, a kanadai jégkorongozás világhírű játékosa mondta:

— Könnyebb sztárnak lenni, mint sportembernek!

✱

Gordie Howe, a kanadai profikorng eleven legendája, 51 évesen még mindig gyilkos

kedvvel kergeti a korongot a szuperliga mérkőzésein. Egyszer megkérdezték tőle, minek köszönheti boszorkányos cselezőkéességét? A válasz:

— A tapasztalat azt mutatja, hogy mindig az utolsó csel nem sikerül. Így én már az utolsó előttinél abbahagyom.

✱

Részlet a kanadai profikorong 1974. évi veszteséglistájáról: Neil Armstrong kezét tizenkilenc öltéssel varrták össze, Pat Shelternek egy ütő szilánkja ment a szemébe. Welly Harrisnak eltört a kulcscsontja. Vern Buffey láb és bordatörtést szenvedett. Bill Beagant hát-, Dave Newmannt Achilles-in sérüléssel vitték el a mentők.

Szép? Nos, mielőtt szörnyülködni kezdenének, vegyük még hozzá, hogy ezek csak a játékvezetők voltak...

✱

Francia labpan olvastuk: A kiváló csatár orvoshoz megy, hosszan vizsgálják.

— Doktor úr — szól végül —, mondja meg őszintén, mi a bajom?

— Túl sokat iszik.

— Akkor még arra kérem, árulja el, hogy mondják ezt latinul. Ugyanis az edzőmmel is közölnöm kell.

BABONA (I.)



Tragédia



Derek Sandersont, a Boston Bruins jégkorongozóját megkérdezték: ki a legjobb játékos, akit valaha látott?

— Természetesen én — mondta nagy meggyőződéssel. — Egyszer a tévé képmagnóról adta az egyik meccsünket, és azt én is végignéztem.

Az 1967-es bécsi műkorcsolya VB-n levelet kézbesítettek Peggy Fleming-nek. Colorado Springsből jött, Phi Delta Theta Red Borons kisdíjkorongozói 6-1-es vereséget szenvedtek.

— Én vagyok az edzőjük — mondta Peggy. — Nagyon rosszul hokiznak. Még csak



Lélekjelenlét



korcsolyázni sem tudnak, de végtelenül kedvesek!



1968 februárjában reklámcsata a NOB és a FIS között. Brundage követeli, hogy a versenyzők ne viseljenek olyan felszerelési tárgyat, amely hírverésül szolgálhatna bármely gyárnak. Honoré Bonet: „Látom a jövőt. Majd egy száí fügefalevélben szaladgálunk a havon.”

Megbízható tanúk állítása szerint szóról szóra megtörtént 1968-ban Grenoble-ban a téli olimpián. A csehszlovákok korongozói az utolsó pillanatig rohamoztak, de a táblán az utolsó pillanatig azt állt, hogy Kanada 3-2-re vezet. Aztán megszólalt a dуда. David Bauer plébános úr akkor az ég felé tárta kezét és felkiáltott:

— Van Isten!

Arizona tűző napja
alatt történt...



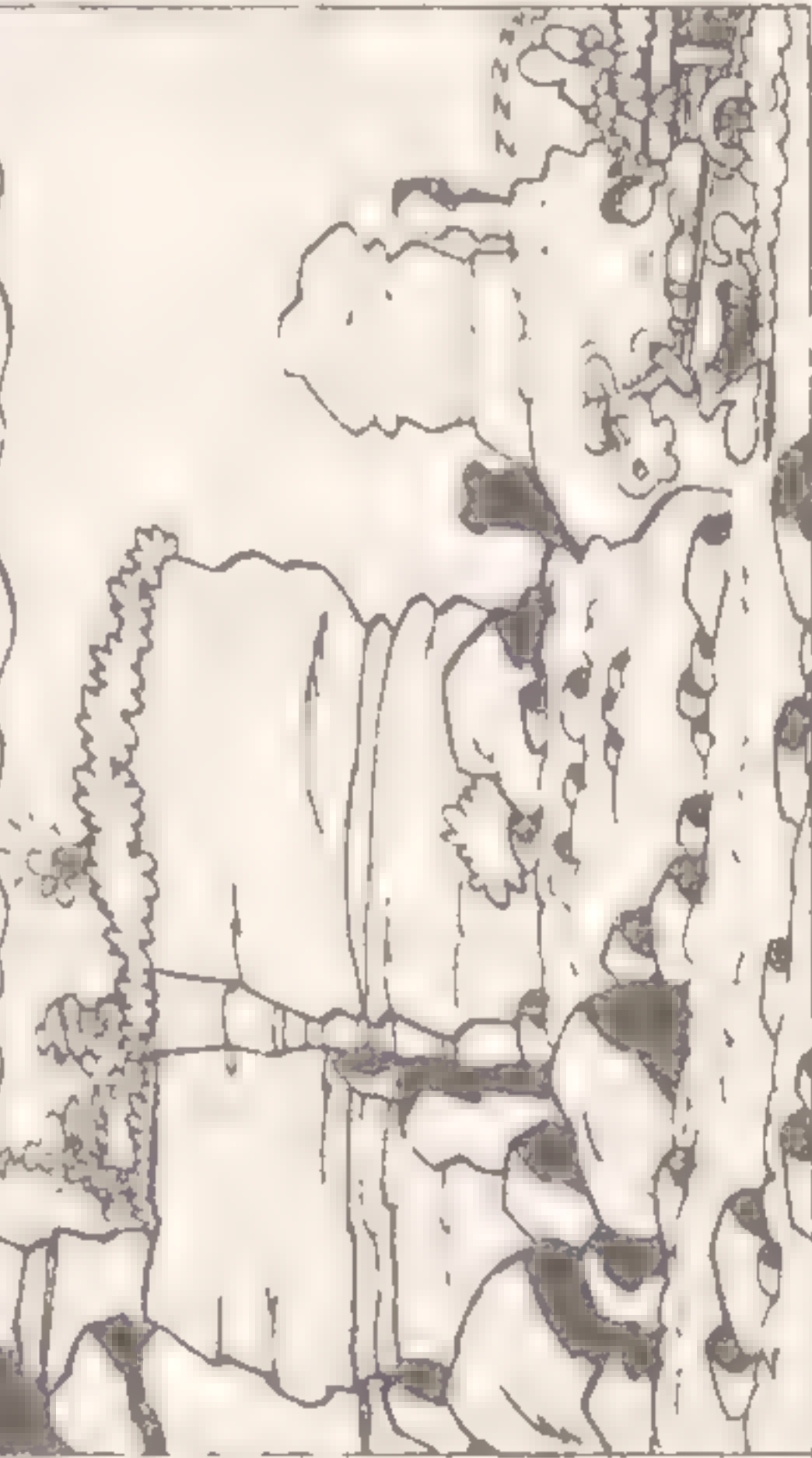
Méla barátunk tűnődve hirta székében
a gardáját...

R R R R R R R R R R



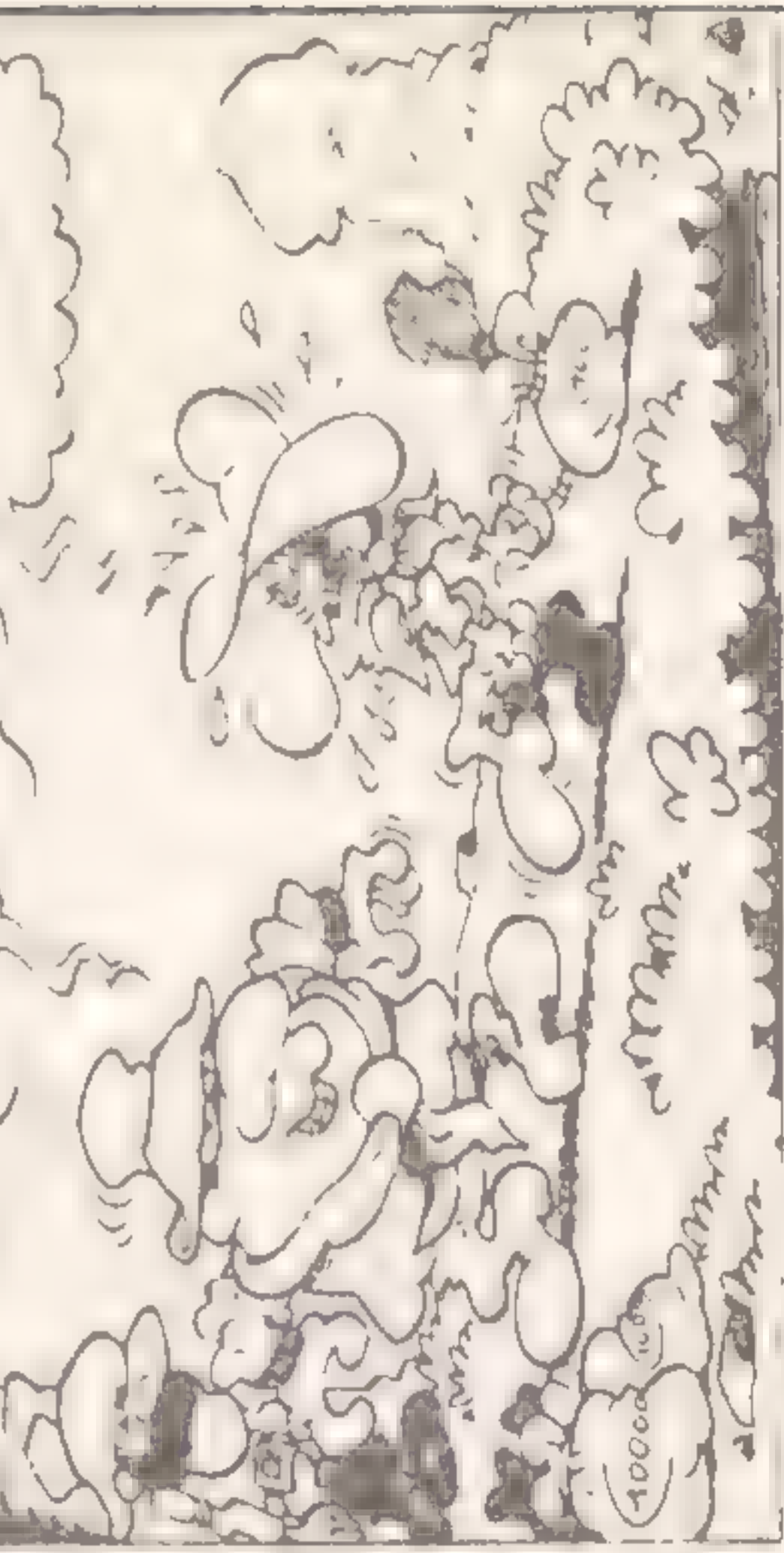
...és amikor egy canyorba értek...

Intézd el, Vasóklú!



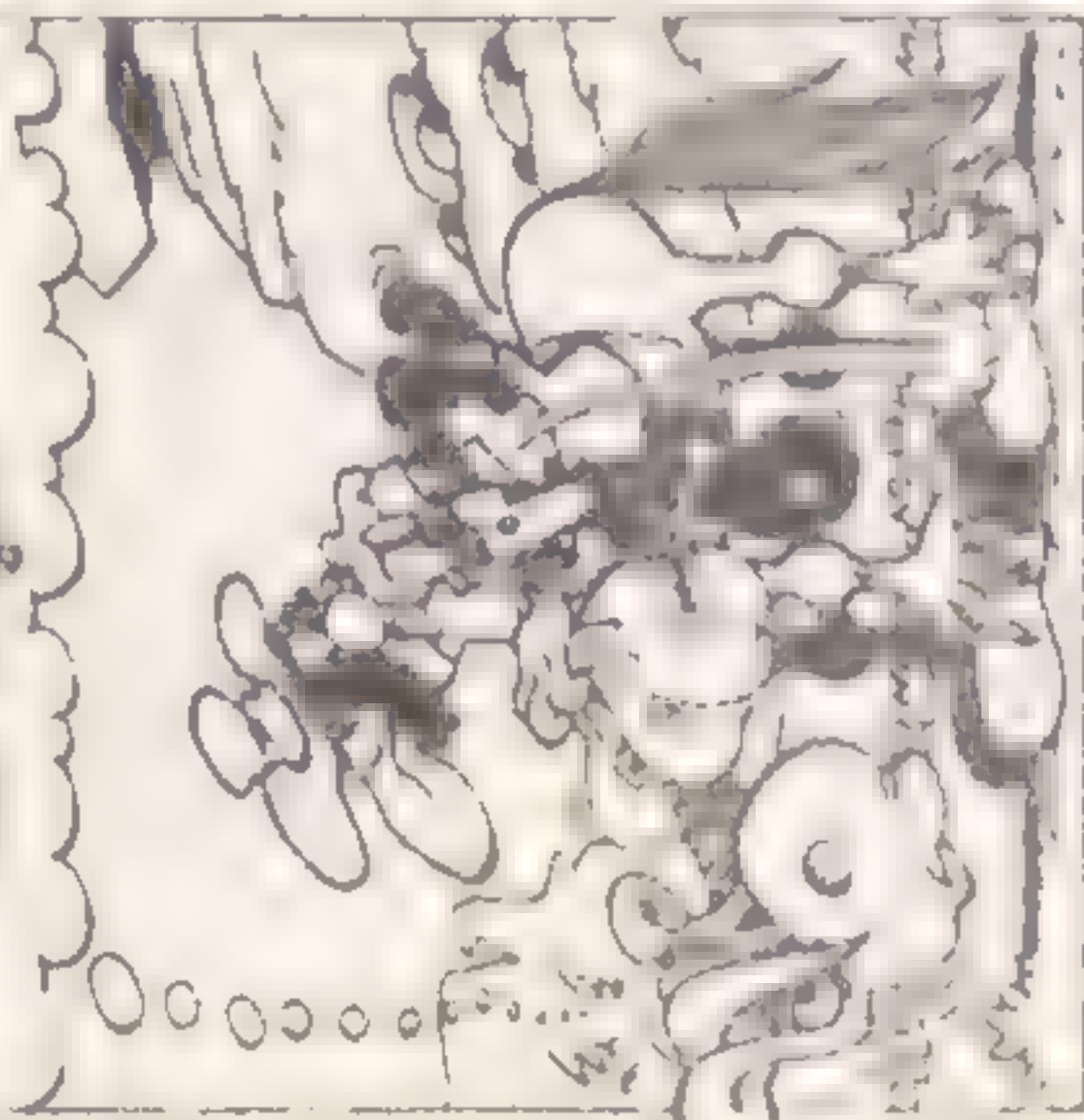
Semmi közöd a
vadkormányhoz!

És mi lesz
a részemmel?





Éz az aljas alak kühaz-
nái engem!



FELMONDOK!



Enyém a szabad néni!



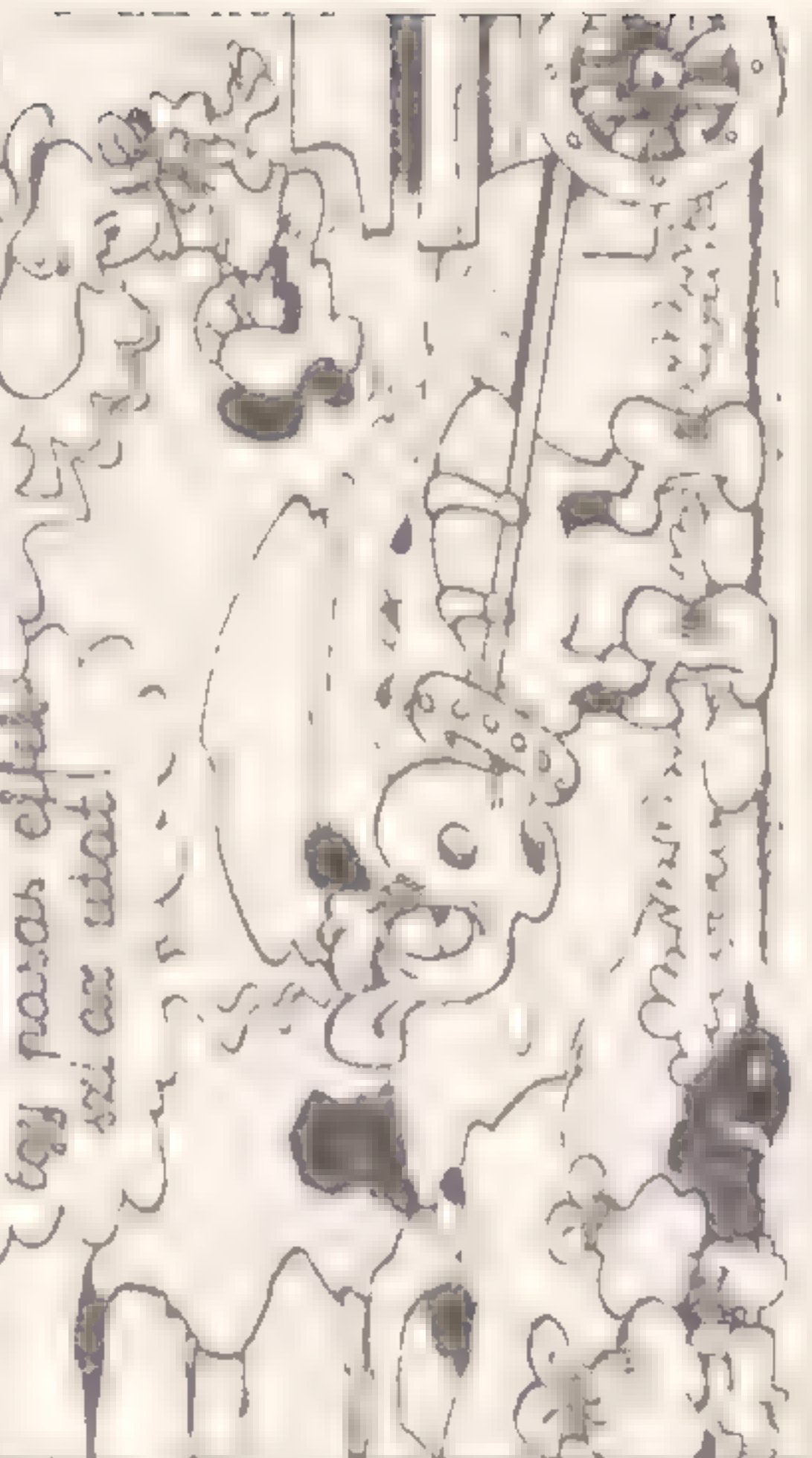
Myételek
az orom-
tól!

Eroshen a székér és a rakományya"
is megintertelt...

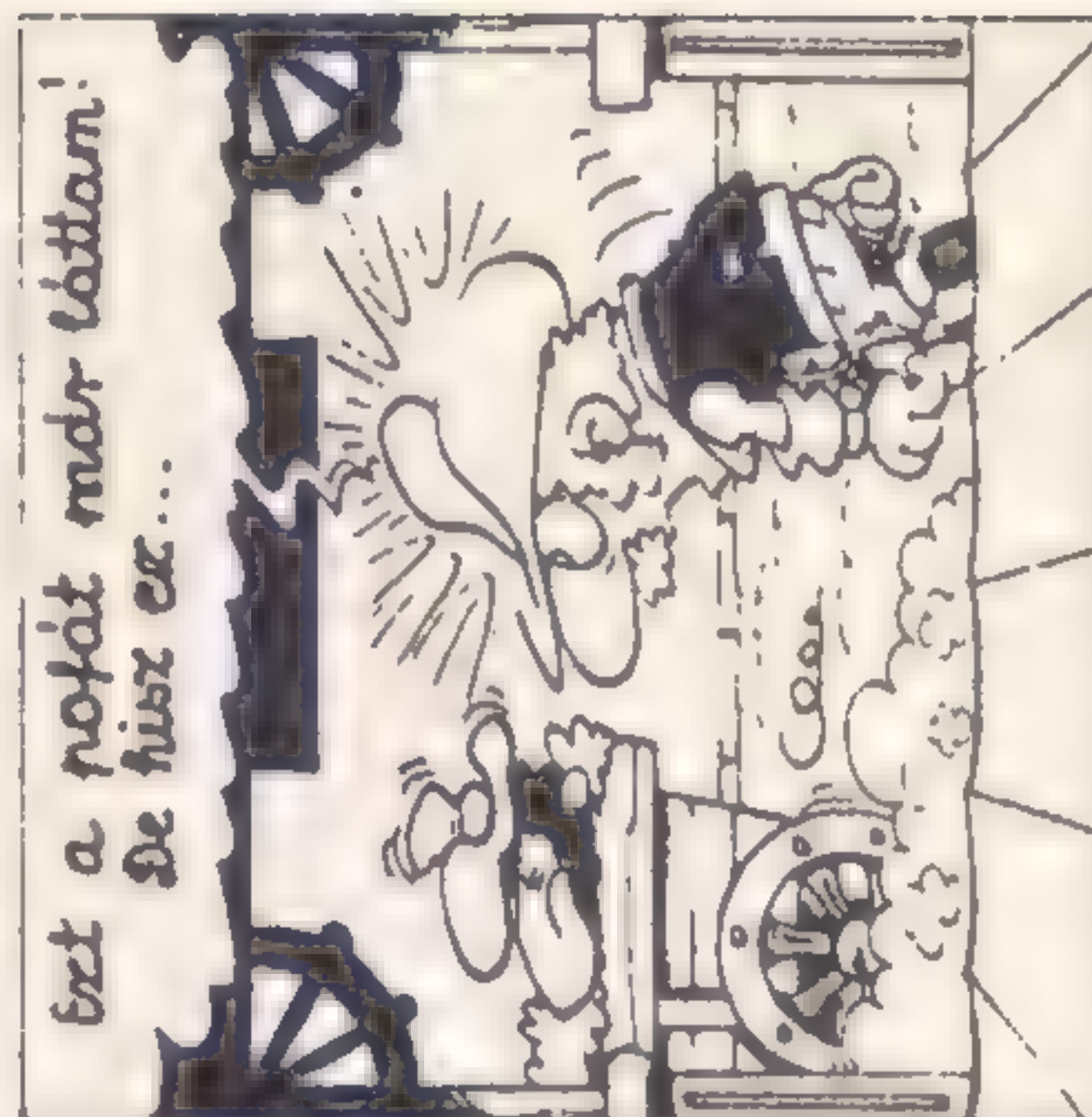
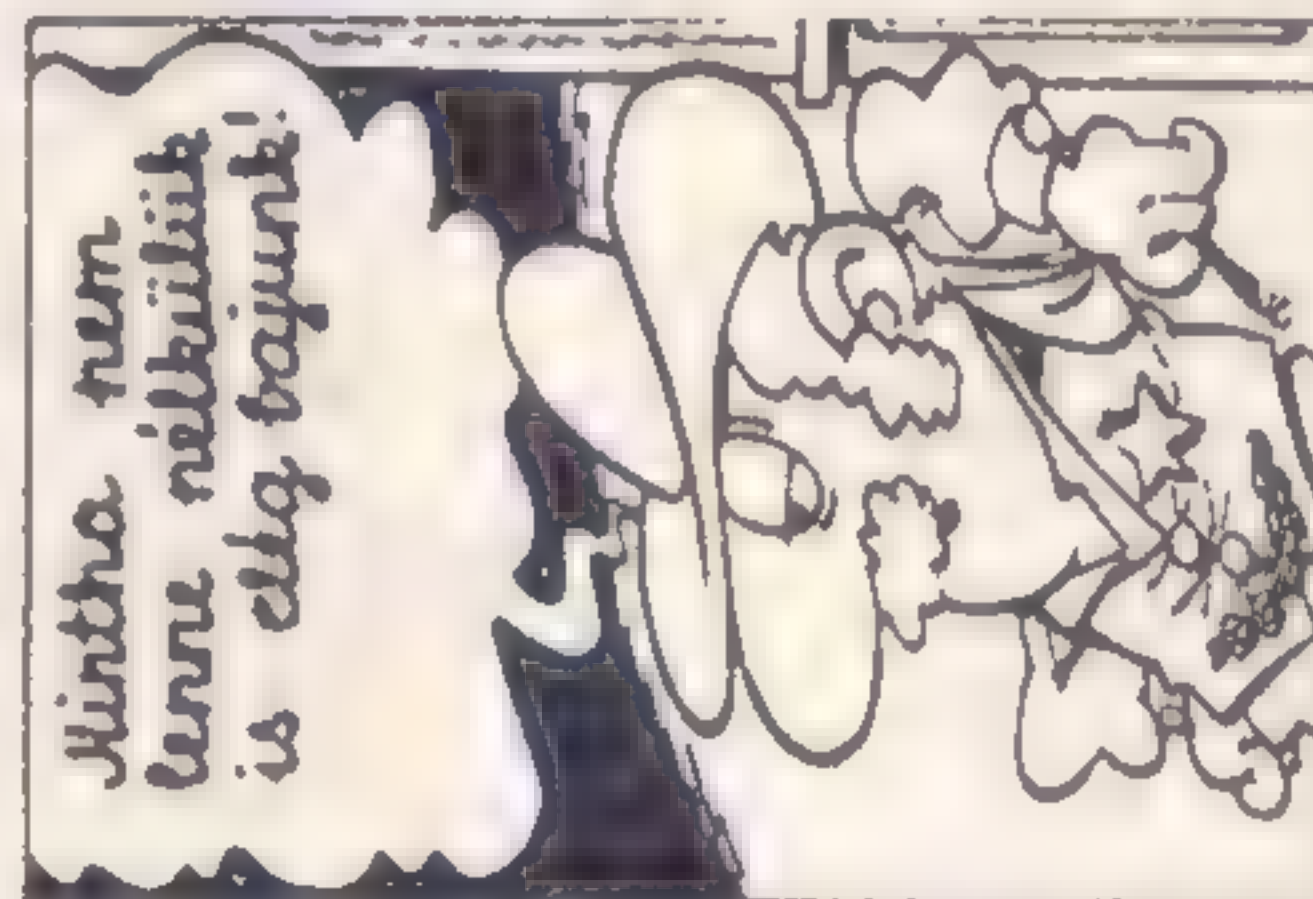


POUF
POUF
POUF

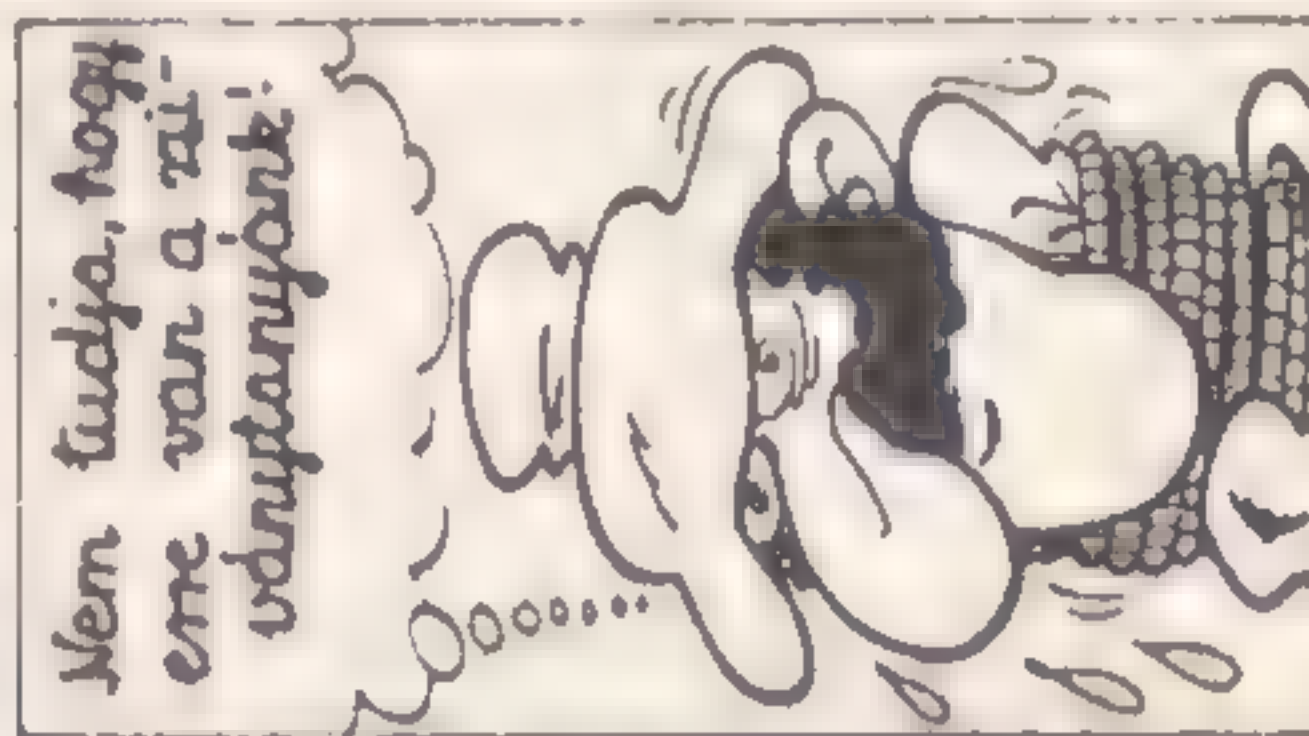
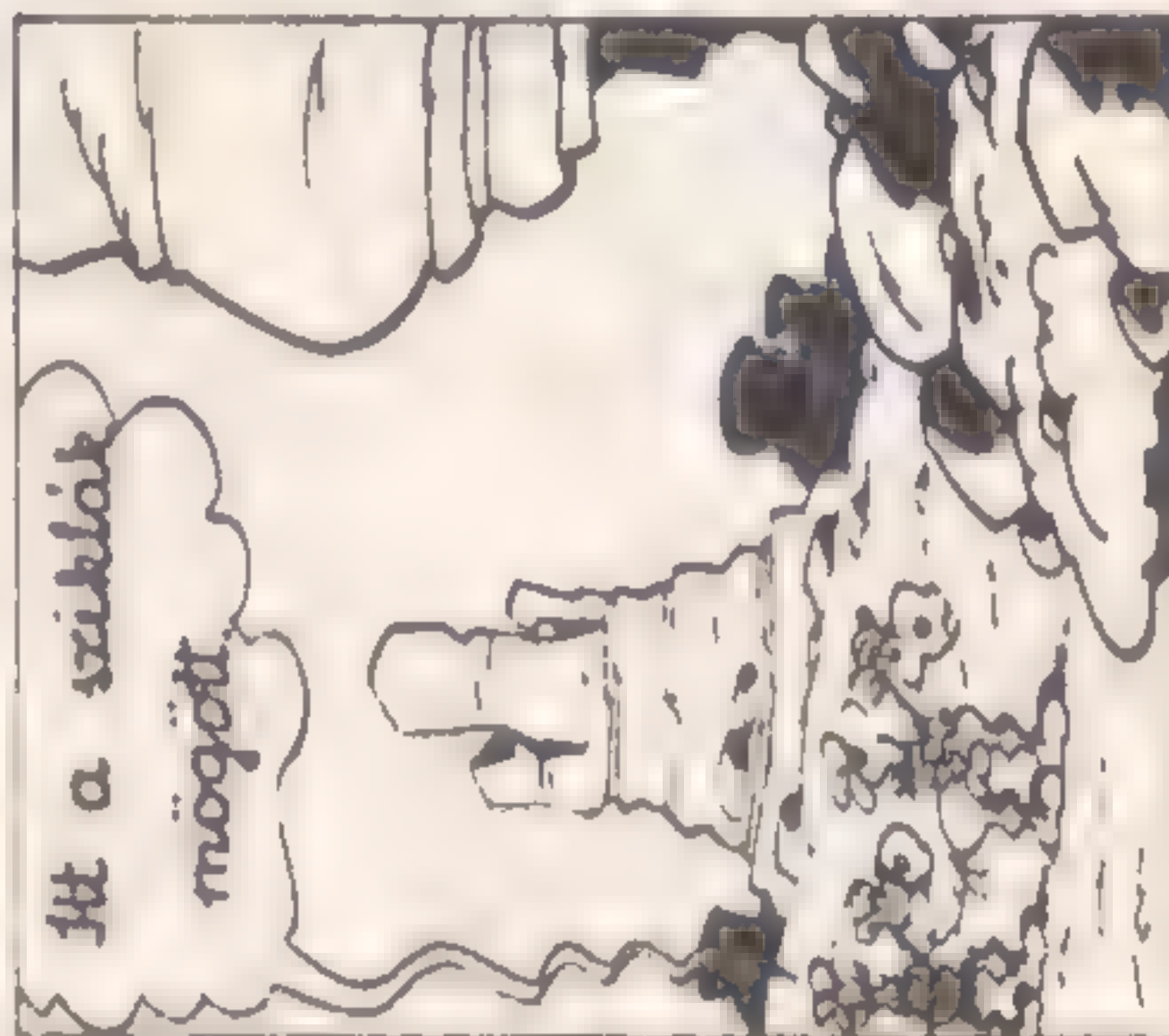
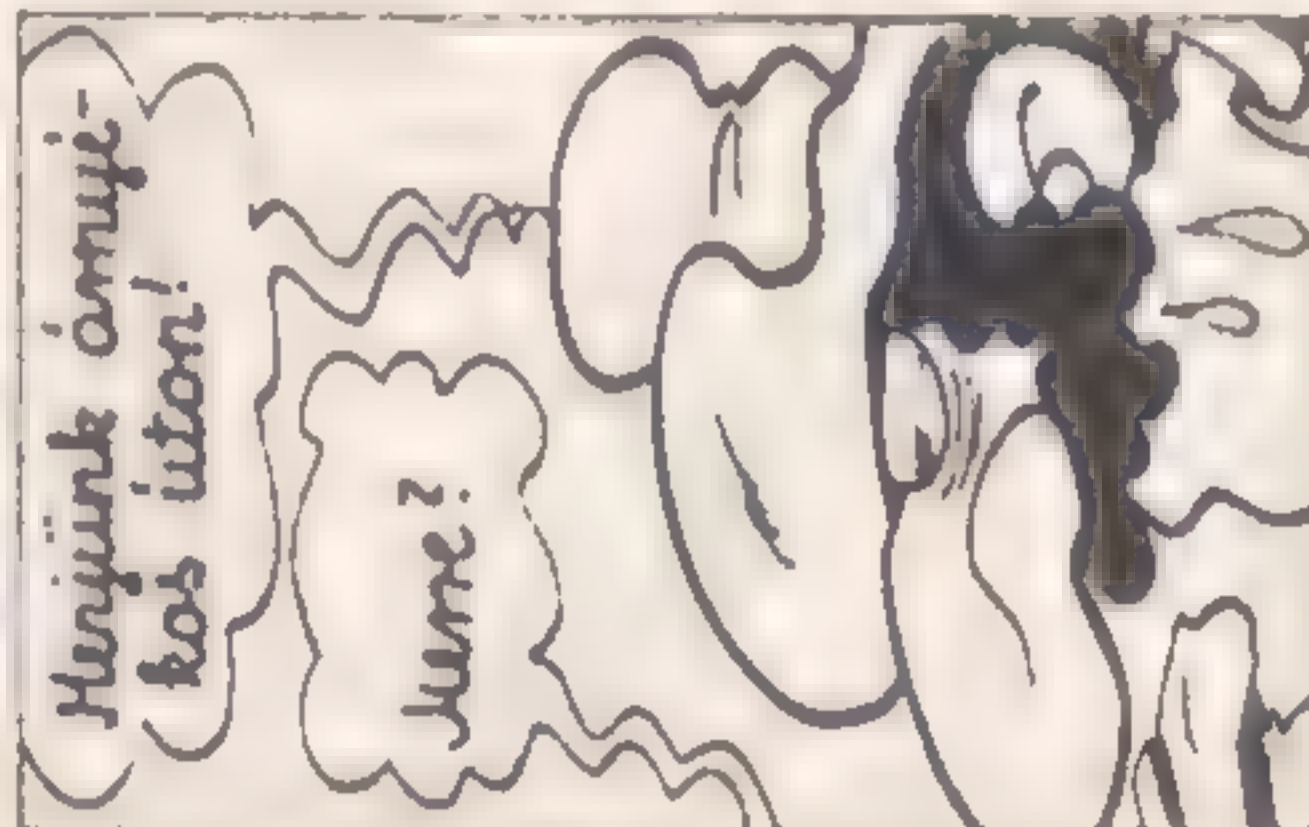
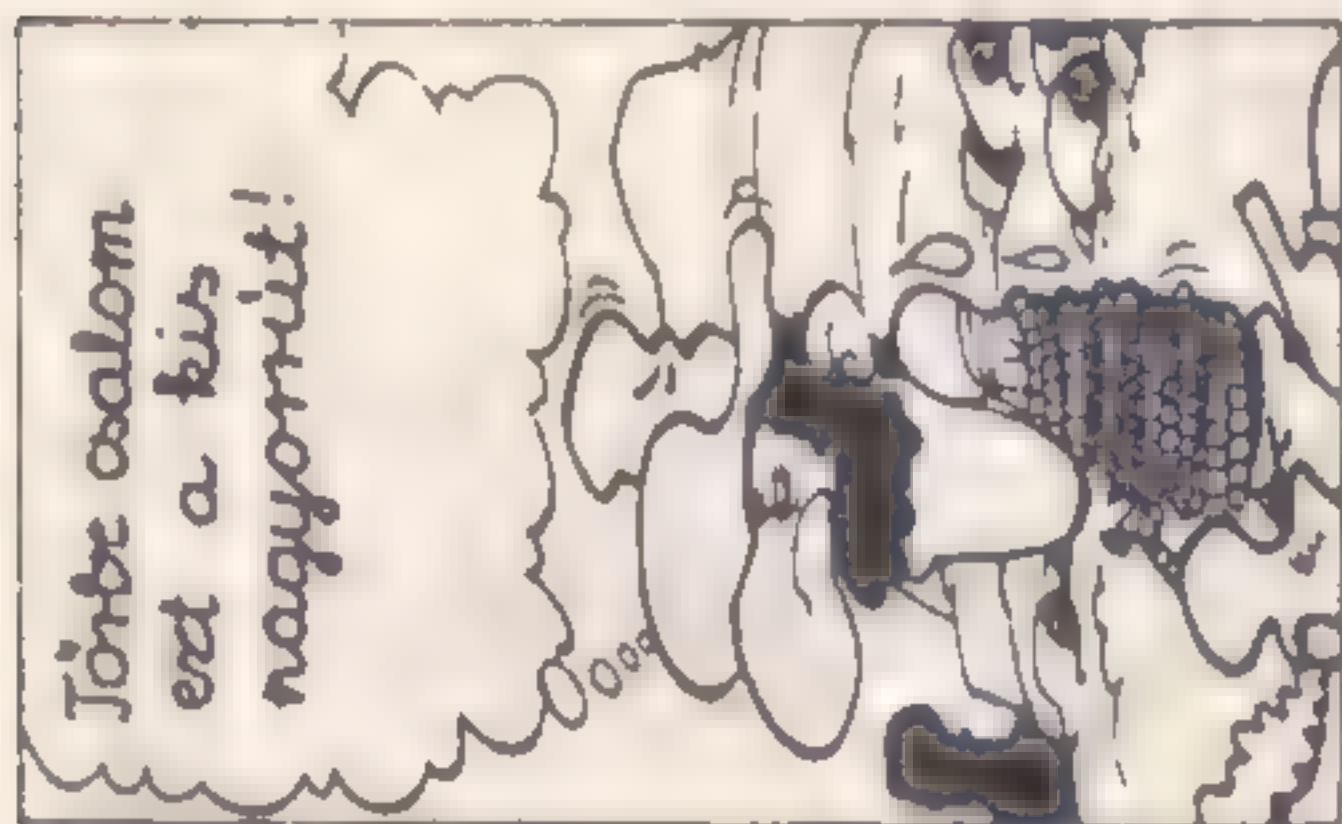
Mé, álomszu-
szak!
M!

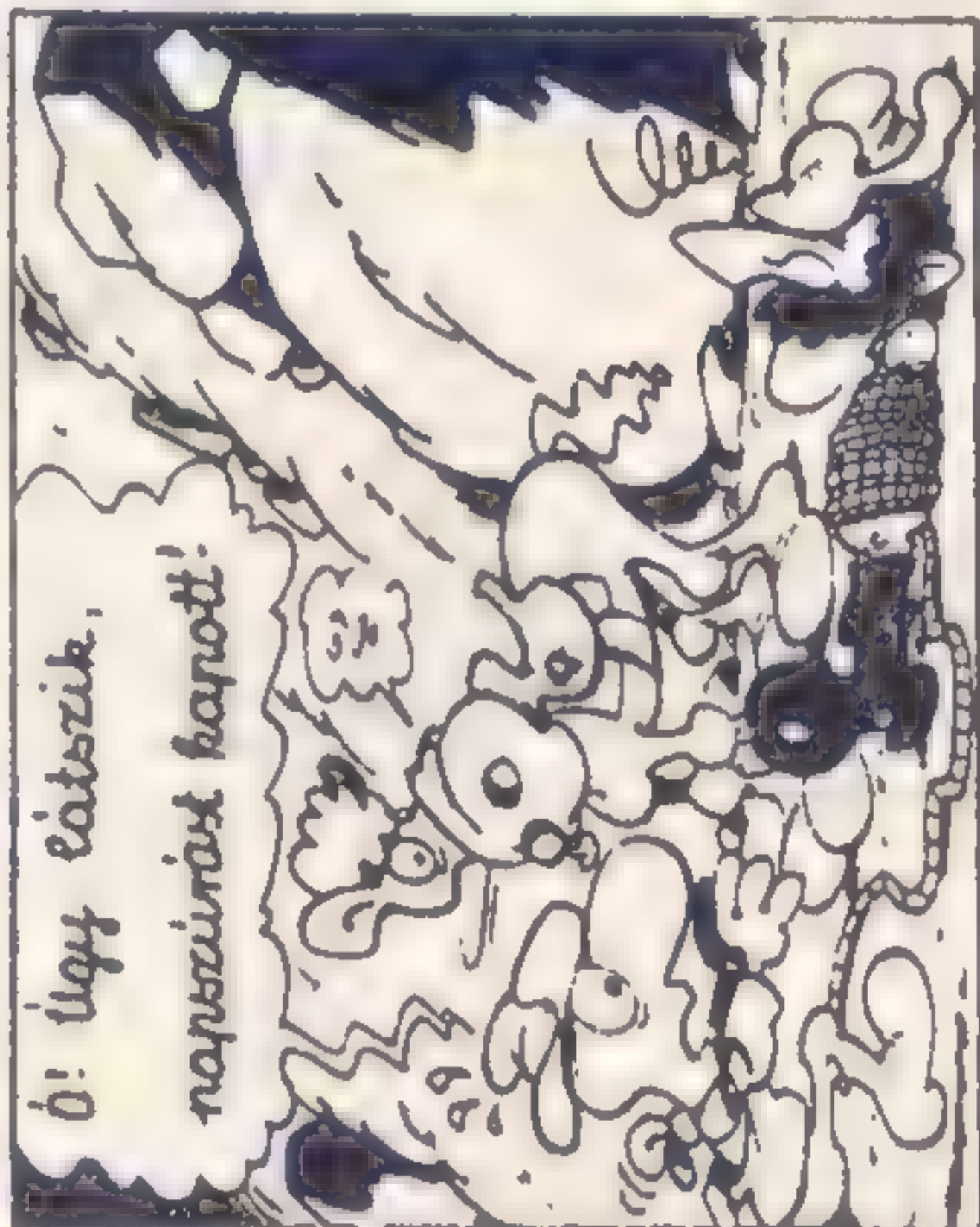
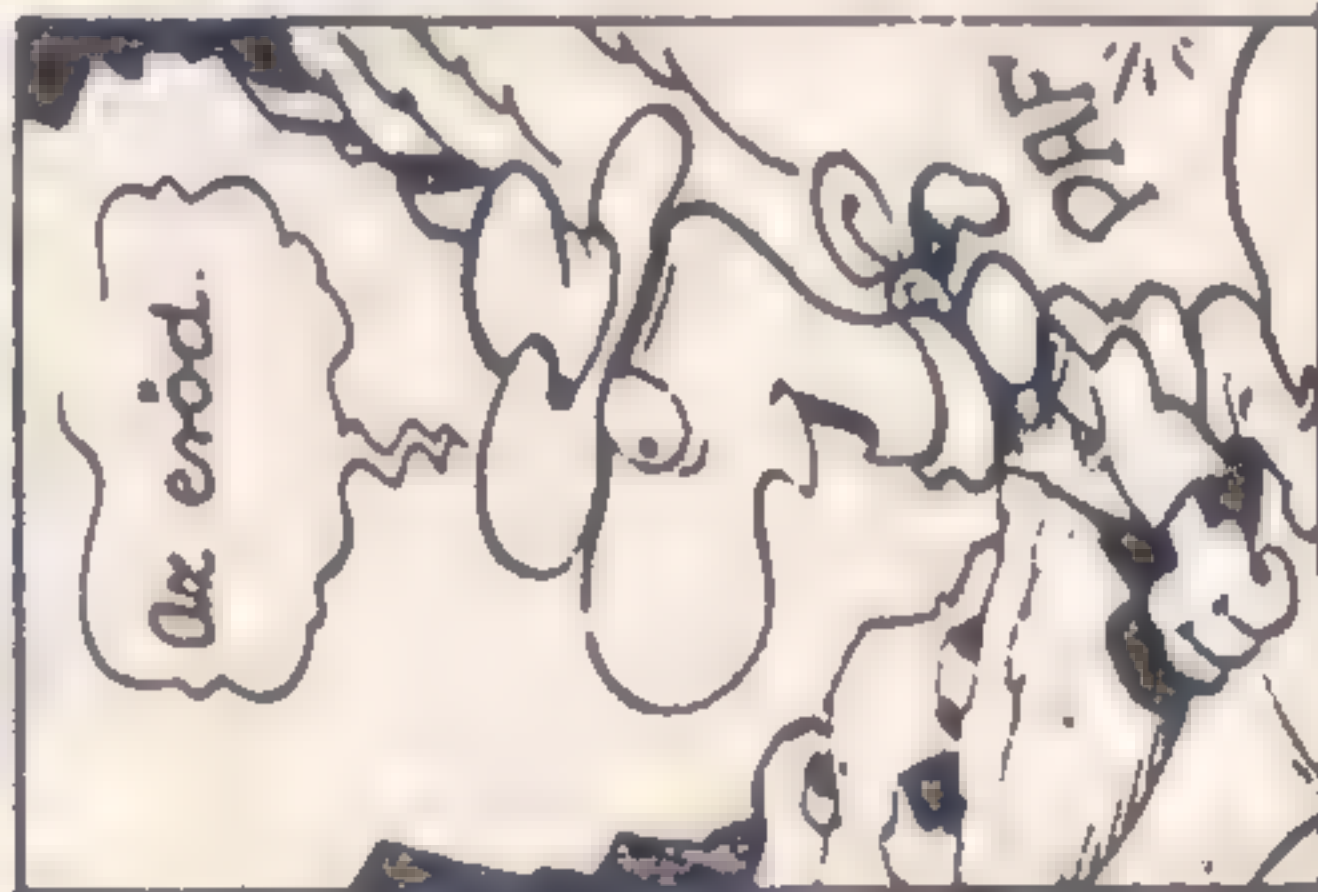


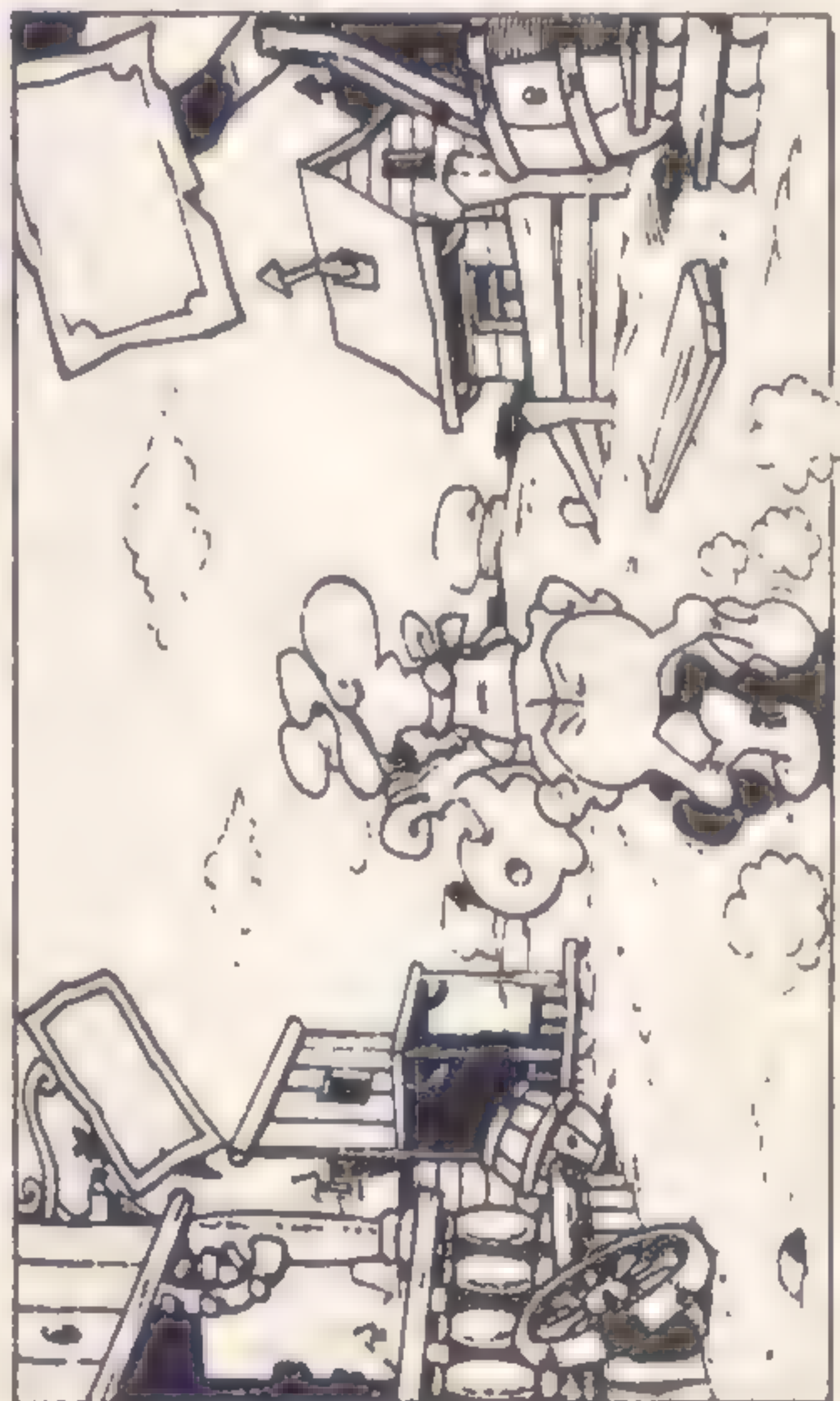
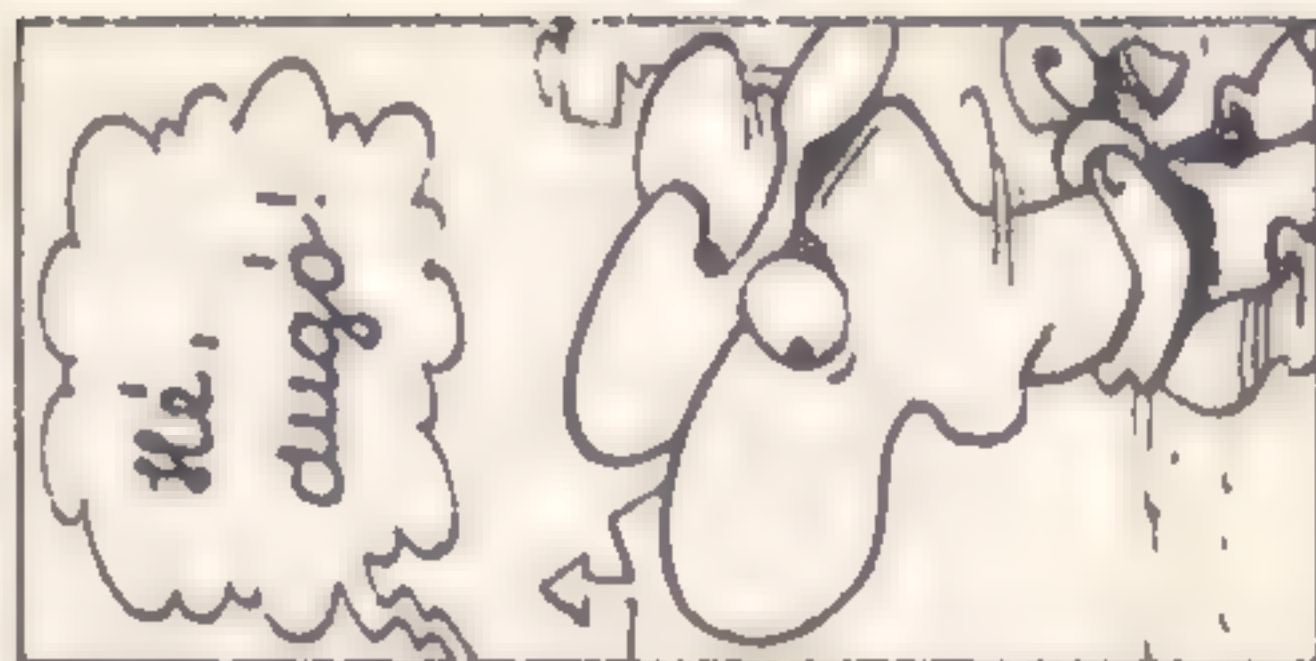
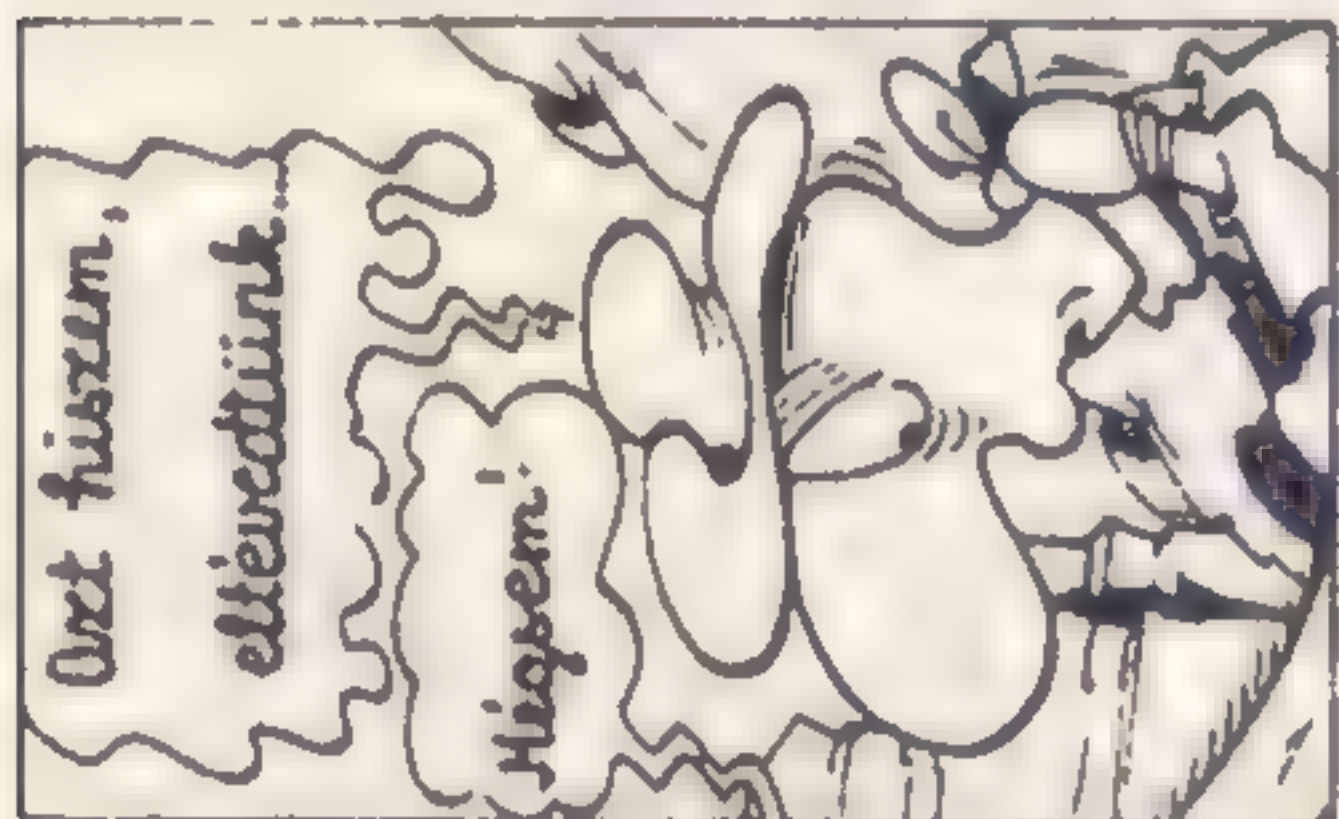
Égy paras effek-
szí az utat!

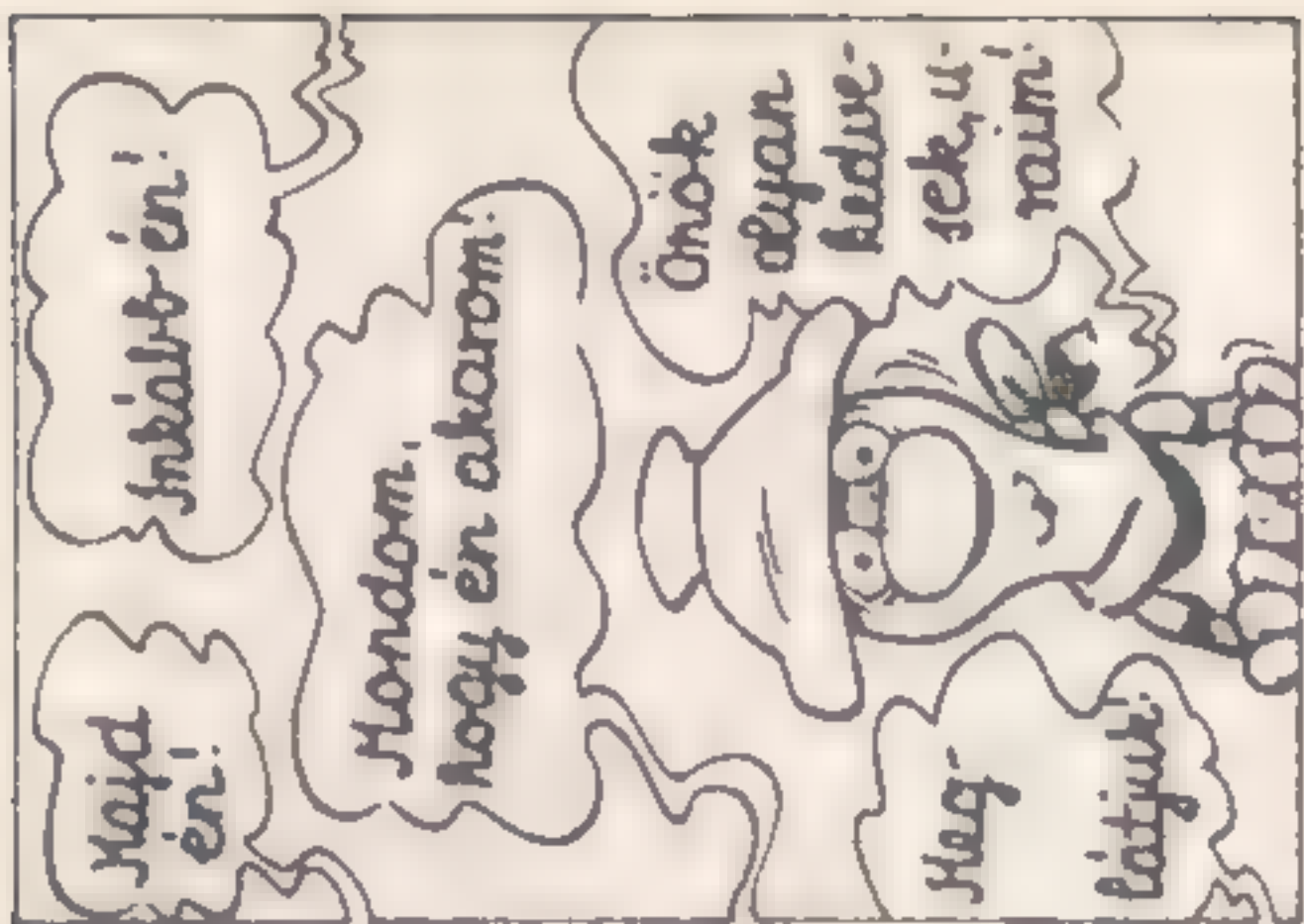
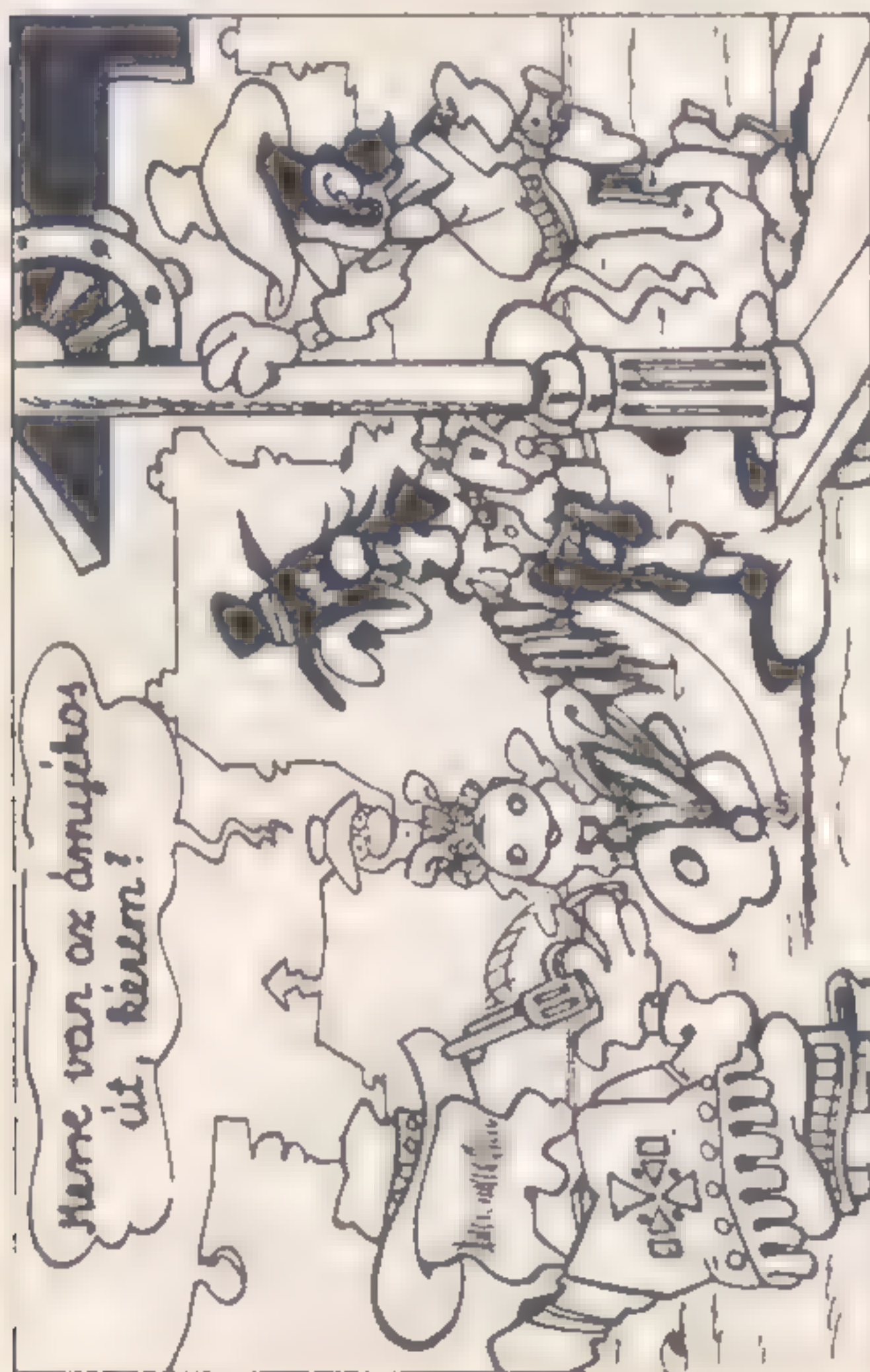














Vége

Hinden körből börtön lett!

A Vadnyugati összes banditáját ide gyűjtötte...

És mi az utolsó kerülékünk!

Gyásvitél!

Gyakorlati képzés a kérem közeli!

Tévedni emberit dolog...

Az ügyeket és kelleme zámni!

Figy!

BÖRTÖN

BÖRTÖN

BÖRTÖN

BÖRTÖN

BÖRTÖN

BÖRTÖN

Hőkristályok



Werner Grissman, az osztrákok nagyon jóképű sversenyzője mondta egy tv-interjú során:

— Aki nálam szebb — az már giccs!



A síző a feleségét tanígtatta egy havas lejtőn. Az asszonyka elszánt arccal, összeszorított fogakkal motyogott valamit maga elé. Nyilván az utasításokat ismételte. Később arra suhant egy ismerősük, és meghallotta, mit dünyög magában a mazsola:

— Nincs ennél gyönyörűbb passzió... remekül érzem magam... nincs ennél gyönyörűbb passzió... remekül érzem magam...



— Hallom, Kitzbühelben voltál síelni. Melyik volt a legszebb pillanatod?

— Amikor a gipszet levették a lábamról.



Az északi sívilág bajnokság tudósítói rengeteget dideregtek Lahtiban.

— Iszonyatos hideg volt — mesélte egy olasz újságíró. — Ha öt centivel hosszabb a hőmérő, mindannyian megfagyunk.



Herman Smith-Johnson, százhárom éves kanadai sífutó mondta a hosszú élet titkáról:

— Dolgozz állandóan, mozogj eleget, és ne igyál túl sokat. De ne igyál túl keveset sem.



Nem könnyű egy új sícipőt „bejáratni”.

— Én odahaza is éjjel-nappal hordom — mesélte Mark Hodler, a Nemzetközi Síszövetség elnöke —, hogy mire a hó megjön, már ne törjön. Ennek köszönhetem, hogy mostanában nem alszom el a tévé előtt.



Annamarie Moser-Pröll, az osztrákok világbajnoknője a síliftre várva valami csekélységen összeveszett a férjével.

Szókimondó hölgy léteére nem rejtette véka alá a véleményét és mondta a magáét a síliften ülve is legalább fél-útig. Akkor oldalt nézett, és rémülten vette észre, hogy egy idegen ember ül mellette.

— Jóságos ég — kláltott. — Hiszen maga nem is a férjem!

— Hóla Istennek — mondta az ismeretlen mély meggyőződéssel.

A planai lesiklóversenyt üvegszerűvé fagyott havon rendezték. A gleccserfutás győztese, az osztrák Klammerer óránként 110 kilométer feletti átlagsebességet ért el, a vöröskeresztes helikopter egyre-másra hordozta a kórházba a sérülteket.

— Ez már nem síverseny — mondta Csiharu Igaya, a japán lesiklók vezetője. — Ez harakiri nekifutással.

Sixten Jernberg, a hatvanos évek sífutó-királya az új nemzedék ifjú szibaritáit korholja.

— Én favágó voltam — mondja —, naponta tíz órát dolgoztam az erdőben és csak utána mentem edzésre. Igaz, hogy délelőtt—délután a mai fiatalok is lefutják a maguk ötven—hatvan kilométerét, de két edzés között

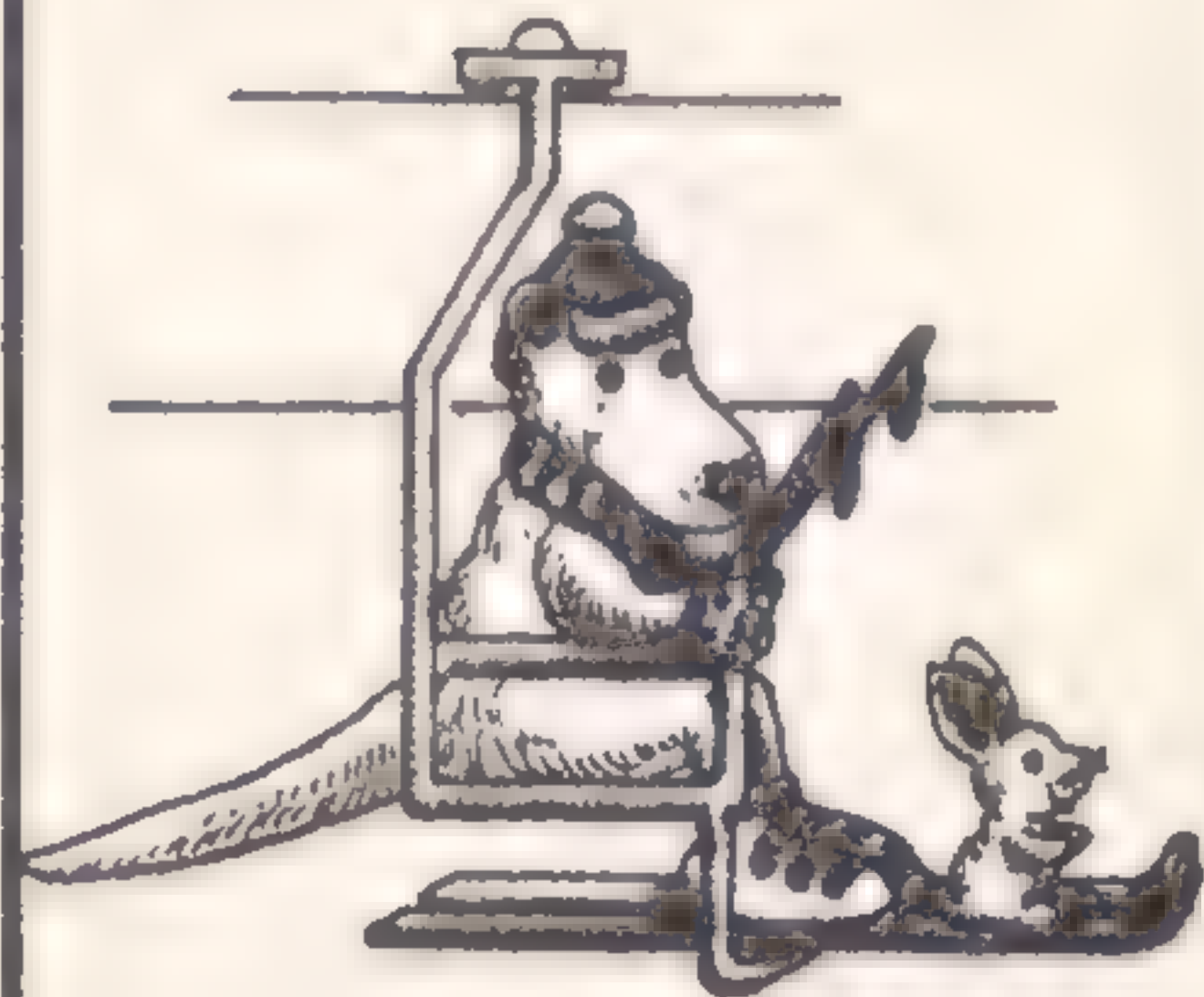
csak pihennek. Márpedig az ágyban nem lehet felkészülni...

Ez nézőpont kérdése, Sixten. Attól függ, mire...

Emlékezetes: Karl Schranz, a sokszoros sivilágbajnok nem indulhatott a sapporói téli olimpián, mert Avery Brundage profi vádat emelt ellene. Nos, az osztrák rakétaember 1973-ban valóban profiszerződést írt alá.

— Elsősorban azért, hogy újra megmérkőzhessenek Jean-Claude Killyvel — nyilatkozta. — Semmiképpen sem a pénz miatt, hiszen mint amatőr, jóval többet kerestem.

POTYAUTAS



LENDULET



TÉLIDŐ

NAGYON HIDEG IDŐ



BARÁTI KÖR



DALLOS

— Mit ettél, hogy ilyen nehéz vagy?

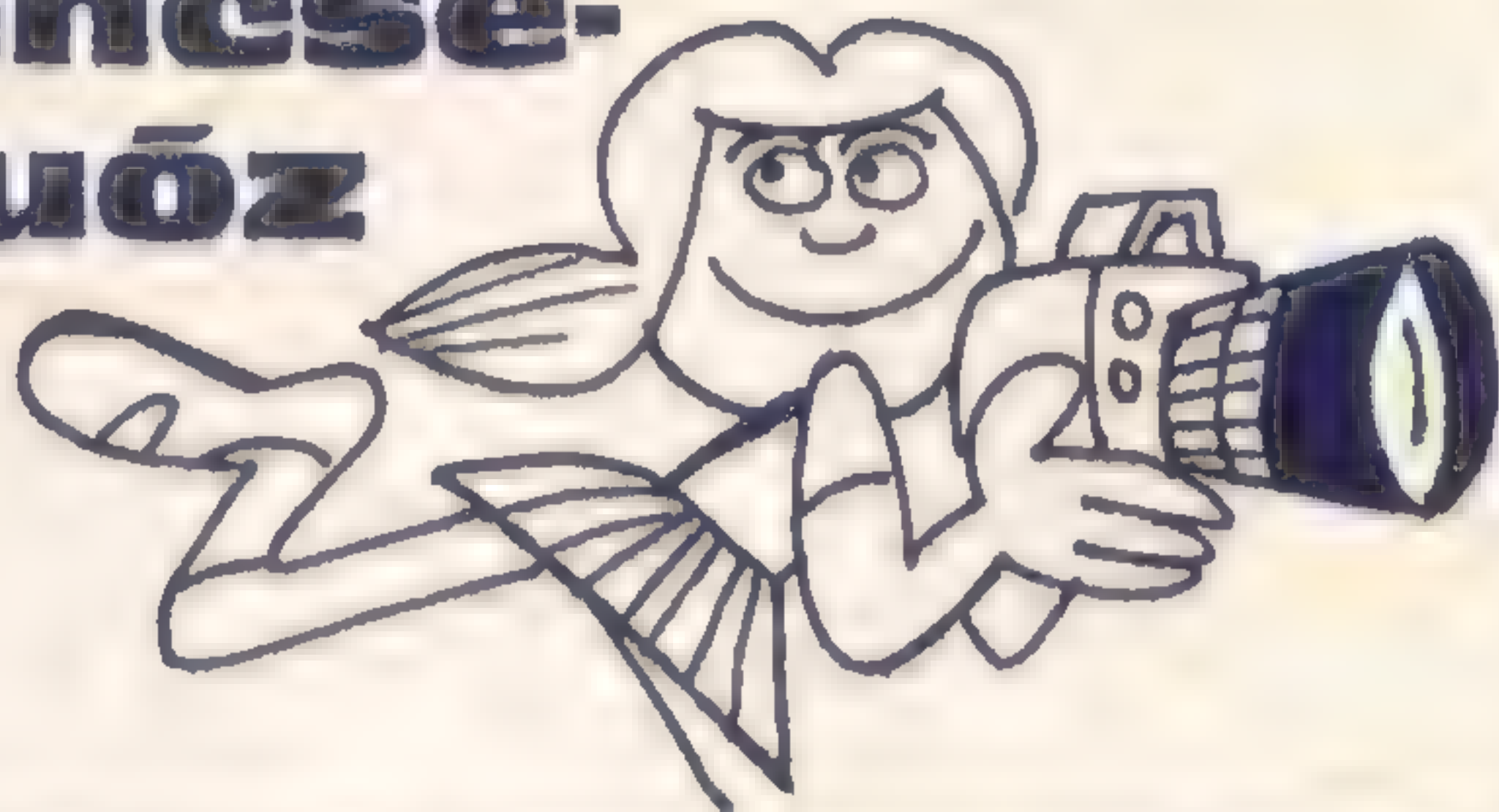
TAKTIKA



DALLOS

— Így nem kell gyűrnöm a hógolyókat, csak visszadob-
ni!

A lencse- virtuóz



Hát, ami azt illeti, csodálatos volt az iskolai kirándulás! Megpróbálnám szavakba foglalni, de sajnos, nem vagyok költő, nem is leszek, tehát kár a gőzért...

Szerencsére a technika századában élünk, s ezért van, ami pótolja a dadogva kimondott szavakat, félszeg mondatokat, sántító gondolatokat. Ez vezérelt, amikor úgy határoztam: elviszem a kirándulásra magammal a fényképezőgépet, s minden pillanatot megörökítek. Így történt!

S most itt vannak előttem a fényképek... Mit fényképek, sokkal inkább műalkotások! Megdermedt élmények, a színek és formák kavalkádja, álló mozi, mozdulatok és mosolyok muzeális tárháza...

1. Derék — felhőben: ez a szokatlan kompozíció az em-

ber és a természet együvé tartozását jelképezi, egészen egyszerű eszközökkel. Az történt ugyanis, hogy éppen egy tovasuhanó felhőpamacsot akartam lencsevégre kapni, amikor az egyszázból Suhajda Sárira rájött az aerobizálás és hajladozni kezdett, mint a nádszál. Puff... behajladozott a képembe, ami már magában is képtelenség, de íme, ez az alkotás sikeredett belőle.

2. A prérikutya dala: kicsit ellenfényben készült ez a kép, azért nem lehet látni rajta semmit, csak egy belevilágító napsugarat, meg néhány bizonytalan körvonalú árnyékot. Ha történetesen ez hangos fotó volna (miért röhgögtök, olyan is van már!), akkor nagyszerűen lehetne hallani azt a fuldokló köhögést, ami leginkább a préri-

kutyák dalához hasonlít, s amit azért hallatott a társaság, mert akkor értünk éppen fel a hegycsúcsra és szörnyen kitikkadtunk.

3. Virtuóz variációk: ez egy egészen premier és egészen plan, mondhatnám: csúcs-szuperközeli! Látszik rajta a két kitágult orrlyukam, a felső ajkam csücske és az orrom tövében azt a ronda szemölcsömet is megmutatja... Az történt, hogy a srácok cukkolni kezdtek, én meg bepörögtem. Azt mondogatták, hogy lencse-virtuóz vagyok, akinek azonban fogalma nincs a fényképezésről. Hallottak már ilyent! Elkezdtem a fényképezőgéppel hadonászni, legszívesebben fejbevágtam volna őket... Ekkor a kevés beszédű Hadovás megszólalt imígyen: „Az igazi lencse-virtuóz úgysem ő, hanem Hamupipőke volt!” A lekicsinylő mondat úgy hasított belém, hogy véletlenül megnyomtam a felém fordított masina exponálógombját. Ez volt...!

4. Virágot a virágnak: útközben találkoztunk egy másik kiránduló társasággal, a szomszéd sulisokkal. Nagy volt az öröm, s a másik társulat tagjaira egyszeriben rájött az ajándékozhatnék: a zsebünket teletömködték gombával, felszedett kövekkel, meg hasonló marhaságokkal. Nekem csak fotótémaként tet-

szett az egész, ezért elhatároztam, hogy megörökítem, s elindultam feléjük... Hirtelen az egyik lány elém perdült és a fejemre akart tenni egy virágkoszorút. Még csak az kellett volna! Odavonsoltam a szakácsunkhoz, akit Ágasvirágos Jácintnak hívnak, s minden ellenkező híreszteléssel szemben — ez fiúnév! — Jácint hagyta, hogy tüskehajára rátegyék a koszorút, én pedig gyorsan kattintottam egyet... de sajnos ekkor szakadt el a gépemben a film! Azért el lehet képzelni a jelenetet, ugye?

5. Csepegő csendélet: ez volt az a felvétel, amikor örültem, hogy színes filmet is hoztam magammal! Caplatunk az erdőben, hegynek fel, völgybe le, amikor láttam, hogy a világos vászonnadrágba bújt Colos haverom egyre jobban pirulni kezdett. No, nem az orcáján, hanem a... szóval ott hátul, a nadrágja domborulatánál, közvetlenül a hátizsákja alatt. Szóltam neki, hogy még nem jött el az ősz, kár ilyen rozsdaszínű átalakulásba kezdeni, de csak rámmordult és tovább színeződött! Amikor letelepedtünk, kiderült, hogy Colos gondos mamája kétféle itókat is csomagolt a kedves fiacskájának: pirosas málnaszörpöt és rozdszínű kólát.

Farsangi fals hírek

A Csendes-óceán egyik apró szigetén élő harcias karto-tékok tánc- és illemtanárai-nak zümmögőkórusa köszönti a felkelő napot egy álló hé-ten keresztül. Az ünnepek el-múltával természetesen visz-szatérnek rendes napi mun-kájukhoz, sebzett párdacokat tépnek széjjel, foggal és kö-römmel.



Dagesztán bácsi, a pásztor, hozzávetőlegesen háromszáz éves, de valamennyit biztosan letagad a korából a hiú szak-ember. A farsangot is — mint az egész életét — mun-kával tölti. Egyetlen öröme az a kis hordozható, színes tele-vízió, amelyet a nyáj őrizge-tése, terelgetése közben fa-rigcsált magának.

Persze a neheze még csak ezután jön, kedves Dagesztán bácsi. A műsor, tetszik tud-ni... a műsor!



Óperenciában kuplét ve-del a farsangi ünnepek alatt

minden valamire való ópe-renc. A kuplé meglehetősen ravasz itóka. Hatását min-dennél jobban érzékelteti egy megtörtént eset. Az Óperen-cia—Referencia válogatott mérkőzés egyik nézőjét annyi-ra kivetkőztette emberi mivol-tából, hogy a vesztes meccs után a rendezőgárda alig tudta megakadályozni, hogy összevissza csókolja a játék-vezetőt.



Harun al Rapid a környék legidősebb embere. Igaz, a környéken rajta kívül senki sem él, lévén a környék a Szahara kellős közepe, de ez akkor is mindenképpen tisz-teletreméltó életkor.

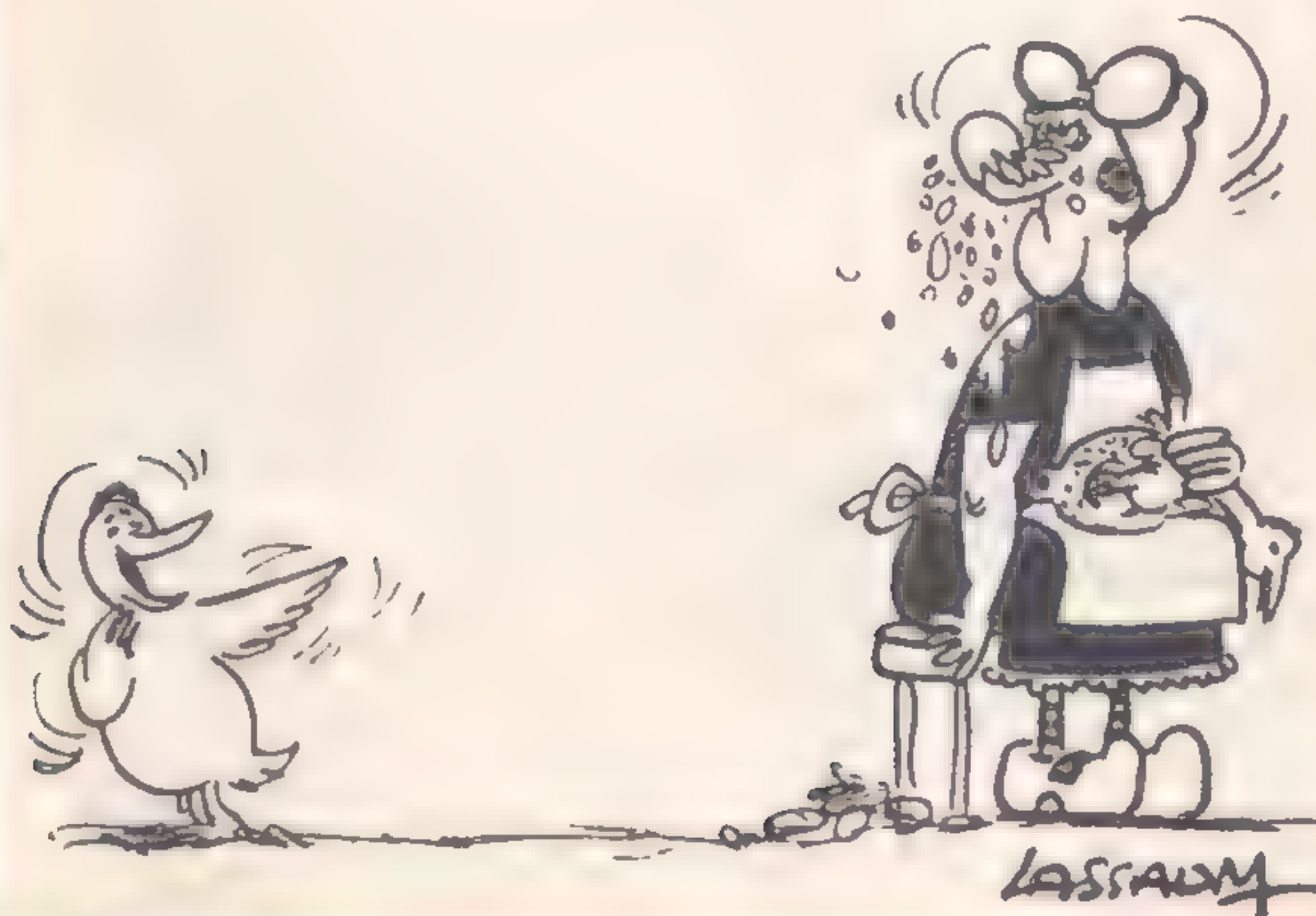
— Farsang? — tűnődött. — Nos, igen, ez számomra is a féktelen mulatozás időszaka. Elmesélek néhány viccet a tevének, az meg önfeledten hunyorog és tuszmákol. Ehhez még lecsúszik néhány korty poshadt víz... de hát farsang csak egyszer van egy évben.

Bosszú, a társért



1

2



CSÚSZKALÓK

Öt óra felé járt, amikor a délutáni szürkületben kitárult az iskola kapuja, és a lépcsőkön ugrándozva, hangos zívajjal jöttek le a gyerekek.

Az épület előtti téren még délben felolvadt a hó, s a lehűlt levegő most ráfagyasztotta a betonra: valóságos korszolyapálya fogadta a srácokat. Pillanatok alatt felfedezték. Halomba röpültek a táskák, s ügyesen egyensúlyozva csúszkáltak a gyerekek a jégen. Egy irhabundás kislány elmerülten nézte az attrakciót.

— Látod, milyen rosszak, koptatják a cipőtalpukat. Miért nem szólsz rájuk? — kérdeztem tőle.

— Miért szólnék? — nézett rám méltatlankodó szemekkel. — Én is szeretek csúszkálni, csak gumitalpú cipő van rajtam. De holnap már bőrtalpúban jövök!

NEM MINDEGY...

Matematikaóra.

— Látom, alszik az osztály! — A tanár szigorú tekintete végigpásztázza a lapuló társaságot, és széles tenyerével rácsap az asztalra. — Na, majd mindjárt felébredsztelek benneteket! Molnár Karcsi, gyere a táblához!

A lakli srác kicammog, fogja a krétát, vár.

— Jól figyelj, nem mondom el kétszer. Tehát: Kheopsz fá-

raó piramisa kétmillió darab tonnás termésköböl húsz év alatt épült fel. Százezer rab-szolga dolgozott ott állandóan, háromhavonként váltották őket. A piramis alapja 230x230 méter, magassága pedig 150 méter. Kérdés: mennyi idő alatt épülne fel ma a piramis a modern góliát daruk segítségével?

Karcsi zavartan vakargatja a füle tövét, végül kiböki:

— Tanár úr kérem, a fáraó nevét nem értettem tisztán. Ha meg tetszene ismételni...

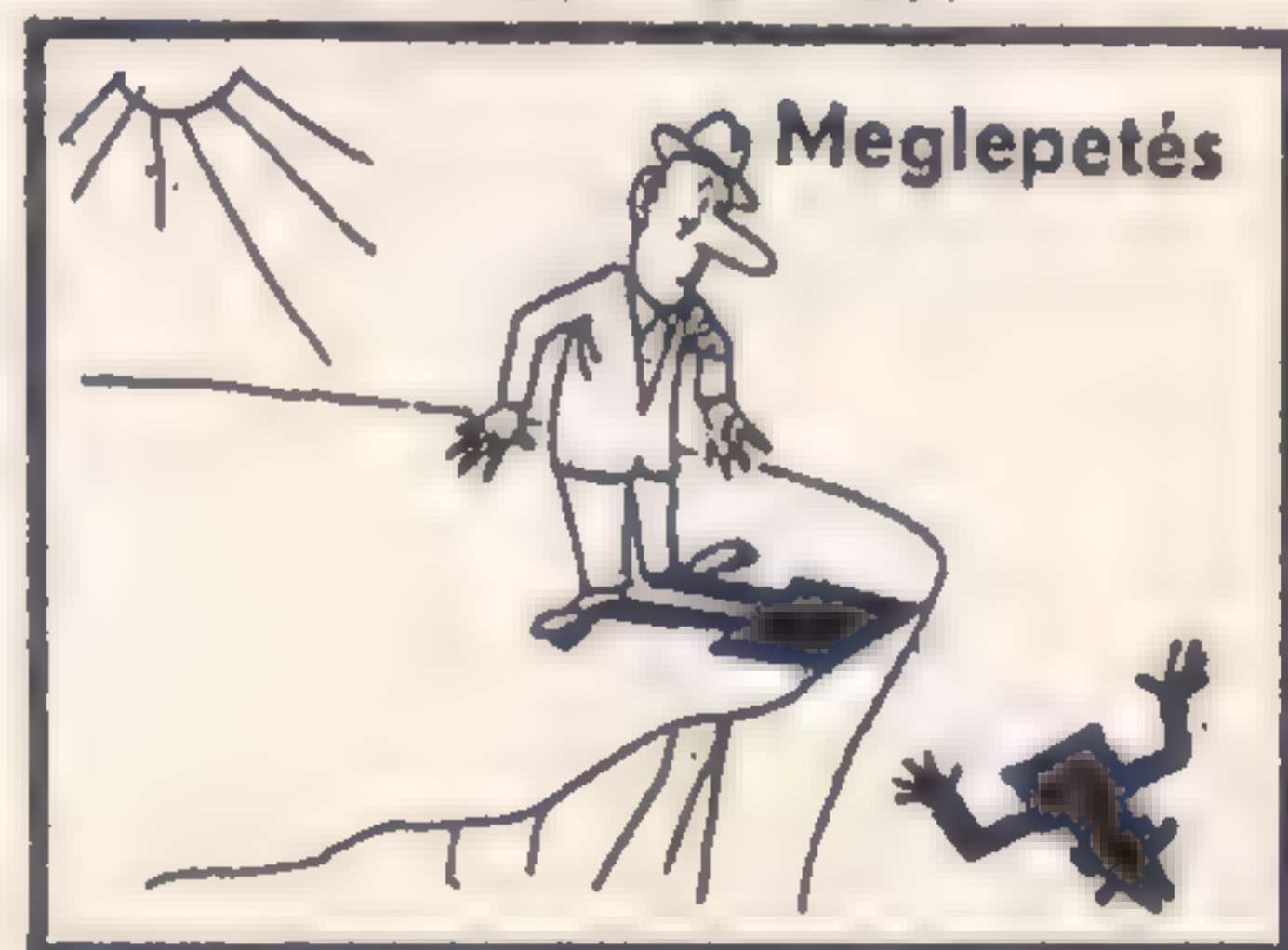
MEGTORTENT

Prágában felszáll a villamosra két magyar turistalány. Zsúfolt a kocsi, csak a peronon van hely. Szemben velük feltűnően nagy orrú férfi áll. Hátát a kocsi oldalának támasztva újságot olvas.

— Nézd, mekkora orra van! — böki oldalba társát az egyik magyar lány.

— Förtelmes! Akkora, mint egy uborka... — fintorog a másik, mire a férfi megszólal:

— De hazai termés!



NEM VÁRT FORDULAT

1



2



Kéretlen rügyfakadás

Tegnap iszonyú dolog történt: felfedeztem egy pattanást az orrom hegyén! Először azt hittem, hogy nem jól látok. Biztosan a tükör torzít, vagy a szemem romlott el. De nem...! Tüzetesebben is megvizsgáltam, s kénytelen voltam beismerni: a pattanás ott van, ott díszeleg, s bár korántsem feltűnően nagy — sokan biztosan észre sem veszik —, de az is untig elég, ha én tudok a jelenlétéről.

Tudom, érzem, hogy ott van, s ez borzasztóan idegesít!

Folyton odanyúlok a kezemmel, piszkálom, s ezért mindenki rámszól: mit babrálsz az orroddal?

Ilyenkor valamit motyogok, hogy megcsípett egy afrikai cecelégy, de ezt senki sem hiszi el, s mindenki el akarja venni a kezemet az orromtól. Felháborító! Kinek mi köze van ahhoz, hogy én mit csinálok a saját orrommal, orromon, orrom körül és egyáltalán...

A pattanás? Igen, az változatlanul, már tegnap óta ott van, s nem is igyekszik eltűnni onnan. Sőt, mintha növekedett volna, mintha duzzadna, valószínűleg azért, hogy

engem még jobban felbosszantson és elkeserítsen. Teljesen tehetetlen vagyok vele szemben...

Azazhogy... Na, megállj, majd elbánok én veled! Hogy mit csinálok? Még kérdezed? Hát kinyomlak, eltaposlak, megsemmisítelek, te átkozott púp, semmirevaló domb, szépségem megcsúfolója, orrom kinövése, kéretlen rügyfakadás...

Ma még — utoljára — bekenlek anyu kenceficéivel, de holnap kíméletlenül elbánok veled. Hol az a kenőcs? Melyik lehet az az uborkatej? Ez meg milyen tonik, amit nem inni kell, hanem a képünkre maszatolni? Mindent, mindent kipróbálok...

Persze, lehetséges, hogy népi gyógymódokkal kellene kísérletezni! Várjunk csak... Nagymami szerint minden gyulladásra aludttejet vagy tejfelt kell tenni! Zseniális... Például én, ha begyulladok matekdolgozat előtt, álljak bele egy hordó tejfelbe? Ezt tehát felejtsük el... Nagyapa viszont azt szokta mondogatni, hogy mindenre legjobb gyógyszer az összetört és lenyelt fokhagyma! Brrr... bele is halnék, ha egy kanálkával le kellene nyelni. És mit

szólnának a suliban a srácok, ha az osztály szépe talpig fokhagymában úszva jelenne meg?!

Nem, nem, ezt is ejtsük gyorsan... Egyébként is most nagyon álmos vagyok. Megmosom a képemet — és az orromat — meleg vízzel és szappannal, s majd holnap tovább kísérletezgetek...

Jó reggelt! De fincsit durmoltam! Hol a tükör?

Nézzük csak azt a híres pattanást...

Hé, hát ez meg hová tűnt? Nincs az orromon... Micso-da dolog ez, ilyen szó nélkül távozni! Hol a jómodor?

Szóval itt hagytál, te gyáva kukac! Megfutamodtál a ken-

cék, a népi gyógymódok, vagy a kinyomkodások előtt... Pedig nem is nyúltam volna hozzád egy ujjal sem! Azt olvastam valahol, hogy nem szabad, mert elfertőződhetsz és abból nagy baj lehet, meg ilyesmi...

De nicsak, nicsak! Mi ez a domborulat a homlokomon? Csak nem az ész dudorodik ki ilyen látványosan? Egek, ez az én pattanásom! Ide vándorolt az orromról, tehát vándor-dudor... Biztosan világot akart látni szegény, hát nem szabad bántani. Na gye-re, kapsz búvóhelynek egy hajtincset, öregem! De az orromat ezentúl békén hagyjad, megértetted!

FELISMERÉS

— Az
ördögbe!
Úgy látszik,
ezen a
zongorán
csak szelíd
pásztor-
ábrándokat
lehet
játszani!...



SZÜLETÉSNAPRA NÉVNNAPRA

VANÍLIA,
CITROM,
EPER.

KÓKUSZ
MÁLNA
ÍZBEN



GYÁRTJA:
„ÚJ VILÁG”

MGTSZ
ABONY

TELITALÁLAT

Vetélkedő



— Hm... Mióta csinálod?

— Hhhhh... Hhhhh...
Hhhhh... tíz perce.

— Nem únod?

— Hát... közben gondolkozom.

— Érdekes. Nekem az ilyesmihez nem kell gumikötelet rángatnom. Mi a fészkes fenére lehet ilyenkor gondolni?

— Hhhhh... Hhhhh...

— Ez még érdekesebb. Hogy ez még nekem nem jutott az eszembe!

— Nézd, most például azon gondolkozom, hogy jobbal, vagy balra keverjek le egyet, ha ezzel kész vagyok.

— Hm. Nincs más megoldás, le foglak hengerelni a szellem erejével.

— Hhhhh... Hhhhh...

— Begyulladtál, mi? Na figyelj! Melyik költeményből való ez a sor: „Lila réten sápadt kánya ciripel...”

— Öö... mennyi is a pontos idő?

— Negyed öt. Miért?

— Akkor még öt perced van a hengerlésre. Utána én jövök.

— Na jó. Könnyebbet kérdezek. Ki fedezte fel Arkhimédész törvényét?

— Hhhhh... Hhhhh...

— Nem egészen pontos a válasz. Ne kapkodd el. Gondolkozz!

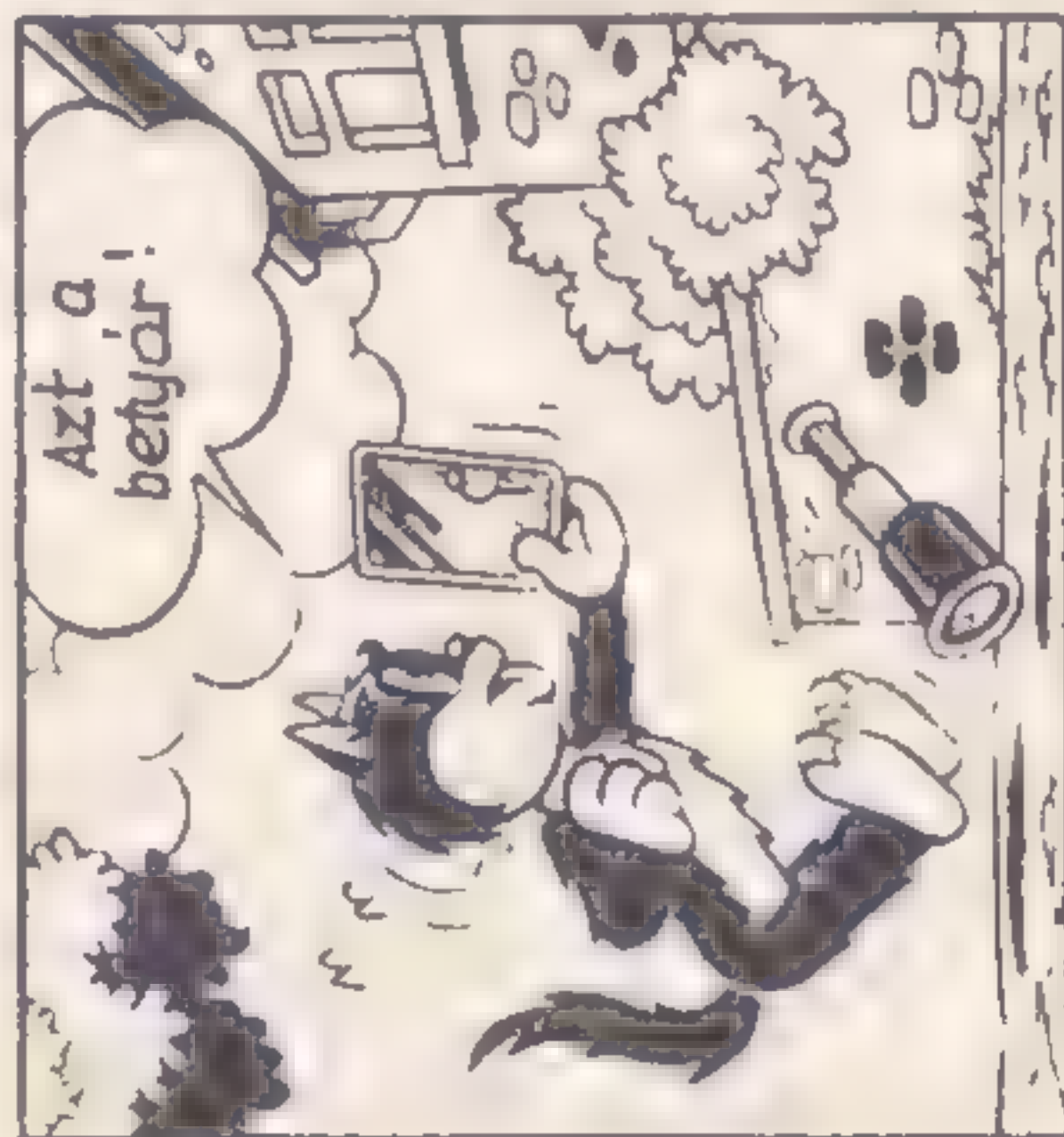
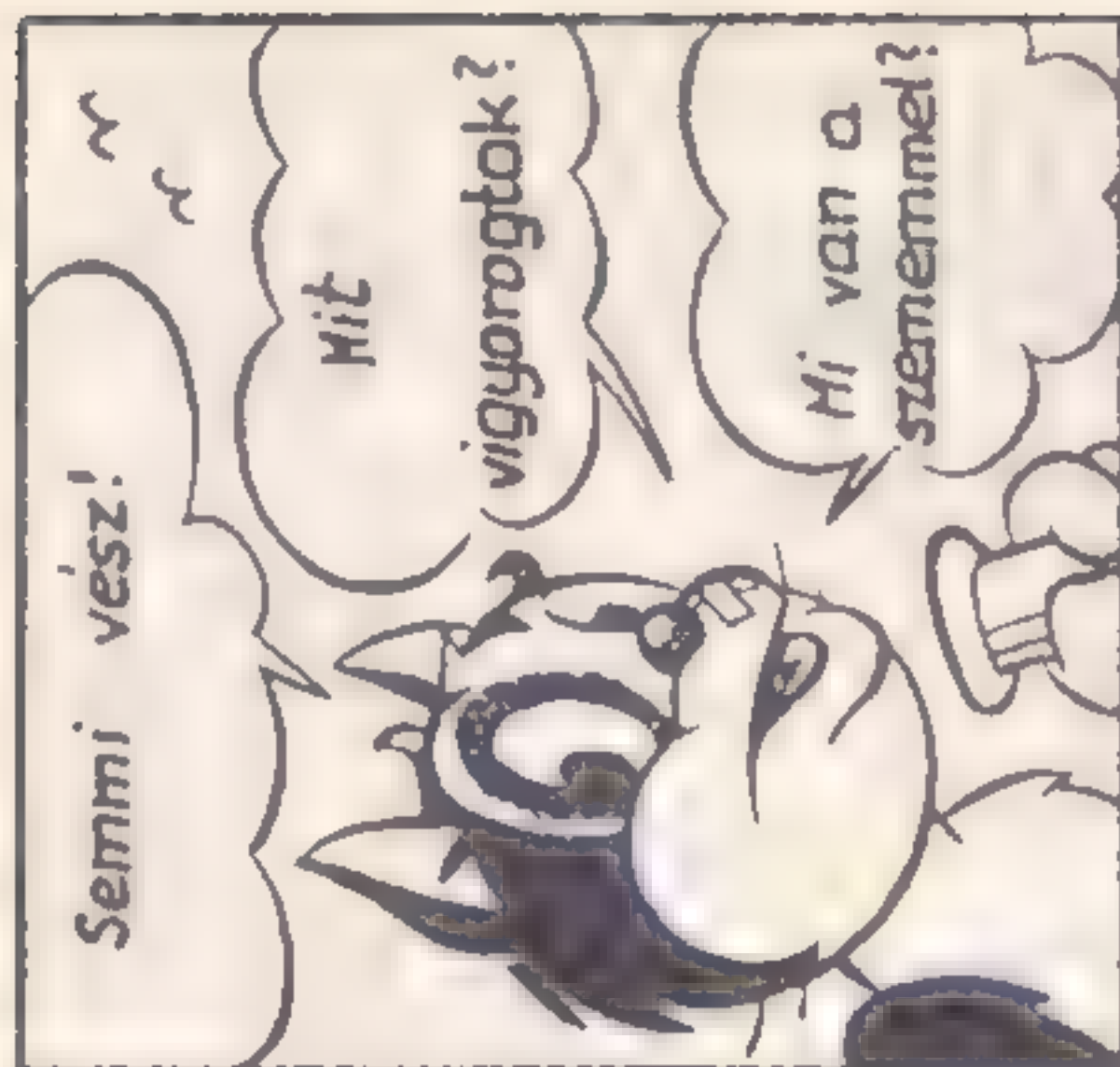
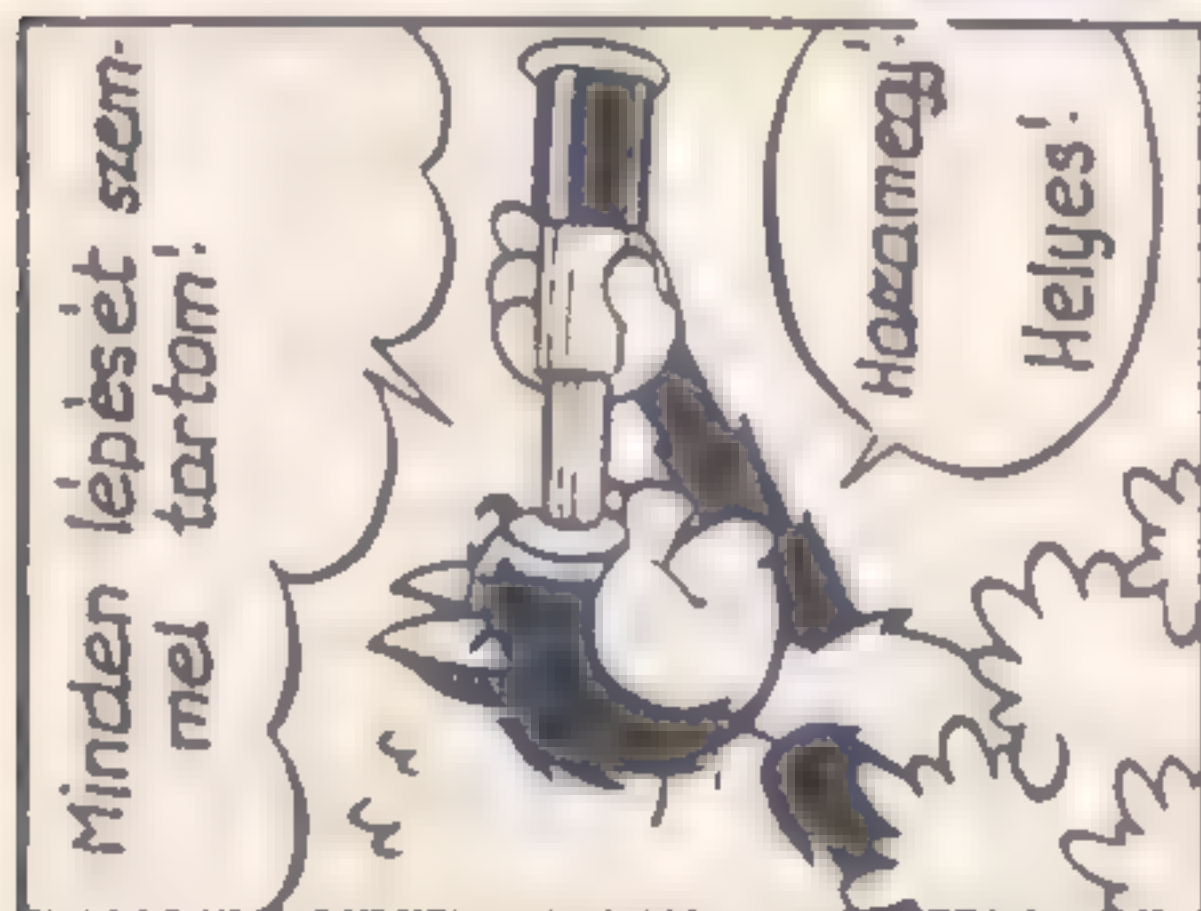
— Azon gondolkozom, hányszor tudnád kihúzni a gumikötelet azokkal a kötőtűkarjaiddal?

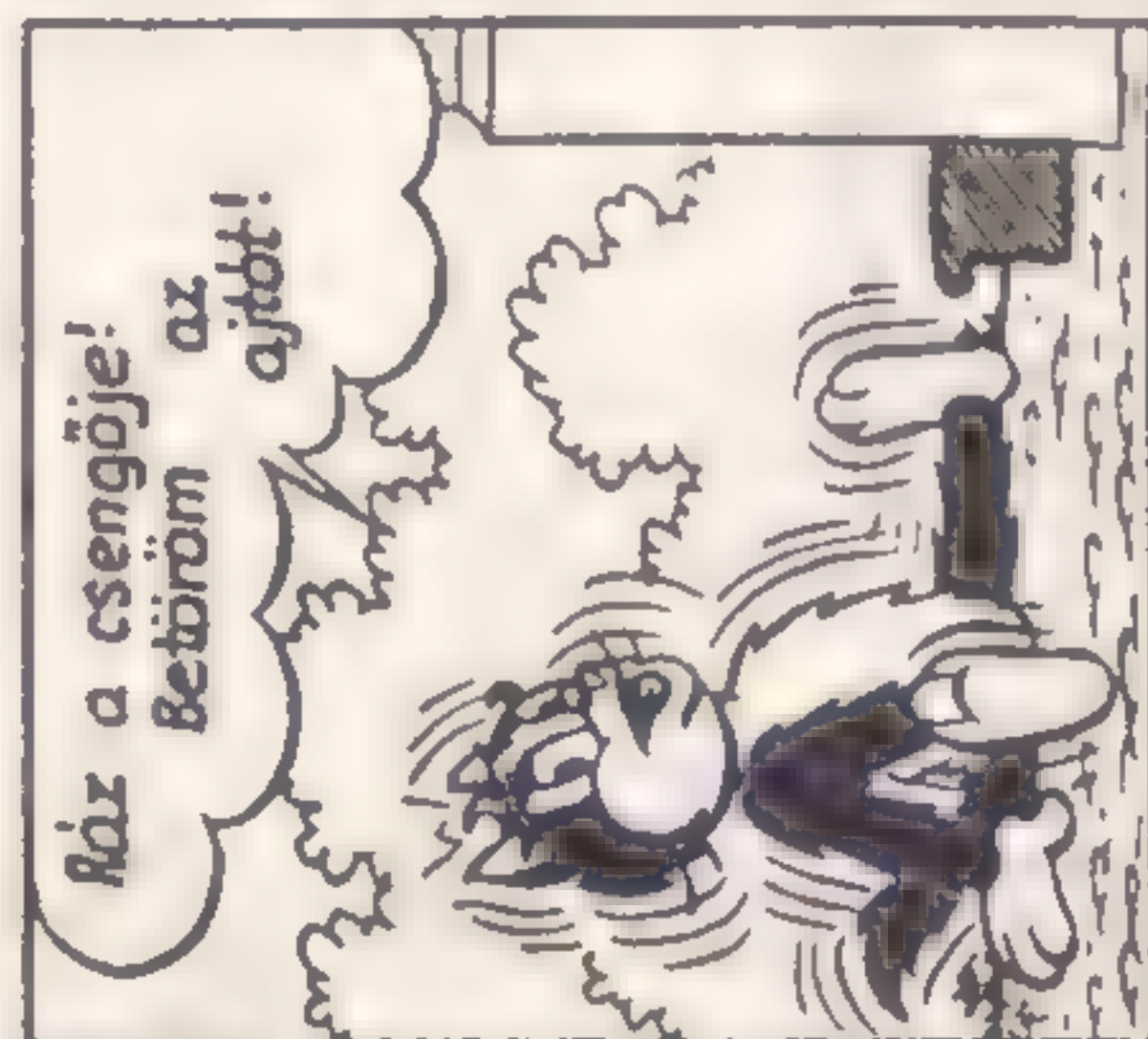
— Kihúzni? Mi az ördögnek kell azt kihúzni? Úgyis visszauagrik.

— Hhhhh... Hhhhh. Azt hiszem, lassan letelik az öt perc. Utána minden találékonyságodra szükséged lesz, mert...

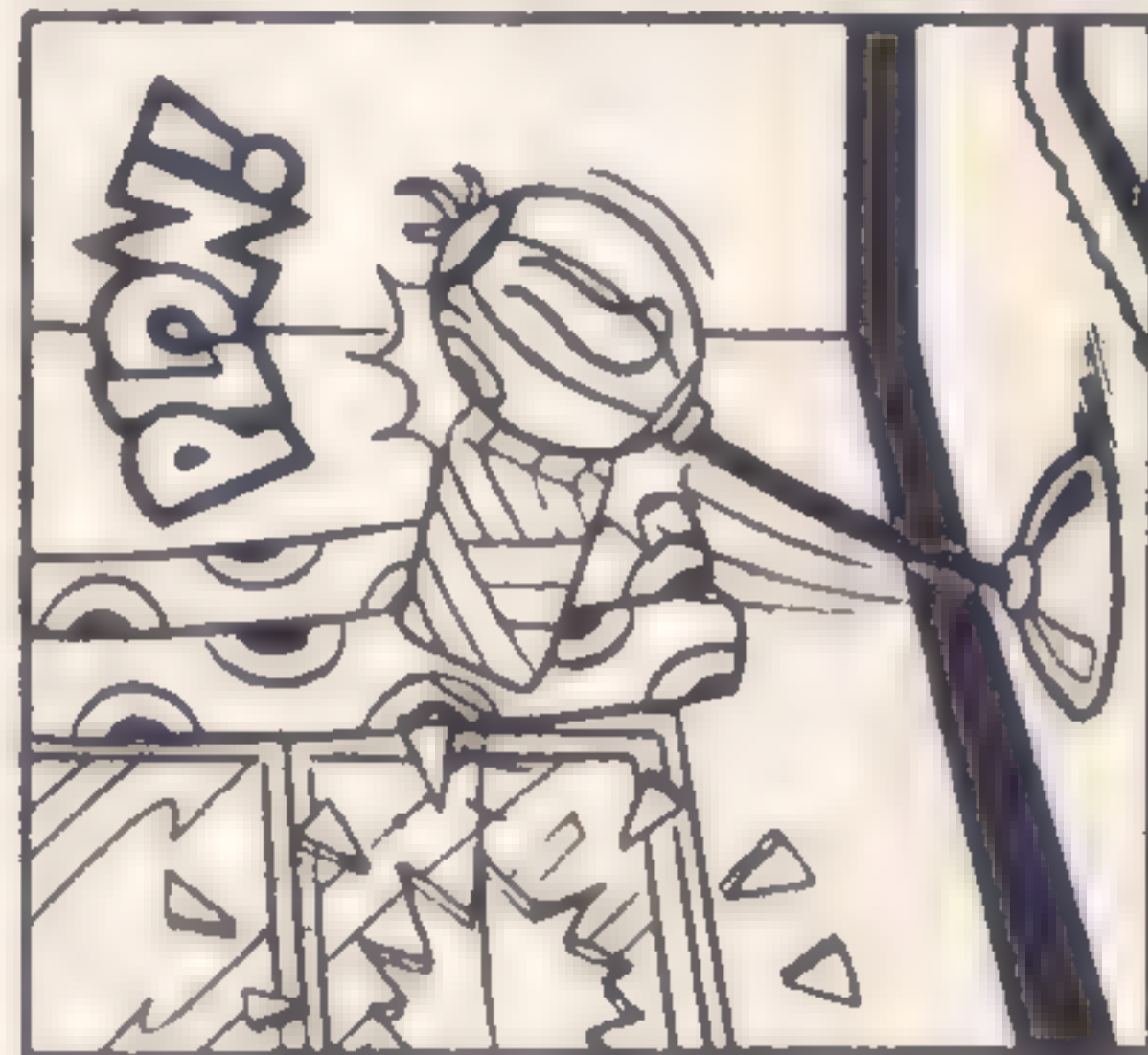
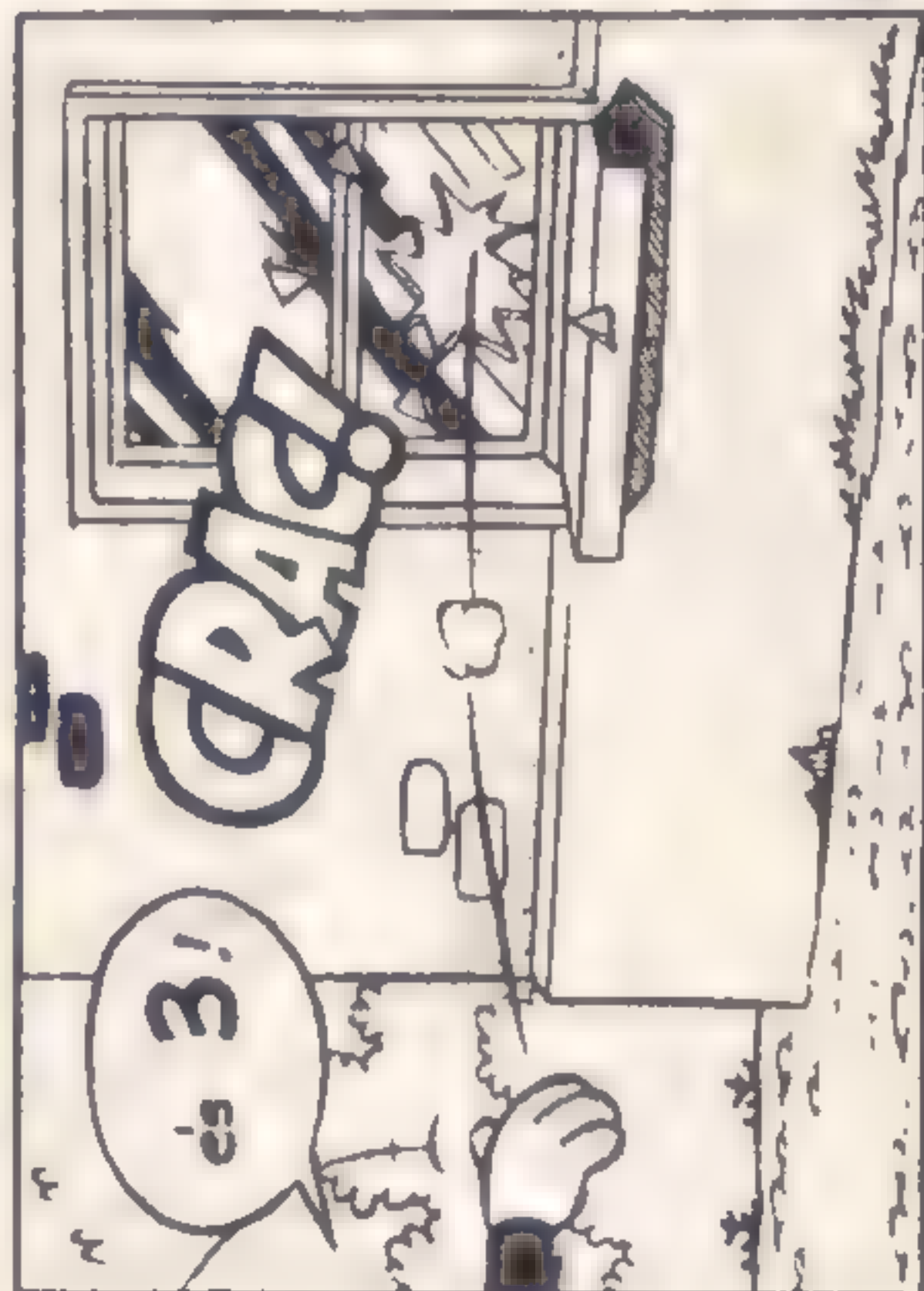
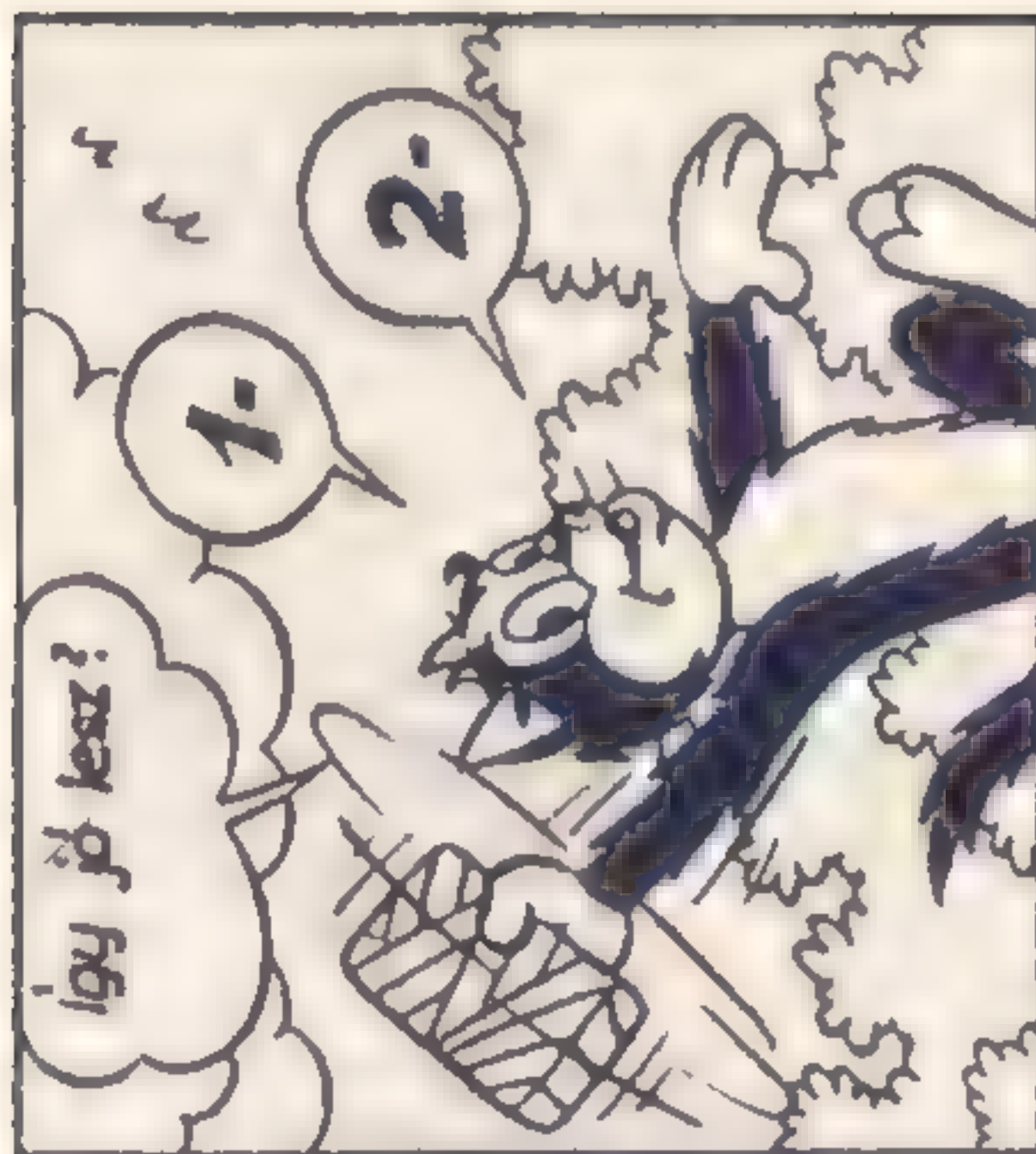
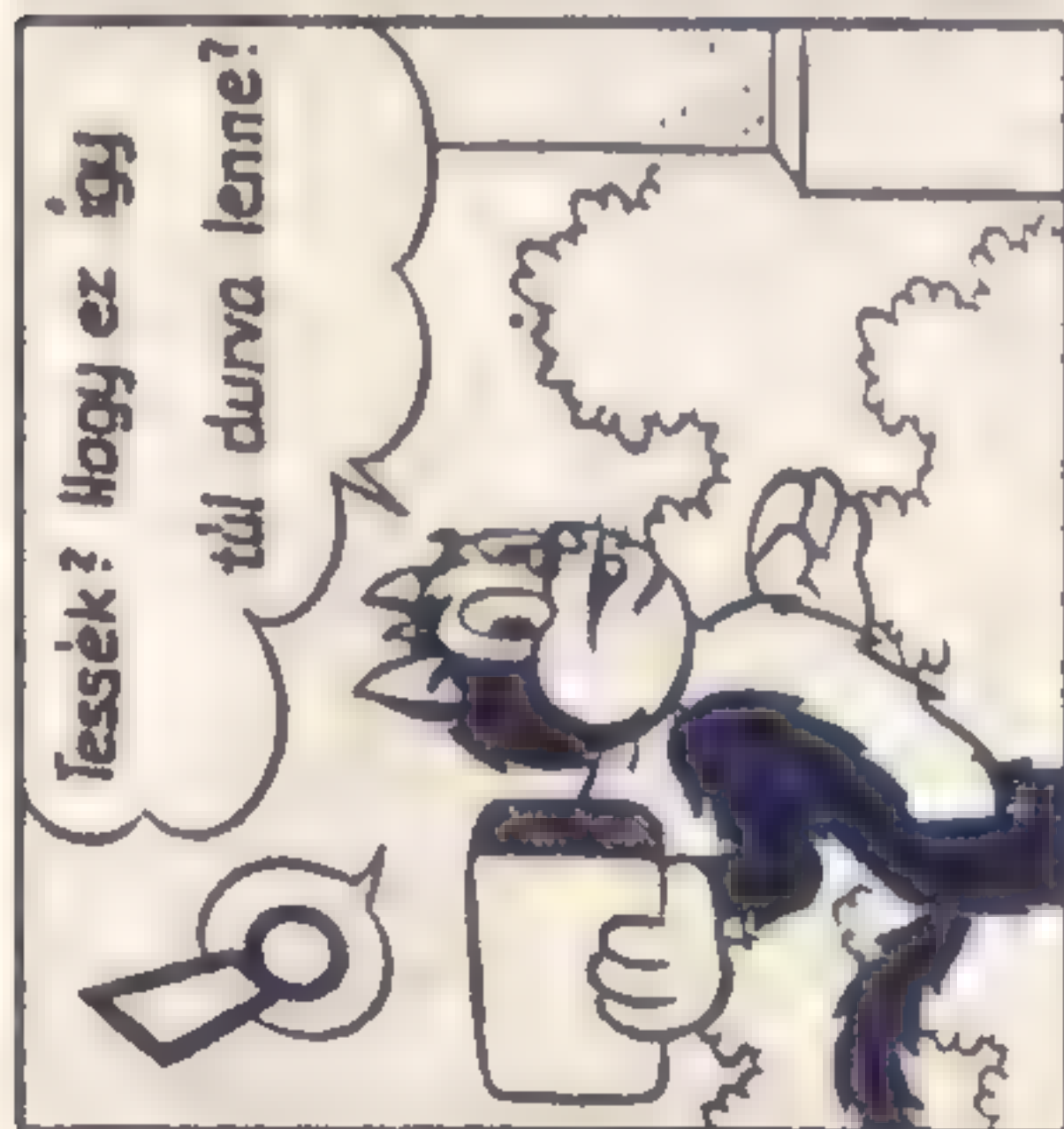
— Micsoda? Sajnos máris rohannom kell. Majd holnap újra meglátogatlak. Addig olvasgasd az egyszeregyet.

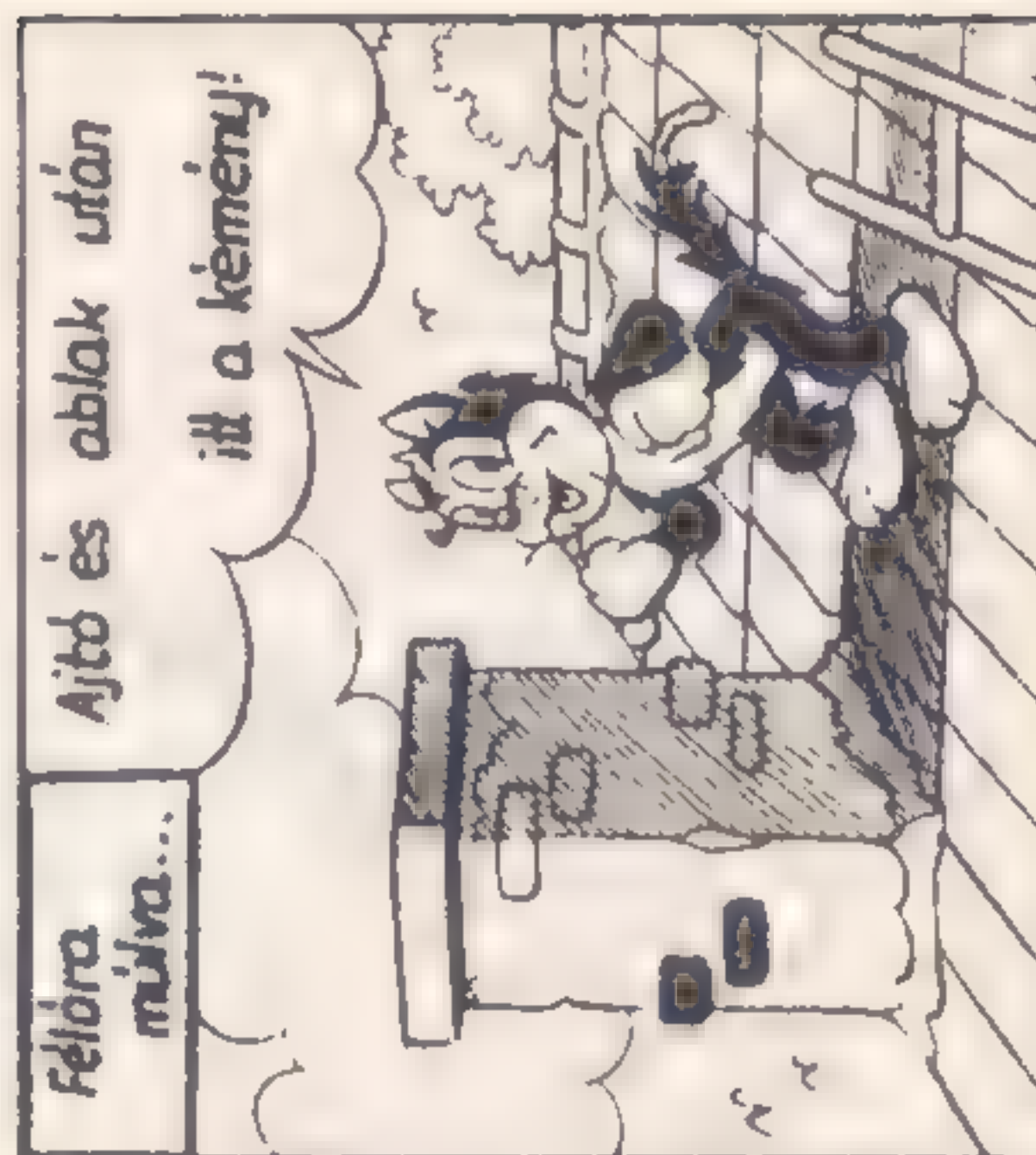
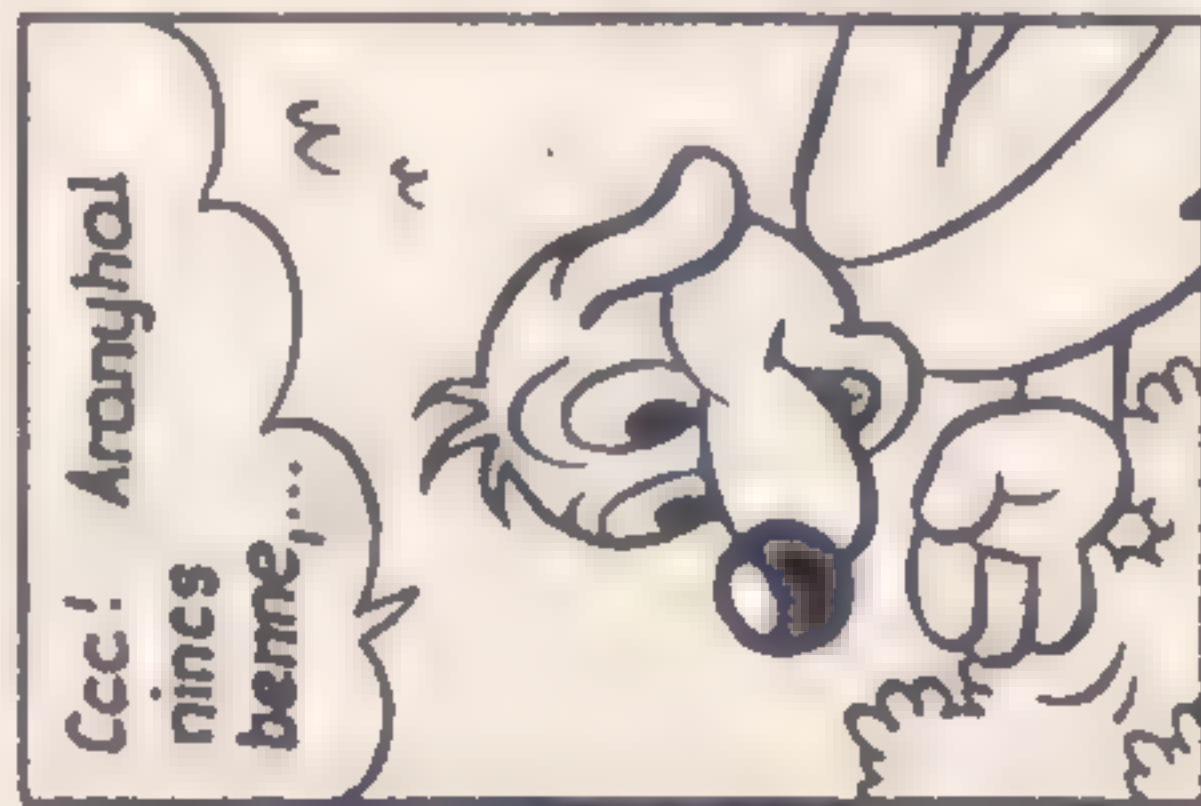
— Rohanj csak, te szellemóriás! De vigyázz, nehogy szanatóriumba kerülj a szokatlan testmozgástól...!



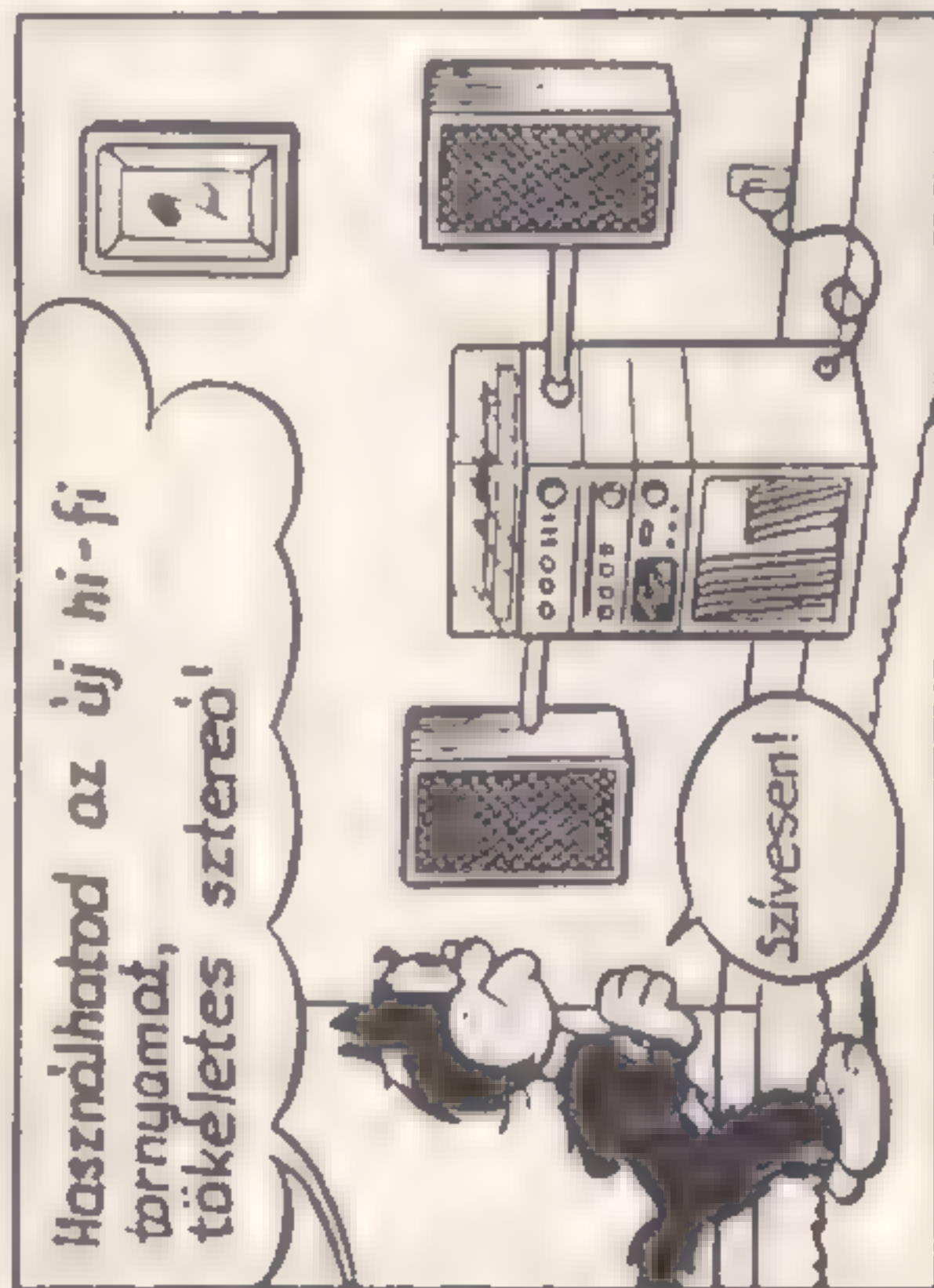








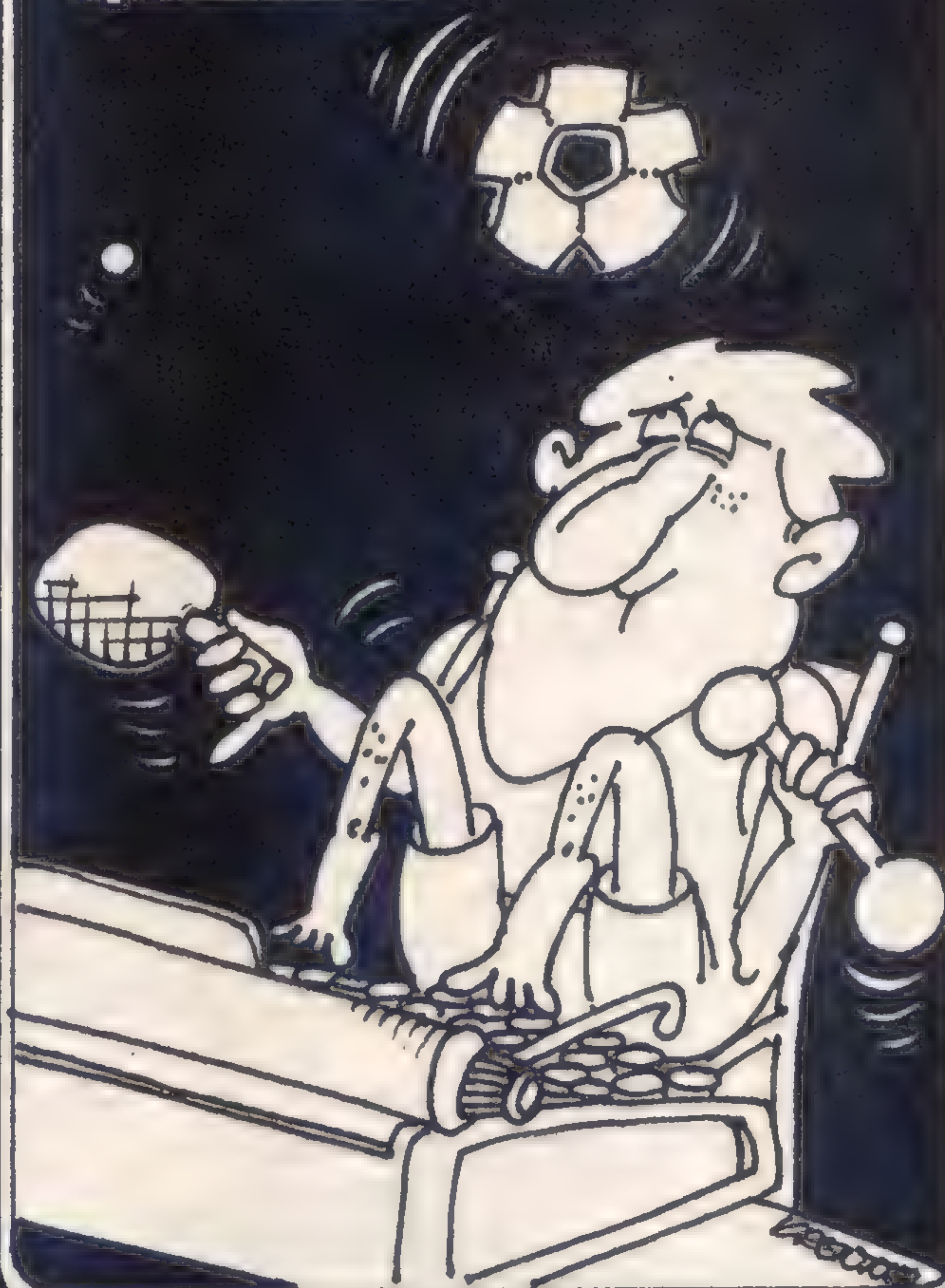
• ragadozó hal.



Szakácskönyv szerző



Sportszakíró



Krimi szerző



Sci-fi író



HAHOTA 18.

KIADJA AZ IFJUSÁGI
LAP- ÉS KÖNYVKIADÓ
VÁLLALAT

Felelős kiadó:

DR. PETRUS GYÖRGY

Felelős szerkesztő:

SOMOS AGNES

Szerkesztők:

**CZIFFERSZKY BELA
CSER GÁBOR**

Pécsi Szikra Nyomda

Felelős vezető:

FARKAS GÁBOR

igazgató

ISSN 0230-1636

PAJTAS-HAHOTA

Budapest,

Józai Mari tér 5.

1397

Megjelent 5,95 A.5
terjedelemben.

KÉSZÍTETTEK:

Balázs Piri, Balázs
Barát József
Berkes Ákos
Csehi János
Cser Gábor
Csuri Zsuzsa
Dargay Attila
Donkó László
Endrédi István
Faragó György
Farrai G. János
Füleki János
Görög Júlia
Hegedűs István
Horváth Anita
Horváth Mihály
Juhos Judit
Kelen István
Krenner István
Magyar Katalin
Major Árvácska
Péterdi Pál
Rohrmann Katalin
Sajdik Ferenc
Somos Agnes
V. Solyom Erzsébet

ÁRA: 14,— Ft

